

Giới thiệu Hán hùg Convert

Hán thành lập một cái quốc gia trước nay chưa từng có tôn nghiêm.

Hán cho một cái bộ tộc đứng thẳng ngàn năm tự tin.

Hán quốc hiệu trở thành một dân tộc vĩnh viễn tên.

Mã tấu dưới oan hồn cùng trên yên ngựa đắc ý, không có một chút nào khác nhau, hết thầy sinh mệnh, đều là bình đẳng, bất luận người nào đều không có vô cớ cướp đoạt quyền lực.

Không ai có thể tùy tiện bắt nạt Đại Hán con dân, không ai có thể ở Đại Hán quốc thổ tiền nhiệm ý đánh cướp giết chóc. Bất luận kẻ địch của chúng ta cường đại đến mức nào, nhà Hán huyết mạch cuối cùng rồi sẽ khích lệ chúng ta cầm lấy đao kiếm, tranh thủ thuộc về mình tôn nghiêm cùng vinh dự.

Muốn để nhóm này thảo nguyên Thất tử lĩnh giáo nhà Hán binh sĩ vũ dũng, dùng bọn họ núi thây sông máu đúc ra Đại Hán dân tộc huy hoàng.

Vân Khiếu hướng trời gào thét, Đại Hán mạnh mẽ lên.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùg Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên qua

Anh quốc có một cái tên là Hawking gia hỏa, hán rất đáng gờm rất có thành tựu. Một cái tay chân cũng không thể động địa vị cao liệt nửa người, lại không ảnh hưởng kết hôn sinh con, lằng là cưới người vợ sinh oa. Còn có so với cái này càng có thành tựu sao? Thật là có, cái tên này còn sáng tạo ra một cái trùng động lý luận. Nói là người hoặc là vật phẩm tiến vào trùng động, liền sẽ xuất hiện ở một cái khác thời gian cùng không gian.

Vân Khiếu hiện tại hận cái này lý luận, bởi vì hán thành cái này lý luận người bị hại.

Trên thế giới không có thuốc hồi hận, nếu như có Vân Khiếu chuẩn bị đánh một bình, không bao buru cũng thành. Chính mình làm gì muốn hiểu kỳ như vậy, đi chạm đến khối này phát sáng đá. Đầu nói hiểu kỳ hại chết miêu, hiện tại chính mình cũng bị hiểu kỳ hại đủ thảm.

Một mét tám lăm đại cái, hiện tại vẫn chưa tới 1m50 tám. Đã từng vẫn lấy làm kiêu ngạo quảng hai con cơ, bây giờ nhìn đi lên lại như một cái đùi gà.

Đây là nơi nào? Địa cầu?

Gào ~~~~~.

Là sói hoang, Vân Khiếu trước đây cũng không e ngại sói hoang, tay không đối phó hai con đều không có vấn đề. Thế nhưng hiện tại phé vật thể trạng khẳng định là không được. Chạy trốn cũng không phải một cái lựa chọn sáng suốt, bất luận ở thảo nguyên, rừng rậm vẫn là sa mạc. Hay hoặc là là nhân loại sáng tạo thành thị. Chạy thẳng lang đều không phải người, mẹ kiếp lưu tường cũng không được.

Nhìn hai cái ma cái tựa như gầy chân, chỉ nhìn bọn họ đạt đến lưu tường, Bolt rõ ràng không hiện thực.

Đôi đầu không được, cái kia liền chỉ có dùng trí. Cũng còn tốt sói hoang còn chỉ là tầm nhìn bên trong hai cái điểm đen nhỏ, Vân Khiếu có thời gian tìm kiếm thứ mà chính mình cần.

Cám ơn trời đất bồi nang vẫn còn ở đó. Vân Khiếu nhớ bên trong có một cái cứ ngăn nòng súng hai con người liệt thương, đây là chính mình ở biên cảnh cầm hai cái Trung Hoa cùng một cái lão duy đối.

Đánh chính là tán đạn thương viên đạn, đồ chơi này không dễ làm. Thật vất vả mới cho tới cứu phát, hai tay run cầm cập mặc hai phát vào, đồ chơi này tới tay sau đó vẫn là lần đầu đạn thật xạ kích.

Điểm đen một chút lớn lên, sau đó dần dần rõ ràng. Mãi cho đến có thể nhìn thấy đỏ tươi đầu lưỡi cùng sắc bén nanh sói. Con mắt màu xám bên trong ẩn hiện hào quang màu xanh lục, cự ly ngắn gia tốc nỗ lực. Vân Khiếu biết đây là khuyến khoa động vật mang tính tiêu chí biểu trưng tấn công chuẩn bị, tiếp theo bọn họ sẽ không chút do dự nhảy lên, sắc nhọn nanh sói sẽ chuẩn xác đâm thủng người động mạch. Mạnh mẽ dưới cằm sẽ như con cạp cái kèm khóa lại cổ của người, mãi đến tận dòng máu của người chảy khô hoặc là nghẹt thở mà chết.

Năm mét, đây là tấn công cuối cùng nỗ lực khoảng cách. Nỗ súng, đây là cơ hội cuối cùng không phải vậy hết thầy đều đem không thể thu thập.

Trái tim kịch liệt nhảy lên, dường như muốn từ cổ họng bên trong đục tới. Thảo nguyên lang độc nhất tiếng rít đã có thể nghe được rõ ràng rờ rờ, Vân Khiếu thậm chí thấy rõ theo gió lần sau râu mép cùng đồ như máu đầu lưỡi.

"Oanh", nóng rực duyên bắn ra ngoài, hung ác hơn nữa mãnh thú ở hiện đại khoa học kỹ thuật trước mặt đều là cận kề. Tác dụng lực nghịch biện thúc đẩy vô số bị thép lao ra nòng súng, một con hung ác thảo nguyên lang nhất thời bị bắn thành cái sàng, máu tươi từ lỗ thủng bên trong bạc bạc chảy ra. Một khối bốc hơi nóng xương sọ về phía sau rất xa bay ra ngoài.

Một con khác thảo nguyên lang đầu tiên là bị to lớn tiếng vang sợ hãi đến không biết làm sao, bắt quá dã thú thiên tính làm cho nó cấp tốc làm ra lựa chọn chính xác, chạy trốn.

Ở Vân Khiếu điều chỉnh nòng súng thời điểm, cái tên này đã chạy ra gần mười mét.

"Oanh" cứ ngắn nòng súng rõ ràng không thích hợp tấn công từ xa, chỉ có mấy cái sát sa khoáng bắn trúng thảo nguyên lang chân sau.

Đào mạng mãnh liệt nguyện vọng làm cho này con thảo nguyên lang coi thường thương tổn, tiếp tục nhanh chóng chạy trốn.

Gào ~~~~~.

Thê thăm soi tru ở trên thảo nguyên vang lên, Vân Khiếu bỗng cả kinh, lập tức phản ứng lại. Đám gia hỏa này thông thường đều là đội gây án, chúng nó xưa nay không phải một thớt lang đang chiến đấu. Bảy viên đạn có thể đánh chết vài con lang, Vân Khiếu trong lòng vô cùng nắm chắc. Nhân lúc lang vẫn không có đến trước mau mau chạy trốn mới là vương đạo.

Đem súng săn nhét vào búi nang, thẳng thót chọn một phương hướng chạy xuống.

Hi vọng chỉ bắc châm không hiện thực, bởi vì Vân Khiếu không biết mình thân ở nơi nào, Mông Cổ, thanh tạng, hay hoặc là là Hungary. Bỗng nhiên do rừng rậm nguyên thủy đi tới thảo nguyên, rất rõ ràng có chút không thích ứng. Tề đầu gối sâu lục thảo phảng phát như là một khối to lớn màu xanh lục thẫm, thỉnh thoảng có một, hai đóa hoa đại xem như là tô điểm.

Gian nan đi về phía trước, búi trong túi tìm ra từng lăm vùng núi ngoa rất rõ ràng không vừa chân. Đồi trước bốn bốn bàn chân lớn, hiện đang chụp vào trên chân như hai cái thuyền.

Mặt trời chéch về tây, phía sau điểm đen không nhanh không chậm theo, đã có tám con. Nếu như không mau mau nghĩ biện pháp, chỉ sợ cũng muốn lang trong bụng đi lều chứa linh cữu. Vấn đề là phóng tầm mắt nhìn tới khắp mọi nơi một mảnh màu xanh lục, màu xanh lục thảo thăm vẫn phô đến chân trời. Mặc kệ đây là nơi nào không khí chất lượng vẫn là rất tốt. Trời xanh mây trắng, không khí trong lành không ra dáng tử. Điều này làm cho hậu thế nghe thấy quen rồi ô tô khí thải Vân Khiếu duy nhất thoả mãn địa phương.

Bò cái trước dốc cao, trước mắt xuất hiện một cái màu bạc quang mang, chính phản bắn Thái Dương ánh sáng. Vân Khiếu vô cùng cao hứng, bởi vì hắn nhìn thấy trên bờ sông dài ra mấy viên đại thụ, tuyệt đối che trời cự mộc, thân cây độ lớn muốn dùng không long vòng eo hình dung loại kia.

Chỉ cần bò đến trên cây, liền có thể bình yên vượt qua buổi tối hôm nay, không có so với ở ban đêm chịu đến bảy sói công kích chuyện càng đáng sợ.

Một đường chạy lao xuống thổ pha, mắt công sức leo lên đại thụ. Cũng không biết này thụ có bao nhiêu năm rồi, Vân Khiếu cảm giác mình rất giống a cam, nhìn hoá hồng tà dương không biết ngày mai tiền đồ.

Thảo nguyên lang đã đem thụ vây quanh lên, Vân Khiếu không lo lắng chúng nó sẽ tới, Thượng Đế là công bằng, hắn giao cho đám súc sinh này răng nanh cùng lợi trào, nhưng không có giao cho chúng nó lên cây bản lĩnh.

Lấy ra zippo thông khí cái bật lửa, lại chiết một chút khô héo cành cây ở trên cây điểm một đồng lửa. Thảo nguyên buổi tối rất lạnh, Vân Khiếu đi qua thảo nguyên biết điểm này. Thảo nguyên lang rất e ngại ánh lửa, thụ dưới con mắt màu xanh lục cấp tốc rời xa, hoảng sợ tránh né cháy quang. Ấn chút áp súc bánh bích quy, lấy ra túi ngủ suy nghĩ một chút lại lấy ra giây leo núi đem túi ngủ quấn vào trên cây. Hắn cũng không muốn nửa đêm ngã xuống, nói như vậy kết cục nhất định vô cùng thê thảm.

Chạy trốn một ngày, thế nhưng đi tới thế giới này ngày thứ nhất, Vân Khiếu vẫn cứ khó có thể ngủ. Nằm ở trong túi ngủ chật, Vân Khiếu hồi ức đời trước sự tình. Thật giống bản thân mình chính là một cái truyền kỳ, mấy tiếng trước chính mình còn ở nguyên thủy trong rừng rậm thám hiểm, chỉ có điều hiếu kỳ sờ soạng một cái phát sáng đá, liền đến nơi này.

Từ tiểu học tập không coi là được, thi đại học nhưng nghịch thiên phát huy lại thi đậu khoa học kỹ thuật đại. Lên bốn năm đại vốn học một đầu máy móc thiết kế, thực sĩ nhưng thi được bác đại văn học hệ bắt đầu mùa phong lâm nguyệt. Học mấy năm văn học, tốt nghiệp giải quyết xong làm nổi lên du lịch, thành đã ngoại thám hiểm dẫn đầu. Chiều ngang quá to lớn, có lẽ ông trời cũng là cho là như thế, vì lẽ đó lần này lôi kéo trúng.

Hiện tại chính mình liền có hay không thân trên địa cầu cũng không có đem nắm, chính là một lúc xuất hiện một cái et nên cũng ở trong lòng chịu đựng phạm vi. Bất quá liền tình huống trước mắt đến xem, chính mình trên địa cầu độ khá thi rất lớn, bởi vì hiện nay còn chưa phát hiện siêu ra bản thân phạm vi hiểu biết sinh vật. Không có đầu to et, cũng không có sứa như thế gia hỏa ở trên trời phấp phới, tương tự không có toàn thân màu xanh lam sinh nhật gia hỏa hướng về chính mình bắn tên, nặng nhất nếu là không có quần lót xuyên (nặc) ở bên ngoài siêu nhân.

Trong đầu ở hỗn độn nghĩ sự tình ý thức dần dần mơ hồ, Vân Khiếu mơ mơ màng màng ngủ.

Lúu ra lúu rúu tiếng chim hót đánh thức Vân Khiếu, bên cạnh đồng lửa đã liền một tia dư khói đều không có.

Vân Khiếu dụi dụi con mắt liếc mắt nhìn thụ dưới, bách mười con thảo nguyên lang xúm lại ở đại thụ chu vi, xanh thăm thăm con mắt hướng về Vân

Khiếu hành chú ý lễ. Xem ra là đám gia hỏa này phòng chừng đối phó không được chính mình, kéo tới bằng hữu thân thích. Lang có rất mạnh lãnh địa quan niệm, dưới cây tụ tập nhiều như vậy. E sợ chu vi trăm dặm lang đều đến rồi.

Cúi đầu liếc mắt nhìn chính mình cánh tay nhỏ tiểu tế chân, thấy thế nào thế nào cũng không đủ phía dưới cái kia hơn 100 con ăn liên hoan.

Trước tiên không quản chúng nó ăn liên hoan vấn đề, chính mình cái bụng lại gọi lên. Mở ra một thính ngư thịt hộp bắt đầu ăn, tiếp theo khó đoán sống chết ăn chút đến điểm.

Dưới lầu đám gia hỏa rõ ràng nghe thấy được ngư thịt hộp mùi vị, mũi chó rất linh, lang mũi nên càng linh. Giờ khắc này, thảo nguyên lang môn mũi thở ở cấp tốc mở rộng co rút lại. Tham lam nghe ngư thịt hộp hương vị, khiến người ta không thể không đối với quân dụng khẩu phần lương thực nói tán.

Vân Khiếu khoét một tảng lớn thịt bò, có tìm ra chuẩn bị câu cá sáu lưỡi câu. Đây là ở tây song bán nạp đi dạo phố thời điểm mua, bán lưỡi câu chính là một vị hèn mọn đại thúc tuổi trung niên, hung hăng vỗ ngực bảo đảm con cá này câu câu cá mập cũng không có vấn đề gì.

Đem lưỡi câu buộc ở giây leo núi trên, quai tốt thịt bò cẩn thận thuận xuống.

Thảo nguyên lang nhảy đánh rất tốt, tại chỗ mãnh thoán lại có thể nhảy hơn hai mét. Vân Khiếu đột nhiên hướng lên trên lôi kéo, thụ dưới truyền đến rõ ràng hàm răng cắn hộp âm thanh.

Như vậy đùa mấy lần, rốt cục có một con nhảy đánh siêu tốt thảo nguyên lang một cái cắn vào thịt bò. Bất quá, xem ra cái tên này rất đói cắn rất chết, lưỡi câu đều từ chóp mũi đâm ra đến.

Bị thương gia hỏa không ngừng mà rầm rì, nó thiếu thông minh đồng bạn nỗ lực cắn vào nó chân sau đưa nó tha hạ xuống. Kết quả là là rầm rì âm thanh càng lúc càng lớn, Vân Khiếu vứt bất quá những kia lang, đơn giản đem giây leo núi thắt ở trên cây khô, mặc cho phía dưới con kia lang bắt lực kêu rên.

Trước đây nghe nói câu không ăn câu, Vân Khiếu không có thí nghiệm qua. Bất quá lang khẳng định ăn lang, chỉ không quá mấy phút, treo ở trên cành cây nhảy cao quán quân liền chỉ còn dư lại một cái đầu sói, chỉ từ đều không có nhắm lại hơi hoảng con mắt, rõ ràng chết không nhắm mắt.

Vân Khiếu không có đi quán nhảy cao quán quân, nếu ăn no lại không xuống được vẫn là nhắm mắt dưỡng thần tốt hơn một chút.

Bỗng nhiên thụ dưới thảo nguyên lang không lại cắn xé, mà là yên tĩnh đáng sợ. Xa xa truyền đến tiếng vang ầm ầm giống như sư hổ hổ gầm, rung trời động địa, đại địa đều đang run rẩy nhẹ nhẹ.

Động vật đối với tự nhiên nhạy cảm vượt xa ở người, không đợi Vân Khiếu phản ứng lại hơn trăm đầu thảo nguyên lang liền rút trào lao nhanh, tốc độ nhanh chóng đủ có thể đạt đến Benz BMW.

Vân Khiếu đứng ở trên nhánh cây đưa mắt nhìn bốn phía, phát hiện sông thượng du một đạo thủy tường giống như tuần mã bình thường đè ép xuống. Rít gào nước sông chen lẫn bùn cát băng, khiến người ta trong nghề tâm bay lên một luồng tuyệt vọng. Cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao bờ sông chỉ có này mấy viên đại thụ, một cây mầm nhỏ đều không có. Đồng thời cũng nháo rõ ràng chính mình thân ở nơi nào, này mẹ kiếp chính là lũ mùa xuân.

"Xem ra ta còn trên địa cầu."

Vân Khiếu thì thảo nói.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Nhiệt tình người Hung nô

Đại thụ phẩm chất có bảo đảm, ở ngập trời hồng thủy va chạm ở trên cây khô thời, Vân Khiếu trực là cảm thấy thân cây chỉ là run rẩy một cái, không có một chút nào muốn bẻ gãy hoặc là nhổ tận gốc dấu vết, xem ra vòng eo quyết định trọng tải là có đạo lý.

Xui xẻo thảo nguyên lang môn ở lượng lớn hồng thủy trước mặt như là một hạt cát đất, ở dòng lũ bên trong liền cái phao đều không có mạo hiểm bị nuốt hết.

Lũ mùa xuân đến nhanh, đi cũng nhanh. Một ngày qua đi, dòng nước liền chậm lại. Vân Khiếu thu thập xong bối nang trượt chân đến thụ dưới, không cần lo lắng lang vấn đề, hiện tại e sợ chu vi trăm dặm đều không có có một con lang tồn tại.

Được rồi, phán đoán sai lầm. Thảo nguyên ăn thịt động vật không chỉ có lang còn có con báo, một vị con báo mụ mụ chính mang theo hài tử lưu loan, cùng vừa mới dưới thụ Vân Khiếu không hèn mà gặp. Mẫu con báo rất rõ ràng đối với Vân Khiếu cảm thấy hứng thú vô cùng, trong đôi mắt thậm chí phát sinh xanh mon mơn ánh sáng.

Vân Khiếu từ bỏ một lần nữa lên cây dự định, con báo sẽ leo cây chúng nó không phải là dựa dẫm số lượng ưu thế khuyến khoa động vật.

Mẫu con báo dùng móng vuốt lay mở con mèo nhỏ như thể báo nhỏ, chậm chạy nhằm phía Vân Khiếu. Tất cả cùng động vật trong thế giới như vậy tương tự, xem ra mấy ngàn năm qua chúng nó đều không có thể nào tiến hóa.

Hai con người liệt thương lại một lần nữa phun ra ngọn lửa, ở mẫu con báo sắp nhảy lên trong nháy mắt chuẩn xác oanh kích ở đầu của nó trên. Nhưng Vân Khiếu vẫn cứ bị quán tính xu thế con báo thì thể xô ra xa mấy mét. Con báo rất nặng, Vân Khiếu gian nan đem mẫu con báo đẩy ra. Thở hỗn hển tựa ở trên cây khô nghỉ ngơi, gia miêu to nhỏ báo nhỏ vui vẻ chạy tới. Hết sức kỳ quái nhìn không có đầu mẫu thân, a a a kêu ngâm mẫu thân dưới thân chính là đầu.

Vân Khiếu có chút không đành lòng nghiêng đầu qua, người nội tâm đều có một ít mềm mại đồ vật, chúng ta xưng là nhân tính. Giết mẫu thân của người ta, cứ việc là tự vệ. Nhưng một con gia miêu một kích cỡ tương đương con báo ở trên thảo nguyên tồn tại tỷ lệ hầu như là linh, động vật thế giới thường thường có như vậy diễn dịch. Vân Khiếu ôm lấy hỗn thân dính đầy bùn báo nhỏ, cẩn thận dùng nước sông cọ rửa thân thể của nó.

Nó da lông lại là màu trắng, Vân Khiếu không biết đây là đột biến gen vẫn là chứng bạch tạng. Ngược lại này con báo nhỏ da lông là màu trắng, bỗng nhiên lý giải tại sao trên người nó dính đầy bùn. Như vậy làm người khác chú ý màu lông đương nhiên sẽ không ở thảo nguyên sống được lâu dài, đây là từ lúc sinh ra đã mang theo bản năng vẫn là cái khác cái gì!

"Sau đó liền gọi người tiểu Bạch tốt."

"Thế nào người còn không hài lòng, ta giết mẹ người liền nợ người một cái mạng. Sau đó ta nuôi sống người, chỉ cần ta có một cái ăn tuyệt đối sẽ không để người bị đói."

"Đi thôi, tiểu Bạch ta dẫn người đi mưu sinh."

Tẩy sạch sành sanh tiểu Bạch phi thường đáng yêu, ngoại trừ tiếng kêu hầu như cùng gia miêu không có bất kỳ khác biệt gì, đương nhiên không phải con kia gọi thêm phi phi miêu.

Cồng lầy bồi nang theo sông hướng nam đi, nếu xác định này một cái là Hoàng Hà, như vậy chính mình vị trí tự nhiên chính là phú thứ khuỷu sông khu vực. Hoàng Hà cừu khúc chỉ phú một bộ, khuỷu sông khu vực là xưng tên rong tốt tươi nơi. Vân Khiếu trước đây nhiều lần tới qua, đến nay còn đối với nơi này nhiệt tình hiếu khách dân chăn nuôi nhớ mãi không quên.

Đi tới nơi chăn nuôi hiếm có không uống nhiều, kính thiên kính địa sau khi đại oản mã nãi tửu là đối với khách nhân tốt nhất chiêu đãi.

Nhìn thấy xa xa chạy tới hai con tuần mã, lại nhìn lập tức ăn mặc da áo choàng người, Vân Khiếu cảm giác mình thật giống nghe thấy được tay bái thịt dê mùi vị.

Thật sự rất nhiệt tình, xem xem ra sẽ đưa sợi dây thừng. Àch, thật giống không phải đưa chính là tròng lên. Đây là trên thảo nguyên hết sức phổ biến cái ách, Vân Khiếu tự nhiên nhận ra, hẳn còn gặp người cầm vật này bộ qua mã.

Một người thanh niên cùng một cái tuổi chừng bốn mươi khen người râu quai nón hán tử vui sướng lớn tiếng nói gì đó. Vân Khiếu có thể xác định, bọn họ nói không phải Mông Cổ ngữ. Thanh niên kia tiến lên trước một cúi người liền nắm lên Vân Khiếu bột cổ áo, đem Vân Khiếu đặt tại trên lưng ngựa hát ca liền bắt đầu chạy.

Hoàn toàn không để ý tới Vân Khiếu ở trên lưng ngựa bị điên thất điên bát đảo, bệnh vàng da thủy đều phun ra ngoài.

Này mẹ kiếp không giống như là Mông Cổ dân chăn nuôi a, hiện tại trên thảo nguyên cưỡi ngựa không hơn nhiều, ngoại trừ du khách đại thể dân chăn nuôi đều đối xe gắn máy. Đây hai gia hỏa là nơi nào đến, khách lên qua sông?

Xóc nảy rất cực đình chỉ, Vân Khiếu một cái mạng nhỏ đã còn lại nửa cái. Đây là một cái điển hình dân chăn nuôi gia đình, lều chiền, dương quyền, chuông, chó săn như thể không thiếu. Nhưng dù là không đúng chỗ nào đâu, luôn cảm thấy thật giống kém một chút cái gì.

Một cái ăn mặc da bào lão hán chính đang nuôi ngựa, thấy vật rơi tự do ngã xuống đất còn ở sững sờ Vân Khiếu, đuổi vội vàng tiến lên đến nâng đỡ.

"Trẻ con, người là bị bắt tới? Ài, đáng thương a như thể điểm cái số tuổi liền bị trao tới nơi này." Lão hán một cái Tần xoang, nói chính là chính tông ba tần khẩu âm.

"Đây là đâu nhếch?" Vân Khiếu há mồm hỏi.

"Quan bên trong trẻ con? Người sao chạy khuỷu sông đến rồi."

"Ày..." Vân Khiếu rốt cuộc tìm được không đúng chỗ nào, trước mặt lão hán lại ăn mặc một thân cổ đại áo choàng. Đến tột cùng là đường đại vẫn là hán đại nói không rõ ràng, ngược lại là cổ đại. Hiện tại dân chăn nuôi không ai như thế xuyên (mặc).

"Đây là đâu?"

"Đây là Hung Nô tả địa sở khu vực thuộc, nơi này nhà nhà đều có bị bắt tới người Hán. Hải từ nếu đến nơi này, liền nghe thoại. Không cần sinh ra đào tẩu ý nghĩ, đào tẩu người không phải đứt lang chính là bị nắm về đứt cầu, có nghe thấy không?" Lão hán thiện ý nhắc nhở.

"Hung Nô! Lão tử xuyên qua rồi." Vân Khiếu không khỏi ngẩng đầu lại nhìn một chút xanh thẳm bầu trời, như vậy bầu trời căn bản là không phải công nghiệp thời đại kết quả, chỉ có điều sờ soạng một cái đá mà thôi, vậy thì xuyên qua rồi hơn hai ngàn năm, xem ra lần này là thật lòi kéo trứng.

"Đại gia, hiện tại là hoàng đế là ai?"

"Nha, oa nhi này từ chẳng lẽ là suất dân độn. Lão hán bị bắt tới thời điểm, đại hán văn hoàng đế vừa mới mất, bây giờ cũng không biết qua mấy năm hiện tại hoàng đế là ai, lão hán cũng không biết. Ở nơi quý quái này, liền không cần hy vọng xa vời sống sót trở về."

Đại hán văn hoàng đế, như vậy tiếp theo chính là hán cảnh đế. Như vậy chính mình là ở hán cảnh đế niên đại, tiếp theo chính là đại danh đình đình Hán Vũ đế Lưu Triệt. Trời ạ, chính mình thế nào xuyên qua đi tới như thế một cái thời đại.

Bất luận làm sao vẫn là biết rõ bản thân mình vị trí niên đại, cũng còn tốt là trên địa cầu. Nếu như là đều giảng dạy nhà bọn họ, chính mình này không có công năng đặc dị thái điều nhưng là có đại nếm mùi đau khổ.

Chính đang tỉnh tỉnh mê mê nhìn cái này mấy ngàn năm trước thế giới, một cái roi mạng theo tiếng còi đánh vào Vân Khiếu trên người. Luân roi tiểu tử phi thường có kỹ xảo, biến sao mạnh mẽ sủi ở Vân Khiếu sau lưng. Vừa nhìn chính là thường thường dùng roi từ hảo thủ, Vân Khiếu từ chính mình áo giáp bên trong giật mình tỉnh lại. Phần nộ trùng mắt đánh chính mình bán Đại tiểu tử, tiểu tử này trên người xuyên qua (mặc vào) một cái trang phục sắc sỡ y phục. Vân Khiếu thiếu một chút liền cho rằng người lão hán kia ở dao động chính mình, bất quá định thần nhìn lại hóa ra là y phục của chính mình. Xem ra tiểu tử này đã lục xem qua lưng của mình nang, bởi vì cha của hán chính đang phải xuống Vân Khiếu túi ngủ.

Lão hán muốn tới đây nói cái gì, có thể thoại vẫn không có lối ra con độc xà kia như thế roi liền sủi ở lão trên mặt của hán, máu tươi nhất thời từ lão hán khe hở bên trong chảy ra.

Hung Nô tiểu tử trường phi thường khỏe mạnh, giữ lại hậu thế lưu hành A Phúc đầu, da áo choàng bên ngoài còn mặc lên một cái trang phục sắc sỡ. Đây một thân hồn đi vô cùng tương tự hậu thế hip-hop phong cách, hoặc là nói yêu thích hip-hop đám người lấy làm gương Hung Nô phong cách, ai còn nói đến chuẩn.

Vân Khiếu rất phẫn nộ, lớn như vậy đều không có khiến người ta dùng roi da đánh qua, nhớ năm đó hán cha cũng chỉ có điều dùng cây gậy.

Có lẽ là thảo nguyên dân tộc giết chóc bản năng, thảo Vân Khiếu trở về Hung Nô hán tử đối với hai con người liệt thương hiệu kỳ vô cùng. Lăn qua lộn lại mê mẩn, đã có một ít thành quả. Bởi vì Vân Khiếu nhìn thấy hán tay đã ở nỗ lực dẫn ra cò súng.

Ach... Vân Khiếu đang suy nghĩ có hay không nói cho hán nòng súng không thể đối với mình, đặc biệt là đầu. Bởi vì nòng súng bên trong đã xếp vào viên đạn. Còn bảo hiểm, cũ kỹ hai con người liệt thương căn bản là không có cái kia trang bị.

"Hồng" Hung Nô tiểu tử lập tức nằm trên mặt đất, mới vừa rồi còn ở hung ác phê gọi chó săn cong đuôi chui vào đồng cỏ dưới đây.

Hung Nô hán tử chết phi thường khó coi, bởi vì Vân Khiếu rõ ràng nhìn thấy ở dẫn ra cò súng trong nháy mắt, con mắt của hán đối diện nòng súng hướng bên trong xem, tựa hồ là muốn căn nhắc trong nòng súng đến tốt cùng có cái gì. Hung Nô hán tử đầu không gặp phần lớn, trên cổ một bên quý dị chỉ còn dư lại một cái cằm, mặt trên còn có mấy viên có chút ó vàng hàm răng. Xem ra cái tên này không thường thường đánh răng.

Không tìm đường chết sẽ không phải chết rất khó coi ————— quách đức cương.

Vân Khiếu tán đồng rồi quách đức cương tiên sinh danh nhân danh ngôn, ví dụ sờ sờ liền đặt tại mắt của mình trước.

Không kịp quá đáng khâm phục lão Quách, Vân Khiếu khẩn chạy vài bước xông lên nhặt lên trên đất hai con người liệt thương. Không chút do dự nào tay liền cho lao ra lều vải cái kia lão người Hung nô một thương. Vân Khiếu không tin hán như thế sốt ruột chạy đến là thỉnh chính mình ăn tay bái thối dẽ, tám chín phần mười giết chết mình mới là thật sự, bởi vì trong tay hán mang theo dao.

Tuổi già người Hung nô cường tráng ngược bị bắn vào mấy chục viên bi thép, da áo choàng rất rõ ràng không mang vào chống đạn công năng. Lão nhân gia thậm chí cũng không kịp rên một tiếng liền ngã đầu ngã xuống, cổ cổ máu tươi cấp tốc nhuộm đầy dưới chân thảm cỏ.

Vừa mới còn diều võ dương oai Hung Nô tiểu tử, lúc này nằm trên mặt đất dưới thân thảm cỏ cũng ướt một mảnh. Xem ra hán chỉ kế thừa tổ tiên chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, mà không có kế thừa tổ tiên vũ dũng, bằng không lấy Vân Khiếu hiện tại phế vật thể trạng, hán có thể thuận lợi đem Vân Khiếu bóp chết.

Vân Khiếu lấy tốc độ nhanh nhất hoàn thành thốn thang, trang đạn các loại (chờ) một loạt động tác. Dùng nòng súng quay về Hung Nô tiểu tử, chỉ cần hán có bất kỳ dị động Vân Khiếu liền sẽ không chút do dự nổ súng.

Trên thực tế Vân Khiếu không có không chút do dự cơ hội, bởi vì một thanh thiết thảo đại dao cầu đã mang theo tiếng gió gầm rú chém đứt cái này Hung Nô thiếu niên cái cổ, một luồng máu tên máu thoát ra xa mấy mét, nhuộm đỏ một mảnh lớn thảm cỏ.

"Tiểu tử, diệt cỏ tận gốc. Vào lúc này không cho phép tâm từ mặt nhẫn, nếu như nếu dễ cho hán chạy, chúng ta cũng phải chơi xong." Khấp khuôn

mặt là máu tươi lão hán mang theo dao cầu nói với Vân Khiếu, vẫn còn đang chảy máu trên mặt một mảnh dử tợn.

Không kịp thu thập, xa xa đã có ngũ cái điểm đen cấp tốc chạy như bay lại đây.

Lão binh đem dao cầu nằm ngang ở trước ngực, lăm liết khí thế để Vân Khiếu có chút giật mình. Kỵ sĩ trên ngựa rất rõ ràng cũng phát hiện nơi này không đúng lắm, dựa theo kinh nghiệm thuở xưa nhà này chủ nhân lúc này đã sớm nên chạy ra nghênh tiếp chính mình.

Chiều dài đi ngang qua khách nhân, đây chính là thảo nguyên quy củ, hướng chỉ nơi này là chính mình đất phong.

Bọn kỵ sĩ rút ra dao, bởi vì bọn họ đã nhìn thấy thi thể cùng lão hán trên tay mang huyết dao cầu. Nhất định là những này chết tiết người Hán nô lệ giết chết chủ nhân của chính mình, chuyện như vậy trước đây ở thảo nguyên thường thường phát sinh, bất quá từ lúc người Hán nô lệ từng trải qua xử tử phương pháp của bọn họ sau khi, chuyện như vậy đã nhiều năm không có phát sinh.

Đã rất gần, bọn họ không có tác dụng cung tên. Muốn dùng thảo nguyên phương thức xử tử những này có can đảm giết chủ người Hán nô lệ, đến bảo đảm tương lai sẽ không phát sinh chuyện giống vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Người Hán cực khổ

Hai con người liệt thương lại một lần nữa biểu diễn nó uy lực, hai tên cấp tốc xung phong Hung Nô kỵ sĩ bị bắn thành cái sàng. Nhân lúc người còn lại ngây người thời điểm, nhanh chóng chạy đến đồng cỏ phía sau nhét vào viên đạn, lão hán chống đỡ một cái Hung Nô kỵ sĩ. Hai gã khác Hung Nô kỵ sĩ đánh mã lần thứ hai nhắm phía Vân Khiếu, đối với Vân Khiếu trong tay ** không sợ chút nào.

Hai con người liệt thương không có để Vân Khiếu thất vọng, không có thể đạn xú trứng cầu đoạn, hai tiếng súng vang sau khi Hung Nô kỵ sĩ rơi xuống mã dưới.

Cuối cùng tên kia Hung Nô kỵ sĩ rõ ràng là dẫn đầu, cầm trong tay dao cầu lão hán trên người đã mấy chỗ bị thương, trước ngực sau lưng đều nhuộm đầy máu tươi, nhưng người lão hán kia nhưng cầm trong tay dao cầu từ chiến không lùi.

Đem viên đạn cuối cùng cất vào hai con người liệt thương, kết thúc trận quyết đấu này.

Lão hán tay chống đỡ dao cầu ngồi dưới đất miệng lớn thở hổn hển, âm thanh đại như là ở phong cách hòm. Sau lưng cùng bả vai vết thương nhìn thấy mà giật mình, bị ném lặn da thịt hướng ra phía ngoài lật lên. Bất quá tựa hồ lão hán rất hưng phấn, chỉ là ngấn ngủ nghỉ ngơi một lúc liền nhật lên mã tẩu giờ tay chém xuống đem cái kia cầm đầu kỵ sĩ đầu lâu chém xuống, phùng ở trong tay cẩn thận thưởng thức, một mặt ý mừng.

Giời ạ, quá nặng khâu vị. Mọi người treo, chẳng lẽ còn muốn ngược thi hay sao?

Vân Khiếu nhìn hưng phấn như cái nhật được cục đường em bé tựa như lão hán, không tự chủ được lùi lại mấy bước.

"Trẻ con chớ sợ. Chỉ bằng viên này đầu lâu. Liền có thể phong hầu, người biết hán là ai? Hán chính là Hung Nô Thiên Vu tả đa số úy." Nói liền ở trên thi thể lục xem, rất nhanh liền lấy ra một khối rộng hai tấc dài ba tấc kim bài, lão hán đem kim bài cầm ở trong tay ước lượng mấy lần.

"Đây chính là tả đa số úy kim bài, có hai thứ đồ này thế nào gia hai liền có thể một đời không lo ăn uống. Ha ha ha" cười lớn tác động vết thương, vốn đã vậy kết vết thương lần thứ hai nứt toác, từng tia từng tia máu tươi lần thứ hai tuôn ra.

Lão hán chỉ là lau một cái máu tươi, liền trên đất tìm kiếm lên. Do dự cầm lấy bị cái kia Hung Nô hán từ ném loạn túi ni lông, hán thật giống đối với loại này trong suốt túi rất tò mò, lặn qua lộn lại xem. Thử đem đầu người kim bài cất vào túi ni lông, điên hai lần cảm thấy vẫn tính rắn chắc, lúc này mới yên lòng lại.

Từ chối Vân Khiếu băng bó yêu cầu, đem đầu người dịch vào trong ngực lão hán liền bắt đầu bộ mã.

"Trẻ con, nhà này nữ nhân cùng trẻ con đều đi tể tự. Chúng ta muốn mau nhanh đi, nếu như nhà này mọi người trở về. Chúng ta chết vô cùng khó coi."

Vân Khiếu vội vàng thu thập bị vứt đến đồng một cái tây một cái vật phẩm, cũng còn tốt công binh sạn ** như vậy thực dụng vật phẩm không có ném. Còn bị tao đập đến không ra hình thù gì áp súc bánh bích quy không thể không lựa chọn vứt bỏ, tương tự cần vứt bỏ chính là hai con người liệt thương, không có đạn, vật này chính là Dương Vĩ đã nhân, không chút nào giá trị thực dụng. Vân Khiếu cũng không nhận ra ở xa xôi hán đại, mình có thể làm ra

viên đạn từ sao nghịch thiên đồ vật ra.

Đem bồi nang bồi được, nhìn trong lồng ngực tiểu Bạch, tên tiểu tử này lại còn là đang ngủ. Xem ra miêu khoa động vật trú phục đêm ra tập tính một điểm đều không có thay đổi.

Lão hán đã thành công mặc lên bốn thốt tuần mã cao lớn, này bốn con đều là mã trong đám hùng tráng nhất ngựa đực tử, ở trên thảo nguyên đều là không thường thấy giống, nếu như đôi làm Trường An một con ngựa có thể bán ra một chiếc bảo mã giá tiền, này vẫn phải là x6, bảy mươi lăm linh trở xuống đừng hòng mơ tới.

Vân điệp vừa định ban an lên ngựa, bỗng nhiên phát hiện lại một có bàn đạp. Lưng ngựa so với Vân Khiếu cũng cao hơn, để hắn biến thân Trương Vô Kỵ là ở là làm khó Vân Khiếu.

Lão hán nhìn ra Vân Khiếu khó xử, một tay ganh đua lực lại đem Vân Khiếu giơ lên lập tức.

"Trẻ con, nắm chặt dây cương rồi xuống không phải là đùa giỡn." Lão hán nói xong liền nhảy tốt lên ngựa, động tác linh động phiêu dật, có thể thấy cười ngựa vô cùng tinh xảo.

Vân Khiếu suýt chút nữa khóc lên, đời trước cũng là chơi phiêu tính chất cười vài vòng. Hiện tại người lão hán này rõ ràng có để nghiệp dư phiêu hữu khách mời chuyên nghiệp tên giác xu thế, dựa theo hắn cái kia chạy pháp, ngã chết là bình thường quảng không chết là may mắn.

"Đại thúc, ta không biết cười ngựa."

"Ai, ta nhà Hán người chịu thiệt liên chịu thiệt ở này không biết cười ngựa trên."

Lão hán khá là bất đắc dĩ, đành phải lấy ra dây thừng đem Vân Khiếu gắt gao quấn vào trên yên ngựa."Trẻ con, không có thời gian, có thể hay không hoạt liền xem vận mệnh của ngươi." Nói xong liền một roi đánh ở Vân Khiếu trên mông ngựa, Vân Khiếu dưới hông tuần mã bốn vó tung bay chạy băng băng lên.

Cảnh vật bốn phía nhanh chóng rút lui, Vân Khiếu cảm giác cái mông cùng bắp đùi đã không phải là mình. Tiểu Bạch cũng rõ ràng cảm giác được không thoải mái, từ Vân Khiếu trong lồng ngực nhô đầu ra, nhìn thấy nhanh chóng lùi về sau cảnh vật sợ đến lại đem đầu rút trở về.

Nhân mã không ngớt chạy một ngày, Vân Khiếu muốn chết tâm đều có. Chuyện này quả thật liền không phải người tao tội, trên đùi đã là máu thịt be bét một mảnh, phỏng chừng lại kỳ xuống chính mình liền sẽ trở thành cười ngựa kỳ chết đệ nhất nhân, nếu như không phải là bị quấn vào trên lưng ngựa, Vân Khiếu đã sớm không làm.

Bất quá tới không kiên trì nổi trước không phải hắn, mà là người lão hán kia. Kịch liệt vận động làm cho bả vai hắn cùng sau lưng vết thương không ngừng mà chảy máu, bản năng cầu sinh điều khiển hắn liều mạng chạy trốn. Bất quá người chung quy không phải làm bằng sắt, lão hán phủ phủ một tiếng ngã chống vó ở mã dưới. Vân Khiếu ngồi xuống chạy như bay tuần mã một móng mạnh mẽ đạp ở hắn ngực, Vân Khiếu rõ ràng nghe thấy xương ngực vỡ vụn âm thanh.

Tuần mã không có chủ nhân điều động, rất nhanh ngừng lại. Xem ra nó cũng mệt mỏi đến không nhẹ, khẩu trong mũi đã bốc lên bọt mép tử.

Vân Khiếu mã cũng ngừng lại, Vân Khiếu ra sức tránh thoát đã điên đến có chút phân tán trời thẳng. Xuống kiểm tra lão hán thương thế.

Xương sườn bị to bằng miệng chén vó ngựa đạp đoạn, phỏng chừng cắm vào phổi từ bên trong. Lão hán chính đại khẩu thổ huyết, mỗi một lần hô hấp đều phun ra rất nhiều bọt máu. Như vậy nặng thương, phỏng chừng ở đời sau cứu giúp qua khả năng tới tính cũng không lớn.

Lão hán tay run cầm cập đem trói ở bên hông túi ni lông kéo xuống, đem đầu người đưa cho Vân Khiếu, trong miệng liều lĩnh huyết mở ra đóng lại, bất quá chỉ có thể phát sinh khản khách âm thanh, hắn muốn nói cái gì có thể Vân Khiếu một chữ đều không có nghe rõ. Chỉ là dùng tay vô lực chỉ chỉ ngực, Vân Khiếu xé ra hắn áo choàng. Một cái dải một tắc nửa tắc rộng một bài đeo trên cổ. Trên băng hiệu chữ viết đã mờ hồ không thể nhận ra, nghĩ đến nhất định là trải qua rất nhiều đau khổ.

Lão hán trong mắt lập loè tia sáng kỳ dị, đột nhiên ngồi dậy mặt hướng về phía đông, hô to một tiếng "Hán" liền một đầu ngã xuống xuống.

Này gằm lên giận dữ không phải gọi ra, mà là từ trong lồng ngực phun ra ngoài, cái này một cái người Hán lão nô đài đáy lòng hò hét.

Đã từng hắn cũng có người nhà, có lẽ hắn còn có chính mình mỹ lệ thê tử cùng đáng yêu hài tử. Thảo nguyên du mục bộ lạc vô tình cướp đoạt quê hương của hắn, những này dân tộc du mục không có tiến bộ cùng phát triển, chỉ có cướp đoạt giết chóc cùng phá hoại.

Vân Khiếu không rõ ràng cái gì vì đại lịch sử ý nghĩa, hắn chỉ biết sách lịch sử trên viết, Hung Nô đoàn ngựa thò đến mức, không có tiên tiến sức sản xuất, không có quốc dân sinh sản chỉ số, không có kinh tế mậu dịch, chỉ có thấy chất đầy đồng, tàn óc ngổ vờ, đồng ruộng biến thành đất hoang, bình dân thành làm đầy tớ.

Hung Nô xưa nay không phải một cái tốt hàng xóm, đối xử như vậy hàng xóm liền nên bạo lực phá dỡ. Mấy chục năm sau làm Vệ Thanh, Hoắc Khứ Bệnh thiết kỵ bước qua mảnh này thảo nguyên thời điểm, đó mới là chính nghĩa mở rộng. Kẻ ác không cần thiên báo, yếu nhân báo, máu tươi kết làm cừu hận chỉ có thể dùng máu tươi đến hóa giải.

Vân Khiếu trong lòng tràn ngập bạo ngược, không gì khác. Chỉ là bởi vì cái này chính mình còn không biết tên lão hán, một cái dân tộc Hán người tự do

biến thành bị Hung Nô tùy ý đánh chửi xu thế nỗ lực. Người như vậy còn có bao nhiêu Vân Khiếu không biết, hẳn chỉ biết nắm giữ nhà Hán huyết thống hẳn, có trách nhiệm chung kết này một lịch sử.

Mã tấu dưới oan hồn cùng trên yên ngựa đắc ý, không có một chút nào khác nhau, hết thấy sinh mệnh, đều là bình đẳng, bất luận người nào đều không có vô cớ cướp đoạt quyền lực.

Không ai có thể tùy tiện bắt nạt đại hán con dân, không ai có thể ở đại hán quốc thổ tiền nhiệm ý đánh cướp giết chóc. Bất luận kẻ địch của chúng ta cường đại đến mức nào, nhà Hán huyết mạch cuối cùng rồi sẽ khích lệ chúng ta cầm lấy đao kiếm, tranh thủ thuộc về mình tôn nghiêm cùng vinh dự.

Muốn để nhóm này thảo nguyên Thất tử linh giáo nhà Hán binh sĩ vũ dũng, dùng bọn họ núi thầy sông máu đút ra đại hán dân tộc huy hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Tàn sát

Trên thảo nguyên nhô lên một ngôi mộ mới, Vân Khiếu dùng công binh sạn đập thực bùn đất. Ăn một bình ngưu thịt hộp, lại cho tiểu Bạch cho ăn một chút. Tiểu tử hầu như là trong nháy mắt liền thích Mai Lâm đồ hộp mùi vị, một cái móng vuốt bái đồ hộp hộp ăn bẹp có tiếng. Sau đó gào gào kêu hướng về Vân Khiếu muốn nước uống, ngây thơ đáng yêu đáng đáp bao nhiêu an vuốt Vân Khiếu hỗn độn tâm tư.

Tìm chút Vân Nam bạch được thuốc cao bôi lên ở trên đùi, lại đem túi ngủ bám vào trên lưng ngựa, lúc này mới một lần nữa bò lên lưng ngựa.

Có túi ngủ cách trở, cảm giác thoải mái hơn nhiều.

Chạng vạng thời điểm, Vân Khiếu tao ngộ một hồi đột nhiên xuất hiện mưa xuống. Trên thảo nguyên mưa gió đến nhanh, Vân Khiếu còn chưa tới mặc liền thể áo mưa, đậu tương mưa lớn điểm cũng đã đập xuống. Trong thiên địa treo lên một đạo màn nước, nhiệt độ chợt giảm xuống Vân Khiếu đánh run cầm cập vui mừng, so sánh khả năng cảm mạo, người Hung nô mã tấu là càng nhân vật đáng sợ. Một đêm mưa to đủ để tiêu hủy Vân Khiếu dấu chân, đồng thời cũng sẽ trở ngại truy binh tốc độ.

Mạo vũ đuổi một đêm con đường, Vân Khiếu cảm thấy cổ họng vô cùng làm, đầu có chút ngứa ngứa, trong dự liệu bị sốt. Lướt qua một mảnh rậm rạp bụi cỏ sau, Vân Khiếu rốt cục nhìn thấy đất ruộng.

Trông trọt là trăm ngàn năm qua nhà Hán tử mưu sinh thủ đoạn, hòa bình người Hán không thích đánh cướp, mà là yêu thích hướng về đại địa cần lương thực, tất cả thu hoạch đều là lao động đoạt được. So sánh những kia yêu thích đánh cướp người chăn nuôi, ruộng tốt mới là văn minh nhân loại dấu vết.

Một cái sáu, bảy tuổi đại con gái, mang theo một cái bốn, năm tuổi bé trai, ở bờ ruộng bên cạnh đào rau dại, đầu mùa xuân thời tiết, nhà ai lương thực cũng không đủ ăn.

Vân Khiếu một trận đầu vàng mắt hoa, có đất ruộng liền có thành quách, tiến vào thành quách chính mình liền an toàn. Đánh mã liền hướng về hai tiểu hài tử chạy tới, bé trai ngây ngốc nhìn cao đầu đại mã hướng về chính mình chạy tới. Một mặt kinh hoàng cô bé lôi kéo bé trai chạy thực mạng, thậm chí không kịp nhắc lên đã giờ thức ăn.

Vân Khiếu cảm thấy thiên địa một mảnh xoay tròn, muốn há mồm gọi sung cổ họng nhưng một cái âm tiết đều không phát ra được. Muốn lắc cánh tay chào hỏi, nhưng phát hiện cánh tay mềm mại như là hai cái mì sợi, thế nào đều không nhắc lên nổi.

"Phù phù." Vân Khiếu mắt tối sầm lại liền mất đi tri giác.

Thanh đăng như đậu, một mảnh ánh trắng lạnh lẽo từ tường cái trước lỗ thủng bên trong tung vào trong nhà. Một người có mái tóc hoa râm lão phụ nhân một cái dưới đáy đường khu cơ, vải thô khăn đội đầu dưới một giọt nhỏ mồ hôi bị ánh trắng lạnh lẽo chiếu rọi từng tia từng tia óng ánh.

Khu cơ một cái dưới đáy đường, bó từng tia một dệt thành. Đất vàng kháng thành trong phòng chỉ có cùm cụp cùm cụp âm thanh, yên tĩnh có chút đáng sợ.

Thủ phát hiện trước Vân Khiếu tỉnh lại chính là tiểu Bạch, tiểu tử lẳng lẳng nằm ngoài Vân Khiếu bên người, thấy Vân Khiếu tỉnh lại dùng mang theo xước mạng rô đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm Vân Khiếu mũi.

Vân Khiếu thử muốn nói chuyện, thế nhưng sung cổ họng đau gần chết, một câu nói cũng không nói được. Khí lực cả người phảng phất bị lấy sạch giống như vậy, chỉ còn dư lại hô hấp khí lực.

Tiểu Bạch động tác đã kinh động lão phụ nhân, lão phụ nhân đứng dậy đi tới.

"Người là từ Hung Nô bên kia chạy tới?"

Vân Khiếu gian nan gật gật đầu.

"Làm bậy a."

Lão phụ nhân lau một cái nước mắt, Vân Khiếu chỉ chỉ góc tường bối nang. Lão phụ nhân đem bối nang cầm tới, Vân Khiếu dùng hết khí lực toàn thân kéo ra kéo hoảng, lấy ra hai mảnh nhào nhiệt tức thống.

Lão phụ nhân vô cùng kinh Kira liên thiết kế, Vân Khiếu vừa chỉ chỉ địa chỗ ngồi thô bát sứ.

Cùng lạnh lẽo thủy đem nhào nhiệt tức thống nuốt xuống, nước lạnh kích thích làm cho sưng cổ họng thoải mái hơn nhiều. Vân Khiếu lần thứ hai ngù thiếp đi, nhào nhiệt tức thống hạ sốt rất hữu hiệu, là từng lần thấm hiểm chuẩn bị thuốc hay.

Trên mặt cảm thấy lạnh lạnh, Vân Khiếu mở mắt ra. Lão phụ nhân còn ở phưởng bố, nhìn về phía trên tường lỗ thủng, trời bên ngoài quang đã vừa sáng. Đau nhức toàn thân, khó chịu muốn chết. Tiểu Bạch cả người ướt nhẹp, đang dùng chày xuống nước bùn móng vuốt trảo Vân Khiếu mặt.

Thấy Vân Khiếu bất động, tiểu Bạch chạy đến lão phụ nhân trước người. Hướng về cửa đi rồi hai bước, hướng về lão phụ nhân kêu to vài tiếng, lại đi ra phía ngoài. Rất hiển nhiên nó là đang gọi lão phụ nhân theo chân nó đi.

Lão phụ nhân nghi hoặc đứng lên, đập nện đau nhức xương sống, đi theo tiểu Bạch đi ra ngoài. Mơ hồ bên trong Vân Khiếu bị hải tử tiếng hoan hô lần thứ hai đánh thức, hai đứa bé đang lớn tiếng nói gì đó. Lão phụ nhân trách lớn tiếng quát lớn, thật giống là sợ đánh thức Vân Khiếu. Thử giật giật, cả người vẫn không có một tia khí lực, đồ mồ hôi vẫn là không ngừng mà đang bốc lên.

Không lâu lắm, trong sân liền truyền ra hiệp đáp hương vị. Một cái sáu, bảy tuổi ăn mặc thô vấy vãi, buộc hai cái bím tóc hướng lên trời mặt mày thanh tú tiểu cô nương, bưng một cái thô bát sứ đi vào.

Vân Khiếu dài ra trường miệng, vẫn là nói không ra lời.

Ấm áp canh cá một chúc chúc cho ăn tiến vào trong miệng, có cỗ tử thảo mùi tanh, hẳn là không có thả dầu muối duyên cớ.

Một tảng lớn tinh tinh hiệp đáp lồi vào sau khi, Vân Khiếu cảm thấy trên người không lại mạo đồ mồ hôi, cũng có chút tinh thần.

Bỗng nhiên bên ngoài hỗn loạn cả lên, thanh âm một nữ nhân chính nhanh chóng dùng phương ngôn nói gì đó. Vân Khiếu chỉ lo lắng lỗ tai cũng không có nghe rõ.

Mấy cái đồng dạng tuổi già phụ nhân kéo ra bụi rậm chế thành môn, đem Vân Khiếu kéo vào sân. Dem một cái vại nước dòi đi, lộ ra một cái đen thùi lùi cửa động. Liền đem Vân Khiếu ném vào. Vân Khiếu nhìn thấy một người tuổi còn trẻ chút phụ nhân chính cười Vân Khiếu mang về bốn con mã không liều mạng mà hướng về trong rừng cây chạy.

Hầm ngầm không lớn, Vân Khiếu sau khi rơi xuống đất rơi cả người như tán đi giả nhất dạng. Bỗng nhiên cửa động tối sầm lại, một cái đồ vật hô một tiếng đập xuống. Chính nện ở Vân Khiếu ngực, Vân Khiếu thiếu một chút không có ngất đi.

Lại hạ xuống hai người, từ bóng người mơ hồ trên xem là hai cái em bé.

Cửa động bị oành một tiếng che lên, tiếp theo chính là di chuyển vại nước âm thanh. Bên ngoài thật giống rất loạn, người ngưỡng ngựa hí, khóc hào tiếng kêu thảm thiết tiếng xuyên thấu qua mặt đất truyền xuống rồi. Tiếp theo lại từ trên mặt đất truyền đến từng tia một khối lửa.

Cũng không biết qua bao lâu, vại nước rót cục bị mở ra. Lúc trước cưỡi ngựa bốn ba phụ nhân đứng ở cửa động, đem khôi phục chút khí lực Vân Khiếu cùng hai đứa bé từng cái kéo tới.

Nhà lá còn ở khói đen bốc lên, trên đất ngang dọc tứ tung nằm mấy bộ thi thể. Không có một bộ hoàn chỉnh, cánh tay cùng bắp đùi vứt đồng một con tây một con. Máu xám đen người ruột bị treo ở trên cây, hết thấy thi thể đều không có đầu người. Dòng máu hầu như nhuộm đỏ toàn bộ sân, khô héo vỏ cây trên đen thùi lùi dính rồi một tầng.

Trung niên phụ nhân chính đồng một khối tây một khối tụ tập thi thể, bởi không có đầu thêm vào quá mức vụn vặt. Thi thể cũng là xếp thành một đồng.

Vân Khiếu ngờ ngác nhìn hết thấy trước mắt, hẳn chưa từng có nghĩ đến thảo nguyên dân tộc đối với dân tộc Hán giết chóc sẽ như vậy máu tanh. Trước đây chỉ đang giáo khoa thư trông khá thấy cảnh tượng sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt chính mình là như vậy chấn động. Vân Khiếu bất luận làm sao không thể nào hiểu được nhân loại vì sao lại đối với đồng loại phạm vào như vậy tội.

Hai tiểu hài tử nhưng lạ kỳ trấn định, không khóc không nháo. Đi theo trung niên phụ nhân tụ tập thi thể, còn nhỏ tuổi kéo một cái bắp đùi trên đất kéo dài cất bước, xem ở Vân Khiếu trong mắt có quỹ dị không nói lên lời.

Thả ở đời sau bọn họ có thể kết nối với tiểu học tuổi tác cũng chưa tới, hiện tại nhưng ở dùng tay bào thổ vùi lấp thi thể.

Vân Khiếu nhảy ra công binh sạn, yên lặng bắt đầu đào hầm. Nếu đi tới thế giới này liền muốn đổi mặt hiện thực này, chỉ có cường giả mới có thể ở thế giới này sinh tồn được.

Mấy người hợp lực đào một cái hố to, đem thi thể vùi lấp.

Tiểu Bạch không biết từ cái góc nào bên trong trốn ra, căng thẳng nhìn bốn phía, biểu hiện vô cùng căng thẳng, hiển nhiên là chịu đến kinh hãi.

Vân Khiếu mở ra bối nang, chuẩn bị lấy ra một cái ruột hun khói an ủi một cái tiểu Bạch, hần nhớ vật này nên còn sót lại một cái.

"Lạch cạch." Một cái mộc bài nhỏ rơi trên mặt đất. Vân Khiếu đang muốn đi nhặt, bên cạnh trung niên phụ nhân như nhìn thấy vàng như thế đoạt mất.

"Ngươi là từ nơi nào cho tới khối này thế?"

Phụ nữ trung niên có dày đặc khẩu âm, nói hai lần Vân Khiếu mới nghe rõ ràng.

"Đây là ta ở Hung Nô bên kia gặp phải một vị lão hán, hần bị người Hung nô giết chết."

Phụ nữ trung niên nâng mộc bài bài hai mắt đầm lệ, vừa nãy thu lại nhiều như vậy thi thể đều không có thấy nàng khóc thương tâm như vậy.

"Dựa theo ngươi nói, vậy hần là là ta công công."

Phụ nữ trung niên đem bài bài phóng tới mộ phần phía trên, mang theo hai đứa bé dập đầu.

"Bọn ta thôn gọi Vệ gia thôn, trước đây có hai mươi mấy hộ, hơn một trăm lỗ hổng. Những năm trước đây Hung Nô phạm một bên, trong thôn già trẻ lớn bé bị tóm cái sạch sẽ, chỉ còn dư lại chúng ta mười mấy cái trốn vào trong ngọn núi may mắn không có bị cướp đi. Không nghĩ tới, ngày hôm nay lại gặp như vậy khó. Sau đó sống thế nào nha."

"Đại thẩm, ta mệnh là các ngươi cứu. Sau đó có ta một cái ăn liền không thể thiếu các ngươi."

Bốn người, bốn con mã hướng về mã ấp đi đến. Đó là trường thành bên cạnh một toà thành quách, nơi đó có Hán quân đóng giữ tương đối an toàn một ít.

"Đại thẩm ngài quý danh a."

"Ngươi gọi ta vệ thẩm là được, này hai trẻ con, nữ oa gọi vệ , nam oa gọi Thanh nhi, đều là lão đại gia hài tử."

"Vệ Thanh! Cái kia tỷ tỷ của hần sẽ không là vệ tử phụ?"

Vân Khiếu đầu lại một lần nữa mê muội, thiếu một chút từ trên ngựa trông xuống đến.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Lần đầu gặp gỡ Lý Quảng

Đêm chậm rãi bao phủ đại địa, vệ thẩm kiểm thập một chút củi lửa chuẩn bị nhóm lửa. Bị đánh bóng có chút bóng loáng hòa thạch thể nào đều đánh không ra hòa tinh, Vân Khiếu móc ra thông khí cái bật lửa, lại từ bối trong túi lấy ra một cái còn khói, dễ dàng liền đốt một đồng lớn củi lửa.

Đồng lửa điểm lên, màu đỏ quýt ngon lửa xua đuổi lạnh giá, ánh lửa rọi sáng mỗi người mặt. Vệ thẩm kinh dị nhìn Vân Khiếu. Đối với Vân Khiếu thủ đoạn coi như người trời, hai đứa bé càng là đối với Vân Khiếu sùng bái tốt đỉnh. Lú ra lú rú vỗ tay kêu, không chút nào đại Hán Hoàng xong cùng đại Tư Mã đại tướng quân uy nghi.

Vệ thẩm ở trong cái bọc lấy ra hai khối đen thùi lúi đờ vật, mặt trên cái kia lục đồ vật hần là rau dại. Nhìn cũng làm người ta muốn ăn toàn tiêu dáng vẻ, hai đứa bé lẳng là tước rắc vang vọng, nghe được Vân Khiếu ghê răng. Vệ thẩm lại lấy ra một khối đưa cho Vân Khiếu, đến phiên bản thân nàng thì do dự bẻ nửa khối cho Vân Khiếu.

"Ngươi chính trường thân thể, ăn nhiều một chút."

Vân Khiếu không có tiếp khối này đen thùi lùì đồ vật, mà là lấy ra cuối cùng hai bình ngưi thịt hộp. Lấy ra Thụy Sĩ mã tấu, một trận mân mê đưa cho hai đứa bé cùng vệ thăm.

Nhìn màu phấn hồng đồ vật, ba người cũng không dám động thủ, sững sờ nhìn Vân Khiếu.

Tiểu Bạch nhìn thấy ngưi thịt hộp, cao hứng gào một tiếng liền nhào tới. Bị Vân Khiếu một cái tát mở ra, đem cuối cùng một cái ruột hun khói xé ra đóng gói ném tới.

Vân Khiếu lấy ra inox muỗng nhỏ, đào một khối cho ăn tiến vào Vệ Thanh trong miệng.

Phô vừa vào khẩu, Vệ Thanh mắt nhỏ khoát tròn lớn hơn rất nhiều, giương tràn đầy răng sâu miệng nhỏ quay về vệ thăm kêu lên: "Đại nương, hàm."

Nói xong cũng không cần cái muối, dùng tay bắt được một khối liền nhét vào vệ tử phu trong miệng. Liền đồ hộp hộp sắc bén bên bờ cắt ra ngón tay đều không hề hay biết.

Vệ thăm dùng Vân Khiếu đưa tới cái muối, cũng đào một khối. Con mắt cũng sáng lên, mặt khác một hộp đã bị hai đứa bé cầm lấy nhét vào trong miệng, hai cái quai hàm cổ như sóc.

Tiểu Bạch ô ô kêu, nhìn tròn bóng như gương đồ hộp hộp trong ánh mắt tràn ngập oán niệm, bị phần không tên cúi đầu cùng trước mặt mình ruột hun khói chém giết.

Vệ thăm ăn vài miếng, liền nói ăn no. Đem đồ hộp hộp đẩy lên Vân Khiếu trước mặt, Vân Khiếu cười nói chính mình không đói bụng. Lại đem đồ hộp hộp đẩy hướng về tha thiết mong chờ nhìn hai đứa bé, Vân Khiếu không có thấy thể nào rõ ràng động tác, chỉ là lần này liếm đồ hộp hộp chính là vệ tử phu.

"Hài tử, đây là vật gì, thả này rất nhiều muối ăn. Lão thân sống cái này tuổi, vẫn là lần thứ nhất một món ăn ăn nhiều như vậy muối ăn."

Muối kiểu sinh hoạt này vật tất yếu một con là quốc gia quản chế đồ vật, mấy ngàn năm qua đều là như vậy, bất quá nói lớn như vậy lần thứ nhất ăn nhiều như vậy muối ăn, vậy thì có chút quá phân, ngài năm nay cũng nhanh năm mươi đi.

"Các ngưi bình thường không ăn muối?"

"Chúng ta ăn quý muối."

"Quý muối? Đó là đồ chơi gì?"

"Cách này hai mươi dặm có một vùng, nơi đó khắp nơi muối ăn. Nhưng là ăn qua nơi đó muối ăn sau khi, ngưi chậm rãi sẽ bụng đại như đậu, tươi sống trưởng chết, cái kia thâm cảnh gọi ngưi không dám nhìn thẳng. Lão nhân giảng cái kia nơi là ngưi chết oán niệm hóa thành, ăn quý muối là cũng bị lấy mạng.

Thế nhưng ngưi không ăn muối không được a, chúng ta ngưi nông dân mua không nổi muối không thể làm gì khác hơn là ăn quý muối, một bữa cơm chỉ có thể ăn một điểm nhỏ, có thể không mấy năm cũng sẽ no chết."

Vân Khiếu gãi gãi đầu, không biết là xảy ra chuyện gì.

Ăn qua đồ vật, tỷ đệ hai đối với bối nang khoá kéo tràn ngập tò mò. Bối nang hết thấy khoá kéo bị hai ngưi bọn họ lôi một lần lại một lần, chơi rờn rã bán túc. Vân Khiếu không dám lấy điện thoại di động ra, đại hán tương lai hoàng hậu cùng đại Tư Mã đại tướng quân cùng nhau chơi đùa Nga mới khối cảnh tượng nhất định rất thú vị.

Nhìn cái này sau sẽ cao cao tại thượng nhân vật, Vân Khiếu nhắm hai mắt lại.

Một vòng mặt trời đỏ ở trên đường chân trời bay lên, các loại chim nhỏ ở ngọn cây nhảy nhót kêu to, thật giống chính đang mở hai sẽ. Vân Khiếu bị chim nhỏ tiếng kêu đánh thức, dụi dụi con mắt. Sợ đến lập tức bình lên, vài con máu thịt be bét chuột đồng chỉnh tề nằm ở Vân Khiếu đầu bên cạnh, nhe răng tròn mắt đáng về thực tại đem Vân Khiếu dọa cho phát sợ.

Trên cây chim nhỏ bị Vân Khiếu cả kinh nhào lạng nhào lạng bay loạn, điều này làm cho sắp đắc thủ tiểu Bạch oán niệm sâu nặng. Quay về Vân Khiếu rống lên vài tiếng bị bỏ báo hồng, giận hờn bò lên trên cành cao hơn cành cây, nhìn đáng đáp trong thời gian ngắn là không chuẩn bị hạ xuống.

Bối trong túi đã không có ăn, Vân Khiếu không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận vệ thăm đưa tới đen thùi lùì đồ vật. Thăm dò cắn một cái, mùi vị để Vân Khiếu muốn phát điên, cay đắng khó yết không nói lại còn có một cổ suu vị, nôn khan mấy lần Vân Khiếu liền cầm trong tay đồ vật đưa cho tỷ đệ hai.

Tỷ đệ hai nhún nhường, kết quả cuối cùng là một ngưi một nửa phân ăn, nhìn ăn thể lương tỷ đệ hai, Vân Khiếu lặng lẽ không nói gì, đại hán con dân tháng ngày là thật khó a, trước đây trong tin tức luôn nói chúng ta là một cái tai nạn sâu nặng dân tộc, bây giờ nhìn lên thực sự là nói không uống.

Muốn lúc đi tiểu Bạch vẫn cứ ở trên cây giận hờn không tới, bất luận Vân Khiếu thế nào cưỡng bức dụ dỗ, chính là không tới.

Bất đắc dĩ Vân Khiếu bò lên lưng ngựa, làm bộ phải đi. Tiểu Bạch từ trên cây nhanh chóng thoán hạ xuống, bình đến Vân Khiếu trong lòng ngực, các

loại bán mạnh.

An ủi một cái cái này mới vừa rồi còn cùng mình giận đối gia hòa, mấy người tiếp tục đi đường.

Ven đường bỗng nhiên xuất hiện một mảnh chói mắt màu trắng, ở rặng rờ dưới ánh mặt trời hoang đến Vân Khiếu hầu như không mở mắt ra được.

"Cái kia chính là quỹ bãi muối, nơi đó khắp nơi đều có quỹ muối. Đi thôi, chúng ta sẽ đi ngang qua nơi đó."

Vệ thăm nhìn ra Vân Khiếu đối với nơi đó vô cùng hiếu kỳ.

Một toàn bộ muối hải đúng là có thể đồ sộ, Vân Khiếu nhảy xuống ngựa bồi đánh một điểm ở trong miệng. Là muối không có sai, nhưng là tại sao có thể có sợi với sống mùi vị. Đem trong miệng muối phun ra, trong miệng ** cay, vừa chua xót lại sấp.

Rõ ràng, nơi này muối đựng lượng lớn CaCO_3 . Xem ra trước đây đây là một cái hồ, nước bị bốc hơi lên không có sau khi, CaCO_3 liền trầm tích ở muối mặt ngoài. Nơi này lại là cực nhỏ trời mưa, CaCO_3 không hòa tan, người ăn này đồ chơi này cái kia chính là mặn tính tự sát.

"Khiếu ca ca, người không cần ăn, sẽ chết."

Vệ Thanh âm thanh vô cùng non nớt, ai sẽ nghĩ tới cái này em bé sau này sẽ trở thành ngang dọc Hung Nô đại Tư Mã đại tướng quân.

Vân Khiếu vỗ vỗ Vệ Thanh đầu.

"Khiếu ca ca sẽ không chết."

Mã áp là biên tái đại áp, người thành phố khẩu không dưới mười vạn. Triều đình phái có bay tướng quân danh xưng Lý Quảng thống binh 2 vạn đóng quân ở đây, cùng vây bên trong, đại quân góc cạnh tương hỗ chống đỡ để quốc bắc bộ biên cảnh.

Thủ thành quân binh thấy Vân Khiếu trang phục kỳ lạ, lại khiến bốn con cao to Hung Nô tuần mã, liền tiến lên trước gặng hỏi.

Vân Khiếu không có cùng hấn phí lời, một khối kim bài liền ném tới.

Nơi này thủ thành quân binh đều là quanh năm ở biên tái gia hòa, thấy trên bảng hiệu có khắc Hung Nô văn tự, lập tức chính là cả kinh.

Ở biên cảnh chinh chiến nhiều năm, từng thấy Hung Nô tên lính quân bài, đầu mục nanh sói bài, này kim bài nhưng là Hung Nô đại nhân vật tượng trưng, chẳng lẽ là Hung Nô đặc phái viên? Không giống a, Hung Nô đặc phái viên thế nào sẽ liền mấy người như vậy, liền hộ vệ đều không có?

Vân Khiếu hành bồi trong túi lấy ra tả đa số úy đầu người nói: "Đây là Hung Nô tả đa số úy đầu người, nhanh dẫn ta đi gặp Lý Quảng tướng quân."

Thủ thành giáo úy một cước đá văng chặn đường quân tốt, đôi mắt nhìn chòng chọc vào tả đa số úy đầu người. Một lúc lâu, lại quỳ xuống.

"Trời xanh có mắt, ta Luru Thành khẩu tạ tiểu anh hùng tru này ác tặc."

Nói xong liền hướng về Vân Khiếu bái thủ mà xuống, thủ thành quân binh bách tính hoàn toàn dập đầu.

Vân Khiếu vội vàng nhảy xuống ngựa, đem Luru Thành lời lên.

"Tiểu anh hùng quý danh?"

"Tiểu tử họ Vân tên một chữ một cái khiếu chữ."

Đi phủ tướng quân trên đường, Vân Khiếu nghe xong Luru Thành giải thích mới biết thủ thành quân binh cùng bách tính tại sao lại như vậy.

Năm năm trước, Hung Nô phạm một bên. Tả đa số úy công phá mã áp thành phòng, đánh cướp nhân khẩu gần mười vạn. Thực áp 30 vạn hộ mã áp, hầu như trong một đêm liền bị trở thành địa ngục giữa trần gian. Hầu như mỗi gia đều có bị cướp đi hoặc là sát hại người thân, đến nỗi mã áp quân dân đối với tả đa số úy không không nghiêng răng nghiêng lợi. Ngày hôm nay nhìn thấy Vân Khiếu xách theo hấn đầu người vào thành, làm sao có thể không bái.

Dọc theo đường đi, Luru Thành xách theo tả đa số úy đầu người đi ở phía trước. Hai bên đường phố bách tính hoàn toàn dập đầu bái tạ Vân Khiếu.

Phủ tướng quân trước, Lý Quảng tự mình nghênh tiếp. Ra ngoài Vân Khiếu dự liệu, trong truyền thuyết bay tướng quân lại là người mập mập, không chỉ mập hơn nữa lùn. Thân cao sáu thước, vòng eo cũng là sáu thước. Có thể là vì sợ bị kẻ địch trảm thủ, đầu trực tiếp liền tiếp ở thân thể trên, tính lược cái cổ đạo trình tự này. Một bộ râu quai nón có được vô cùng thịnh vượng, Vân Khiếu căn bản không thấy rõ vị này gian lược mà không đơn giản bay tướng quân hình dạng. Chỉ nhìn rõ ràng hấn đầy mặt râu mép, khiến người ta hoài nghi kẻ này có hay không tiến hóa hoàn toàn.

Lý Quảng đối với tả đa số úy đầu người, có cuồng nhiệt yêu thích. Cứ việc đã có chút **, nhưng Lý Quảng vẫn cứ yêu thích không buông tay phùng ở trong tay, quay về to bằng đầu người khẩu phun ra nước bọt.

"Tiểu tử người cũng có ngày hôm nay, người gieo vạ ta mã áp bách tính thời điểm có từng nghĩ tới ngày hôm nay."

Xem điệu bộ này tựa hồ Lý Quảng đều có muốn cắn một cái kích động, may là Lưu Thành đúng lúc nhắc nhở. Lúc này mới không có để Vân Khiếu nhìn thấy buồn nôn một màn, bằng không Vân Khiếu nhất định sẽ nôn mửa ba lít xin miễn thứ cho kẻ bất tài.

Dặn dò ngộ làm mau chóng tiêu chế, sau đó khoái mã đem đầu người cùng kim bài đưa vào Trường An hướng về triều đình thỉnh công. Sách sử trên đối với lão Lý đánh giá rất tốt, tin dự có bảo đảm. Vân Khiếu không lo lắng hẳn tham ô công lao của chính mình.

"Người đến, giết con dê. Ta muốn khoản đãi vị này vẫn trắng sì."

Lý Quảng lớn tiếng quát.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lý Quảng tiệc rượu

Lý Quảng làm người vô cùng phóng khoáng, không chơi hư. Một toàn bộ dê béo chỉ chém mấy dao liền ném vào trong nồi luộc. Điều này làm cho Vân Khiếu mở mang tầm mắt, ngất a nghe nói qua nướng toàn dương có thể chưa từng nghe nói luộc toàn dương.

Tanh nồng khí nức mũi từ dương thang ngoại trừ Lý Quảng, cũng là tiểu Bạch uống hăng hái. Nhìn còn có tục chén tư thế tiểu Bạch, Vân Khiếu đem một khối màu mỡ thịt dê đưa tới, chính là trường thân thể tuổi có thể ăn nhiều một chút liền ăn nhiều một chút.

Tiểu Bạch ghen ngào một tiếng xem như là nói cảm ơn, liền tiếp tục cùng thịt dê tranh đấu.

Lão Lý nhìn Vân Khiếu như uống được tựa như uống dương thang, không khỏi nghi hoặc.

"Vẫn trắng sì, nhưng là này com nước không lạnh miệng vị?"

Vân Khiếu nhìn một chút chính mình cánh tay nhỏ tiểu té chân, bất luận làm sao cũng không thể đem mình và trắng sì hai chữ liên lạc với đồng thời. Từ bối trong túi lấy ra một bao đồ gia vị. Lấy ra chũm thủ quân dụng, hai ba lần liền đem chiếc đĩa tước thành một cái nhón.

Cắt mấy khối thịt dê, xuyên ở trên đũa. Đặt ở hỏa một bên nướng, một bên phiên nướng một bên tát gia vị. Chỉ chốc lát nồng nặc tự nhiên mùi vị liền truyền đầy toàn bộ phủ tướng quân.

Lý Quảng do mới bắt đầu hiếu kỳ, biến thành ngạc nhiên. Ngửi mũi ngồi xổm Vân Khiếu trước mặt, một chuỗi Tân Cương thịt heo xuyên vẫn không có nướng chín, đã bị vội vã không nhìn nổi Lý Quảng một cái đoạt lại. Chỉ ăn một khối liền nhắm mắt lại hưởng thụ lên, hai ba ngụm liền ăn còn lại một cái độc nhất. Vỗ Vân Khiếu vai giục mau mau nướng.

Bên cạnh một cái ăn mặc khôi giáp tiểu hồ tử, rất có ánh mắt đưa lên một chuỗi xuyên tốt thịt dê.

Vân Khiếu đối với tiểu hồ tử lễ phép nở nụ cười, tiểu hồ tử khả khả cười nói: "Tại hạ lý dám"

Hóa ra là bị Hoắc Khứ Bệnh bắn chết suy người, Vân Khiếu tiếp nhận xương thịt dê tiếp tục nướng.

Lão Lý khẩu vị rất tốt, chiếc đũa đã cung không đủ cầu, hiện tại cây tiễn đã trở thành một đờn mới nướng xuyên công cụ, không gì khác đủ trường xuyên (mặc) thịt quá nhiều. Nhưng là một lần xuyên (mặc) nửa cân thịt cái kia đến lúc nào nướng thực? Vân Khiếu đem nướng xuyên công tác giao cho tiểu Lý, mẹ kiếp lão tử lại không phải rìa đường bán xương thịt dê mua mua xách đại thúi.

Rất hiển nhiên, lần thứ nhất làm thiếu đốt tiểu Lý không có kinh nghiệm. Nhìn há mồm hấp khí lão Lý, Vân Khiếu biết đây là cây ớt mặt thà hơn nhiều, một ngụm rượu lớn quán xuống. Lão Lý đại đại hô một hơi ra "Thoải mái, thật mẹ kiếp thoải mái."

"Vẫn trắng sì thỉnh ở mã áp đợi chút hai ngày, tã đa số ủy đầu người đưa đến triều đình, tự nhiên sẽ có phong thưởng."

Lão Lý đánh nướng xuyên bắt lợi tiểu Lý một cái tát, vỗ cái bụng tuần thành đi tới.

"Vân huynh đệ, này hồng hồng chính là cái gì, thế nào ăn giống như hỏa thiêu bình thường, giống như ** ăn sẽ không chết người chứ?"

Tiểu Lý đại não phát dục rõ ràng không đuổi kịp thân thể, chẳng trách sẽ bị Hoắc Khứ Bệnh giết chết. Lão tử chạy đến trong nhà của người độc hại cha

ngươi, này không phải muốn chết tiết tấu sao, ngươi làm lão tử là cái gì từ sĩ không được.

Không đề ý tới có chút si ngốc tiểu Lý, Vân Khiếu vội vàng cho mình nướng mấy xuyên. Thịt dê đã không dư thừa bao nhiêu, bên cạnh còn đứng một cái thể trắng như trâu tiểu Lý, lại không hạ thủ chỉ sợ cũng còn lại dương xương .

Thiệt đốt đồ chơi này ăn chính là làm, uống một hợp tiểu Lý trong miệng rượu ngon. Vân Khiếu một cái liền phun ra ngoài, này mẹ kiếp quả thực chính là xoạt nồi thủy, mờ nhạt rượu xem ra càng như là niêu.

Sau lưng trong túi nhảy ra một bình một cân trang hồng tinh nhĩ oa đầu, đánh một cái miệng nhỏ. Tiểu Lý khừu giác vô cùng phát đạt, nghe thấy thấy hương tửu hân tham lam nhìn chăm chăm Vân Khiếu chai rượu trong tay.

Không chịu được tiểu Lý ánh mắt, Vân Khiếu đem uống một hợp nhĩ oa đầu đưa cho tiểu Lý.

Tiểu Lý nhận lấy, để sát vào miệng bình gửi một cái. Một ngửa đầu liền tới cái cá voi hút nước, ngoan ngoãn năm mươi hai độ hồng tinh nhĩ oa đầu a, Vân Khiếu rất chờ mong tiểu Lý đến tiếp sau phản ứng.

Tiểu Lý sắc mặt do hoàng biến hồng do hồng biến tử, thân thể tả lắc hữu lắc. Bước chân không nói ra được mộng ảo, trong hoảng hốt có bước Cole Jackson khí thế.

Bước vũ trụ bộ tiểu Lý ở trong sân xoay quanh, hầu kết không ngừng nhún. Rất hiển nhiên hân vị không thích ứng cao như thế độ tinh khiết rượu mạnh, mà hân ở mãnh liệt ngọt ngào vị bộ lên án.

Tiểu Lý ở kiên trì, kiên trì, kiên trì nữa.

Hắn không có chịu đựng, trong dạ dày áp lực để tửu tiến phun ra cách xa hơn một mét.

Mộng ảo bước chân cũng không có đình chỉ, tiểu Lý bắt đầu đánh Tuý Quyền, chiêu võ cổ họng khàn cả giọng kêu to rất có một phen động lực xe lửa mùi vị.

Bên cạnh trường quân đội chạy tứ phía, tiểu Bạch sợ đến bỏ lại thịt dê lên đến Vân Khiếu trong lồng ngực, cơ cảnh nhìn đứng đưa không ngừng tiểu Lý. Lưu Thành vội vàng đem Vân Khiếu mang đi khỏi bị tai vạ tới. Hắn mới không tin Vân Khiếu là đến độc hại vị này thiếu tướng quân.

Đi tới dịch quán, Lưu Thành có khiến người ta bung tới com canh. Vừa nãy Lưu Thành thấy rõ, Vân Khiếu căn bản không ăn no. Nhặt không có ý vị hồ dán hồ, Vân Khiếu ăn hai cái liền ăn không trôi .

"Vân huynh đệ này com nước không lạnh miệng vị? Ta gọi bọn họ đổi qua."

"Không phải, Lưu huynh trong quân cũng khuyết muối sao? Vì sao này com canh đều là như vậy nhạt nhẽo?"

"Vân huynh đệ ngươi không biết, trong quân muối đều là từ Trường An lặn lội đường xa chở tới đây. Đường xá dài lâu, hơn nữa ven đường đạo phi san sát. Có lúc chính là quân muối bọn họ cũng dám cướp, quan bên trong lũng hữu từ xưa khuyết muối. Hiếm có mấy toà muối khoáng đều khai thác hơn trăm năm, sản xuất nghiêm trọng không đủ.

Quan bên trong cách hải lại xa, muối biển vận tải đúng là không dễ. Kỳ thực khuyết muối cũng là Hán quân suy nhược một cái nguyên nhân, nếu như không phải khuyết muối ta Hán quân cũng không đến nỗi bại vào người Hung nô tay."

"Cái kia người Hung nô liền không thiếu muối?"

"Cái này ta không biết, thế nhưng bọn họ cũng không giống như khuyết muối, trên thảo nguyên mới mấy người. Năm năm trước ta mã áp thực áp 30 vạn hộ, nhân khẩu trăm vạn. E sợ so với người Hung nô khẩu gộp lại đều nhiều hơn, một năm này muối nhu cầu vậy cũng là đầy rẫy. Triều đình cổ vũ tư nhân vận muối, bắt quá đường xá xa xôi đạo phi lại nhiều, quan muối đều bị cướp đừng nói tư muối . Ta quan bên trong lũng hữu bách tính khổ a."

"Triều đình cho phép tư muối buôn?"

Các đời các đời đều là cấm chỉ tư muối buôn, cho nên mới có Trình Giáo Kim hàng ngũ. Tuyệt đối không ngờ rằng hiện nay triều đình lại sẽ cổ vũ buôn tư muối.

"Tiểu đệ đi ngang qua một mảnh bãi muối, nơi đó bãi muối một chút nhìn không thấy bờ."

"Vân huynh đệ nói chính là quý bãi muối đi, nơi đó muối ăn sẽ chết người."

"Ta có một loại phương pháp có thể để cho nơi đó muối có thể ăn, hơn nữa khẳng định ăn người không chết."

"Thật chứ?"

Lưu Thành con mắt đột nhiên mà sáng ngời, trong này lớn bao nhiêu lợi nhuận hắn làm sao có thể không rõ ràng.

"Coi là thật."

"Huynh đệ đem biện pháp này trao tặng ta, ta bảo đảm người phong hầu, thực ấp chỉ ít 500 hộ."

"Phong hầu?"

Vân Khiếu cũng không cảm thấy phong hầu có chỗ tốt lớn bao nhiêu, một cái vinh dự tên gọi mà thôi, không thể so vàng ròng bạc trắng đến thoải mái.

Thấy Vân Khiếu chần chờ Lưu Thành vội vàng thêm chú "Thực không dám giấu giếm, ta chính là đương triều Tông Chính tự khanh lưu ngao con thứ, hiện nay bề hạ chính là ta tộc thúc. Ta bảo đảm tuyệt đối hữu hiệu, mặt khác ta còn có thể phân cho huynh đệ người hai phần mười phần tứ, làm sao?"

Hóa ra là con ông cháu cha a không đúng là hoàng hai đời, chẳng trách có khẩu khí lớn như vậy. Hai phần mười phần tứ đã là lợi ích khổng lồ, chính mình ở đại hân không có một chút nào căn cơ, chỗ tốt lớn rồi sẽ chết người, Lý Gia Thành đã nói tham cô là tốt rồi không cần khổng lồ.

"Nếu Lưu huynh nâng đỡ, tiểu đệ liền từ chối thì bất kính."

"Vậy chúng ta hiện tại liền đi làm sao?"

"Ta còn có vài thứ muốn Lưu huynh chuẩn bị."

"Vân huynh đệ cứ nói đừng ngại."

Vân Khiếu khẩu thuật, Lưu Thành ghi chép rất nhanh liền ở mảnh lụa trên ghi chép thật dài một chuỗi văn tự.

Tiểu hài tử đều là không buồn không lo, Vệ Thanh cùng vệ tử phụ tử đệ hai đang cùng tiểu Bạch chơi nháo. Ban ngày nhiều đề tên tiểu tử này vận động dưới cũng được, không phải vậy buổi tối không ngủ khắp nơi trào con chuột. Vân Khiếu cũng không muốn mỗi sáng sớm lên đều nhìn thấy vài con chết con chuột ở đầu bên cạnh.

Thừa dịp có thời gian vội vàng thu thập bồi nang đồ vật bên trong.

Một bộ trang phục sắc sỡ, một cái chùy thủ quân dụng cùng Thụy Sĩ mã tấu. Nhiều chức năng công binh sạn một cái, ăn một điểm không có, bán túi vị tinh bán túi hàm muối. Nha lại ở tây song bản nạp mua hướng lên trời cây ớt vẫn còn, đồ chơi này cay độ rất cao. Vân Khiếu ở Miêu trại mua một đại bao, chuẩn bị đi trở về loại ở nhà. Lão bà siêu thích ăn ma cay nồi lẩu, vật này là lấy lòng lão bà nhất quán lựa chọn.

Nhớ tới một thế giới khác vợ con, Vân Khiếu biểu hiện không khỏi cô đơn.

Lại quá hai Nguyệt Nhi tử liền muốn trung khảo, cũng không biết chuyện của chính mình sẽ sẽ không ảnh hưởng hài tử học tập, có thể hay không thi cái trước tốt cao trung.

Cha làm cả đời tiếng Trung hệ giảng dạy, lẽ ra có thể phụ đạo nhi tử.

Nhớ tới chính mình tuổi già cha mẹ, Vân Khiếu vòng khói có chút đỏ lên. Nhiều như vậy năm đông chạy tây điên, cũng không có hảo hảo tiến vào một cái hiếu đạo. Từ muốn dưỡng, hai thân không đợi. Ạch không đúng là chính mình không ở.

Liền như vậy một bên thu thập, một bên rơi lệ,

"Nhớ nhà?" Vệ thăm đi tới Vân Khiếu bên người

"Àn."

"Ai, đi tới Hung Nô bên kia. Mười người không về được mười cái, người có thể trở về chính là tạo hóa. Được rồi, hài tử trời tối, tẩy tẩy ngủ đi."

Đêm đó Vân Khiếu ở trong mơ, cha mẹ lão bà luân phiên xuất hiện.

Vân Khiếu mộng thấy mình làm một bàn lớn cơm nước, người cả nhà bao vây ở cùng nhau ăn cơm. Tình cảnh ấm áp có thể người, nhi tử nâng một con chân giò lợn gặm miệng đầy nước mỡ, còn không cho cho gia gia rót rượu.

Cha chén rượu bị tay của con trai làm tràn đầy dầu mỡ, đoàn lúc thức dậy lướt xuống, vội vàng dùng miệng để sát vào bàn hấp dẫn rơi ở trên bàn rượu.

"Quý Châu Mao Đài, cả đời này cũng uống không lên vài lần."

Vân Khiếu nở nụ cười, nước mắt cùng cười dung đồng loạt tỏa ra ở trên mặt.

Bỗng nhiên thiên địa đột nhiên lay động lên, Vân Khiếu mở mắt ra, một tấm trần ngập cười mĩa mặt to xuất hiện ở trước mắt mình.

Chương 7: Chế muối

"Mịa nó."

Vân Khiếu bị này một khuôn mặt béo sợt hết hồn, nhìn kỹ hóa ra là Luru Thành. Tiểu Bạch chính phần hận ở một bên hí, xem ra nó cũng đối với Luru Thành tràn ngập oán niệm.

"Vân huynh đệ, còn có hai mươi mấy dặm đường muốn đuổi, vì lẽ đó cái kia..."

"Tốt, người ra ngoài."

Vân Khiếu bị Luru Thành làm vô cùng buồn bực.

"Vân huynh đệ, mọi người đều là..."

"Ra ngoài, ra ngoài lão từ phải mặc quần."

Vân Khiếu không kiên nhẫn xua đuổi cái này chết gay.

Vội vã ăn nghỉ điểm tâm, vội vã không nhận nổi Luru Thành liền lôi kéo Vân Khiếu mang theo bách mười cái quân hán đánh mã ra khỏi thành.

Mấy ngày cường độ cao kỳ hành, Vân Khiếu cười ngựa có bước tiến dài. Tuy rằng không đuổi kịp những này quân hán rất quen, nhưng ít ra sẽ không mất mặt.

Đem nồi lớn gác ở bụi rậm trên, đem khối lớn muối dùng chảo gỗ tóa đến trong nồi. Đốt tan sau khi dùng bông gỗ khuấy, rót nửa vào nước lạnh, khiến CaCO₃ kết khối.

Ba tầng vải bố ráp, trung gian để vào cát mịn, đặt ở thùng gỗ lớn trải qua lư.

Như vậy nhiều lần ba lần, Vân Khiếu phát hiện vải bố ráp trên CaCO₃ kết khối rõ ràng giảm thiểu. Lại thử mấy lần, mãi đến tận CaCO₃ hạt tròn hoàn toàn không có, lúc này mới đem nước luộc làm.

Nồi sắt dưới đáy kết liễu một tầng tinh tế màu trắng kết tinh, Vân Khiếu dùng tay dính một điểm, đặt ở trong miệng, hàm hàm. Luru Thành cẩn thận nhìn Vân Khiếu vẽ mặt, thấy Vân Khiếu không lên tiếng, sốt ruột cũng học Vân Khiếu đáng vẽ dùng tay dính một điểm bỏ vào trong miệng, hai người đáng vẽ thật giống trong phim ảnh kẻ buôn ma túy ở giao dịch.

Luru Thành con mắt trực tỏa ánh sáng, lại dính tốt một khối to muối hương về trong miệng đưa, nhìn ra Vân Khiếu tâm quái thẳng tới đánh, tiểu tử này sẽ không thay đổi thân Batman đi.

"Muối, đây là thượng hạng tế muối. Ở Trường An có thể cùng kim cùng giá, Vân huynh đệ phát ra, chúng ta phát ra."

Quân hán môn mắt to trừng mắt nhỏ nhìn khuya tay múa chân gần như phát điên Luru Thành. Trong lòng đối với Vân Khiếu kính nể càng thêm thâm hậu, ngày hôm qua thiếu tướng quân cũng là đáng đáp như vậy, mê man một đêm mới tốt. Xem ra này vân trắng sĩ năng lực không nhỏ, bằng không có thể nào ở Hung Nô địa vực đem tả đa số úy đầu người mang về.

Không để ý tới giống như điên Luru Thành, Vân Khiếu bắt chuyện chơi vui về tiểu Bạch trở về. Tên tiểu tử này hiện tại phi thường dính người, liền buổi tối ngủ đều muốn tiến vào Vân Khiếu túi ngủ. Ngày hôm qua cùng Vệ thị tỷ đệ chơi quá này, làm cho tiểu Bạch vứt bỏ trú phục đêm ra ác liệt quen thuộc. Vân Khiếu khi tỉnh lại không có nhìn thấy máu thịt be bét chết con chuột, điều này làm cho Vân Khiếu hết sức vui mừng.

Quân hán môn bắn thuật vô cùng tuyệt vời, triều đình bắc bộ một bên quân là triều đình tinh nhuệ nhất một nhánh quân đội.

Làm bạn Vân Khiếu tám vị quân hán, một buổi sáng lại bắn giết hơn hai mươi con hoàng dương. Khối lớn thịt dê xuống tới trong nồi, tràn đầy thả mấy đại chúc mới mẻ tế muối. Vân Khiếu bê đi một cái từng gây gỗ, lột đi biểu bì ném vào trong nồi, che lên cái nắp đại hỏa luộc.

Không chịu được hồ dán hồ như thế đồ vật, tìm hai cái cánh tay thô khí lực trắng quân hán cùng mặt, đuổi bạc dùng dao hoa thành rộng rộng một cái. Thêm Tây nổi danh nhất dây lưng mặt liền làm thành, làm vừa giữa trưa hoạt quân hán môn nghe thấy thấy thịt dê hương vị, dồn dập vọng hương bên này, ước ao nhìn ăn vụng ăn đồng僚.

Cút ngay nước sôi, mì sợi từng cái từng cái rơi xuống vào. Ròng rã rơi xuống ba thùng gỗ lớn dây lưng mặt, Vân Khiếu hét to một tiếng ăn cơm.

Hết thấy quân hán đều thả xuống trong tay việc, nhìn về phía Lư Thành. Lư Thành bắt đầu đi khoát tay áo một cái, mỗi người một cái to bằng đầu người tiểu nhân thô sứ đại oản, tràn đầy một bát phía trên vắt mì xếp đầy thịt dê khối. Một đại chước nóng bỏng đương thang đội đi lên, nhất thời nóng hôi hươu vị phân tán.

Đầu mùa xuân tháng, quân hán môn ăn được cả người đồ mồ hôi, từng cái từng cái ngồi chồm hổm trên mặt đất mảnh bào. Đi theo Vân Khiếu quân hán môn không ngừng kêu khổ, bắt luận bọn họ lấy bao nhanh tốc độ cùng mặt, làm mì sợi đều là không đuổi kịp ăn nỳ tốc độ. Thật dài một đội quân hán gõ lên bát ăn cơm giục.

Còn còn lại bán bát Lư Thành một cước một cước đạp quân hán cái mông, kẻ này chiếc đũa sẽ không có đình qua, không hề một điểm quý tộc phong độ.

Thùng cơm đều là thùng cơm, Đại Hán triều thể nào nuôi như thế một đám thùng cơm. Trước kia chuẩn bị hai ngày hai mươi túi mặt, hiện tại lại chỉ còn dư lại ba túi. Lư Thành không thể không phải người đi trong thành vận chuyển lương thực, bằng không buổi tối phải đoạn xuy.

Vân Khiếu luy đều muốn tan vỡ rồi, xin thề cũng không tiếp tục làm cơm cho đám gia hoả này ăn.

Trong quân hán tử thực sự, ăn vẫn trắng sứ cơm, tự nhiên dốc sức làm việc. Thế là, ở lược muối sau khi Vân Khiếu bên người lại có thêm mấy chục con hoàng dương.

Tiểu Bạch có phiền phức, trên một cây đại thụ có một cái to lớn chim khách ổ. Tiểu Bạch liều lĩnh bò lên, kết quả nó bị chính mình bỏ độ cao làm sợ, núp ở trên nhánh cây. Gào gào kêu hô hoán Vân Khiếu, Vân Khiếu ném bát ăn cơm chạy đến thụ dưới.

Tiểu Bạch đuổi oanh có Vân Khiếu cánh tay thô to như vậy, khàn giọng tiếng kêu có vẻ vô cùng lo lắng. Một cái tự xưng leo cây cao thủ quân hán muốn đi giải cứu tiểu Bạch, khả năng là tướng mạo nguyên nhân, tiểu Bạch trái lại bò lên trên càng cao hơn địa phương.

Vân Khiếu lên ngựa làm bộ muốn đi xa đáng về, tiểu Bạch cuống lên nhanh chóng leo xuống thụ. Vài bước liền lên đến Vân Khiếu mã trước, bình lên Vân Khiếu nịnh nọt cổ, tiến vào Vân Khiếu trong lồng ngực. Hai trào không ngừng đánh Vân Khiếu mặt, phảng phất là trách cứ hán không giữ chữ tín bỏ lại chính mình.

Yên tĩnh buổi tối, khắp nơi không người một đồng màu vô quyết đồng lửa cháy hùng hực.

"Duyên sĩ tiếng hoa giống mạnh thường, giống như đông các nạp hiền lương. Võ Tông hùng mãnh nghìn người sợ, sai tiến vào ** tứ hải dương. Tự tin một thân có thể giết hổ, lãng nói ba bát bát quá cương.

Cái kia một con gió lướt qua, chỉ nghe loạn thụ sau lưng nhào địa một thanh âm vang lên, nhảy ra một con điều tình bạch ngạch con cộp đến.

Võ Tông bị cái kia cả kinh, tửu đều làm mồ hôi lạnh ra. Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Võ Tông thấy con cộp đập tới, chỉ lóe lên, né qua con cộp sau lưng. Cái kia con cộp sau lưng xem người khó nhất, liền đem chân trước đi ở dưới đất, đem eo hông hất lên, hất sắp nổi lên đến. Võ Tông chỉ trốn một chút, trốn ở một bên. Con cộp thấy hất hán không được, hổng một tiếng, nhưng giống trong nửa ngày làm cái phích lịch, chấn đến cái kia sơn cương cũng động. Đêm này thiết bổng cũng giống đuôi cộp dựng thẳng lên, chỉ một tiến, Võ Tông nhưng lại thêm ở một bên."

Quân hán môn biểu hiện theo Vân Khiếu giảng giải, bỗng nhiên căng thẳng, bỗng nhiên bầu không khí.

"Chợt nghe một tiếng sét dừng đoàn vang, sườn núi bay ra thú bên trong vương. Ngang đầu dừng được sấm nha trào, lồi vào thung lũng con nai đều hồi hã. Trong núi hồ thổ tiềm tung tích, khe bên trong hoảng viên kinh mà hoảng. Biện trang thấy sau hồn phách tang, tồn hiếu ngộ thời tìm mặt cường. Thanh hà tráng sĩ tửu chưa tỉnh, hốt ở cương đầu ngẫu đón lấy. Trên dưới tìm người hồ **, đụng phải dữ tợn đến nhào người. Hồ đến nhào người giống sơn ngã, người đi nghiêng hồ như nham khuynh. Cô tay rơi thời rơi bay pháo, nanh vuốt bỏ nơi thành vùng bùn. Năm đám mũi chân như giọt mưa, trần trê hai tay máu tươi nhiệm. Uế ô gió tanh mẫn rừng từng, tán loạn mao cần rơi son yêm. Gần xem vạn cân thể chưa hư, phóng tầm mắt nhìn oai phong lâm liệt liêm. Thân hoàn có đại cầm ban tiêu, đóng chặt cặp mắt quang không tránh. Lập tức Cảnh Dương cương trên con kia mãnh hổ, bị Võ Tông không có bữa cơm trong lúc đó, một trận quyền chân đánh cho cái kia con cộp động đản không được, làm cho trong miệng hãy còn thở hổn hển."

"Được."

Quân hán môn khen hay tiếng liên tiếp, liền ngay cả Lư Thành cũng nghe được là như mê như say.

Hai ngày, 100 cân đình cấp tế muối. Lư Thành con mắt hí thành một cái khe, như vậy tính được, trước mắt màu trắng bãi muối quả thực chính là một mảnh màu vàng muối hải. Trở về một đường, Lư Thành miệng liền không có hợp lại qua, thường thường là đi tới đi tới liền đem đầu lưỡi tú cho Vân Khiếu xem, bị Vân Khiếu sâu sắc khinh bỉ.

Lý Quảng không để ý chút nào hai người phát tài kế hoạch không có dẫn hán phần, thậm chí còn hào phóng biểu thị sau đó mã áp quân muối liền do Lư Thành cung cấp. Hơn nữa còn sẽ cung cấp 200 quân hán lao lực, còn có 2000 binh mã phụ trách cảnh vệ.

Vân Khiếu vô cùng không hiểu Lý Quảng hành vi, rõ ràng không có chỗ tốt sự tình nhưng làm như thế hăng say. Xem ra cổ nhân đạo đức trình độ không phải người hiện đại có thể so sánh với.

Nhưng là làm Lư Thành nói cho Vân Khiếu, mã áp quân đội mỗi dùng 100 cân muối liền sẽ có ngũ cân đưa vào Lý phủ thời điểm. Vân Khiếu cảm giác mình đánh giá cao cổ nhân đạo đức trình độ, hậu thế tiền boa pháp tắc ở hơn hai ngàn năm trước đã lưu hành. Hậu nhân bất quá là bất chước lời người

khác mà thôi, Vân Khiếu bị lão tổ tông vĩ đại trí tuệ sâu sắc thuyết phục.

Một chiếc hoa lệ xe ngựa ở một đội khôi minh giáp lưng hộ vệ chen chúc tiến vào mã áp thành. Mỏ đường hộ vệ cầm trong tay đao đuôi tiết trượng, đại biểu thiên tử thân phận. Mã áp thành bất luận quân dân, đều quỳ lạy trên đất, cung kính nghênh tiếp thiên tử đặc phái viên.

Như bóng cao su như thế Lý Quảng quỳ trên mặt đất đáng vẻ vô cùng khôi hài. Làm cho quỳ ở phía sau Vân Khiếu vai một tưng một tưng, mặt đỏ lên một bộ đại tiện không khoái đáng vẻ.

Một người mặc cẩm bào gia hỏa ở bên cạnh tuyên đọc cái gì, hẳn nói mỗi cái chữ Vân Khiếu đều nghe hiểu được. Thế nhưng nói liền cùng nhau chính mình thế nào đều không có tìm hiểu được ý tứ, ngược lại trong này nhắc tới tên của chính mình.

Thái giám, vạn ác xã hội phong kiến độc nhất kết quả.

Vân Khiếu vô số lần ở điện ảnh bên trong, kịch truyền hình bên trong từng nhìn thấy thái giám hình tượng. Bất luận làm sao cũng không nghĩ tới sẽ ở hơn hai ngàn năm trước nhìn thấy chân thực thái giám. Thái giám có râu mép sao? Cái này có thể có. Một cái râu bạc thái giám liền cười tủm tỉm đứng ở Vân Khiếu trước mặt, cầm trong tay một quyển màu vàng trù bộ.

Lưu Thành chọc chọc Vân Khiếu, Vân Khiếu này mới phản ứng được hai tay tiếp nhận cái kia quyển thánh chỉ. Lưu Thành là cái huynh đệ tốt, một cái nặng tình trịch túi liền đưa cho trở về, thật giống là ở mua thánh chỉ.

"Nô tỳ cung nghênh vân tráng sĩ vào kinh." Lão thái giám rất có lễ phép thỉnh Vân Khiếu lên xe ngựa.

"Xin hỏi công công xưng hô như thế nào?"

"Lão nô Thương Cảnh Không."

Ach...

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Thương lan

Một khối bạc vắn gỗ, khắc lên ngang dọc thẳng tắp. Ba mươi hai khối tiểu mộc mảnh liền ở tám lòng trong lúc đó chém giết, Thương Cảnh Không ngay đầu tiên liền học được loại này gọi là cờ tướng trò chơi, Vệ Thanh tiểu nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn bàn cờ, còn nhỏ tuổi liền hiểu được nhìn kỹ không nói đạo lý, hiếm thấy hiếm thấy.

Ach, được rồi. Vệ Thanh xem chính là bàn cờ bên cạnh bánh ngọt, rất rõ ràng vị này tương lai tuyệt thế danh tướng càng yêu thích ăn, bỏ thêm mỡ heo bánh ngọt Vân Khiếu nhìn đều buồn nôn, liền này Thương Cảnh Không còn nói là hoàng gia chuyên cung. Tóm một khối cho Vệ Thanh, tiểu tử này ngay lập tức sẽ chạy đi mảnh gỗ, không sai còn biết cho tỷ tỷ bẻ một khối.

Vân Khiếu vẫn đối với Thương Cảnh Không râu mép tràn ngập tò mò, mấy lần đều thiếu một chút không nhịn được đưa tay đi vớt. Thương Cảnh Không râu mép rất đẹp, tiêu chuẩn ba sợi râu dài. Sắp xếp cẩn thận tỉ mỉ, trám điểm mực nước liền có thể viết chữ loại kia.

Thái giám lại trường râu mép, còn trường như thế đẹp đẽ này không khoa học. Đám gia hỏa này không phải từ tiểu liền bị cắt sau đó...

Rõ ràng, cuối cùng đã rõ ràng rồi. Làm Thương Cảnh Không hướng về Vân Khiếu giới thiệu con trai của chính mình thời điểm, Vân Khiếu liền rõ ràng, cái tên này là phạm quan, là phạm lỗi lắm sau khi bị cắt, với hẳn có cộng đồng tao ngộ chính là Tư Mã Thiên. Chẳng trách có như vậy một cái đẹp đẽ râu mép.

Thương lan một cái vóc người khôi ngô tên đô con tử, hai bát tám khối vóc người, nếu như ở đời sau nhất định sẽ bị còn lại nữ môn phong làm nam thần. Bách mười cân khoá đá ở hai tay trong lúc đó nhanh chóng xoay chuyển. Tiểu tử trăm mặc ít lời, rất rõ ràng là chịu thái giám lão cha ảnh hưởng.

Không chịu được Đại Hán triều ẩm thực, cái gọi là hoàng gia bánh ngọt đều là cái kia đức hạnh, chớ đừng nói chi là trạm dịch chuẩn bị cơm canh. Vân Khiếu kiến thức toàn bộ lược cơm quá trình sau khi, liền có đánh đầu bếp một trận nổi kích động.

Hỗn loạn bọt nước ở trong nồi lớn bay lượn, một chậu trắng như tuyết bột mì phiêu bay là tả rơi vào trong nồi. Khối lớn thịt dê toả ra tanh nồng máu tanh mùi cùng bột mì ở nồi ** múa. Nồi một bên một vòng màu trắng bọt máu, theo gió lay động.

Lăn mẹ kiếp trứng, đây là người ăn sao. Tiểu Bạch đều đối với loại này thức ăn tràn ngập hoảng sợ, mỗi ngày lúc ăn cơm đều chạy không thấy tăm hơi.

Ba quyền hai chân đánh chạy đầu bếp, đem bột mì nước chảy xoa nắn sau đó cán bạc, tìm mấy tảng đá chi lên phẳng lì phiến đá. Điểm nổi lửa ở phía dưới mảnh thiêu, phiến đá rất nhanh nhiệt phỏng tay. Vân Khiếu nhanh chóng ở phía trên lau một tảng dầu, đem cán tốt mặt bánh thả ở phía trên.

Chờ một mặt khô vàng, liền dùng công binh sạn xoay chuyển.

Thịt dê cắt thành tia nhỏ, dùng công binh sạn ở trong nồi lớn không ngừng mà phiến sao, thêm vào một cái hành tia chính là vô thượng mỹ vị.

Dùng đại binh cuốn lấy thịt dê tia, cắn một cái liền miệng đầy nước mỡ, hạnh phúc cảm nhất thời tràn ngập toàn thân.

Vân Khiếu quay người lại liền sợ hết hồn, chỉ thấy nhà bếp bên ngoài một đám người mắt to trừng mắt nhỏ nhìn hắn. Thật giống ở quan sát một cái hóa tinh sinh vật, vì không bị mọi người chiêm ngưỡng, cắn cứ độc vui vẻ không bằng mọi người đều vui tinh thần. Vân Khiếu cho Thương Cảnh Không quyền một tấm, lão này đã chảy đầy đất ngum nước.

Cắn cái thứ nhất sau khi, lão này liền dùng không được đến. Hai ba ngum liền ăn xong một tấm, ăn liền kết tiểu Bạch cũng không bằng. Chính mình tóm một tấm học Vân Khiếu dáng vẻ bắt đầu quyền. Cung khiêm lễ nhượng rất rõ ràng không phải Thương tiên sinh tính cách, chính tâm thịt dê bị Thương Cảnh Không một chúc quai, quyền cánh tay thô một cái đại quyền sau đó đặc ý vô cùng vừa đi vừa ăn, lưu lại một đám người xem náo nhiệt ở nuốt nước miếng.

Không dự định dạy cho cái kia xem ra như đồ tể hai cái đầu bếp, vệ thẩm liền dẫn vệ , Vệ Thanh trước đến giúp đỡ. Đầu bếp chỉ phụ trách một chuyện, cái kia chính là cùng mặt bánh nướng, khói huân lửa cháy hoạt còn không là hải tử làm ra. Cùi lửa còn độ lớn cánh tay nhỏ không thích hợp cùng mặt, dùng sắc bén dao thiết thịt dê vẫn là miễn cưỡng thích hợp. Vệ Thanh thật giống rất sẽ dùng dao, Vân Khiếu chủ thủ quân dụng ở trong tay của hắn thật giống tràn ngập linh tính giống như vậy, thịt dê bị cắt thành tia nhỏ chính tề đều đặn, hậu thế đi về đồng thuận cũng là tài nghệ này.

Tiểu tử này vừa nhìn chính là chơi dao liêu.

Vệ thẩm đối với nấu ăn có từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, chẳng mấy chốc một thanh công binh sạn liền bị vệ thẩm làm cho xuất thần nhập hóa trên dưới tung bay.

Vân Khiếu phát hiện thương lan không có cùng mọi người đồng thời cướp thực bánh nướng, mà là một người ngồi ở trên khoá đá ăn ít muối quả dầu hồ dán hồ. Cầm lấy một tấm quyền binh, quyền một đại quyền thịt dê. Vân Khiếu đi tới thương lan bên người, cầm trong tay quyền binh đưa tới.

"Ăn đi."

Thương lan liếc mắt nhìn quyền binh, không có đưa tay tiếp cũng không hề trả lời, thế nhưng nhún hâu kết đã đem hắn bán đi. Vân Khiếu kéo qua thương lan tay, đem quyền binh kín đáo đưa cho hắn sau đó liền rời đi. Có lúc đạt được một người tín nhiệm là đơn giản như vậy, một câu nói một cái vẻ mặt một động tác, đối với cái này có nhẹ nhàng tự bề chứng tiểu tử tới nói, chính là một tấm quyền binh.

"Đề ta làm hộ vệ của ngươi." Thương lan quỳ một chân trên đất, dùng khăn cầu mực chỉ nhìn Vân Khiếu. Tia không để ý chút nào ngồi ở bàn cờ một đầu khác cha mình ánh mắt kinh ngạc.

Vân Khiếu cầm pháo đang muốn tướng quân, được nghe thương lan cũng sững sốt, cầm một mảnh tay đình ở giữa không trung.

"Ta là phạm quan gia hải tử, ta là hoạn quan nhi tử. Không ai tôn trọng ta, không ai phản ứng ta, ngại nếu như tôn trọng ta ta liền làm ngại hộ vệ, trong nước phát cầu bên trong đi tuyệt không cau mày."

Người nhu cầu có năm cái cấp độ kỳ sinh lý nhu cầu, an toàn nhu cầu, yêu nhu cầu, tôn trọng nhu cầu cùng tự mình thực hiện nhu cầu.

Vân Khiếu không khỏi không than thở Maslow tiên sinh vĩ đại, trước mắt thiếu niên này liền có mãnh liệt bị tôn trọng nhu cầu, có thể còn có một chút tự mình thực hiện nhu cầu.

"Thương lan cha là phạm quan, thương lan từ nhỏ bị người cười nhạo, mọi người đều nói ta đọc sách luyện võ cố gắng, nhưng là chỉ có ta biết, điều này là bởi vì những khác tiêu hải tử đều không cùng ta chơi. Mười năm, không ai chủ động đã nói với ta thoại, không ai cho ta một món đồ. Một 羹 một túc lúc này lấy báo chí, ngại nếu không chê thương lan là một cái hoạn quan nhi tử, ngại liền thu nhận giúp đỡ ta làm hộ vệ."

Có thể tưởng tượng một cái phạm quan kiêm hoạn quan nhi tử, sẽ chịu đựng bao lớn áp lực trong lòng, có nhẹ nhàng tự bề chứng đã là vô cùng mạnh mẽ, đối đến người bình thường có lẽ sẽ điên.

Thương Cảnh Không nghe được lão lệ tung hoành, trên thực tế hắn cũng bắt lão, năm nay vẫn chưa tới bốn mươi tuổi. Thế nhưng năm tháng phí thời gian đã nhuộm rõ ràng tóc của hắn, xem ra thật giống năm mươi, sáu mươi tuổi lão nhân giống như vậy, có thể thấy được nội tâm của hắn cũng thời khắc bị dày vò .

"Lão nô, khẩu thỉnh vân trắng sĩ thu nhận giúp đỡ lan nhi, đứa nhỏ này khổ a. Đều là ta liền lụy hắn."

Vân Khiếu nâng dậy Thương Cảnh Không, ngồi trở lại đến chỗ ngồi trên. Lại vỗ vỗ thương lan vai.

Chương 9: Đáng ghét triệu sai

Màu trắng áo tang bao vây linh lung tư thái, thon dài đùi đẹp cười lấy chiến mã, màu đỏ tươi áo choàng theo gió phiêu lãng, nga cảnh giống như trên cỏ mặt là một tấm tinh xảo đến cực điểm mặt.

Phượng lông mày đại mục, thu thủy như sóng, lục tấn như mây, tóc đen như thác nước, băng cơ như tuyết, tay nhỏ hương ngưng. Mỗi một cái từ đều là hormone sôi trào chất xúc tác. Vân Khiếu hầu như đem tự mình biết hết thảy ca ngợi từ ngữ đều dùng ở trước mặt cái này nữ thổ phi trên người. Để như vậy thổ phi đánh cướp quả thực chính là kiện chuyện hạnh phúc.

Vân Khiếu dùng sức dụi dụi con mắt, chỉ lo đây là bị sốt mang đến ảo giác. Dùng sức nheo một cái bên cạnh Vệ Thanh, từ hán ai u trong tiếng. Vân Khiếu biết này không phải đang nằm mơ, mỹ nữ như vậy chỉ có thể ở trong mơ tồn tại, hiện tại sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt mình không thể không nói đây là kỳ tích.

Toàn bộ đoàn xe đều ngậy người, liền ngay cả tiểu Bạch cũng hiếu kỳ nhìn đối diện mỹ nữ. Những Trường An đó đến Vũ Lâm quân camp là mỗi người ngậm nước lưu lã trường, một bộ trư ca đáng vẽ, không có một cái gia hỏa muốn đứng ra đánh bại trước mắt nhóm này tội phạm, e sợ đứng ra gia hỏa ngay lập tức không phải là bị thổ phi đá kích, mà là muốn đối mặt đến từ đồng bạn quở trách.

Chỉ có một người ngoại lệ, ở mỹ nữ ra đánh cướp ngay lập tức. Thương lan liền rút ra Vân Khiếu đưa cho hán mỗ ị đao. Cái này mỗ ị đao là Vân Khiếu thác bằng hữu từ nước ngoài mang về, Delta Force chế tạo trang bị, to bằng cái bát cây mây một đao liền chặt đứt. Chủy thủ quân dụng đưa cho Vệ Thanh, nhìn thương lan một mặt ước ao đáng đáp, Vân Khiếu đem cái này mỗ ị đao đưa cho thương lan.

Mọi người ở đây đều xem mỹ nữ thời điểm, thương lan đã xông lên trên. Cao to Hung Nô ngựa khỏe mang theo cường hãn xung lượng, thương lan nâng đao liền hướng về mỹ nữ chém bổ xuống đầu. Matei nhanh hơn như một cơn gió như thế liền đến trước mắt, mỹ nữ thổ phi bận bịu giờ liền trường kiếm trong tay đón đỡ.

Hơn hai ngàn năm trước thấp kém trường kiếm có thể nào cùng Delta chế tạo mỗ ị đao so với. Chỉ nghe tranh một tiếng, trường kiếm chặn ngang bẻ gãy. Mặt vỡ san bằng tề, chẳng khác nào đầu hũ liền bị cắt đứt.

Mỹ nữ kia một bên thân miễn cưỡng tránh thoát thương lan vừa nhanh vừa mạnh một đao. Vân Khiếu bên người thật giống tất cả mọi người đều tiết ra một hơi, liền tiểu Bạch cũng liềm liềm đầu lưỡi.

Thổ phi mỹ nữ một quay ngựa đầu, liền hướng về trong ngọn núi chạy đi. Thương lan vừa muốn truy kích, Thương Cảnh Không liền lớn tiếng hô quát muốn hán trở về.

"Tại sao không cho ta truy kích?"

"Không đuổi giết cùng đường."

Có lẽ cả nhánh trong đội ngũ, cũng chỉ có cái này thái giám cùng hán tự bề chứng nhi tử mới sẽ như vậy coi thường cái này nữ thổ phi mỹ lệ.

Thành Trường An sở hữu tam quan chi hiểm, đông lâm vị thủy biên giới, là trấn giữ Trung Nguyên muốn hướng về mạch máu. Hán Cao Tổ Lưu Bang sở hữu thiên hạ sau khi liền dời Sơn Đông Hàm Dương phủ hộ đến Trường An, trải qua mấy chục năm vô vi mà trị, bây giờ thành Trường An đã là thiên hạ đại ấp, mặc kệ từ phương diện nào tới nói đều là thiên hạ đệ nhất.

Vân Khiếu cười xe ngựa tự trừ cửa thành mà vào, đi trì đạo vào Vị Ương cung.

"Vân tráng sĩ, lão nô ở này thành Trường An qua nhanh bốn mươi năm, này vẫn là lần thứ nhất cười xe ngựa đi trì đạo, này đều là lấy vân tráng sĩ phúc phận. Nhìn bệ hạ đối với vân tráng sĩ lễ ngộ, lão nô xem ra phong hầu là là điều chắc chắn."

Thương Cảnh Không nhìn ngoài xe cảnh vật, hướng về Vân Khiếu giới thiệu thành Trường An từng cây ngọn cỏ, cùng với rất nhiều cảm ký.

Đón triều dương đi ở hơn hai ngàn năm trước đại hán đô thành, Vân Khiếu có chút mộng ảo cảm giác. Cho đến lúc này mới chính thức cảm giác được chính mình xuyên qua rồi, chính mình đi tới hơn hai ngàn năm trước thời đại, trắng lệ trang nghiêm Vị Ương cung ngay ở mắt của mình trước. Minh lập tức liền muốn yết kiến đại hán đế quốc kẻ thống trị, hán cảnh đế Lưu Khải. Hán có một đứa con trai, chính là vĩ đại Hán Vũ đại đế Lưu Triệt. Chính là hán đế đại hán quốc hiệu trở thành một dân tộc truyền thừa ngàn năm tên, vị này vĩ đại đế vương thời năm năm tuổi.

Thương Cảnh Không nói hán hiện tại gọi lưu trệ, trệ giả trư vậy.

Ở Vân Khiếu trong lòng đã cho hán lấy một cái tên khác Lưu Tiểu Trư.

"Tuyên Vân Khiếu lên điện."

"Tuyên Vân Khiếu lên điện."

"Tuyên Vân Khiếu lên điện."

"Tuyên Vân Khiếu lên điện."

Theo từng cái từng cái sắc nhọn tiếng âm vang lên, thiên tử mệnh lệnh bị tiếp sức tựa như truyền ra. Vị Ương cung rất lớn, cho tới một đạo mệnh lệnh cần muốn vài người kêu gọi.

Thương Cảnh Không cầm trong tay thiên tử đại kỳ tiết trọng đi ở phía trước dẫn đường, Vân Khiếu tập tễnh theo ở phía sau. Không có cách nào ngày hôm nay muốn yết kiến thiên tử, mặc vào vệ thẩm dọc theo đường đi cho mình làm hán phục. Tuy rằng đường may tí mỉ kỳ cục, thế nhưng áo bào rộng tay áo lớn thực sự là xuyên (mặc) không quen, còn phải tùy thời cẩn thận đừng giẫm đến trước bài, nếu như lúc này suýt chớ găm bunn người kia nhưng là ném lớn.

Này hán phục quả thực chính là một đồng bộ quần ở trên người, muốn nhiều khó chịu có bao nhiêu khó chịu. Nhất là cho Vân Khiếu oán niệm chính là, lại mặc có quần, ** đều mặc có. Cứ việc bao vây kín, nhưng dưới hông mắt mề vẫn để cho Vân Khiếu có chút không dễ chịu. Bất quá tiểu đệ đệ thật giống rất hưởng thụ không có ràng buộc thẳng ngày, lặc bên trong lặc lư ở bên trong tả rung hữu đàng.

Đi vào to lớn tuyên thất, không có nhìn thấy như quá cùng điện bình thường gạch vàng. Mà là đập lên cànng thoải mái phong mộc sàn nhà, bình thường phong mộc đều dài ở Liêu Đông như vậy lạnh lẽo nơi, chất gỗ cứng rắn như sắt thực sự là làm sàn nhà tài liệu tốt, xem ra chính là này một điện sàn nhà chính là có giá trị không nhỏ.

Ai nói lịch sử đều là ở tiền bộ, đang chăm sóc chân cảm về điểm này xem ra lịch sử là ở lui bước.

Hoàng đế chỗ ngồi ở ở giữa, cách rất xa xem không rõ ràng lắm, bất quá cách coi như là gần phòng chường cũng thấy không rõ lắm. Miệng lưu đem Lưu Khải mặt che khuất rất nhiều, con mắt trở lên vị trí hoàn toàn không nhìn thấy, như vậy trang phục khiến người ta từ đáy lòng trên sinh ra rất nhiều cảm giác thần bí.

Bên cạnh các đại thần ngồi quỳ chân ở hai bên, từng cái từng cái ôm hướng về hốt mắt nhìn thẳng đáng vẻ. Chờ Vân Khiếu sau khi đi vào liền hướng về Vân Khiếu phía sau nhìn xung quanh, dường như còn có người muốn tiến vào đáng đáp.

Lưu Khải cũng thật giống đang đánh giá chính mình, không dám ngẩng đầu nhìn. Thương Cảnh Không nói với chính mình, hoàng đế không cho ngẩng đầu tuyệt đối không thể nhắc, không phải vậy sẽ có mất đầu tội lỗi. Ngẩng đầu bằng mất đầu, Vân Khiếu quyết định hướng về hiện thực cúi đầu.

Một lúc lâu, Lưu Khải hiểu kỳ hỏi Thương Cảnh Không.

"Này chính là đả Hung Nô tả đa số úy vân trắng sĩ, trầm nhìn hán năm bất quá mười lăm, có thể nào lập xuống như vậy cái thế kỳ công."

"Lão nô cẩn thận hỏi qua Lý Quảng tướng quân, xác định là này vân trắng sĩ mang đến đầu người kim bài, Lý Quảng tướng quân cũng thỉnh gặp tả đa số úy người cẩn thận phân biệt, đầu người không giả. Lại tìm quy thuận phụ Hung Nô người chăn nuôi phân biệt, kim bài cũng là thật sự."

Thương Cảnh Không trả lời đúng quy đúng củ, kẻ già đòi thật mẹ kiếp kẻ già đòi, coi như là có cái gì chỗ sơ suất cái kia đều là Lý Quảng sai, với hán không có bán mao tiền quan hệ, này mẹ kiếp tuyệt đối là cái nói láo đều có thể đầu quần lột người.

Không nghĩ tới Lý Quảng ở trong bóng tối làm nhiều như vậy điều tra, xem ra ngày đó tiệc rượu trên đường lui tịch chính là làm chuyện này đi tới.

"Há, vân trắng sĩ là làm sao đả cái này hung ngoan, mau mau tẩu đến."

Ach cái này thật sự có điểm khó, lẽ nào lão tử muốn nói với người lão tử đến từ hai lẻ một bốn? Giết chết cái kia cái gì tả đa số úy là bởi vì có song thung liệt thương như vậy thân bình lợi khí?

Vân Khiếu quyết định dao động một cái đại hán quân thần.

"Thảo dân từ nhỏ bái sư, học được một thân tạp học. Nghe được mấy năm trước Hung Nô tả đa số úy mang binh cướp sạch mã ấp, giết ta đại Hán quân dân bách tính lấy vạn kế. Thảo dân liền lên vào thảo nguyên, giả ý bị người Hung nô bắt được.

Nhân lúc tả đa số úy đi ngang qua thời khắc ở một cái vệ tính hán nô dưới sự giúp đỡ đem giết chết. Vệ tính lão hán bất hạnh chết trận, thảo dân mã lao nhanh chạy trốn tới Vệ gia thôn. Lúc đó thảo dân thân hoan trọng bệnh, may mắn được Vệ gia thôn phụ nữ trẻ em cứu trợ vừa mới còn sống. Không ngờ Hung Nô truy binh truy đến, Vệ gia thôn hơn mười người vì yểm hộ thảo dân bị Hung Nô tàn sát.

Thảo dân liền dẫn Vệ gia thôn còn lại ba tên già trẻ nò và Lý Quảng tướng quân."

Này thuần nạt là bất nạt hán cảnh để thời kì không có máy vi tính, hộ tịch không thể network. Nếu như ở hiện tại một tra hộ khẩu, Vân Khiếu phải lộ hăm

"Vân trắng sĩ tâm hệ xã tắc thực là ta đại hán con dân tấm gương, trầm muốn thưởng người đại đại thưởng người."

Vân Khiếu giảng giải thời điểm lấy làm gương đơn điền phương tiên sinh miêu tả phương thức, giảng chính là nhịp nhàng ăn khớp mạo hiểm cảm động. Thế là một cái kỳ tài ngút trời cái thể thiếu hiệp hình tượng liền xuất hiện ở đại hán quân thần trước mặt.

"Trầm muốn... ."

"Bệ hạ, thần có lời."

Triều thần bên trong đi ra một cái lão mập, chỉ là mập mập trên mặt mọc đầy hoành tia thịt, nếu như mặc vào bạch áo lót quần jean, đúng là rất giống Vân Khiếu gia dưới lầu chợ bán thức ăn bán thịt.

"Ngự Sử đại phu, có chuyện mời nói."

"Vân tráng sĩ tuy có công huân, nhưng tuổi vẫn còn nhẹ nhàng. Thần cho rằng phong làm đình hầu liền có thể."

Mẹ lão đầu này ai vậy, đình hầu. Đừng tưởng rằng lão tử không biết đình hầu là cái gì, cái kia chính là một đồn công an sở trưởng. Mạng của lão tử thiếu một chút ngồi trên, vậy thì làm một đồn công an sở trưởng? Bất quá thật giống Quan nhị gia cũng đã từng làm như vậy đồn công an sở trưởng, mới vừa tới Đại Hán triều lẫn lộn liền cùng Quan nhị gia tựa như, thật giống cũng khá đáng về.

"Lão thần, không đồng ý. Vân tráng sĩ tuy rằng tuổi còn trẻ, thể nhưng có thể thâm nhập thảo nguyên, đâm ngoan hung cự ác lập xuống này cái thể kỳ công, lão thần cho rằng có thể phong làm quan nội hầu."

Quan nội hầu chính là một vinh dự tên gọi, thật giống như Hoắc Khứ Bệnh bị phong làm Quan Quân hầu, nhưng là Đại Hán triều khi đó căn bản không có một người tên là quán quân địa phương.

"Tông Chính tự khanh nói rất có lý. Ngự Sử đại phu, vân tráng sĩ lập xuống này cái thể kỳ công, triều đình khao không thể quá mong. Vân tráng sĩ lấy văn võ tính, vậy thì Phong Vân hầu tốt. Thực ấp 200 hộ, ở chức quan mà..."

Rốt cục nghĩ tới, cái này đầy mặt hoành tia thịt gia hỏa chính là triều sai, bị chém ngang hông ở thị suy người. Vân Khiếu cảm thấy không có cùng một kẻ hấp hối sắp chết, hơn nữa là chết rất là thảm người tính toán.

Tông Chính tự khanh? Cái kia không phải Lưu Thành lão cha, xem tới vẫn là hoàng gia người phúc hậu chút, nói chuyện vẫn đúng là chắc chắn.

"Bệ hạ, Cam Tuyền Cung ngự mã giam giam thừa khuyết chức. Vân hầu nếu ở Hung Nô dưỡng qua mã, nói vậy có chút tâm đắc, thần cho rằng để vân hầu quản lý ngự mã giam thật là thỏa đáng."

Triều sai là Lưu Khải lão sư, thuở nhỏ giáo viên Lưu Khải đọc sách nhận thức chữ. Lưu Khải cũng không thể một chút mặt mũi cũng không cho triều sai, liền đáp: "Phong Vân hầu vì ngự mã giam giam thừa, người thực ấp đất phong cũng là niêm phong ở Cam Tuyền Cung bên cạnh tốt."

Cái gì, ngự mã giam. Vậy lão tử chẳng phải là bạt mã ôn, triều sai lão tử không để yên cho người. Nếu như không phải tại triều công đường, Vân Khiếu thật muốn đi lên đạp lão già này mấy đá.

Nhìn mập triều sai thân thể, ở xem chính mình này củi lửa thân thể. Căn nhắc đến vũ lực trị chênh lệch, Vân Khiếu quyết định từ bỏ chân nhân pk ý nghĩ, lão gia hỏa chờ người bị chém ngang hông thời điểm lão tử nhất định phải đi xem kịch vui, tức chết rồi.

Bất quá phần nộ Vân Khiếu chợt phát hiện, một cái nho nhỏ tiểu nhân đang đứng ở đại điện góc nơi, hiểu kỳ nhìn mình.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Bị hãm hại

Trường Nhạc Cung Thần Tiên Điện, một cái cảm y lão nhân chính tìm tòi trong tay Quắc Quắc lông sắt. Trong lòng tre Quắc Quắc phát sinh lạnh lạnh kêu to. Lão nhân hai mắt trước coi ánh mắt trống rỗng mờ mịt, hiển nhiên là mù đã lâu bệnh trạng. Một cái xinh đẹp phụ nhân mang theo một cái chọc người yêu thích em bé đi vào, thằng nhóc này sinh trắng nõn, một tấm có chút hài nhi phi khuôn mặt nhỏ bé nhìn liền vui mừng, thật giống tranh tết trên nhân sâm em bé.

"Nương, ngài đoán xem nữ nhi mang ai tới."

"Một cỗ nãi vị, đến khẳng định là một con tiểu trư."

"Nãi nãi, ta là lưu trệ nhi không phải tiểu trư."

Một cái bi bô đồng âm vang lên, treu đến đậu thái hậu tuổi già an lòng. Duỗi ra có giống vò cây khô tay không ngừng mà ở lưu trệ mặt nhỏ non nớt trên vuốt nhẹ.

"Nãi nãi, ngày hôm nay ta ở phụ hoàng nơi đó nhìn thấy một cái đại anh hùng. Hấn giết Hung Nô một cái rất lớn đầu mục, còn đem đầu người cùng kim bài đều dẫn theo trở về."

"Há, có chuyện như vậy."

"Nương, là có có chuyện như vậy. Đại ca nói muốn bìa một cái hương hầu, Ngự Sử đại phu triều sai nêu ý kiến phong đình hầu, cuối cùng Tông Chính tự khanh chiết trung che cái quan nội hầu, tên gọi lấy hấn tính liền gọi vân hầu. Thực ấp 200 hộ, ban thưởng là ngao mạn chút, đại ca lại trong sổ mệnh đình thưởng tư lỵ năm mười thốt, kim trăm lạng. Còn đề giáo phurong ty chọn dựa theo lễ chế chọn nô tỳ. Triều sai thật giống rất không thích cái này vân hầu, vẫn cứ đem hấn trực xuất đến Cam Tuyền Cung dưỡng mã đi tới."

"Hừm, đại ca nguoi làm đúng. Có công liền muốn thưởng, cái này triều sai quá cay nghiệt chút. Bất quá hiện tại quốc gia đề xướng chính là vô vi mà trị. Cũng không thể thưởng qua bằng không đều chạy đến Hung Nô bên kia gây sự, vừa cảnh liền không yên ổn. Tông chính khanh ý kiến liền rất tốt, nói cho cùng vẫn là người trong nhà trị kỷ."

Đậu thái hậu ôm tôn tử tiếp tục nghe nàng Quắc Quắc gọi.

Trong Vị Ương Cung.

"Lão sư, chào ngài như đối với vân hầu rất có oán niệm."

"Bệ hạ, lão thần cảm thấy một cái mười bốn, mười lăm tuổi em bé có thể từ Hung Nô lãnh địa, ám sát tả đa số úy tới lui tự nhiên, này không khỏi quá nói nghe sồn cả tóc gãy chút. Như đều là như vậy, e sợ ngày mai bệ hạ liền Hung Nô đại Thiên Vu đầu người đều có thể thu đến."

"Nguoi là nói đây là Hung Nô khổ nhục kế, nhưng là cảm một cái tả đa số úy làm thế đánh bạc không hấn hơi quá rồi đi."

"Năm xưa, yển thái tử đan khiến Kinh Kha ám sát Tần vương, không cũng mượn Phàn Vu Kỳ đầu người sao. Bệ hạ không thể không phòng a, hiện tại đem trực xuất đến Cam Tuyền Cung rồi xa Trường An, lại lấy Đình Ủy giám sát bí mật. Nói vậy cũng sẽ không gây ra loạn gì. Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong, đây là tiên đề lúc trước quốc sách, không thể thay đổi."

"Hừm, lão sư quả nhiên là lão thành mưu quốc. Phiến Vương môn nơi đó gần nhất có hay không động tĩnh gì."

"Căn cứ Đình Ủy thực hồi báo..."

Vân Khiếu là phiên muộn, tráng lệ Vị Ương cung vẫn không có xem vài lần liền bị rất xa đuổi xa Trường An. Hoi hoi khiến người ta vui mừng chính là, cung vua đưa tới rất nhiều tư lỵ cùng bách lạng vàng, này không phải là thật giả lẫn lộn đồng thau, mà là chân chân chính chính hoàng kim.

Vân Khiếu đối với hoàng kim có chấp nhất yêu quý, dẫn theo tư lỵ đi tiếp lưu ngao, vân hầu tên tuổi vẫn là người ta cho tranh thủ đến rồi, nếu không chính mình khả năng liền đi cái địa phurong kia làm đồn công an sở trưởng.

Lưu ngao vẫn là rất nhiệt tình, sai khiến Lưu Thành lão ca lưu tin tự mình ra nghênh tiếp. Lưu gia khả năng là có cái này ghen, cái này lưu tin cũng là một cái bàn tử, hơn nữa còn là tên béo, mập đến đi đều yếu nhân đồ mức độ.

"Tiểu tử, lão phu đáp ứng chuyện của nguoi đã cho nguoi làm được, tuy rằng thực ấp ít đi chút thế nhưng dù sao cũng hơn đình hầu tốt hơn một chút. Thành nhi gởi thư nói nguoi thân phụ đại tài, lão phu xem nguoi xương cốt thanh kỳ, cũng là mầm mống tốt. Sau đó nguoi cùng tin nhi, Thành nhi nhiều thân cận. Thế giới này chưa tới vẫn là các nguoi người tuổi trẻ. Chúng ta những này lão, tại vị một ngày liền sẽ ủng hộ các nguoi một ngày. Chờ chúng ta không ở, thiên hạ này liền dựa vào các nguoi."

Lôi kéo, trần trụi lôi kéo. Còn kém nói thẳng, sau đó cùng lão tử hỗn, có chỗ tốt của nguoi.

Cười híp mắt đưa lên quà tặng, sau đó cung nghe lão gia hoà răn dạy. Vân Khiếu đột nhiên cảm giác thấy, rồi khỏi Trường An sợ cũng là một chuyện tốt. Triều sai tám kia miễn hoành tia thịt mặt thật giống cũng không như vậy dữ tợn.

Mọi người nóng lòng ở tiền tài, mà không nóng lòng với đất nước sự ————— Montesquieu.

Vân Khiếu có thể khẳng định trước mắt lão già này là phù hợp Montesquieu lý luận. Lão gia hoà trong lời nói thoải ở ngoài đều đang nói quỷ muối lợi ích phân phối công việc, thật giống hấn đối với Lưu Thành đáp ứng cho Vân Khiếu hai phần mười phần tử oán niệm thâm hậu. Rất rõ ràng là qua câu rút vắn ý tứ, khê ước tính thân xem ra không phải ngày hôm nay mới thiếu hụt, liền tưởng tới Lưu Bị tín dụng vấn đề, Vân Khiếu cũng là thoải mái, lão người nhà họ Lưu liền như vậy.

Còn không đầu lại cái này lão người già sắp chết, Vân Khiếu vô cùng hùng hồn đem cổ phần toàn bộ chuyển nhượng cho lưu ngao. Tông chính khanh ăn tương dù sao không thể quá mức khó coi, thế là trước khi đi, lão gia hoà cố gắng nhét cho Vân Khiếu hai xe tiền đồng, nói là đáp lễ.

Có vẻ như đều đại hoan hi đàm phán kết thúc, Vân Khiếu mang theo hai xe ngựa tiền đồng trở lại dịch quán. 3000 quán tiền a, liền ngay cả tự bế chứng người bệnh thương lan con mắt đều đỏ. Trên mặt mọi người đều treo đầy nụ cười, chỉ có Vân Khiếu ngoại lệ, bị hấn hại cảm giác thật sự rất khó chịu.

Ở yêu thích tiền về điểm này, đại nhân cùng tiểu hài tử không có khác biệt lớn. Vệ Thanh xách một khuôn tiền đồng hự hự liền muốn hướng về trong trạm dịch đi.

"Được rồi, chuẩn bị ít hành trang. Chúng ta vậy thì lên đường (chuyển động thân thể), này hai chiếc xe ngựa cũng là chúng ta. Thương lan người lại đi mua một chiếc xe ngựa, sáng mai chúng ta liền xuất phát đi Cam Tuyền Cung."

Ăn cơm tối xong, thương lan đi tới. Hàng hự xoay một bộ đại tiện không khoái đáng vẽ, đứng sau lưng Vân Khiếu không ngừng mà xoa tay.

"Có chuyện liền nói, nếu người đồng ý theo ta có lời gì cứ việc nói thẳng, đoán đến đoán đi không chi phé sự còn dễ dàng hiểu lắm."

"Cha ta về nhà đem ta ba cái thúc thúc cho phái lại đây, nói là cho ngài làm hộ vệ. Hiện tại ở bên ngoài chờ đợi đây."

Thời đại này làm cho người ta làm hộ vệ kỳ thực liền cùng hiện đại làm hộ vệ tay chân gần như, chủ nhân gia bắt nạt người, người phụ trách đánh người lúc này người chính là tay chân. Chủ nhân gia bị người khác bắt nạt, người cũng phải phụ trách đánh người lúc này người liền gọi bảo tiêu. Hai cái nghề nghiệp hai hợp nhất, vậy thì gọi hộ vệ.

Thương lan xem Vân Khiếu sắc mặt biến ảo không ngừng, cho rằng Vân Khiếu hữu tâm từ chối. Liền chặn lại nói: "Ba vị thúc thúc đều là bắc trong quân hảo thủ, bất quá bởi vì cha ở trong triều đình đắc tội rồi người, vì lẽ đó ở bắc trong quân không sống được nữa. Bọn họ lại không muốn đi làm đạo phi, hiện tại tháng ngày qua rất khổ, cầu vãn hầu thu nhận giúp đỡ."

Nói liền quỳ xuống.

"Ta nói rồi đầu gối đánh loan công năng là dùng để đi, không phải dùng để quỳ. Người lên, để người ba cái thúc thúc đi vào."

Thương lan ra ngoài chỉ chốc lát sau, ba cái ăn mặc vải thô áo tang trắng hấn liền đi vào.

"Thương Hùng, Thương Hổ, chim điều hầu gặp vãn hầu."

Vân Khiếu đánh giá ba người, người tên cùng hình tượng có trình độ nào đó liên hệ, trước đây Vân Khiếu là không tin, bất quá hiện tại hấn tin.

Này Thương Hùng dính lên mao cái kia mẹ kiếp chính là một đầu gấu chó lớn, này Thương Hổ sinh rộng mặt mới ngạch nằm trên mặt đất xác thực lại như là một con hổ.

Này chim điều hầu sinh sâu mục mũi cao, ạch, không đúng cái tên này huyết thống tuyệt đối hỗn loạn. Mẹ kiếp con người đều là lam, ai nói hấn là người Hấn Vân Khiếu có thể bóp chết hấn.

Nhìn Vân Khiếu con mắt ở chim điều hầu trên người không ngừng mà đánh giá, thương lan bận bịu nhỏ giọng nói rằng: "Ta tứ thúc là mẹ đẻ là người sắc mục, là bắc quân ở Hung Nô bên kia đoạt lại. Sau đó bị gia gia nạp thiếp lúc này mới sinh ra ta tứ thúc. Đừng xem ta tứ thúc như vậy tướng mạo, ở bắc trong quân ta tứ thúc tài bắn cung là có tiếng. Đã từng 300 bộ xa đem Hung Nô kỵ binh bắn rơi mã dưới, vãn hầu có thể tìm bắc quân tướng sĩ nghiệm chứng"

300 bộ, một bước một mét coi như sai lầm kém, cũng gần như hơn hai trăm mét. Đang không có súng trường thời đại, đây chính là tay đánh lên a. Nhân tài, thể kỷ hai mươi một người mới trọng yếu nhất. Hơn hai ngàn năm trước, nhân tài đồng dạng trọng yếu. Lưu lại, nói cái gì cũng phải lưu lại này huynh đệ ba người.

"Các người đã đồng ý lưu lại, vậy thì ngày mai đi với ta Cam Tuyền Cung."

Ba huynh đệ dập đầu đầu nhưng không đi, lẫn nhau nhìn xung quanh tiếp theo đồng thời nhìn về phía thương lan. Thương lan mặt đỏ một cái liền đỏ, thề thề ai ai trực xoay quanh.

"Đều nói, có lời. Người này vây quanh ta đảo quanh là có ý gì."

Thương lan xep nửa ngày vẫn là không nói ra, Thương Hổ thấy cháu trai là đang làm khó dễ nhân tiện nói: "Vãn hầu, chúng tiểu nhân ở thành Trường An hồi lâu không có nghề nghiệp, thiếu nợ chút nợ đói, nghĩ..."

"Há, như vậy a. Thương lan người đi tìm vệ thẩm chi chút tiền, giúp người thúc thúc môn An gia."

"Vãn hầu, chúng ta ở ngài bên người gia tiêu ở Trường An đi tới cũng không tiện. Chúng ta muốn cùng vãn hầu nâng gia dời hướng về Cam Tuyền Cung."

Rõ ràng, hóa ra là ở Trường An không sống được nữa. Muốn cùng chính mình dọn nhà, xem ra chiều này nạp nhân tài cũng đến sắp xếp gia thuộc.

Nhiều mấy người mà thôi, không đáng kể. Mình còn có 200 hộ thực ấp đây, thế nào cũng không đến nỗi nghèo chính mình.

Đại hán pháp lệnh, này 200 hộ thực ấp phong cho Vân Khiếu. Cái kia chính là Vân Khiếu đất phong, Vân Khiếu có thể ở nơi đó thu thuế xử án hình phạt chờ chút quyền lợi, nói cách khác cái kia chính là quốc bên trong quốc gia. Ngoại trừ muốn tôn sùng thiên tử hiệu lệnh ở ngoài, cái khác giống nhau tự mình nói tính.

Nếu như là Phiên Vương thậm chí còn có thể chính mình mở đồng sơn tiền đức, vì lẽ đó Phiên Vương môn hiện tại đều là phú giáp thiên hạ cường hào.

Có người nói có chút Phiên Vương cái bô đều là hoàng kim chế tạo.

"Tốt , ngày mai mang theo người nhà của các ngươi cùng nhau lên đường đi."

Ba huynh đệ cảm kích trên đất dập đầu.

"Thời đại này cũng không dễ dàng, ta giúp các ngươi nuôi gia đình khẩu, đến nguy nan thời điểm ta muốn dựa vào các ngươi cứu mạng, đến tốt cùng là ai thua thiệt ai còn không nói được. Tốt , đi vệ thăm nơi đó đi chi tiền. Không nên khiến người ta nói, vân hầu hộ vệ nợ món nợ chạy trốn."

"Vân hầu, sau đó ta ba huynh đệ mệnh chính là ngài."

Hào hán không có quá nhiều phí lời, ba huynh đệ dập đầu một cái liền xoay người rời đi. Thương lan do dự nhìn Vân Khiếu một chút, thấy Vân Khiếu ra hiệu liền cũng đuổi theo.

Kỳ thực ba huynh đệ vừa xuất hiện Vân Khiếu liền biết bọn họ là bản tính thuần lương hạng người. Một cái mỹ thành như vậy người phụ nữ đều có thể kéo đội ngũ cướp đoạt, này ba huynh đệ nếu như xuống biển phòng chừng đều có thể tạo phản.

Thương gia tựa hồ quán lấy Vân Khiếu, vừa mới đưa đi thương thị ba huynh đệ. Thương Cảnh Không cái kia lạnh lạnh tiếng nói lại ở ngoài cửa vang lên.

"Vân hầu, đây là giáo phường ty đưa tới nam nữ tôi tớ. Dựa theo điển chế, tinh tráng hầu nam mười tên có thể dùng người hầu gái hai mươi tên. Ngươi ra tới xem một chút, này đều là lão nô tự mình chọn."

Vân Khiếu theo Thương Cảnh Không đi tới trong sân, nhất thời tức thiếu chút nữa không có ngắt đi. Cái gọi là tinh tráng hầu nam, đều là chút bốn mươi, năm mươi tuổi khu chân đại thúc. Cái gọi là có thể dùng người hầu gái, đều là một ít vóc người trắng kiện hân phụ.

Có mấy cái vòng eo rõ ràng ép thẳng tới thân cao.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Quản gia tốt Thương Cảnh Không

Thương Cảnh Không thấy Vân Khiếu mặt đen như đáy nồi, lôi kéo Vân Khiếu tay áo nhỏ giọng nói rằng: "Này mười cái nam đều là bắc quân xuất thân, cung mã thành thạo đều là cao cấp nhất hảo thủ. Đây là lão nô biết rõ nội tình mới làm lại đây, không tin ngươi tùy tiện thi giáo một cái thương bổng cười ngựa bắn cung, cái nào đều là ở thành Trường An lập lên tên cửa hiệu nhân vật. Đến này ngài nơi này chính là nhà của ngài nô, ngài đánh cho chửi đến thậm chí giết bọn họ bảo đảm không ai tìm ngươi phiền phức."

Cho tới những này phụ nhân là thô bỗ chút, thế nhưng trong nhà phụ nhân chỉ là làm việc. Nếu như Hầu gia có hứng thú Hàm Dương cách Cam Tuyền Cung cũng là mười mấy dặm. Này thành Trường An Vương gia đầy đất đi, công gia nhiều như cầu. Ai quan tâm ngài một cái Hầu gia. Nơi đó không sánh được Trường An, ngài Hầu gia tên gọi ở nơi đó tuyệt đối xài được.

Còn có, nơi này có cái đầu lĩnh gọi dư dương. Bốn mươi tuổi, người gọi hần lão Dư là được. Lão bà hần ở nhà ta, sáng mai cũng cho ngài làm lại đây . Bọn họ phu thê tình thâm, một lúc hần bảo đảm nói với ngài muốn đem lão bà cũng từ giáo phường ty làm ra, ngài liền... Khả khả "

Vân Khiếu cẩn thận nhìn trước mắt cái này hoa râu bạc lão thái giám, thấy thế nào thế nào không giống như là giun đũa đáng vẽ. Có thể đem sự tình nghĩ tới như thế chu đáo, quản gia hần là hần đến làm mới là, đáng tiếc là cái thái giám như vậy quản gia chỉ có hoàng gia dùng đến lên.

"Hầu gia, lão nô xuất thân không tốt liên lụy lan. Lão nô là hình dư thân, dưới gối liền như thế một cái miêu miêu, cầu Hầu gia..."

"Không có nói, chỉ cần ta ở thương lan đời này ăn uống ngủ nghỉ cưới vợ sinh con ta bao ."

"Có ngài câu nói này lão nô khấu tạ vân hầu."

Thương Cảnh Không nói xong liền quỳ xuống, dập đầu không thôi.

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, vì từ nữ có thể nói tiêu hao hết tâm tư. Ai nói trên thế giới tình mẹ vĩ đại nhất, phụ ái càng thêm vĩ đại. Vì nhi tử, bọn họ có thể phó ra bản thân tất cả. Giống nhau trước mắt cái này Thương Cảnh Không,

Vân Khiếu rất tò mò, như vậy một cái vòng tròn hoạt người là thế nào trở thành phạm quan đây? Đang muốn mở miệng hỏi thăm.

Thương Cảnh Không quay về một cái hơn bốn mươi tuổi hán tử vẫy vẫy tay.

"Dư dương, đây chính là vân hầu. Còn không qua đây tham kiến, sau đó hẳn chính là các người chủ nhân."

Đây sân người đều quỳ xuống, cái kia dư dương đi tuốt đằng trước đầu cũng quỳ xuống.

"Lão nô dư dương gặp Hầu gia."

"Đứng lên đi."

"Lão nô việc xấu xong xuôi, cần mau mau hồi cung. Hầu gia cáo từ."

Thương Cảnh Không nói xong cúi người hành lễ liền mang người rời đi.

Vân Khiếu nhìn này đây sân người.

"Nhà ta không có nhiều như vậy đại quy củ, trong nhà cúi gạo dầu muối tìm vệ thăm, bên ngoài sự tìm lão Dư. Tốt tìm vệ thăm lĩnh các người việc đi thôi."

Mọi người đều dập đầu xưng nặc sau đó bị thương lan dẫn đi gặp vệ thăm.

Dư dương gặp vệ thăm vội vã trở lại, không nói hai lời liền quỳ gối Vân Khiếu trước mặt.

"Vân hầu, tiểu nhân nghe nói vân hầu muốn đi Cam Tuyền Cung nhậm chức. Tiểu nhân lão bà còn đang dạy phường ty, cầu Hầu gia hỗ trợ làm ra. Tiểu nhân vô cùng cảm kích, sau đó Hầu gia sự tình tiểu nhân dãi nắng dầm mưa tuyệt không hàm hồ."

Thương Cảnh Không quả nhiên đoán đúng, dư dương quả nhiên đề van cầu chính mình. Xem ra này dư dương cũng thật là trọng tình nghĩa người, ở người huynh đệ này như tay chân lão bà như y phục thời đại, không có mấy người chân chính cảm lão bà coi là chuyện to tát. Bài bạc đánh cược thua ép lão bà người nhiều hơn nhiều, lão bà ở thời đại này càng như là bồi ăn ** làm việc nhà sinh con người, so với hậu thế bảo mẫu cũng không bằng.

Thấy Vân Khiếu không nói lời nào. Dư dương tiếp theo dập đầu nói: "Hầu gia không biết, tiểu nhân lão bà từ nhỏ chính là tiểu nhân hàng xóm. Sau đó tiểu nhân hoạch hình, nâng nhà mẹ đẻ buộc nâng tái giá, nâng tình nguyện tự bán bản thân đi giáo phường ty cũng không từ. Tiểu nhân thua thiệt nâng, cầu Hầu gia tác thành."

"Sáng sớm ngày mai người sẽ nhìn thấy lão bà người, đi thu xếp những người kia đi. Sáng mai còn muốn đi đường."

Lâm Thái Dương từ phía trên đường chân trời bay lên thời điểm, dịch quán cũng đã bận việc mở ra. Lão Dư chỉ huy các nam nhân đóng xe, thu thập hành lý. Hai chiếc trang tiền xe ngựa bị thương thị thúc cháu xem gặt gao, Thương Hồ cầm một cái roi, có chuyện tốt để sát vào không chút lưu tình chính là một roi.

Vân Khiếu uống cháo nhỏ ăn bánh màn thầu, ăn sáng chỉ có như thế hàm cây cải củ con. Kéo kẹt kẹt kẹt tước ở trong miệng vô cùng thoải mái giòn.

Thương gia huynh đệ lão bà hải tử Vân Khiếu gặp, đây người y phục là miếng vá chồng chất lên miếng vá, xem ngày sau từ qua thật không ra sao. Chim điều hầu gia tiểu khuê nữ một đầu hoàng mao, cầm bánh màn thầu hỏi nẫu thân đây là cái gì, có thể ăn được hay không.

Vân Khiếu để vệ thăm cho các nàng làm điểm bổ, làm thân tốt xiêm y. Này tuy rằng mở ra mùa xuân khí cũng thật lạnh, xuyên (mặc) áo đơn thể nào thành.

Nhìn đội ngũ thật dài, Vân Khiếu không khỏi yên lặng. Cô độc đi tới thế giới này, hiện tại một đại gia đình mấy chục miệng ăn muốn chính mình nuôi sống.

Đoàn xe đến cửa thành thời điểm, dư dương nhìn thấy vợ của chính mình. Cao bảy thước hán tử không còn gì để nói, chỉ là hung hăng cho Vân Khiếu dập đầu.

Dư dương lão bà không thể nói được đẹp đẽ, cũng chính là cái bình thường không thể lại bình thường người, thế nhưng đứng ở nơi đó cảm sợi tình khí thân, khiến người ta vừa nhìn liền biết đây là một cái người lạnh lợi.

Cam Tuyền Cung khoảng cách Trường An có tới tám mươi dặm, dọc theo đường đi Vân Khiếu đều có cảm giác không tốt. Cái cảm giác này khó mà nói, liền phảng phất là trong bóng tối có người nhòm ngó người, nhưng người mở ra đằng lại phát hiện trước mắt cái gì đều không có như thế.

Đường tức phong sông dịch thời điểm cảm giác như vậy càng thêm mãnh liệt, liền ngay cả tiểu Bạch cũng thường xuyên chỉ lảng lên lỗ tai bốn phía quan sát. Thương gia huynh đệ càng là dao không rời tay chăm sóc mặc tiền xe ngựa, chim điều hầu càng là cầm trong tay cương cung, bất cứ lúc nào chuẩn bị bắn người đáng về.

Có thể chuyện gì đều không có phát sinh, này càng thêm làm người bất an. Bởi vì điều này nói rõ đối thủ rất có kiên trì, có kiên trì đối thủ thông thường

khó đối phó.

Cam Tuyền Cung, vốn là Tần Hoàng thất cung điện. Bị Hạng Vũ hủy hoại sau, cao tổ trùng tu, trải qua đại hán các đời hoàng đế xây dựng thêm hiện tại đã quy mô khá lớn. Trong cung đình dài lâu các chàng chít có hứng thú, dồi dào thủy lượng để trong này có to to nhỏ nhỏ hồ nước, hàng năm thiên tử đều sẽ tới nơi này nghỉ hè.

Vân Khiếu hướng về Cam Tuyền Cung thú vệ đưa ra thiên tử chiếu thư, thú vệ thấy là một vị Hầu gia không dám thất lễ. Vợ vả chạy vào hồi báo, không bao lâu một cái gậy cao to liền đi ra.

"Lão phu cam tuyền lưu thủ chất đều gặp vân hầu."

Chất đều đối với Vân Khiếu chấp tay liền coi như là chào, có thể thấy người này tính cách ngạo mạn. Bởi vì Vân Khiếu tuy rằng trên lý thuyết nói là thuộc hạ của hắn, bất quá Vân Khiếu có tước vị tại người, đề lễ chế là phải lớn hơn lễ cúi chào.

Vân Khiếu không có tích cực, cùng vị này trong lịch sử xưng tên ác quan tích cực, xui xẻo cuối cùng khẳng định vẫn là chính mình, cái tên này liền thái tử cũng dám giết chết. Chính mình một cái không có cái gì chức quyền Hầu gia, vẫn là không cần muốn ăn đòn tốt.

Sung lão đại là muốn có thực lực ----- chim trĩ.

Vân Khiếu cũng là vừa chấp tay cũng coi như là còn hành lễ, tuy rằng không muốn sung lão đại, thế nhưng cũng không thể sung tiểu đệ.

Thấy Vân Khiếu một bộ không bạo lực không hợp tác thái độ, chất đều cũng hết cách rồi, hắn hiện tại quyền lợi vẫn không có lớn đến tùy tiện xử lý một cái hầu tước mức độ. Đánh phải đánh đuổi mấy người mạng Vân Khiếu đi hắn điền trang cùng ngự mã giam.

Hoàng đế Đại Hán Lưu Khải vô cùng hùng hồn phân cho Vân Khiếu 200 hộ thứ dân cùng 2000 mẫu thổ địa. Vân Khiếu kiểm tra chính mình điền trang.

Nghèo rớt, tuyệt đối nghèo rớt.

Đại đa số thôn dân nhà đều là đông lạnh hạ ẩm nhà lá, bất luận bên ngoài là cỡ nào ánh nắng tươi sáng, vào phòng đều là đen ngòm. Số ít phú hộ ở chính là đắp đất lỹ thành nhà, trên tường lấy ra một cái động coi như là cửa sổ. Ở trang giấy không có phát minh Tây Hán, mùa đông chỉ có thể dùng bùn đem cửa sổ đóng kín, không phải vậy gió lạnh sẽ thổi tới.

Xóc lên táo trên nắp nồi, lại còn ở dùng nồi đá. Đáy nồi sạch sẽ có thể chiếu người, non nửa túi thử mết cùng đồng lớn rau dại chính là này người một nhà đồ ăn. Đại hán bách tính quá khổ, này vẫn là ở hoàng gia hành cung phụ cận. Dân chúng liền nồi đều dùng không nổi, chỗ thật xa còn không biết thế nào đây.

Thương lan nhỏ giọng nói, ở nông thôn lúc này chết đói người là chuyện thường xảy ra. Nơi này là hoàng gia thổ địa, không ai dám đến. Nếu như là phổ thông ở nông thôn, vì tranh rau dại dùng binh khí đánh nhau người chết sự tình đều có.

Bọn họ ở đâu là ở tranh rau dại, này rõ ràng là ở giành mạng sống a. Có này một cái ăn có lẽ liền có thể tiếp tục sống.

Cũng may tiền nhiệm giam thừa lưu lại nhà rất lớn, bên trong ở ngoài ba tiến vào. Vân Khiếu mang đến mấy chục người liền mã đều điền vào vẫn là không có ở mã.

Ngự mã giam rất ít người, chỉ có mười mấy cái người chăn ngựa. Chiếm diện tích nhưng rất lớn, bởi vì gần trăm thớt hoàng gia ngự mã mỗi ngày đều muốn lưu chân. Những này mã không có chỗ nào mà không phải là tên phẩm, mỗi một thớt có thể nói đều là đáng giá ngàn vàng. Người chăn ngựa môn mỗi ngày như hầu hạ tổ tông tựa như hầu hạ những này Mã đại gia, không dám chậm trễ chút nào, nếu như có ngựa không phải bình thường tử vong, cái kia nhưng là phải roi đầu.

Vân Khiếu kiểm tra mỗi một thớt ngự mã, cảm giác những này Đại Hán triều đình cấp mã còn không bằng chính mình từ Hung Nô nơi đó mang đến bốn con mã. Tuy rằng màu lông sáng rõ rồi tinh rồi mù, thế nhưng chạy vài vòng liền hỗn hển mang thở. Cái kia mấy thớt Hung Nô mã thò chính mình liền chạy hai ngày đều không có như vậy chật vật.

Lại vừa nhìn chuồng ngựa bên trong thức ăn gia súc Vân Khiếu liền nổi giận, những này cao cấp Mã đại gia lại ăn chính là ngô. Điền trang trên dân chúng ăn đều là thô ráp thử mết, những này mã không ăn cỏ lại ăn chính là như vậy thượng hạng ngô. Xem ra cũng thật là bất người không làm người a.

Đề lão Dur đi điền trang trên thông báo, ngày mai bắt đầu đều đi địa bên trong trên núi cát cỏ dại. Một cân ngô đổi mười cân cỏ khô, mỗi hộ mỗi ngày có thể đổi ba cân.

Người chăn ngựa đầu vừa nghe Vân Khiếu nói như vậy, bấp chân đều đánh. Đuổi vợ vàng tiến lên nói: "Hầu gia, không được. Ngựa này ăn trên núi thảo sẽ đau bụng, có mấy thớt tươi sống kéo chết rồi. Tiền nhiệm giam thừa chính là bởi vì này bị trăm thủ, không phải là không có thảo, ngài xem bên kia chông một đại đóa nhưng là không ai dám cho ăn a."

Tiểu nhân biết ngài là thương cảm hộ nông dân, nhưng là chúng tiểu nhân trên có già dưới có trẻ, có thể không vậy vùng nổi a.

Vân Khiếu hiểu kỳ đi tới cái kia một đại đóa cỏ khô phía trước, trên đất nhặt lên một cái màu đen tiểu Đậu Đậu. Dùng tay vê mở, bên trong hồ dán hồ. Bỏ vào trong miệng thượng thức, kham khổ bên trong còn mang có một tia ngọt ngào. Vợ vàng phi phi hai cái nhỏ ra.

Mẹ kiếp cho mã cho ăn ba đậu, mã không đau bụng đều là quái sự, chắt đầu đều là nhẹ nhàng, bắn chết năm phút đồng hồ đều không oan uổng.

Vẫy tay hoán qua người chần ngựa đầu lĩnh, chỉ vào ba đậu hỏi: "Các ngươi liền cho mã ăn cái này?"

"Vật này có chút vị ngọt, trên núi trường cũng đều là. Đánh trở về thảo bên trong đều có vật này, rất nhiều mã đều chuyên môn chọn như vậy hạt đậu ăn."

Không tìm đường chết sẽ không phải chết a, xem ra cái kia mấy thớt kéo chết mã đều là cự thích ăn ba đậu là gia hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Hải Đường

Rốt cục trải qua ăn no chờ chết tháng ngày, mỗi ngày ngủ thẳng tự nhiên tỉnh. Hồ ăn Heyse sau khi liền dẫn một tốp nanh vuốt khắp thế giới hoành lạc. Đây không phải là người qua tháng ngày, đây là thần tiên qua tháng ngày.

Inox nha vai bên trong đồ đầy tinh khiết sơn nước suối, một sợi nhỏ kem đánh răng nằm tằm như thể nằm ngoài bàn chải đánh răng trên. Đế Đại Hán triều tương lai hoàng hậu như vậy hầu hạ, Vân Khiếu cảm giác rất đặc ý. Thế nào đều không nhìn ra trước mắt cái này con nhóc con sẽ trưởng thành vì một cái nghiêng nước nghiêng thành, có thể đem Lưu Tiểu Trư mê phong sau nhân vật. Xem ra cũng chỉ có thể dùng nữ đại mười tám biến để hình dung biến hóa này.

Cỏ khô đồi ngô, này một huệ dân chính sách ở hộ nông dân môn sơn hô hải khiếu giống như hoan hô bên trong thi hành, đồng thời cũng cho vị này mới Nhâm trang chủ mang đến to lớn danh vọng. Ngoại trừ ngựa mã giam bên trong ngựa mã, không có bất kỳ ý kiến phản đối gì.

Hầu như hết thấy điền trang đều ở suu cao thế nặng, trang chủ môn sẽ định ra cao thái quá địa tô, sau đó đám hung thần liền sẽ xông lên cướp đi hộ nông dân môn khẩu phần lương thực. Đáng thương hộ nông dân chỉ có thể bán cơ lưng dạ vượt qua này một cái năm tháng.

Vân Khiếu đi ở điền trang trên, hộ nông dân môn tự phát đi ra nhà lá lế báí. Không phải xuất phát từ kính nể, mà là xuất phát từ kính yêu.

Chọn sạch sẽ ba đậu cỏ khô, ngựa mã môn căn bản cũng không thêm một cỏ. Đối với thức ăn tiêu chuẩn giảm xuống, ngựa mã môn lấy tập thể tuyệt thực chống đỡ tranh.

Không ăn đồ ăn chứng minh không đói bụng, Vân Khiếu biện pháp chính là để nhóm này hết ăn lại nằm gia hòa vận động. Mang theo Thương gia huynh đệ, cười cao to Hung Nô mã ở phía sau xua đuổi, thốt kia lười biếng quay đầu chính là một roi. Hung Nô mã thật giống rất xem thường đám này cao quý gia hỏa, thường thường quay về chúng nó đá liên tục mang cản. Kiêu căng khó thuần ngựa mã ở Hung Nô mặt ngựa trước, yên tĩnh như là chim cút.

Khả năng là cảm thấy Vân Khiếu quá mức hung hãn, hay hoặc là là đại lượng vận động sau khi cảm giác tuyệt thực không có chút ý nghĩa nào, ngược lại ngựa mã môn không có cùng chính mình cái bụng không qua được. Đại phùng cỏ khô mở rộng cái bụng ăn, không có một thót đau bụng.

Khoảng thời gian này duy nhất không hài lòng chính là mình giường, mỗi ngày lên đều là nhức eo đau lưng. Vân điệp rất tò mò, đến tốt cùng là món đồ gì có thể cứng như phiến đá, xóc lên chấn chấn vừa nhìn, mẹ kiếp thật sự chính là phiến đá.

Cải tạo nhất định phải cải tạo.

Lấy ra bút bi, vẽ một cái thảo đồ. Gọi tới hộ nông dân trên sẽ cây khô tượng hoạt, liền bắt đầu Vân Khiếu giấc ngủ cải tạo kế hoạch.

Đang lãng phí núi nhỏ như thế nhiều vật liệu gỗ sau, Vân Khiếu rốt cục có một tấm đề cho mình thỏa mãn giường. Tịch mộng tư nghịch thiên như vậy đồ vật còn làm không ra. Bất quá dùng hong khô cỏ khô buộc thành giường giường mét đúng là không có bất cứ vấn đề gì, bên ngoài phủ lên một tầng vải bố ráp. Mặt trên lại trải lên chăn chiên, theo ngũ chất lượng là chưa từng có tầng cao.

Bọn hạ nhân gian phòng đều trên khay giường sưởi, giáo phùng ty ra tới tứ môn đối với có thể ngủ ở nóng hằm hấp địa phương hưng phấn không thôi, dôn dập tán tụng gia chủ ân đức.

Bên người tất cả mọi người đều là vui cười hớn hở, Vân Khiếu cảm giác mình như là đến thế ngoại đào nguyên như thế. Làm xuân cô nương xóc lên nàng khăn che mặt bí ẩn thời điểm, toàn bộ ly sơn phảng phát một ngày liền sống lại. Nở rộ hoa đại thu hút đến rồi nhóm lớn ong mật, leng keng nước suối vang vọng khe núi. Trùng minh điều đề đầy rẫy mỗi một góc, tiểu Bạch mỗi ngày đều chơi không còn biết trời đâu đất đâu, buổi tối thường thường luy giống như chó chết nằm ngoài Vân Khiếu trên bụng ngủ say.

Bất an linh cảm rất cực trở thành hiện thực.

Thương lan ở một lần dã ngoại đại tiện thời tao ngộ ong vò vẽ tập kích. Ly sơn ong vò vẽ độc tính rất lớn, Vân Khiếu nhìn thấy thương lan thời điểm, cái tên này đầu sưng như là một cái đầu heo. Mặt trên che kín sáng lấp lánh bong bóng.

Trên người có một ít màu vàng đỏ vật, để Vệ Thanh ném qua sau khi xác định không phải đại tiện, Vân Khiếu cũng ném thử một miếng, ngọt thật giống là mật ong.

Cái tên này hiện tại ngum nước chảy ròng, còn nói không chừng thoại không tốt hỏi thăm.

Khiến người ta đem ra cùng mặt dùng dấm, dùng nước ấm hoạt quân. Cần thận dùng cái kẹp từng cây từng cây gấp ra trên vết thương gai độc. Dấm trong nước cùng ong vò vẽ độc tố hiệu quả tương đối tốt, rất nhanh thương lan liền đình chỉ hừ hừ, hẩn ngất đi.

Qua ba ngày, cái này xui xẻo gia hòa mới khôi phục nói chuyện công năng, bất quá xem thương thể này tám này tuần tứ mật chỉ sợ cũng muốn phá hủy.

Căn cứ thương lan nói, hẩn là bị một cái to lớn tổ ong đập trúng mới sẽ như vậy. Hơn nữa hẩn vẫn rõ ràng nhìn thấy một bóng người nhanh chóng rời khỏi, bởi lúc đó đang bị ong vò vẽ công kích vì lẽ đó xem rất mơ hồ.

Này là được rồi, ong vò vẽ bình thường không triết người, mặc dù là tính cách thô bạo ong vò vẽ cũng không ngoại lệ. Mỗi một con ong vò vẽ triết hơn người sau đều sẽ có một đoạn ruột theo khâu lưu ra ngoài thân thể. Triết người ong vò vẽ không sống được lâu nữa đâu, vì lẽ đó chỉ có làm ong vò vẽ xác định người uy hiếp nó thời mới hội công kích người.

Thương thị ba huynh đệ nhìn thấy cháu trai đáng đáp này, đều là nghiêng răng nghiêng lợi. Nói rõ nắm lấy hung phạm chém thành muôn mảnh vân vân.

Vân Khiếu suy tư một lúc lâu, trên mặt lộ ra thần bí mỉm cười. Đem chim điều hâu tìm tới, nhỏ giọng dặn dò mấy câu nói.

Đêm đen nhánh mạc giống như nắp nồi bình thường bao phủ bầu trời, một nhọc một ngày đám người tiến vào mộng đẹp. Vân tời tở môn làm xong một ngày tiểu nhị cũng dần dập ngủ, một cái bóng đen lướt qua tường viện lặng yên không một tiếng động bay lên đình, nhanh chóng tìm kiếm cái gì.

Rốt cuộc tìm được mục tiêu, một người thanh niên nam nhân chính ngủ ở trên giường nhỏ, ngủ rất chết.

Linh hầu bình thường leo lên phòng chuyên, nơi tay chạm có chút dính nhom nhóp. Lúc này tuần đêm Thương Hồ cầm đao đi tới, người mặc áo đen bận bịu phục đầy thân thể, đem toàn bộ thân thể đều nằm ngoài xà nhà trên. Từ Trường An đi theo một đường, biết Thương Hồ không dễ trêu.

Thương Hồ vào nhà dò xét một vòng, cho nam thanh niên ư ư bị giác, hiển nhiên Thương Hồ rất quan tâm người thanh niên này. Thương Hồ ở giường một bên ngồi một hồi lâu, nhỏ giọng nói thầm gì đó. Lúc này mới một lần nữa cầm lấy đao ra ngoài tuần đêm.

Chờ Thương Hồ đi xa, người mặc áo đen liền muốn theo phòng chuyên hoạt đến phía dưới. Nhưng là thân thể hơi động, không nhúc nhích. Lúc này nàng mới lưu ý trong lỗ mũi truyền đến thơm ngọt khí tức.

Người mặc áo đen kinh hãi đến biến sắc, nàng bắt đầu giãy dụa lên. Rất nhanh nàng phát hiện mình bị vướng vàng dính ở xà nhà trên, không thể động đậy. Không biết này xà nhà trên đến tột cùng lau món đồ gì, lại dính như thế lao, cảm giác thân thể của chính mình đã cùng xà nhà hợp thành một thể.

"Đừng giãy dụa. Coi như ngươi muốn thân thể trần truồng đào tẩu, cũng đến chém đứt hai cái tay mới được. Ngươi giao thêm vào không ít giẫm lại thêm vào trong núi ong rừng mật, chính là tốt nhất thiên nhiên chất keo dính, thơm ngọt mật ong khí tức hoàn toàn che lấp ngươi giao tanh hôi, để ngươi không có một chút nào phòng bị, làm sao. Trừ phi ngươi mang theo cái này xà nhà chạy, bằng không ngươi đừng nghĩ động mảy may."

Trên giường nam thanh niên ngồi dậy đến, nhìn xà nhà nói rằng. Trong đêm tối con mắt lóe tia sáng.

"Ngươi biết ta muốn tới? Ngươi là ai?" Sinh âm rất êm tai, có thể thấy được người mặc áo đen này hóa ra là một cô gái.

"Ta ở thế giới này chưa từng có đặc tội qua bất cứ người nào, chỉ có một cái muốn đánh cướp ta đẹp để sơn tặc ngoại trừ. Mà lần kia xông pha chiến đấu chính là thương lan, ta thể nào đoán không được thiết kế thương lan chính là một cái mỹ kỳ cục nữ nhân? Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu chính là ngươi đem hộ vệ của ta biến thành bộ dáng này. Hẩn nợ hẩn cha một cái rất lớn ân tình, ngươi để ta thể nào đi gặp cố nhân?"

"Ngươi chính là cái kia Hầu gia, rất thông minh. Xem ở ngươi còn có một chút lương tâm hướng về bách tính mức ta không giết ngươi. Không nghĩ tới hôm nay ngươi đạo, nói đi ngươi muốn như thế nào."

"Trước tiên không nói ta muốn như thế nào, chúng ta có hay không nên biết nhau một cái. Ta tên Vân Khiếu tước vị là vân hầu, ngươi tại sao gọi đều thành. Xin hỏi cô nương quý danh."

"Ta tại sao phải nói cho ngươi biết."

"Như ngươi vậy nói chuyện thái độ liền không tốt, nếu như vậy ta không thể làm gì khác hơn là đình chỉ chúng ta nói chuyện. Ta buồn tẻ, trước tiên đi ra phương tiện. Ngươi hiện tại có phải là cảm giác da trên người rất căng, đây là mật ong ngấm vào ngươi da dẻ nguyên nhân, rất nhanh làn da của ngươi liền sẽ đồng thời dính ở xà nhà trên. Ngươi giao sẽ khiến cho ngươi da dẻ phát dị ứng, sau đó trên người ngươi sẽ tới nơi lên bệnh sôi."

Ngươi sẽ ngứa khó nhịn, bất quá ngươi tay còn dính ở xà nhà trên. Ngươi lại không thể nạo."

Xà nhà trên nữ nhân mặt đã rõ ràng, "Thả ta hạ xuống" âm thanh đã có chút run rẩy.

"Ta còn chưa nói hết đây, ngươi không cần lo lắng. Loại bệnh trạng này hai ba canh giờ liền sẽ tự động biến mất. Bởi vì khi đó làn da của ngươi đã làm cho cứng, kết khối. Ngươi cả người đều đem che kín gấp ghènh nhấp nhô quả cầu thịt, hơn nữa mãi mãi cũng sẽ không biến mất, ai đáng tiếc ngươi dung nhan tuyệt thế."

Vân Khiếu có chút tiếc hận nói.

Xà nhà trên nữ nhân kinh hãi, bắt đầu rồi dùng sức gãy dựa, thế nhưng không có một chút nào tác dụng.

"Thả ta hạ xuống." Trong giọng nói ẩn hiện khóc nức nở, ngữ khí là uy hiếp bất quá nghe vào càng như là cầu xin.

"Ngươi muốn tiếp tục nói chuyện, tốt lắm ta tự giới thiệu mình một chút ta tên Vân Khiếu, ngươi có thể gọi ta vân hầu."

"Hải Đường, ta tên Hải Đường." Xà nhà trên nữ nhân khóc lóc nói rằng.

"Hải Đường, rất tên không tệ. Hiện tại chúng ta đến nói chuyện ngươi tại sao muốn như thế đối phó thương lan."

"Hắn chặt đứt ta gia truyền bảo kiếm, đây là ta gia truyền mười mấy đời binh khí, cha lâm chung thời điểm giao cho ta. Vì lẽ đó hắn nhất định phải chết."

Vì một cái phá kiếm liền muốn đòi mạng, thật sự rất khó lý giải nữ nhân, đặc biệt cổ đại nữ nhân. Vân Khiếu cảm thấy nên đổi cái đề tài.

"Ngươi đem hắn biến thành bộ này đáng vẽ, ngươi dự định thường thế nào thường?"

"Ngươi nói thường thế nào?"

"Dễ làm, hắn bộ này đáng vẽ e sợ sau đó cưới vợ sẽ không dễ dàng. Ngươi gả cho hắn làm vợ, như vậy liền không thành vấn đề, ngươi tốt ta thật lớn gia tết đến, ngươi nói thế nào."

"Ngươi vọng tưởng."

"Vậy ngươi sẽ ở đó bên trên ở lại đi, chờ ngươi đầy người mụn nhọt thời điểm ta lại làm ngươi hạ xuống. Hắn hủy dung ngươi cũng hủy dung, vậy cũng là công bằng."

"Ngươi..."

"Xin lỗi, buồn tẻ ra ngoài niệu niệu."

"Ngươi cái này khiến âm giờ trò lừa bịp tiểu nhân, có bản lĩnh thả ta hạ xuống chúng ta công bằng quyết đấu."

Dựa vào, đây là Đại Hán triều lại không phải nước Mỹ vùng phía tây. Ngươi từ phong cách không thích hợp nơi này.

"Ngươi đây là không phục a, dễ làm ta thả ngươi hạ xuống, ngươi cùng thương lan đánh một trận làm sao, thắng rồi ngươi đi ta tuyệt không cường lưu, thất bại ngươi gả cho hắn. Hợp lý, làm sao?"

Xà nhà trên nữ tử rất rõ ràng là ở tính toán, một lúc lâu nữ tử cắn răng nói: "Tốt ta đáp ứng ngươi."

"Đây là được rồi, lập tức có người thả ngươi hạ xuống. Biệt chết ta rồi."

Vân Khiếu như một làn khói chạy ra ngoài, không lâu lắm chìm điều hâu mang theo một cái to lớn thùng gỗ đi vào. Nhẹ bò lên trên xà nhà, dùng dây thùng vút trên thùng gỗ, một mạch ngã vào Hải Đường trên người.

Ấm áp đảm thủy ở Hải Đường là trên người chảy xuôi, rất nhanh chua đảm trung hoà. Hải Đường trên người dính nhom nhóp đồ vật bắt đầu làm cho cứng phát cứng, Hải Đường giãy giụa phui xuống trên người kết khối.

Chim điều hâu một cước đá vào Hải Đường cái mông trên, phía dưới Thương Hùng đưa tay tiếp được. Đẻ con gà con đem Hải Đường đẻ xuống đất, từ phía sau lưng vút ra một sợi dây thùng, mấy lần liền trói thật chặt.

Chương 13: Náo nhiệt hôn lễ

Ánh nắng sáng sớm chiếu nghiêng tiến vào Vân phủ trạch viện. Người làm môn không có như ngày xưa bình thường bận rộn, bọn họ đều tụ tập ở nhà chủ trong sân, hiếu kỳ đánh giá giữa trường người phụ nữ kia. Hầu nam môn quay về Hải Đường chảy nước miếng, người hầu gái môn quay về Hải Đường lúi ra lúi rúi nói cái liên tục.

Vân Khiếu ngồi ở ở giữa, tiểu Bạch ngoan ngoãn nằm ngoài Vân Khiếu trên đùi vẩy đuôi một cái vung một cái ngáp một cái. Giữa sân miệng méo mắt lác thương lan cảm tức đối diện Hải Đường, nếu như ánh mắt có thể giết người e sợ Hải Đường đã phơi bày tại chỗ.

"Đừng âm ỉ âm ỉ. Vân hầu nói, cô nương Hải Đường cùng cháu ta thương lan luận võ. Thằng liên có thể rời đi, bất luận người nào không được ngăn cản. Thua liền muốn cho cháu ta làm vợ."

Đoàn người nhất thời sôi sùng sục, tiếng ông ông huyền não bụi trên. Mấy một chuyện tốt đã đặt bẫy đánh cược, cho Vân gia làm người làm là có tiền công cầm.

"Yên tĩnh, yên tĩnh. Hiện tại thỉnh gia chủ tuyên bố luận võ bắt đầu."

"Bắt đầu đi."

Thương lan một cái nhanh như hổ đói vồ mồi liền nhào tới, Hải Đường linh xảo né tránh.

Có thể thấy được hai người phong cách hoàn toàn không giống, thương lan đi chính là cương mãnh con đường, chú ý chính là sức mạnh cùng tốc độ. Hải Đường đi chính là âm nhu con đường, chú ý chính là linh động cùng phiêu dật. Sự thực chứng minh ở nhỏ hẹp trong sân, linh động phiêu dật đánh không lại sức mạnh cùng tốc độ.

Thương lan ba quyền hai chân liền đem Hải Đường đánh nằm trên mặt đất, nếu như không phải Vân Khiếu ngăn lại, thương lan đều có đánh chết nàng kích động. Ly sơn ong vò vẽ độc tính rất lớn, nếu như không phải Vân Khiếu tiến hành cấp cứu, e sợ thương lan đã hồn quy thiên quốc.

Kích động sau khi thương lan có chút nhản nhỏ, bởi vì Thương Hồ miễn đi ăn cơm xem phim các loại (chờ) tất cả không cần thiết trình tự, để hai người bọn họ lập tức động phòng đơn giản bạo lực ép thẳng tới chủ thể. Vân Khiếu trò đùa dai tựa như đồng ý đề nghị này. Thương thị ba huynh đệ mặc kệ đỏ mặt tia tai cháu trai, quyền cước lẫn nhau đem thương lan đập tiến vào một gian phòng. Sau đó Thương Hùng liền đem mặt mũi bầm dập Hải Đường ném vào.

Thương Hùng chuyển đem ghế ngồi ở cửa, Thương Hồ tóm bàn, ghế canh giữ ở sau song, chim điều hầu ngồi xổm ở đỉnh găm bánh màn thầu. Nói chung, sự tình không hoàn thành đừng nghĩ ra được.

"Vân hầu người liền như thế tùy theo bọn họ hồ đồ?"

Vệ thăm đi tới, cho Vân Khiếu xối một chén cháo nhỏ.

"Người làm hồng việc liền muốn trả giá thật lớn, Hải Đường phá hủy thương lan dung mạo nàng liền muốn trả giá thật lớn. Ta gieo xuống hướng lên trời tiêu hạt giống, mấy tháng sau ta sẽ thu hoạch hướng lên trời tiêu. Hải Đường gieo xuống mầm móng cừu hận, thu hoạch khẳng định cũng sẽ là cừu hận. Hóa giải cừu hận phương pháp tốt nhất chính là dung hợp, người tam di phụ là ta hai đại gia, mọi người đều là thân thích rất nhiều thoải liên dễ thương lượng.

Thương lan trở thành Hải Đường trượng phu sau đó liền sẽ không nghĩ báo thù, Hải Đường trở thành thương lan thê tử sau đó cũng sẽ không tiếp tục thiết kế thương lan.

Nếu như không làm như vậy, hai người bọn họ bên trong cuối cùng rồi sẽ có một người bị đối phương giết chết. Ta làm như vậy tuy rằng không được điều, nhưng ta trên thực tế nhưng là ở cứu người."

Vệ thăm có chút thoải mái nở nụ cười cười, lơ đãng nhìn một chút thương thị huynh đệ khu nhà nhỏ. Trong ánh mắt tràn ngập hưng hực bát quái chi hóa.

Thương thị huynh đệ lấy cháu trai đại hôn vì do phong tỏa khu nhà nhỏ, những người không có liên quan không thể tới gần, chỉ e sợ kinh hãi cháu trai tạo người đại kếp. Bị mất công cụ Thương Cảnh Không liền thương lan như thế một đứa con trai, huyết thống truyền thừa đối với Thương gia tới nói hết sức trọng yếu. Làm thúc thúc bọn họ có nghĩa vụ vì cháu trai hộ giá hộ tống.

Thương Hùng đã đánh vài người hiếu kỳ quan vọng giả, thân đại lực không thiết thời tuyệt đối là vật lộn con đường duy nhất. Đang không có luyện thành Quỷ Hoa bảo điển hoặc là đại na di trước, tốt nhất vẫn là không cần cùng Thương Hùng này một trọng lượng cấp tuyến thủ giao đấu.

Nắm bắt gấp không chỉ Thương Hùng, chiếm giữ ở đỉnh chim điều hầu cũng vô cùng nắm bắt gấp. Do dự có muốn hay không đem trong lòng ngực đồ vật đưa cho cháu trai, làm lý luận nghiên cứu tác dụng.

Chính ở ngoài cửa nghe hai cái Vân Khiếu bị một quyền mãnh lực đánh văng văng, hiếu kỳ kiểm lên mở ra xem. Xa xôi hán đại lại liền có xuân công đồ!

Nhìn chân thực chủ nghĩa tả thực thủ pháp, trôi chảy đường nét chỉ mỹ kết cấu. Vân Khiếu nhất thời bị cả kinh trọn mắt ngoác mồm. Không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới. Hơn hai ngàn năm trước chúng ta tổ tiên ở xuân công đồ lĩnh vực này đã đạt đến thế giới tiên tiến trình độ. Hiện lên cao siêu như vậy họa kỹ sư phó cùng một nhóm lớn trung thực khán giả đàn.

Một luồng dân tộc tự hào cảm do tâm mà sinh.

Xuyên thấu qua khe cửa nhìn thấy bên trong ôm chân ngồi ở giường gác bên trong Hải Đường, cùng trên đất giống như kéo mài con lửa bình thường thương lan. Vân Khiếu nhin đau đem mảnh lụa ném vào.

"Thương lan, ngươi ba cái thúc thúc đều ở bên ngoài một bên giám công, ngươi không làm ra điểm thành quả ra. Ngươi là không ra được, nam nhân gia chủ động điểm"

Không để ý đã chuyển chuyển thương lan cùng đem đầu chôn ở đứng quần bên trong Hải Đường. Vân Khiếu cười ra sân.

Còn bận việc hơn sự tình còn rất nhiều, thác thịnh cung đình đốc tạo đánh chế san bằng đáy nồi gáo đã làm tốt. Đốc tạo quân sự tiếp nhận một túi lớn tiền đồng, trong đôi mắt tràn ngập ngờ vực, khi hẳn biết trước mất vị này Hầu gia chỉ có điều là muốn tạo một điểm ăn com gia hỏa, mà không phải trường kích đại đao sau khi thật dài thờ phào nhẹ nhõm.

Gáo, oa sạn, san bằng đáy nồi, chõ... Nhà bếp dụng cụ đầy đủ mọi thứ. Trư là không có, có thể ăn chỉ có dương. Hộ nông dân môn mọi người miễn cưỡng nuôi sống, nơi nào dưỡng lên trư. Mỗi ngày chính là mì sợi, Vân Khiếu cảm giác mình cái này Hầu gia làm liên hậu thế trường thôn cũng không bằng. Đã sớm chịu đủ lắm rồi trong nhà đầu bếp thô cuồng phong cách, theo Vân Khiếu Hán triều âm thực văn hóa còn dừng lại ở hồng hoang trình độ.

Vệ Thanh dẫn đám hài tử thức ăn tràn đầy một đại khuôn đã sơn hành, bắc quân ra gia hỏa đối với giết dương vô cùng thành thạo. Một cái gia hỏa dao bay tán loạn, một con dương liền biến thành da dê cùng thịt dê hai bộ phận. Lại một cái gia hỏa dao bay tán loạn, thịt dê biến thành xương cùng thịt hai bộ phận. Đầu là quanh năm chơi đao, thịt nhân bánh thiết ti mì đều đặn.

Cắt gọn đã sơn hành cùng ở thịt dê nhân bánh bên trong, đại gây không ngừng mà quấy nhiễu.

Vệ Thanh cùng mặt thời điểm thủy thả hơn nhiều, cùng thành một chậu mặt thang, bỏ thêm mặt sau khi lại làm, hai cái tay dính ở bồn bên trong không bỏ ra nổi đến, gấp khóc lớn. Bỏ thêm bao nhiêu lần mặt bao nhiêu lần thủy, Vân Khiếu không rõ ràng. Ngược lại cùng ra mặt ngoại trừ rất lớn gia ăn bánh bao, còn chung thật lớn một lồng thể bánh màn thầu.

San bằng đáy nồi cố gắng để vào bánh bao, sinh rán sơ qua, dội trên điều chế tốt mặt sữa, đáy nồi dầu sôi cùng mặt sữa kịch liệt địa va chạm diễn tấu tươi đẹp giao hưởng. Mầu thuẫn ở một cái nhỏ nhỏ bánh bao trên hải hòa địa tồn tại.

Khê cắn bên dưới, xốp giòn non mềm. Xốp giòn là hàm răng cảm giác, non mềm là đầu lưỡi cảm giác. Hai loại cảm giác ở khoang miệng bên trong luân phiên khuấy động, kích thích nhũ đầu vui vẻ, khiến người ta như mê như say.

Đáng tiếc hướng lên trời tiêu còn vừa mới gieo xuống, bằng không dính hồng dầu ăn sống rán bao quả thực chính là hưởng thụ.

Màn đêm buông xuống đến vân hầu phủ đệ, trong đại viện một mảnh vui mừng, thật dài bàn dài hai bên ngồi nam nữ tôi tớ. Một chậu bồn nóng hôi thịt dê nhân bánh bọc lớn từ đã bung lên. Đại nhân hài tử ăn miệng đầy nước mỡ, vệ giường miệng nhỏ, một tay một cái bánh bao vừa ăn một bên cười, đại hán tương lai hoàng hậu chính đem chính mình răng sâu tú cho Vân Khiếu xem.

Người người trên mặt đều có ý cười, hầu nam môn đại oản uống nổi lên hồn tửu. Uống say rồi liền đối với nguyệt làm ca, dửng dưng cảm rồi tỉnh rồi mê, cuộc sống như thế cho cái Vương phủ quân sự đều không đổi. Thương gia huynh đệ đặc biệt là cao hứng, bàn tay đầu đầu bánh bao tiến vào tiến vào Thương Hùng miệng, nhai mấy lần liền biến mất không còn tăm hơi.

Cái kia bộ xuân công đồ có hay không tạo tác dụng Vân Khiếu không biết, hai người bọn họ ai trước tiên chủ động Vân Khiếu cũng không biết. Ngược lại Hải Đường đã đổi phụ nhân búi tóc, chính đỏ mặt theo thương lan hướng về thương thị huynh đệ chúc rượu, đi tư thế vô cùng quái dị.

Vân Khiếu ngồi ngay ngắn ở ở giữa ghế ngồi, trước mặt là một tấm tất mì sợi án, một tay bưng bát rượu một cước đạp ở trên bàn dài, nếu như lại phối hợp một Trương Hồ da Vân Khiếu liền có thể diễn ngón núi điêu.

Uống say rồi Thương Hồ gơ bát rượu hướng về Vân Khiếu chúc rượu, cảm tạ vân hầu cho mình cháu trai làm hôn lễ. Thương Hùng đem bộ ngực đập âm âm, như kim cương tựa như hướng về Vân Khiếu xin thề bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng vân vân.

Nói chung tình cảnh là náo nhiệt kỳ cục, hầu như tất cả mọi người đều uống say rồi.

Vân Khiếu quay về mặt trắng gơ một cái bát rượu.

"Quên ta đi, hi vọng các ngươi vui sướng." Vân Khiếu thì thảo nói, hai hàng thanh lệ đã theo khóe mắt lướt xuống.

Rút khô đào trong chén hồn tửu, đem rượu bát rất xa quãng hướng về trong bóng tối, dựa vào ghế ngủ say.

"Ai u, ai hẳn mẹ vút lão tử."

Bạn đang đọc truyện *Hàn hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ma phương

Hồn tửu chỗ tốt là uống xong ngày thứ hai không đau đầu, Vân Khiếu uống vệ đan tiến vào cháo nhỏ. Túc tửu sau khi cháo nhỏ là tốt nhất đường vị đồ vật, hai cái bánh bao thêm vào một điểm rau ngâm là tốt nhất bữa sáng.

Trong nhà hầu nam thật giống đều là một bộ mặt mũi bầm dập đáng vẻ, chìm điều hầu trên đầu còn bao bọc bố. Vân Khiếu không rõ, hỏi thăm qua đi mới biết nguyên lai không biết ai ném một cái đào bát, đập trúng chính đang nhường chim điều hầu. Kết quả gọi ra một hồi ầu đã, anh em nhà họ Tăng võ nghệ cao cường vóc người cường tráng. Hầu nam môn kinh nghiệm phong phú nhân số đông đảo, cuối cùng cang đầu một cái lực lượng ngang nhau.

Đánh nhau không tính là đại sự, nam nhân trong thế giới cần đẳng cấp, cánh tay thô to bằng nắm tay gia hỏa tự nhiên sẽ đứng ở kim tự tháp đỉnh. Đương nhiên Vân Khiếu ngoại trừ, bởi vì hắn là ông chủ. Làm ông chủ liên có làm ông chủ buồn phiền, phải nuôi hoạt như thể một đại gia đình người, người ăn mã tước chỉ tiêu là khó tránh khỏi, đến mau mau kiếm tiền.

Đại hán vẫn là xã hội nông nghiệp, trong đất kiếm ăn là người Hán tộc thâm căn cố đế quan niệm. Dưới địa liền muốn có cái dưới địa đáng vẻ, ăn mặc áo tang Vân Khiếu mang theo thương thị ba huynh đệ xuyên toa ở hộ nông dân trong lúc đó. Thấy hộ nông dân môn năm sau đều loại sản lượng rất thấp thử mết, Vân Khiếu thật giống như nhìn thấy thu thu thời điểm hộ nông dân môn chúc tới một nhà kho trư thực cung chính mình dùng ăn.

Điều này cũng không trách hộ nông dân môn, bọn họ cũng muốn loại lúa mạch, nhưng là không có lương loại. Nghèo rớt bọn họ căn bản mua không nổi mạch loại.

Bất đắc dĩ Vân Khiếu đành phải tự móc tiền túi, để lão Dur mua mười mấy xe ngựa mạch loại. Đi đồng ruộng nhìn một chút, nhặt lên một khối cục đất, dùng tay nghiền nát. Thổ địa làm cho cứng lợi hại, xem ra là độ phì không đủ nguyên nhân. Lại nhìn dưới địa nông dân, lại còn là dùng người ở phía trước lôi kéo lê địa. Hình tròn lê đầu chỉ có thể mở ra nhọt nhọt một tảng.

Vân Khiếu có chút đau đầu, học mấy móc xuất thân hắn xem chỗ nào đều không hài lòng, thế giới này cơ sở khắp nơi đều cần hắn đến cải tạo, thậm chí nhiều đến hắn cũng không biết từ chỗ nào bắt đầu mới tốt.

Dân dĩ thực vi thiên liền từ nông cụ bắt đầu đi.

Tìm sợi dây thừng, ở vài bố trên vẽ một cái vòng tròn. Sau đó cắt xuống giao cho hộ nông dân trên thợ mộc, lại vẽ bản vẽ để hắn làm ra mấy cái ròng rọc đến.

Mấy cái ròng rọc bị cố định ở một cái rương bên trong, một sợi dây thừng ở bên trong rẽ trái lượn phải. Vân Khiếu cảm một cái móc còn nhỏ ở một bên không ngừng mà tính toán cái gì. Lão Dur tiến lên trước hiểu kỳ nhìn những kia kỳ quái phù hiệu một đầu vụ thủy.

Gỗ gõ đánh lấy mấy ngày, một cái vượt thời đại ý nghĩa đồ vật sinh ra ----- biến lực hòm. Đương nhiên vật này còn rất nguyên thủy, chỉ có thể khiến kéo vút sức mạnh tăng lớn mà thôi. Bất quá, làm mọi người nhìn thấy Vệ Thanh có thể lôi Thương Hùng lúc đi, đều tròn mắt ngoác mồm, coi Vân Khiếu vì thiên nhân.

Tròn tròn lê đầu bị cải tạo thành thiên khâu, lê ra thổ không lại phiên hướng về hai bên mà là phiên hướng về phía một bên. Rãnh chiều sâu đại đại gia tăng rồi, nếu là có mấy con trâu cày là tốt rồi, Vân Khiếu cân nhắc có phải là dùng cái kia mấy thớt Hung Nô Marat đến lê địa. Mấy thớt ngựa này hiện tại là điển trang trên duy nhất đại gia súc, ngoại trừ chúng nó trong thôn liền đầu lừa đều không có.

Vân Khiếu vô cùng hoài nghi, có người ở chính mình đất phong sự tình trên động tay động chân, đại hán không thể như thế nghèo rớt đi. Xem Trương An vẫn là rất phồn hoa đáng vẻ.

Bất quá xem tướng lẫn mấy cái điển trang, Vân Khiếu cảm thấy thật giống không có ai xa lánh chính mình, bởi vì những này điển trang cũng như thế cùng.

Vân Khiếu ngồi ở 嗒 cốc tràng cối xay trên, suy tư thế nào mới có thể làm cho hộ nông dân môn mau chóng phú lên. Sớm biết điều xuyên qua, liền mang một điểm khoai tây bắp ngô như vậy cao sản thu hoạch, chính là mang điểm biến đổi gen gạo cũng tốt. Liền dẫn theo một cái hướng lên trời tiêu hạt giống, đồ chơi này coi như ăn cơm vậy còn không đầu bốc khói.

"Tiểu tử, đánh với người nghe chút chuyện. Cái kia họ Vân Hầu gia nghỉ ngơi ở đâu?"

Một cái khổ người có thể so với Thương Hùng gia hỏa đem Vân Khiếu từ trầm tư trạng thái lôi trở về. Vân Khiếu ngẩng đầu mờ mịt nhìn cái này to con, đại nào nhất thời còn không có quay lại.

Một cái lão đầu râu bạc cười ha ha đi tới.

"Xem ngươi để người ta hài từ đều làm sợ , hài từ nói cho gia gia vân hầu ở nơi nào?"

Vân điệp đánh giá trước mắt bốn người này, một ông lão, một tên tráng hán, một cái thân phụ trường kiếm kiếm khách, một cái mặc áo bào đen liền mặt đều che khuất nữ nhân.

Đánh giá kỳ quái tổ bốn người, Vân Khiếu có chút mờ mịt. Chính mình thật giống ở thế giới này không có người quen, bọn họ tìm mình làm cái gì? Vân Khiếu giơ lên cánh tay lau một cái nước mũi nói: "Các ngươi tìm Hầu gia làm cái gì?"

Lão đầu lấy ra mấy đồng tiền, đưa cho Vân Khiếu nói: "Hài từ, mạng chúng ta đi Hầu gia phủ đệ. Chúng ta có chuyện tìm hân."

Vân Khiếu tiếp nhận tiền đồng nói rằng: "Ngươi đợi lát nữa, ta nói một tiếng." Nói xong liền hướng về cách đó không xa thương thị ba huynh đệ chạy tới."

Thương thị ba huynh đệ đã sớm phát hiện mấy người này, bắt quá sợ bọn họ thương tổn Vân Khiếu không dám động thủ mà thôi. Lúc này Vân Khiếu chạy tới, ba người lập tức đem Vân Khiếu vây quanh ở giữa. Hộ nông dân bên trong nhân hán môn cũng xúm lại, ở điện trang trên muốn vì khó Hầu gia, này không phải đánh người nông dân mặt sao. Hộ nông dân môn hô lên hàng xóm láng giềng, không lâu lắm hô phản phạt mấy trăm người liền đem bốn người này xúm lại lên.

Bốn người nhìn này mấy trăm hộ nông dân, một mặt xem thường đáng vẽ, cái kia cường tráng như Schwarzenegger bình thường tráng hán từ phía sau lưng lấy ra một cái không lồ chùy sắt lớn, cái kia đầu búa có tới đầu ngựa to nhỏ, hân nhưng như mang theo một cái củi lửa còn bình thường ở trong tay ước lượng

Kiểm kia khách vẫn là ôm trường kiếm, vẻ mặt lạnh lùng, thật giống này mấy trăm người là không khí như thế. Hắc bào nữ từ liền động cũng không có nhúc nhích, chỉ có lão giả sợi râu mép nhìn Vân Khiếu.

"Ta chính là các ngươi muốn tìm vân hầu, ngươi chờ thế nào." Mấy trăm người cho mình đánh bạo, Vân Khiếu kích chỉ quát hỏi.

"Kiêm yêu "

"Phi công "

"Bất bại "

"Mặc môn "

Bốn người một người nói ra hai chữ, nói xong còn mỗi cái bài poss. Một bộ khốc khốc đáng đáp.

Mặc gia đệ tử? Vân Khiếu tìm tòi một lần trong đầu ký ức, thật giống kiếp trước kiếp này ngoại trừ trên ti vi gặp ở ngoài, chính mình cùng Mặc môn không hề quan hệ, bọn họ tìm đến mình làm cái gì?

"Mặc môn? Các ngươi tìm ta có chuyện gì?"

"Ta tên bò uông ngư ngươi có thể gọi ta ngư lão, chúng ta tới là muốn mời vân hầu đem Hải Đường giao cho chúng ta, hi vọng vân hầu không cản ngăn cản, Mặc môn vô cùng cảm kích, Hải Đường cho vân hầu mang đến tổn thất, Mặc môn sẽ chiếu giá bồi thường."

Dựa vào, lần này phiền phức . Quái khuê nữ của người ta, hạ nhân này gia đến yếu nhân , nhìn một chút làm đáng muốn lao vào Thương gia huynh đệ.

"Hải Đường đem hộ vệ của ta làm cho phá hủy dụng mạo, ta làm chủ đem Hải Đường gả cho hân. Hiện tại..."

"Tranh" một ngọn phi đao chính bắn ở công binh sạn trên, kích động ra một chuỗi đốm lửa. Mở phiên đại khảm đao cho thương lan, này công binh sạn liền trở thành Thương Hồ độc môn binh khí. Vân Khiếu từ sạn đầu mặt sau dò ra đầu, nếu như vừa nãy không phải Thương Hồ ra tay, e sợ gậy của chính mình trên lúc này sẽ xuyên một thanh phi đao.

"Ngươi đem sư muội của ta gả cho hộ vệ của ngươi?"

Nói chuyện chính là tên kia cả người bao vây ở trong hắc bào mặt nữ nhân, âm thanh rất êm tai như chim hoàng oanh như thế.

"Sư muội của ngươi buổi tối lên vào nhà ta, bị ta tóm hoạt. Ta cho nàng cơ hội, chỉ cần nàng đánh thắng ta tên hộ vệ kia, nàng liền có thể rời khỏi không ai sẽ ngăn cản, có thể vấn đề là thua liền muốn lưu lại ngôi ta hộ vệ lão bà, nàng thua vì lẽ đó hiện tại hân là thương lan lão bà, đã kết hôn động phòng đều động chừng mấy ngày , ta xem tiểu phu thê qua rất tốt đẹp."

"Tranh" lại là một ngọn phi đao bay đến, bắt quá nửa đường bị một mũi tên dài cho bắn lệch rồi. Xem ra thương lan nói chim điều hầu có thể ba bên ngoài trăm bước bắn giết Hung Nô kỵ binh, cũng không phải khoác lác.

"Người ta sẽ không còn đưa cho ngươi, trừ phi..."

"Tù phi thể nào."

"Tù phi chúng ta đến cái ba cục hai thắng, người thắng liền có thể đem Hải Đường mang đi. Còn giao đấu hạng mục chúng ta thay phiên ra, làm sao?"

Ngư lão suy tư một cái, ở mấy trăm người vây quanh bên dưới coi như là cuồng giết ra ngoài cũng là máu chảy thành sông. Huống hồ nơi này còn có một vị Hầu gia, nếu như thật sự làm tức giận triều đình, một khi triều đình toàn lực vây quét Mặc môn, đôi kia Mặc môn tới nói chính là tai nạn to lớn. Ở mạnh mẽ cơ quan quốc gia trước mặt, bất kỳ cái gọi là cuồng đại môn phái đều là cặn bã, ngư lão rõ ràng điểm này.

"Tốt liền y người, bất quá chúng ta trước tiên ra đề bài."

"Có thể."

Vân Diệp không đáng kể đáp.

"Được, lão hủ nơi này có một cái Mặc gia đồ chơi nhỏ, không cần thận làm rối loạn thứ tự, kính xin vân hầu hoàn nguyên, vân hầu như có thể trước khi mặt trời lặn hoàn nguyên, chính là thắng."

Ngư lão nói xong liền từ tay áo của chính mình bên trong móc ra một cái vuông vức đồ vật, vật này mỗi một mặt đều chia làm chín cái tiểu cách, ô vuông có thể tự do xoay tròn. Mỗi cái tiểu cách mặt trên đều khắc long hổ hùng báo hạc lang sáu loại không giống đồ án.

"Vân hầu thấy được, chỉ cần một mặt điều khắc đều là một loại động vật người liền thắng."

Ngư lão đặc ý soi râu mép, thật giống Vân Khiếu thua chắc rồi như thế. Đây chính là Mặc gia chí bảo, mỗi một đời Mặc gia đây đồng đều muốn hiểu thấu đáo món bảo vật này mới có thể được mọi người ủng hộ. Mặc môn tổ sư Mặc Tử, tham phá món bảo vật này cũng đây đủ dùng thời gian nửa năm.

Vân Khiếu cười đắc ý, dựa vào. Không phải là một cái phá ma phương sao, ca tuy rằng không phải học bá, nhưng phải cũng không phải học tra. Đồ chơi này người có thể làm khó ta? Nếu như ca không ở trong vòng ba phút cho người hoàn nguyên, ca coi như không có trải qua khoa học kỹ thuật đại.

Vân Khiếu cười tủm tỉm đi tới, từ ngư lão trong tay tiếp nhận cái này hán đại ma phương. Vào tay khéo đưa đẩy, hiển nhiên là trải qua rất nhiều người thường thức.

"Mở ra coi như thắng?"

"Vâng, Mặc môn lời hứa đáng giá nghìn vàng."

"Được, người xem cẩn thận."

Vân Khiếu mười ngón như bay, hai tay không ngừng mà xoay chuyển. Hai phút không tới, cái này hán đại ma phương cũng đã hoàn nguyên. Ngư lão xem chính là tròn mắt ngạc nhiên, người vây xem môn cũng chưa kịp phản ứng. Đúng là Vệ Thanh, trước tiên hoan hô lên. Xem ra danh tướng vẫn có danh tướng gốc gác, nơi biến không sợ hãi cái này cũng là một đại tư bản.

Ngư lão kinh dị nhìn Vân Khiếu, môi không ngừng mà co giật, liên quan râu mép cũng bắt đầu run run. Một lúc lâu, ngư lão hướng về Vân Khiếu sâu sắc một y, trịnh trọng nói: "Thụ giáo, lần này Mặc môn thua."

Vân Khiếu cũng trịnh trọng đáp lễ.

"Dưới một hiệp nên các người ra đề bài."

Tráng hán đi tới Vân Khiếu trước mặt quát.

"Nếu người ra vậy thì người đi, ta cùng người so với khí lực, này có một sợi dây thừng, ta ở chính giữa trên đất họa một cái tuyến, ai có thể mang đối phương vút qua tuyến ai liền thắng."

"Được, cái này đơn giản ta chuy sắt lớn đáp lại. Các người xuất trận chính là hán đi."

Chuy sắt lớn chỉ tay một cái đứng sau lưng Vân Khiếu Thương Hùng.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nồi lẩu

"Không đúng, không đúng. Đối thủ của ngươi là hắc." Vân Khiếu đem ở bên cạnh xem trò vui Vệ Thanh vỗ tới.

Chủy sắt lớn khuôn mặt bắp thịt một trận co giật, nuốt thật lớn một ngụm nước bọt. Chỉ vào Vân Khiếu giận dữ hét: "Tiểu tử, ngươi muốn chết." Trong tay chủy sắt lớn liền muốn hướng về Vân Khiếu đập tới, Thương Hồ cùng Thương Hùng hai người vội vã che ở Vân Khiếu trước mặt.

Vân Khiếu hi cười nói: "Chủy sắt lớn, thế nào? Không dám? Đại danh鼎鼎鼎鼎 Mặc môn không dám cùng một đứa bé tỷ thí, mặt mặt a. Mặt mặt."

"Ai nói ta không dám, được, lão tử liền để ngươi một cái cánh tay. Chính ngươi tìm ngược đừng nói ta bắt nạt ngươi." Chủy sắt lớn đem một cái cánh tay bị đến sau lưng, tức giận nhìn Vân Khiếu, quyết định một có cơ hội liền phải cố gắng sửa chữa một cái cái này nhục nhã chính mình gia hòa.

Vân Khiếu không chút hoang mang kiếm cây côn gỗ trên đất vẽ một cái tuyến, sau đó từ biến lực trong rương vớt ra một cái dây thừng đưa cho chủy sắt lớn.

Mèo già hóa cáo ngư lão tiến lên trước ngăn cản, hắc không biết trước mắt cái này đầu gỗ rương có gì đó cổ quái, nhưng là hắc luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

"Cái này đầu gỗ rương là chuyện ra sao, so với khí lực chẳng lẽ còn muốn lợi dụng công cụ?"

"Ngư lão, ta không có nói không cho dùng công cụ. Mặt khác, nếu như ngươi cho rằng chủy sắt lớn sẽ thua cho đứa bé này, ngươi liền chịu thua tốt. Đừng đến lúc thua thời điểm càng mất mặt."

Vân Khiếu để chủy sắt lớn thiếu một chút không có tức bễ phôi, giận dữ hét: "Ngư lão không cần nói, xem ta là thế nào đem thằng nhóc này vớt bay ra ngoài." Nói xong liền nhận lấy Vân Khiếu trong tay đầu dây.

Đầu óc ngu si tứ chi phát triển này ai nói ấy nhĩ, ạch ngược lại ai nói không trọng yếu, nói chính xác là được rồi.

Ngư lão phần nộ lui trở về, hắc cảm thấy lần này mạo tùy tiện tìm đến vị này Hầu gia yếu nhân có lẽ không phải một chuyện sáng suốt. Nguyên tưởng rằng dựa vào bản thân bốn người, thế nào cũng có thể đem người phải quay về. Một cái Hầu gia sẽ có cái gì lợi hại hộ vệ, cho tới hộ nông dân vậy căn bản không ở tại bọn hắc cần nhắc bên trong, lúc nào người nông dân sẽ giữ gìn đều là thúc chúc địa tô trang chủ.

Nhìn đối diện Vân Khiếu trong mắt hí ngược, khoe miệng một vết cười khẩy. Ngư lão cảm giác bất an càng mãnh liệt, bất quá nhìn đối diện tiểu hài tử, nhìn lại một chút chủy sắt lớn, thế nào cũng không tin chủy sắt lớn thất bại.

Chủy sắt lớn rất đại độ nói rằng: "Em bé ngươi trước tiên khiến lực đi."

Vệ Thanh nuốt nước bọt hai chân đứng lại bất định bất bát, song tay nắm lấy dây thừng hét lớn một tiếng liền về phía sau dùng sức rồi. Vệ Thanh sức mạnh trải qua tổ hợp rỗng rọc phóng to, coi như là hai con ngưu cũng không đặt ở Vệ Thanh trong mắt. Không hề chuẩn bị chủy sắt lớn bị Vệ Thanh suýt chút nữa lòi ngà nhào một cái, trong lúc vội vàng lang khiến cho một cái Thiên cân trụ. Nhưng là dưới chân trượt đi vẫn cứ hướng về Vân Khiếu xác định tuyến đi vòng quanh.

Chủy sắt lớn kinh hãi vội vã dùng sức hồi vút, bất đắc dĩ hắc đã mất tiên cơ khí lực cả người không kịp sử dụng liền bị Vệ Thanh vớt qua hoành tuyến.

Vậy xem hộ nông dân phát sinh như tiếng sấm tiếng hoan hô, vệ nhạc khu tay múa chân lớn tiếng hướng về mọi người khoe khoang đây là chính mình đệ đệ.

"Không tính." Chủy sắt lớn gào thét muốn nắm Vệ Thanh, kết quả tay đến nửa đường bị Thương Hùng nắm lấy. Hai cái cầu hùng bình thường hắc tử liền so sánh lên lực đến, chỉ thấy hai người quai hàm đều phồng lên, trên mặt bắp thịt không ngừng co giật, huyết Thái Dương đều hướng ra phía ngoài nô nô. Trên cánh tay bắp thịt vẫn cứ bình đến màu xanh mạch máu từng chiếc hiển lộ, như từng con giun bình thường nằm phục ở phía trên.

"Ngư lão, thật giống này một hồi là các ngươi thua. Các ngươi muốn chơi xấu không được, ta xem vẫn là tách ra bọn họ, nếu như tiếp tục như vậy rất khả năng là cục diện lưỡng bại câu thương."

Vân Khiếu lo lắng nhìn giữa trường, sau đó hướng về đối diện ngư lão hô.

"Vào lúc này ai trước tiên triệt lực đều sẽ có nguy hiểm đến tính mạng, chúng ta tương hỗ là con tin nếu như ai không triệt lực liền giết người chất đến mạng, làm sao?"

"Được, ta đáp ứng ngươi."

Mở ra Thương Hồ ngăn cản tay, Vân Khiếu hướng đi cái kia ôm kiếm này giờ không nói gì gia hòa. Ngư lão thì hướng đi thương thị huynh đệ.

Hai người gần như cùng lúc đó quát một tiếng "Ngừng tay"

Hai người phỏng chừng ở trong tay đối phương con tin, đồng thời triệt lực lùi về phía sau mấy bước phần nộ nhìn chằm chằm đối thủ, đồng thời trong lòng tràn ngập kinh hãi.

"Ngư lão, nói thế nào. Ba cục hai thắng, cuộc tỷ thí này các người Mặc môn thua." Vân Khiếu nhìn ngư lão nói rằng, tia không để ý chút nào bên người cô gái mặc áo đen cùng tóc dài kiếm khách.

Ngư lão cung kính cung tay quay về vẫn cứ tròn mắt nhìn chụy sắt lớn nói: "Chụy sắt lớn, huyền thiên, Từ Phong chúng ta đi ." Nói xong bước nhanh hướng về đền trang bên ngoài đi đến.

Chụy sắt lớn giậm chân một cái, oán hận đi theo ngư lão rồi đi tiếp theo chính là hắc bào Từ Phong cùng kiếm khách huyền thiên.

"Chim điều hâu, người đi đánh một điểm món ăn dân dã. Nhiều lắm một điểm, buổi tối chúng ta bài tiệc khánh công." Vân Khiếu nhìn rồi đi bốn người khóe miệng lộ ra một vệt ý cười.

"Nặc."

Chim điều hâu ôm quyền xuống.

Vân Khiếu chiêu qua Vệ Thanh, sờ sờ hán đầu sau đó cắn lỗ tai nói với Vệ Thanh gì đó. Vệ Thanh hát cái nặc sau khi liền nhảy nhót nhót nhót lôi kéo mấy cái tiểu đồng bọn đi rồi.

Mang theo Thương Hồ về đến nhà, nhìn khoảng cách mặt trời lặn còn có hai ba canh giờ, liền một đầu đâm vào trong phòng bắt đầu ngủ,

Chim điều hâu mang về một con cừu aga, năm, sáu con đại thỏ còn có vài con chim trĩ.

Thật dài mấy án dụn xong, Vân gia tới tới bây giờ đối với Bao Bao tử vô cùng rất quen, chân chính bạc da đại nhân bánh mười tám cái điệp, còn sáng tạo tính ở nhân bánh lieu bên trong tăng thêm một chút nắm tăng cường tiên độ. Nhân dân quần chúng là vĩ đại nhất nhà phát minh, thái tử không lần được ta.

Hải Đường cũng xen lẫn trong nữ nhân trong đội ngũ Bao Bao tử, nàng học rất không thể nhanh hơn bao ra bánh bao quá mức thanh tú khéo léo, chỉ thích hợp làm tiểu lung bao. Không sánh được vệ thẩm bực lớn tử thô cuồng phóng khoáng, có dung nãi đại. Vân Khiếu trước đây gặp phải qua một cái lão đầu bếp đã nói, có 1000 hai tay liền có 1000 loại mùi vị, nhìn trên bàn to to nhỏ nhỏ bánh bao, Vân Khiếu rất là tán đồng cảm thấy tất yếu quy định một cái bánh bao cách thức, không phải vậy Hải Đường bánh bao chưng nát , e sợ vệ thẩm bánh bao còn chỉ là bán thực.

Ngày hôm nay Vân Khiếu muốn ăn một điểm mới mẻ, bởi vì buổi chiều tượng làm giam đem chính mình cần nôi lâu đưa tới, này thờ ơ mùa ăn lâu là tốt nhất . Một có than củi không quan trọng lắm, tìm đến thương lan một đoạn dài đầu gỗ hầu như là trong nháy mắt biến thành khéo léo bỏ củi. Xem ra tiểu tử này bận bịu trông trọt sau khi cũng không có quên luyện đao, một cái mở sam đao múa chính là nước chảy mây trôi. Chính là không biết tiểu tử này trông trọt có hay không kết quả, qua hai tháng nhìn Hải Đường cái bụng liền biết rồi, nếu như đúng là làm người thành công Thương Cảnh Không lão tiểu tử kia còn không nhục chết.

Vệ Thanh thiết thịt dê độ dày có hứng thú, tiểu tử này nếu như ở đời sau nhất định đưa hắn đi đi về đông thuận học tập, tương lai nhất định sẽ trở thành nhất đại danh đao.

Vân Khiếu đem còn lại cây ớt toàn bộ đều lấy ra, ngược lại không bao lâu nữa chính mình gieo xuống cây ớt sẽ có thu hoạch, hơn nữa là cay độ càng tốt hơn Miêu trại hướng lên trời tiêu.

Lấy ra gạo, đốt đại hỏa. Biên sao khiến cây ớt cấp tốc mất nước chảy ra hương vị, đập nát để cùng dầu hạt cải đầy đủ tiếp xúc. Dầu ôn là then chốt, qua thấp tiết không ra cây ớt hương vị. Hơi cao lại dễ dàng cháy khét. Nắm đó chính mình cùng một cái xuyên món ăn sư phụ học ngôn này thời điểm, nhưng là rơi xuống một phen khổ công phu.

Tình trí sau một canh giờ cay bột ngọt cùng màu đỏ tố hoàn toàn phân ra, một vại đặc sắc hồng dầu liền trở thành, vạch trần lộ sành cái nắp, một luồng quen thuộc hương vị phiêu tới. Màu sắc đỏ tươi, cay vị thuần hậu, mùi thơm tập người Vân Khiếu đào một muỗng nhỏ đặt ở trong miệng, chuyện này quả thật chính là linh hồn hương thụ.

Vân Khiếu không có như thường ngày bình thường cùng mọi người cùng nhau ở trong sân ăn, mà là một người trốn ở trong phòng. Rửa sạch sẽ nắm, Vệ Thanh kiếm về đến tiểu rau dại, thêm vào tươi mới thịt dê mảnh, phối hợp mùi thơm phân tán hồng dầu. Vân Khiếu hưởng thụ chấy nôi hạnh phúc, Vệ Thanh thỉnh thoảng ở bên cạnh thêm tiểu đầu gỗ khối. Hồng hồng lửa than đem sơn nước suối thiêu xì xì vang vọng, màu mỡ thịt dê ở hai mặt xuyên một cái liền biến sắc, dính lên hồng dầu quả thực liền không phải người ăn đồ vật, Vân Khiếu một mặt hạnh phúc đáng đáp.

Cho Vệ Thanh xuyên mấy chiếc đĩa, tiểu tử này cẩn thận dính điểm hồng dầu, ăn một lần bên dưới nhất thời đầu lưỡi nhỏ lão trường, so với trong sân Vượng Tài còn không bằng. Tiểu Bạch một mình gặm một chậu lòng gà, một mặt xem thường nhìn Vệ Thanh, trong miệng phát sinh tiếng ô ô thật giống là đang cười nhạo. Tên tiểu tử này gần nhất thể trọng tăng cường rất nhanh, an-bu-min cần nhiều lòng gà dương can loại đồ vật là nó yêu nhất.

Hút một hơi hồn tửu, Vân Khiếu cảm thấy thu thu thời điểm nhất định phải làm một ít cất tửu ra. Này hồn tửu thực sự là khó uống khản, bất quá có chút ít còn hơn không.

Vệ Thanh chọn chính là màu mỡ dương bộ ngực, một điểm gân kiện đều không có. Ăn không có cái gì tước đầu, Vân Khiếu có chút hoài niệm hậu thế sức mạnh.

Bên ngoài vô cùng náo nhiệt, uống say rồi các hán tử không có đánh nhau. Mà là bao vây cùng nhau đấu vật, hát, các phụ nhân cũng là vừa múa vừa hát. Một ít uống nhiều còn cùng nhau liếc mắt đưa tình.

Ăn uống no đủ, Vân Khiếu ra ngoài nhường.

Một người áo đen từ xà nhà trên nhảy xuống, cẩn thận cầm đĩa lên, ở như cũ sôi trào nổi lửu bên trong mảnh mờ, học Vân Khiếu dáng vẻ dính một ngum lớn hồng dầu, kết quả che mặt cân mặt trên con mắt một trận ướt át. Kéo xuống khăn che mặt một con đầu lười nhỏ lão trường, so với vừa nãy Vệ Thanh còn không bằng. Bất quá hấn không nhìn được lại dính một cái, tiếp theo tay liền dừng không được đến. Thịt dê còn lại không nhiều, ăn sạch thịt dê người mặc áo đen không nhìn được uống một hớp đầy nổi thang.

Bỏ thêm dĩa sơn nắm đầy nổi thang, dĩa sơn món ăn hút đi dương dầu, thêm vào nhiều lần tăng thêm ngọt ngào sơn nước suối. Hiện tại đã lược thành màu nhũ bạch, uống lên tiên thiếu một chút khiến người ta đem đầu lười nuốt xuống.

Cái mũi từ bụng lên đến bắt đầu sẽ không có dừng lại ý tứ, cứ việc mấy lần nâng miệng lớn hấp khí, nhưng vẫn cứ làm không biết mệt.

Rất nhanh một nồi nước đã còn lại không có mấy, nồi đun nước dưới đáy có một ít màu đen đậu đỏ từ, ăn lên mặt mặt, có một tia tia vị ngọt, bất quá thật giống không có lược bao lâu, bên trong vẫn là sinh.

Nhân gian mỹ vị, chân chính nhân gian mỹ vị. Người mặc áo đen lại sinh ra ở lại chỗ này ý nghĩ, bất quá hấn rất nhanh đoán chính chính mình thái độ, ngày hôm nay là đến bắt cóc cái kia Hầu gia. Chỉ có trời lại cái kia Hầu gia, mới có thể đòi hỏi Hải Đường.

Đột nhiên cảm giác thấy cái bụng có một ít không thoải mái, ngoài cửa chợt người tiếng nổ lớn.

"Đi ra đi. Ăn uống cũng gần như , còn muốn ở bên trong qua đêm không được." Vân Khiếu âm thanh từ ngoài cửa truyền đến, người mặc áo đen đánh một cái gạt mình.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hừng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Huyền thiên oán niệm

"Hầu gia, để chúng ta huynh đệ vọt vào tóm cái này lớn mật cuồng đồ." Thương Hồ mang theo công binh sạn liền muốn vào, Vân Khiếu vội vàng ngăn cản.

"Các ngươi là trên chiến trường công phu, hấn là giang hồ con đường, đơn đả độc đấu chỉ sợ các ngươi khó tránh khỏi bị tổn thương. Ta đã bố trí xong thiên la địa võng, ăn nửa cân ba đậu nói vậy hấn cũng không trốn được."

Vân Khiếu vừa dứt lời, người mặc áo đen phi thường hung hăng đi ra Vân Khiếu gian phòng, trong tay một thanh hàn quang lâm lâm trường kiếm đã được sao mà ra. Chỉ là hấn dáng vẻ có chút kỳ quái, cong người thu phúc trên mặt về mặt càng là biến hóa bất định, không nói ra được quái dị.

"Huyền thiên đúng không."

Vân Khiếu lòng mang chí lớn nói rằng.

"Bỏ ~~~~~." Một tia tiếng vang từ huyền thiên trong thân thể sau thiên dưới bộ sắp xếp ra, ở huyền thiên cường lực ấn nhấn bên dưới, âm thanh sắc bén dài nhỏ dư âm vờn quanh. Một luồng không tên mùi bao phủ sân, Vân Khiếu không chút hoang mang lấy ra một khối bô cân đem mũi của chính mình ngăn chặn, những người còn lại đều cảm phục gia chủ liệu sự như thần, đồng thời phi thường khinh bỉ vị này Mặc môn kiếm thứ nhất khách sử dụng vũ khí sinh vật.

Huyền thiên rất lúng túng, làm Mặc môn kiếm thứ nhất khách. Ngày hôm nay lại ra lớn như vậy xấu, trọng yếu hơn chính là đau bụng lợi hại, cứ việc hấn đã đang cố gắng thu giang, nhưng trong bụng đồ vật thật giống sôi trào dầu sôi như thế ở trong bụng cuộn cuộn, bất cứ lúc nào đều có hướng về ra ngoài thân thể nguy hiểm.

Không được, muốn mau mau rời khỏi. Mặc môn kiếm thứ nhất khách ở trước mặt nhiều người như vậy kéo quần, này quá mất mặt. Nghĩ tới đây huyền thiên phi thân nhảy lên. Tại chỗ không nhúc nhích. Hấn gọi huyền thiên là bởi vì khinh công của hấn ở Mặc môn số một số hai, bình thường nhảy lên thể nào cũng sẽ thoát ra hơn trượng. Có thể lần này lại không nhúc nhích, dưới chân phảng phát dính vào trên đất.

Cúi đầu vừa nhìn, phát hiện trên đất có một ít dính nhom nhóp đồ vật. Chính mình chính đạp ở những thứ đồ này trên, giày đã bị vũng vàng dính chặt không thể động đây.

Cổ không được nhiều như vậy, cái bụng làm ầm ĩ chính là ở là không được rồi. Huyền thiên, thoát còi giầy phi thân nắm lấy xà nhà, không thể đi trên đất bằng không nói không chắc chân cũng sẽ bị dính chặt.

Thấy huyền thiên bay lên xà nhà, Thương gia huynh đệ vô cùng sốt ruột, thế nhưng bọn họ không có huyền thiên như vậy khinh thân công phu, đành phải nhóm lửa đem ở phía sau truy đuổi. Trong đêm tối tìm người là một cái vô cùng gian nan sự tình, huống hồ huyền thiên vẫn là một tên kiếm khách, làm không cẩn thận sẽ bất cứ lúc nào bị hấn cắn một cái. Thương Hồ các loại (chờ) người truy đuổi đều vô cùng cẩn thận.

"Tam ca, người không gặp." Chim điều hâu thờ hồng học quay về Thương Hồ nói rằng, ba huynh đệ bên trong lấy thị lực của hấn lợi hại nhất.

"Bồ ~~~~~" cách đó không xa rừng cây bên trong, truyền ra một tiếng té vang, âm thanh sắc bén dài nhỏ dư âm vòn quanh.

"Ồ nơi đó." Thương Hồ chỉ tay một cái, chim điều hâu tiến đã cách tuyền mà ra.

Huyền thiên ở trong bụi cỏ phi thân mà ra, một bên xách quần một bên hướng về trong rừng cây bỏ chạy. Cứ việc sắc trời tối tăm, nhưng mọi người vẫn là nhìn thấy trắng toát cái mông.

Huyền thiên khinh thân công phu đến cùng lợi hại, mọi người đuổi một hồi lâu lại mất đi tung tích. Chim điều hâu mờ mịt nhìn bốn phía.

"Xi xi ~~~~~"

Cách đó không xa trong rừng cây truyền đến một tiếng vang thật lớn. Huyền thiên lại một lần kéo quần lên chạy vội.

Rốt cục không chạy nổi, hảo hán không chịu nổi ba phao hi, huyền thiên một đường đi một đường rồi. Đến lúc Thương Hồ bọn họ rốt cục nắm lấy hấn thời điểm, cả người đã kéo lư thoát. Vẫn là Thương Hồ tuân thủ mùi vị tìm tới hấn, Thương Hùng nhân nhện tanh tươi, đem huyền thiên đào một sạch sành sanh, ném vào một chỗ bể nước hảo hảo xuyên xuyên. Lúc này mới lấy ra bao tải, quay đầu một bộ đem hấn ném tới lập tức.

"Bồ ~~~~~" ma bên trong túi truyền ra một tiếng té vang, âm thanh sắc bén dài nhỏ dư âm vòn quanh.

Huyền thiên hiện tại muốn chết tâm đều có, Mặc môn kiếm thứ nhất khách tên tuổi xem như là phá hủy. Nhắm mắt lại, thân thể trần truồng bị Thương Hồ hiện hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân trối ở trên mặt đất, hậu môn đau rát. Tứ chi đều bị trối ở thô to trên cọc gỗ không thể động đậy.

Vân Khiếu cười xuống chính mình áo choàng cho huyền thiên che lên, tiểu đệ đệ đều lộ ở bên ngoài thực sự chướng tai gai mắt, còn có rất nhiều các nữ nhân ở xem đây, vệ hai tay che mắt, ngón tay phùng mờ đại đại nhìn lên. Một ít bác gái cấp bậc còn không đoạn chỉ chỉ chò chò, bút trong tay vẽ ra cái gì, sau đó che miệng cười trộm.

Huyền thiên khuôn mặt nhỏ vàng như nghệ vàng như nghệ, rõ ràng có mắt nước bệnh trạng. Vân Khiếu nhắc lên ấm nước, dội hoa như thế cho huyền thiên nước uống. Hàng này lại có thể một bên uống một bên kéo, Vân Khiếu đối với ba đậu công hiệu rất tán thành. Quyết định sau đó không lại dễ dàng thử nghiệm như thế ác độc gia hỏa.

Huyền thiên liền như vậy ở Vân gia uống ba ngày, lòi ba ngày. Không ai cưỡng lưu hấn, cũng không ai không cho hấn đi, ngoại trừ không thu rồi hấn trường kiếm sợ hấn tự sát ở ngoài, Vân gia người không có đối với hấn lấy bất kỳ biện pháp. Chính là mở ra cửa lớn để huyền thiên chạy, kẻ này cũng chạy không thoát, tứ chi mềm mại cùng thon thả như thể gia hỏa có thể chạy đi nơi đâu.

Ngày thứ tư ánh mặt trời sau giờ ngọ, từ huyền thiên gian phòng phụ cận truyền ra kinh thiên động địa, gào khóc thảm thiết tiếng kêu thảm thiết.

"Vào!" Tiểu Bạch nhanh chóng từ nhà xí bên trong lao ra, lên đến nghe tin tới rồi Thương Hùng phía sau. Huyền thiên một tay kéo quần lên, một tay giơ một cái cánh tay thô cây gậy lớn từ WC đuổi theo ra đến, trừng mắt đều sắp đỏ lên con ngươi, nổi giận đùng đùng quát: "Chết miếu! !!"

Thương Hùng lạnh lùng nhìn hấn, rất muốn sửa lại một cái tiểu Bạch là con báo.

Chính đang tắm nắng Vệ Thanh xoa xoa cái trán, vô lực lắc lắc đầu. Lại tới nữa rồi, may là tiểu Bạch lựa chọn mục tiêu mới, bằng không xui xẻo lại nên là chính mình.

Từ khi tiểu Bạch đối với huyền thiên phát sinh hứng thú sau khi, huyền thiên tháng ngày liền qua phong phú lên, xác thực nói là sống không bằng chết nhận hết cả người trên dân vật.

Tiểu Bạch thỉnh thoảng sẽ nhân lúc hấn không có chú ý liền chơi một lần đánh lén, trong đó càng có một lần nhân lúc huyền thiên khi tắm qua đoán nhào tới cắn về phía hấn **, nếu không là huyền thiên trốn nhanh, Vân Khiếu e sợ muốn thác thịnh Thương Cảnh Không đưa hấn đến trong cung tìm cái hoạt làm.

Lần đó tiểu Bạch tuy rằng không thể thành công cắn đi huyền thiên sinh mạng, thế nhưng làm huyền thiên đề lại hỏa khí lo lắng đề phòng tắm xong trở về xuyên (mặc) ủng thời, một cước giẫm vào, ngay lúc đó sắc mặt liền đổi xanh. Tiểu Bạch càng ở gần cửa hấn bên trong lòi một đồng miếu phân.

Như loại này kẻ đáng ghét sự, trong khoảng thời gian này có thể nói là tầng tầng lớp lớp, tiểu Bạch thỉnh thoảng sẽ làm điểm trò đùa dai, huyền thiên từ sáng đến tối đều đang gào thét liên tục ồn ào muốn đồ miếu. Thế nhưng rất đáng tiếc, tiểu Bạch tốc độ thực sự quá nhanh, trước phòng sau nhà tán loạn, tứ chi vô lực huyền thiên căn bản là không đuổi kịp nó.

Thỉnh thoảng bị bức ép đến cuồng lên, tiểu Bạch liền hướng về Vân Khiếu trong lòng ngực một xuyên. Huyền thiên chỉ cần dám tới gần, hung thần ác sát

Thương gia huynh đệ liền sẽ xúm lại lại đây. Hung ác Thương Hùng liền sẽ hỏi một câu: "Thế nào huynh đệ, cái nào không thoải mái ca cho người xoa bóp."

Đối mặt hung thần ác sát ba huynh đệ, huyền thiên đành phải thất bại tan tác mà quay trở về, đối với tiểu Bạch có thể nói không thể làm gì.

Nhưng hắn không làm gì được tiểu Bạch, tên tiểu tử này nhưng là hăng hái. Mặc kệ ban ngày vẫn là đêm đen, đều là thảnh thơi đến cái đánh lén. Huyền thiên buổi tối ngủ thoi, nó sẽ nhảy đến hán xà nhà nhắm ngay mục tiêu niêu niêu, làm huyền thiên mỗi ngày đều ở đến dưới giường mất đi. Nó lại sẽ ở dưới giường đem giày của hắn đẩy ra ngoài căn cái nát bét, huyền thiên ngày thứ hai ăn mặc một đôi lố ra ngón chân ủng sai giờ điểm bị tức khóc.

Nói chung, tiểu Bạch hiện tại ở huyền thiên kẻ thù xếp hạng bảng trên bảng danh sách cao cư đầu bảng, cừu hận rất xa vượt qua thiết kế hán Vân Khiếu. Nếu như không phải kiêng kỵ Thương gia huynh đệ, huyền thiên đó muốn đem tiểu Bạch tươi sống cắn chết.

Giờ khắc này, tiểu Bạch đang đứng ở trên mái hiên, nghe rằng trọn mắt quay về huyền thiên lộ ra cười nhạo về mặt, bởi vì mới vừa mới vừa lúc ra cửa, nó ngậm vào niêu chuẩn xác rơi vào huyền thiên trên đầu.

Huyền thiên đứng ở nhà xí cửa, một tay kéo quần lên một tay mang theo cây gậy, hiện tại huyền thiên nuôi thành đi nhà cầu đều mang cây gậy quen thuộc.

"Người cho lão tử hạ xuống."

Tiểu Bạch thần nhiên lắc đầu một cái, hướng về hán ngoắc ngoắc móng vuốt.

Huyền khí trời trực giậm chân, quát: "Có loại hạ xuống một mình đầu!"

Tiểu Bạch đứng đung như không lần thứ hai lắc đầu.

Vui quá hóa buồn, khả năng lay động tàn suất qua lớn, hay hoặc là là khoảng thời gian này cái tên này thể trọng tăng trưởng quá nhanh. Tiểu Bạch theo mái hiên thẳng tắp rơi xuống. "Ồ..." Tiểu Bạch sắc mặt tại chỗ thay đổi, thân thể ở giữa chừng đánh lén, tứ chi liều mạng vung vẩy muốn tóm lấy chút gì, nhưng là thân thể nhưng không tự chủ được hướng về đối với mặt đất đâm đến.

"Aha!" Huyền thiên cười lớn một tiếng, một tay xách theo còn chưa kịp xuyên (mặc) trở về quần, một tay vung vẩy cây gậy lớn hướng về chạy tới. Nhìn hán cái kia phò muốn ăn thịt người hung ác đáng ghét, có thể thấy được hán đối với tiểu Bạch oán niệm sâu bao nhiêu.

Tiểu Bạch mau mau ở giữa không trung lặn một vòng, lùi về sau đạp ở trên tường, sau đó theo cây cột nhanh chóng leo lên, rất nhanh liền đến xà nhà trên. Quay về huyền thiên đương đương tự đắc ngược cổ, biểu thị công khai thắng lợi.

Người báo đại chiến kéo dài một canh giờ tuyên cáo kết thúc, huyền thiên thở hồng hộc co quắp ngồi dưới đất. Truy sát một con mèo so với truy sát một cái cao thủ võ lâm đến gian nan. Tiểu Bạch thấy huyền thiên không có lại truy nó cũng ngừng lại, đứng ở cách đó không xa trên bàn dài. Cao cao ngược cổ, như cái người thẳng tư thái. Nếu như lúc này có thể cho nó xuyên (mặc) con hồng **, lại hệ kiện hồng áo choàng, nhanh nhẹn chính là một con siêu nhân mèo, ạch không đúng là siêu cấp con báo.

Tầng tầng hừ một tiếng, huyền thiên lúc này mới nhớ tới đến mình là muốn lên nhà xí. Kết quả bị này con bạch mao súc sinh mạnh mẽ kéo một canh giờ. Huyền thiên kéo quần lên căn rằng lại tiến vào nhà xí, dùng gậy đỉnh tốt môn, phía dưới khe hở đều dùng hòn đá nhét tốt. Sau đó ngồi xổm ở tồn vị giờ lên cây gậy nhìn chòng chọc vào môn, chỉ muốn cái kia chết tiết màu trắng đầu nhỏ từ nơi nào bốc lên, chính mình sẽ không chút do dự đưa nó đập chết.

Nhưng là huyền thiên không biết, tiểu Bạch chính tiến vào huyền thiên ổ chần, sau đó cái mông xoay một cái ở bên trong làm cùng huyền thiên như thế sự tình.

"Chết miêu."

Kinh thiên động địa tiếng gào chấn xà nhà trên tro bụi đều phốc phốc tăm tích. Đối mặt xú khí huân thiên ổ chần, huyền thiên muốn tự từ đều có, thân thể vẫn không có phục hồi như cũ, còn chạy không được tấm này giường là hán duy nhất nghỉ ngơi địa phương.

Cường chế ngập trời gào thét, huyền thiên nhần nhin tanh tươi bắt đầu thu thập tiểu Bạch bài tiết vật. Khi hán mang theo tao xú chấn đi trong sân phơi nắng thời điểm. Gây nên nam nữ người làm một trận cười vang, huyền thiên đó muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Nhất định phải giết chết cái kia chết tiết miêu, nhất định phải giết chết cái kia chết tiết miêu. Huyền Thiên Ma ngơ ngác tựa như ngồi ở trước cửa trên bậc thang, không ngừng mà tự lẩm bầm.

Chương 17: Mặc gia cự tử

Tuy rằng huyền thiên để tiểu Bạch dẫn vật dục tiên dục tử, thế nhưng những ngày qua ở Vân gia hiểu biết nhưng là để hấn mắt không kịp nhìn. Mao bên trong phòng loại này gọi là chỉ đồ vật, chính là huyền thiên chưa bao giờ từng thấy đồ vật, loại này có chút đến ở vàng đồ vật vô cùng mềm mại thoải mái, đây đối với chính mình đau rất cái mộng tới nói là tin tức tốt nhất. Huyền thiên thấy tận mắt thứ này chế tác, đại bó tre bương bị phao ở trong nước. Xem đáng đáp kia rất rõ ràng đã ngâm rất nhiều thời gian.

Thương Hùng dùng sức nện đánh tre bương thanh xác, chỉ còn lại dật dẹo bộ phận. Sau đó đặt ở vôi trong nước không ngừng mà chung lược, mãi đến tận mấy ngày sau đó mới ra nổi. Vân Khiếu nhìn một chút chung lược ra đồ vật, lắc lắc đầu. Thế là những thứ đó liền bị bắt được hồ nước bên trong tẩy trắng. Lại để vào vôi trong nước chung lược, như vậy nháy ra nhiều lần mãi đến tận Vân Khiếu gặt đầu đến.

Những thứ đó ở thạch cữu bên trong dùng sức đảo thành bùn mặt hình, đảo nát sau nguyên liệu dùng thích lượng thủy điều phối, một ít tơ liễu trạng đồ vật liền huyền nổi trong nước, thật giống buổi sáng uống qua trứng hoa thang như thế. Đem những thứ đồ này đồ vào một cái mới mới cái máng bên trong, sau đó dùng tế màn trúc ở bột giấy bên trong lự lấy, những kia tơ liễu như thế đồ vật liền ở lại trên màn trúc hình thành một tầng kính mờ. Vân Khiếu nói đây chính là bột giấy, huyền thiên hiểu kỳ nhìn những thứ đồ này, một loại tò mò mãnh liệt ** làm cho hấn muốn tiếp tục xem tiếp.

Đem mò qua bột giấy màn trúc cũng phở ở bản trên, sau đó dời màn trúc, tầng này kính chỉ mờ liền rơi vào bản trên. Chậm rãi xếp lên từng tầng từng tầng tờ giấy, lại lấy vật nặng đè ép, sắp xếp ra kính tờ giấy bên trong lượng nước. Vật nặng đè ép bên dưới chỉ mờ cũng chậm chậm thành hình, trở thành từng cái từng cái vuông vức trang giấy.

Hai đạo giáp thành ngõ nhỏ thổ gạch tường, đại bó bụi rậm bị nhen lửa. Dùng đồng thau cái kẹp cẩn thận đem trang giấy từng cái từng cái kê sát ở gạch trên tường, bên trong truyền tới nhiệt khí một lúc liền đem trang giấy hong khô, đại loa đại loa trang giấy liền tạo tốt.

Toàn bộ quá trình huyền thiên đô ở bên cạnh nhìn, Vân Khiếu không có một chút nào cảm kích. Phải biết, nếu như đem loại này thần kỳ tài nghệ lưu truyền đi, vậy người này hầu như là trong nháy mắt liền sẽ trở thành phú ông. Nhiều năm qua vào nam ra bắc gặp rất nhiều người và sự việc, huyền thiên có cái kiến thức này. Bất quá Vân Khiếu liền hào phóng như thế để huyền thiên quan sát, không có một chút xiu ẩn giấu.

Huyền thiên ở Vân gia chờ thời gian càng dài liền càng cảm thấy thần kỳ, một cái vóc người cũng không cường tráng người, lại lôi kéo loại kia đánh bại chủy sắt lớn đầu gỗ rương trên đất bên trong lê ra sâu sắc rãnh, đem địa bên trong đất màu mỡ lật đến tầng ngoài. Người nhà họ Vân không cảm chỉ huyền thiên đi lại, huyền thiên thậm chí mấy lần nhìn thấy Hải Đường. Cái này trước đây đều là mặt lạnh nữ tử, hiện tại mỗi ngày đều tỏa ra nụ cười. Vốn đã là cực khuôn mặt đẹp trướng trên, tỏa ra một niềm hạnh phúc vắng sáng.

Huyền thiên còn nhân lúc lúc không có người hỏi qua Hải Đường, được đáp án lại là nàng muốn ở lại chỗ này, còn nói hấn cái kia xấu tượng phu đối với nàng rất tốt, nàng không đi rồi.

Kỳ thực huyền thiên cũng không muốn đi, hấn vô cùng lưu luyến nơi này tất cả, đương nhiên ngoại trừ tiểu Bạch. Ở Vân gia trong một tháng này, không có cãi vã chửi rủa giết chóc, cũng không có nghiêm ngặt đẳng cấp. Gia chủ cùng nô bộc môn ở một tấm đại đại dài mấy trên ăn cơm, loại kia ăn ngon mang nhân bánh mì vất chúng nô tỳ cũng có thể tùy tiện ăn.

Hộ nông dân môn thường xuyên đến cho Hầu gia tặng đồ, bình thường đều là phái chính mình hài tử đến. Một điểm trên núi quả đại, một ít săn tìm món ăn dân dã. Đám hài tử tổng phải nhận được gia chủ quà đáp lễ, có lúc là nông gia ăn không được bánh màn thầu, có lúc là nông hoi bánh bao thịt lớn, thậm chí gia chủ đi trong thôn trao con gà đều muốn trả tiền.

Này ở những khác đất phong đó là không thể tưởng tượng, thực áp bên trong thứ dân chính là lãnh chúa nô lệ, liền mệnh cũng có thể bị người ta tùy ý xử trí. Đừng nói bất người gia kê chính là đoạt nhà người khuê nữ, cũng tuyệt đối không có bất kỳ vấn đề gì.

Nơi này Hầu gia sẽ đích thân dưới địa làm việc, lúc trở lại áo tang trên thường thường có chút mồ hôi thấp đầu, đủ để chứng minh hấn không phải đi chơi.

Nói chung nơi này mỗi người đều là cười tùm tùm, nếu như khả năng huyền thiên muốn ở lại trong này cả đời, cả đời cũng không đi rồi. Thế nhưng hấn là Mặc môn người, dẫn hấn đi người rốt cục đến rồi.

Điền trang thổ trên đường đi tới bốn người, phía trước là chủy sắt lớn, ngư lão, Từ Phong, mặt sau theo một cái cách ngoa áo tang cao gầy người trung niên, vàng như nghệ trên mặt lác đác lưa thưa trường một chút râu mép. Tóc thật dài ở sau gáy vẫn thành một cái búi tóc, một cái phi thường phổ thông cây trầm gỗ tà xuyên ở phía trên.

Mặt sau theo mười cái đồng dạng cách ngoa áo tang tinh trắng hấn tử, trong tay đều nắm giữ một thanh trường kiếm, nhìn bọn họ eo nhỏ lúc đầu bối hai tay thô to, vừa nhìn liền biết đều là sử dụng kiếm hảo thủ.

Bốn người đi tới Vân gia trước đại môn, ngư lão tiến lên trước đập mở cửa chính. Một cái hầu nam đi ra, kỳ quái đánh giá bốn người này, gia chủ không có bằng hữu gì, bình thường không có ai tới chơi. Tên này thiếp hấn còn là lần đầu tiên nhận được, tuy rằng không quen biết chữ thế nhưng có thể khẳng định đến chính là cái đại nhân vật.

"Bẩm báo văn hầu, Mặc môn chủ tử đến đây tiếp văn hầu."

Phòng gác cổng như một làn khói về phía sau trạch chạy đi, vào lúc này Hầu gia bình thường là ở ngủ trưa.

Vân Khiếu đối với có người quấy rầy chính mình giấc ngủ trưa hết sức bất mãn, thế nhưng nghe nói đến chính là Mặc môn củ tử đành phải đứng dậy, không đắc tội được a. Vậy cũng là xuân thu thời đại liên truyền xuống xã hội đen lão đại, chân chính mười bước giết một người, ngàn dặm không lưu hành.

Tự mình mang theo thương thị huynh đệ đi ra ngoài đón, Vân Khiếu là cái nhàn hạ Hầu gia, luận quan bất quá vừa mới lục phẩm, vẫn không có sĩ diện nghi trọng có thể sử dụng.

Đem Mặc môn người để tiến vào tiền sảnh, Vân Khiếu tự mình ở một cái đào chế bên trong lư hương phần lên một tức hương. Lấy ra mấy ngày trước tự mình thu thập dã sơn trà, một cái thiêu đốt làm bồ cùi tiểu bếp lò bị đã bung lên. Một cái đẹp để người hầu gái bung một cái mâm gỗ nâng tinh xảo trà cụ đi vào.

Mặc người trong môn một trận gây rối, Từ Phong may mắn đứng chống ngược tiến lên trước một bước. Bị Mặc môn củ tử ánh mắt nghiêm nghị cho trừng trở về, Hải Đường bung lên trà cụ sau cũng không có đi, mà là đứng ở Vân Khiếu phía sau.

Vân Khiếu biểu hiện nghiêm túc, thành kính tịnh tay.

Đun nước, làm bằng bạc tiểu cái kẹp mang theo đào chén ở nước sôi tao nhả cọ rửa. Tiểu ngân chúc đào một chúc lá trà để vào tiểu ấm. Đem nước sôi đổ vào ấm bên trong, để thủy cùng lá trà thích hợp tiếp xúc, sau đó lại cấp tốc đổ ra.

Đem nước sôi lần thứ hai đổ vào ấm bên trong, rót nước trong quá trình miệng ấm "Gật đầu" ba lần. Lúc này mới đem nước trà đổ vào chung rượu to nhỏ trong chén trà, Vân Khiếu đưa tay ra hiệu trong miệng chỉ nói một chữ "Thỉnh "

Toàn bộ quá trình phi thường trang nghiêm nghiêm túc, thật giống đang tiến hành một hồi thành kính tông giáo nghi thức. Mặc gia củ tử học Vân Khiếu đáng đáp, lấy ba chỉ nắm chén trà. Đem chén trà đưa vào mũi dưới đáy thanh ngửi trà hương, sau đó phân ba thanh đem trà thơm uống cạn.

Lúc trước vì lấy lòng cha vợ, miễn cưỡng học mấy tiếng trà đạo chương trình học. Hiện tại rốt cục có đất dụng võ, trà đạo kỳ thực không ở chỗ tài nghệ, mà ở chỗ khí thế. Mặt không hề cảm xúc nấu nước, cọ rửa sau đó pha trà uống trà. Đối phó cha vợ khẳng định không được, đối phó những này hơn hai ngàn năm trước thổ lão mủ vẫn là hết sức giàu có.

Khi các người uống Lục Vũ sáng tạo cháo bột tử thời điểm, anh em liền so với các người tiên tiến hơn hai ngàn năm, tiểu tử người thấy đủ đi. Phải biết khi đó cháo bột tử không chỉ muốn thả hành gừng toán, thậm chí có chút gia hỏa còn muốn chần dề dầu như thế e sợ đồ vật. Vân Khiếu kiên trì cho rằng đó là trong bụng thiếu hụt mỡ biểu hiện.

Mặc gia củ tử đồng dạng trình trọng để chén trà xuống, trà không nhiều mỗi người chỉ có ba chén. Uống qua sau khi, Vân Khiếu liền tiếp tục tẩy trà, sau đó dặn dò Hải Đường đem chén trà đoan xuống.

"Vân hầu trà nghệ đúng là hoàn toàn mới, nước trà này ngọt ngào dư vị, chân thực vô song diệu phẩm. Nếu như không phải có việc thương lượng nhất định phải lại quấy rầy vân hầu hai chén.

Huyền thiên ở quý phủ làm khách, trong môn phái sư huynh đệ vô cùng nhớ nhung. Bản tọa lần này đến, là muốn tiếp huyền thiên trở về. Không biết vân hầu ý tứ..."

"Củ tử hơi ngồi, đã khiến người đi thỉnh huyền Thiên tiên sinh, phỏng chừng một hồi liền đến. Huyền Thiên tiên sinh mấy ngày trước thân thể có chút không thoải mái ở Vân gia nghỉ ngơi hai ngày. Vân gia cũng không có hạn chế huyền Thiên tiên sinh tự do, điểm này củ tử có thể hỏi thăm Vân gia trang tử trên dưới bất cứ người nào."

Vân Khiếu vừa dứt lời, huyền thiên liền đi vào. Mặc môn trong lòng mọi người, huyền thiên nói không chừng bị dẫn vật thành hình đáng gì, kết quả bọn họ nhìn thấy huyền thiên lại sắc mặt hồng hào, còn giống như mập một chút.

Huyền thiên nhìn thấy Mặc gia củ tử, đầu tiên là sững sờ sau đó liền tiến lên trước thi lễ.

"Củ tử mời xem, Vân gia cũng không có làm khó huyền Thiên tiên sinh. Huyền Thiên tiên sinh ở Vân gia ra vào có hay không tự do, củ tử xin hỏi huyền Thiên tiên sinh liền biết."

Mặc gia củ tử ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía huyền thiên, huyền thiên khom người đáp: "Hỏi củ tử. Vân hầu đối với huyền thiên lễ ngộ rất nhiều, cũng không có ngăn cản huyền thiên hành động, huyền thiên chậm chạp không trở về thỉnh củ tử trách phạt."

Mặc gia củ tử vung tay lên ra hiệu huyền thiên lên, trên mặt có chút biến ảo không ngừng. Đây huyền thiên thuờ nhỏ chính là lãnh ngạo tính tình, thế nào ngày hôm nay xem ra có chút không giống?

"Vân hầu, ta muốn gặp gỡ Hải Đường."

"Không thành vấn đề, Thương Hồ ba Hải Đường đi tìm đến."

Thương Hồ cúi đầu xưng nặc, mới vừa muốn đi ra ngoài Hải Đường liền trước mặt đi vào. Cúi đầu liền quỳ gối Mặc gia củ tử trước mặt.

Mặc gia cự tử nhìn Hải Đường.

"Hải Đường ngươi có ủy khuất gì cùng thúc thúc nói, thế gian không ai có thể cho ngươi khí được."

Nói xong con mắt mắt lé một cái Vân Khiếu.

"Sẽ củ tử. Hải Đường bướng bỉnh, vì cha lưu lại trường kiếm, thiếu một chút hại tính mạng người. Bây giờ hại người dung nhan hủy diệt sạch, Hải Đường hầu hạ hán cả đời là nên. Người nơi này chờ Hải Đường rất tốt, phu quân đội ta cũng rất tốt, Hải Đường là tự nguyện ở lại chỗ này."

Mặc gia cự tử soi không nhiều mấy cọng râu, trong lòng kinh ngạc.

Hải Đường cùng huyền thiên hai người ở Vân gia cũng là đội hôn thám, tại sao lại có như thế đại thay đổi?

"Nếu như củ tử có hứng thú, cũng có thể ở Vân gia tiểu ở chút thời gian."

Mặc gia củ tử phía sau võ sĩ sắc mặt cùng nhau biến đổi, có chút gấp gáp đã đem tay khoát lên trên chuỗi kiếm. Mặc gia cự tử đưa tay ngăn lại các võ sĩ rút kiếm cử động, xoay người quay về Vân Khiếu nói: "Vân hầu mời, đương nhiên phải quấy rầy vân hầu hai ngày."

Nói chút đề ở ngoài thoại, ngày hôm nay này canh một xem như là thêm chương. Cảm tạ khen thưởng bằng hữu, tương tự cũng cảm tạ đầu phiếu đề cử bằng hữu. Buổi tối sẽ ở đường gạch ba cùng hán hùng ba đồng bộ chương mới long vương son trại.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Đích tôn phú

Mặc gia củ tử ở Vân gia ở lại, hán muốn biết là cái gì có thể để huyền thiên cùng Hải Đường yêu thích nơi này. Hai cái này đều là tính cách lãnh ngạo hạng người, tại sao ở Vân gia chỉ có điều sững sờ hôn thám liền sẽ có lớn như vậy thay đổi.

Vân Khiếu đối với Mặc gia cự tử yêu cầu hầu như hữu cầu tất ứng, còn chuyên môn cho bọn họ phân một khu nhà sân, mọi người ăn ở đều ở bên trong.

Mở nhạ con người, hoàng đều có chút xám ngắt sắc mặt. Không cần nhìn, đều biết nhất định là can bệnh. Mà can bệnh trên căn bản đều truyền nhiễm. Vân Khiếu cũng không muốn ở hôn hai ngàn năm trước được với cái gì bệnh viêm gan một loại chứng bệnh.

Vân gia tôi tớ hiện tại đều có tốt vô cùng vệ sinh quen thuộc, Vân Khiếu xây lên một cái to lớn nhà tắm tử. Nam bên trái, nữ bên phải. Nếu như người liên tục hai ngày không có tắm rửa, liền sẽ bị tất cả mọi người khinh bỉ.

Hiện tại Vân gia tôi tớ ra ngoài đều là nghênh đầu đi, tiến vào Hàm Dương thành chỉ cần thấy được một thân tôi tớ trang phục, nhưng mũi vênh lên trời gia hóa, cái kia nhất định là vân Hầu gia gia đình.

Hàm Dương trâu ngựa thị trên, hầu như hết thấy trừ tể đều bị Vân gia tôi tớ bao hạ xuống, dư dương vô cùng hung hăng tuyên bố, vân hầu thích ăn thịt heo. Sau đó có trừ tể chỉ cần giá tiền hợp lý, đưa đến Vân gia toàn bộ đều muốn.

Những kia là ngựa Vân Khiếu nhưng không cần gì cả, hán đã cho Lý Quảng đi tin muốn mời Lý Quảng đi quy phụ Hung Nô người chăn nuôi nơi đó đại mua bách mười con trâu ngựa tử. Vì thế, chim điều hầu tự mình chạy một lần. Tin tưởng chẳng bao lâu nữa Vân gia trang tử chính là phụ cận đại gia súc nhiều nhất điền trang.

Hơn 200 con tiểu trừ nhải con tụ tập cùng một chỗ có thể đồ sộ, lão Dư đem tiểu trừ nhải con phân phát bay nông hộ môn, Hầu gia thích ăn thịt heo, các người đều phải nuôi lợn.

Nguyên tưởng rằng hộ nông dân môn sẽ hoan hô vân hầu vạn tuế một loại mang tính tiêu chí biểu trưng khẩu hiệu, không ngờ hộ nông dân môn đều về phía sau súc. Không có một cái đồng ý tiến lên trước lĩnh trừ, Vân Khiếu hết sức kỳ quái, hỏi kỹ bên dưới mới biết. Người nông dân gia, chính mình cũng miễn cưỡng ăn cơm no, nơi nào đến lương thực cho heo ăn.

Vân Khiếu vậy thì nổi giận, lão tử lấy tiền cho các người mua heo tể còn chọn ba kiếm bốn. Không biết có thể đánh trừ thảo sao, đáng đời các người những người này được cùng. Nương, trừ nhải con chính là các người năm nay địa tô, nếu như đường chết rồi, một người đánh năm mươi cò lê.

Không để ý tới kêu cha gọi mẹ hộ nông dân, Vân Khiếu thờ phỉ phò sẽ đến nhà bên trong, nương thổ địa đều làm cho cứng thành dạng gì, lão tử đi đâu

đi kiểm phân đi. Không đường trư nơi nào đến phi, Vân Khiếu ngồi ở trên ghế tức giận.

Tiểu Bạch ngoan ngoãn chạy tới, một đầu đâm vào Vân Khiếu trong lồng ngực không ra. Từ khi bị khôi phục huyền thiên đánh cho một trận toi bời khói lửa sau khi, tiểu Bạch liền không rời đi Vân Khiếu trái phải, chỉ lo huyền thiên lần thứ hai trả thù. Hiện tại cái tên này trường càng ngày càng nặng, đã rất khó một chuỗi liên binh phòng chính lương.

Quan bên trong mùa hè rất nóng, tiểu Bạch bắt đầu đánh quy mô thốn mao. Máu trắng trên thân thể bắt đầu có màu đen lấm tấm, Vân Khiếu xác định này không phải Vệ Thanh trò đùa dai sau khi. Bàn lên tiểu Bạch cảm, cẩn thận quan sát tiểu Bạch mặt. Này không khoa học, một con cá trăm cỏ báo gấm vì sao lại mang theo một con báo tuyết con non lưu loan. Báo tuyết tên như vậy không phải bình thường đều sinh sống ở thanh tằng cao nguyên sao, thể nào sẽ xuất hiện ở trên đại thảo nguyên. Vân Khiếu một đầu đầu chấm hỏi, nếu như lúc này chơi đùa mà thú gia hòa đi ngang qua, nhất định sẽ hỏi Vân Khiếu lĩnh nhiệm vụ.

Sáu tháng thiên, thành Trường An bên trong như dưới giống như lửa. Vân Khiếu nơi này nhưng là mát mẻ khô mát, này Cam Tuyền Cung vốn là hoàng gia nghỉ hè thắng địa. Tiểu Bạch càng là mỗi ngày ngâm mình ở trong bể nước, một thân trào ngư bản lĩnh tăng vọt. Mỗi ngày khi về nhà đều sẽ mang về một đuôi hai, ba cân trăm cá chép.

Hộ nông dân môn oán giận nửa tháng sau liền không có âm thanh, bởi vì hắn phát hiện lão Dur nói cho bọn họ biết loại kia trư thảo, trư ăn vô cùng thom ngọt. Hơn nữa đem cỏ khô sống ở trong chuồng heo, được cắt heo vô cùng khả quan, không còn có người so với người nông dân biết những này thói hoặc đồ vật đối với thổ địa giá trị. Hiện tại hộ nông dân gia hải tử, buổi sáng lên chuyện làm thứ nhất chính là bị mẫu thân bám vào lỗ tai đến trên núi đánh trư thảo, Dur quân gia nói trư ăn dính nước sương trư thảo sẽ đau bụng, lúc này lên núi vừa vận nước sương sẽ hong khô.

Thương Hồ trở về. Cùng hắn cùng trở về còn có Lưu Thành, cái tên này vóc người càng ngày càng béo ụt ịt. Liền mã đều kỵ không được, làm một lượng hảo hoa xe ngựa đến Vân gia. Đi theo hộ vệ có hơn một trăm kỵ, một thủy Hung Nô kính mã phổ trương cái kia không phải lớn một cách bình thường.

Hai mươi xe ngựa tinh tế tế muối thêm vào 200 con trâu con bê chính là cái tên này quà tặng. Dùng sức vỗ Vân Khiếu vai, nói thẹn với Vân Khiếu ngôn ngữ. Vân Khiếu cảm thấy lưu ngao lão nhân kia thấp kém ghen thật giống không có ô nhiễm Lưu Thành ưu tú phẩm đức.

Nếu là bằng hữu đến rồi, vậy dĩ nhiên là muốn có hảo hảo chiêu đãi.

Vân gia đồ ăn hiện tại rất trên đẳng cấp, trải qua Vân Khiếu ** lấy vệ thăm thủ lĩnh bếp sau thực lực tăng nhanh như gió. Lưu Thành ăn sau khi, khen không dứt miệng cảm thấy hoàng cung ngự trư cũng chỉ thường thôi.

Lưu Thành bọn hộ vệ ăn thịt heo nhân bánh bọc lớn tử, từng cái từng cái chống đỡ trực sợi cái bụng, tay còn không ngừng mà hưởng về bồn bên trong thân.

"Vân huynh đệ, ca ca ta xin lỗi ngươi. Xé bỏ hiệp ước sự tình, là đại ca ta chủ ý. Cũng không đối gạt ngươi, trong nhà đầu tranh chấp lợi hại, đại ca ta trước mắt ta vì gia tộc lập xuống lớn như vậy công lao tự nhiên đồ mất, chính là hắn toán đáng cha làm như vậy.

Lần này ta mang đến hai mươi xe ngựa muối, 200 con trâu con bê. Coi như là ngươi chia làm, ta khác còn không làm chủ được, sau đó ngươi phần tử liền cầm muối đình, vàng ròng bạc trắng đều có món nợ ca ca ta động không được. Này muối nhưng dù là ta anh em định đoạt, ta nhiều cố điểm tiểu nhị liền có. Ca ca ta cũng chỉ có thể làm được nơi này."

Vân Khiếu có chút cảm động, giữa quý tộc có thể như vậy giảng tín nghĩa gia hòa tuyệt đối là hiếm có giống. Xem ra đây là một cái có thể hợp tác đối tượng.

Uống say rồi Lưu Thành kéo lấy Vân Khiếu đi Hàm Dương thành kỹ quán, đối với như vậy phong kiến bà Vân Khiếu hưởng về đã lâu. Chỉ là vẫn không có một cái cơ hội thích hợp đi mở mạng kiến thức một chút, Lưu Thành kiến nghị có thể nói giải đúng chỗ ngứa.

Một đám người tiên y nô mã đi tới Hàm Dương thành.

Từ khi đến Cam Tuyền Cung, Vân Khiếu vẫn là lần đầu tiên tới toà này tiền tảo đô thành. Trải qua nhiều lần chiến loạn Hàm Dương thành, bây giờ đã có chút khó khăn. Bất quá từ cao to tường thành, cùng trên đường phố rộng rãi vẫn là có thể nhìn thấy lúc trước phồn hoa.

Lưu Thành quen cửa quen nẻo đi tới một nhà, yến khách đến kỹ quán.

Mặc hở hang bà chủ cười ha hả tiến lên đón, nhìn thấy Lưu Thành bận bịu đến Lưu công tử. Xem ra Lưu Thành cái tên này là nơi này khách quen.

"Lưu công tử, ngày hôm nay là nghe khúc nhi a vẫn là xem ca vũ. Nhạc di cô nương khúc nhi là chúng ta yến khách đến bằng hiệu, yến tư cô nương ca vũ cũng là chúng ta yến khách đến nhất tuyệt. Không phải vậy thỉnh vui mừng cô nương bồi hai vị công tử ngâm thơ đối nghịch, này vui mừng cô nương thư họa song tuyệt, nhưng là chúng ta yến khách đến đầu bảng."

Vân Khiếu nghe xong trong lòng không khỏi trầm than, hậu thế đồng hoàn mục mục tang lĩnh đến một đám tiểu thư.

"Ông chủ những này tiểu thư mỗi người sống cái mộng to viên, hoạt cũng còn tốt. Trò gian gì đều có thể chơi, bảo đảm ngươi thoả mãn." So sánh hai cái thời đại khác nhau mục mục tang tổ chất, Vân Khiếu sâu sắc cảm thán truyền thống văn hóa thiếu hụt.

Lưu Thành vui cười ngắt ** từ ngực một cái, một thỏi vàng liền trượt vào ** từ ngực tử. Tiếp theo liền xoạch một tiếng, rơi trên mặt đất. Nhân lúc bà

chủ cúi đầu kiểm vàng làm khấu, Lưu Thành dùng sức dùng hạ thân đội lên một cái. Vân Khiếu một trận phát tởm, không khỏi nhớ tới kiểm xà phòng cổ sự.

Vân Khiếu tỉnh tỉnh mê mê theo Lưu Thành lên lầu, lầu hai đại sảnh vô cùng rộng rãi, rường cột chạm trổ trang sức vô cùng xa hoa. Lưu Thành chọn một cái sát cửa sổ nhỏ, ngồi xếp bằng ở chiếc kỷ trà bên cạnh. Tiếp nhận hầu gái dùng nước giếng ngâm qua khăn mặt, liền ở mặt béo phì trên lau lên.

Yến khách đến ba Đại Hoa khôi toàn bộ trình diện, này ** từ quả nhiên không có lừa người. Nhạc di cô nương giọng hát uyển chuyển, tái quá chìm hoàng oanh tức chết hoạ mi. Yến tư cô nương vũ đạo cũng là yêu kiều thướt tha. Cái kia vui mừng cô nương càng là thư họa song tuyệt, một tay đẹp đề thể chữ lệ viết chính là viết chữ như rồng bay phượng múa. Để Vân Khiếu nhìn ra không khỏi nghiêm nghị.

Lưu Thành cái tên này nhưng ôm một bên hầu gái lẫn ở cùng nhau. Không lâu lắm liền lẫn tiến vào bên trong phòng riêng, tỉnh Vân Khiếu một người độc chiếm ba Đại Hoa khôi.

"Vân công tử, tiểu nữ tử này thù phong phú lắm khỏe."

"Không sai, không sai."

"Nhìn Vân công tử cũng là thi thư nhà, có thể hay không thỉnh Vân công tử tứ ta một phú."

Vân Khiếu dần dần, tuy rằng niệm qua bác đại nghiên cứu sinh, thế nhưng thật làm cho hắn viết thơ làm phú liền giống với làm cho nam nhân sinh con, trong bụng là thật không có.

"Phu hà một giai nhân này, bộ tiêu dao lấy tự ngu. Hồn vượt qua dật mà không phản này, hình tiêu tụy mà sống một mình. Nói ta hướng về hướng về mà mộ đến này, âm thực nhạc mà quên người. Tâm khiêm di động mà không tỉnh cổ này, giao đắc ý mà ra mắt."

Tâm bằng y mà không thư này, tà khí trắng mà công bên trong. Dưới lan đài mà chu lâm này, bộ thông dong ở thâm cung. Chính điện khối lấy tạo thiên này, úc cùng nổi lên mà khung sùng. Tỷ ý ở đông sương này, nhìn phu là lướt mà vô cùng. Chen ngọc hộ lấy hám kim phò này, tiếng tăng mà giống tiếng chuông.

Hốt tâm mị mà mộng tưởng này, phách như quân chi ở bên. Dịch ngụ giác mà không thấy này, hồn như có vọng. Chúng gà gáy mà sầu dư này, lên coi nguyệt chi tinh quang. Khán giả tình hành trình liệt này, tất mao xuất phát từ Đông Phương. Vọng bên trong đình chi tốt tươi này, như quý thu chi hàng sương. Đêm mạn mạn như tuổi này, hoài u tùm không thể lại càng. Đạm Yên kiến mà đợi thự này, hoang cao vút mà phục minh. Thiếp người thiết tự bi này, cứu tuổi tác mà không dám quên."

Tư Mã Tương Như tiên sinh phú vẫn là lấy ra được, một khúc đích tôn phú hạ xuống. Ba vị hoa khôi trong mắt là tình thêm liên tục, đối với Vân Khiếu nói lòng tôn kính. Làn gió thơm kéo tới, Vân Khiếu nhất thời ôm ấp đề huề. Cách đèn xa hơn một chút yến tư không có cơ hội đầu thế vào hoài, hận trực giậm chân oán giận hai vị tỷ muội ra tay quá nhanh.

Nhìn ẩn tình đưa tình hơi có chút tự tiến cử giường chiếu mùi vị ba vị hoa khôi, Vân Khiếu bất đắc dĩ hút một hơi từ. Mười ba, mười bốn tuổi tiểu cô nương, chính mình thực sự là đối với mọc ra một bộ xương sườn ba vị cúi lạy nữ sinh ra bất kỳ cái gì **. Không phải nói thời cổ hậu nữ tử đều là ** sao! Thế nào ** bên trong đều là như vậy mặt hàng, nếu như ở đời sau đây tuyệt đối không phù hợp đồng hoàn 9000 tiêu chuẩn.

Bỗng nhiên một luồng mùi vị quen thuộc từ cửa sổ bên trong phiêu vào, Vân Khiếu khịt khịt mũi. Lập tức liền từ bên cửa sổ lùn trên giường nhỏ ngồi dậy đến, nằm úp sấp cửa sổ nhìn xuống phía dưới.

Một cái Đại Hồ tử quy nô chính đang thạch trong nôi phiến sao cái gì, Vân Khiếu gào lên một tiếng liền hướng về đi xuống lầu đi. Lưu lại trọn mắt ngoác mồm ba vị hoa khôi, ở trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hừng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đề công công

Vân Khiếu ngửi mũi, giống như cảnh khuyển bình thường đi xuống lầu đi. Thương gia huynh đệ thấy Vân Khiếu dáng dấp như thế, vội vàng đi theo. Thạch trong nôi hoàng vô cùng một mảnh, xem ra có chút buồn nôn. Vân Khiếu cẩn thận ngửi một cái, có xem ra xem những kia linh tinh đồ vật. Cảm lấy đến nếm thử một miếng, lúc này mới xác định phán đoán của chính mình.

Thương Hồ vội vàng kéo một cái Vân Khiếu.

"Hầu gia, vật này không phải làm cho người ta ăn. Ngài..." Nói xong còn bốn phía nhìn một chút, sợ bị người khác nhìn thấy chính mình Hầu gia ăn trư thực.

Cái gì, trư ăn. Mĩa nó đậu tương như thế có dinh dưỡng đồ vật lại các người cho trư ăn, chưa từng ăn đậu nha sao. Không biết vật này có thể trá dầu sao, vật này hàm móng heo vậy cũng là. Cùng đám này không có văn hóa người không được cái này gấp, Vân Khiếu đưa tay đưa tới sao đậu tương quy nô.

Quy nô vừa nãy nghe được rõ ràng, trước mặt vị này lại là một vị Hầu gia. Vội vã cúi đầu cúi đầu chạy tới, dập đầu hành lễ.

"Hầu gia, người muốn vật này tiểu nhân chuẩn bị cho người đến. Vật này đại quân bên kia có loại, thể nhưng sản lượng không cao lại khó ăn vì lẽ đó loại ít người." Chìm điều hầu so sánh cơ linh, thấy Vân Khiếu quyết tâm liền ra chủ ý, miễn cho bị người khác đi tới chính mình Hầu gia đối với trư thực dám hứng thú. Nếu như bị người ta biết Hầu gia đến ** lại đoạt một túi trư thực trở về, người kia nhưng là ném lớn.

Không muốn lại đi trên lầu xem những kia trượt chân thiếu nữ, Vân Khiếu dọc theo ngõ phố đi bộ.

"Đùng" một cái tiên hoa âm thanh ở phía trước nổ vang, Vân Khiếu đối với thanh âm này hết sức quen thuộc. Cái kia Hung Nô tiểu tử đánh Vệ lão hán roi chính là tiếng vang này.

Một cái thanh y mũ quả dưa hèn mọn gia hỏa đang dùng roi quật một đám quần áo lam lũ người. Cầm đầu một tên thân hình cao lớn lão giả bị xích sắt khóa lại, đánh người gia hỏa roi vừa nhanh vừa độc, theo huyết tiếng từng tác từng tác da thịt bị đánh mở, một giọt nhỏ máu châu tử tán bắn toé.

Nhóm người này đều là mũi cao sâu mục, ông lão dẫn đầu càng là cong lên cây đay sắc tóc, vừa nhìn liền không phải người Trung nguyên sĩ. Bọn họ này một đội hơn trăm người, tất cả đều thân hình cao lớn thể trạng cường tráng, nếu như không phải là bị xích sắt gắt gao trói lại e sợ vèn vèn hai mươi mấy người mặc áo đen căn bản không được bọn họ. Những này vóc người to lớn hán tử, lúc này đang dùng thân thể liều mạng ngăn trở roi. Yếm hộ phía sau mười mấy tên phụ nữ trẻ em.

Thấy Vân Khiếu dừng bước lại quan sát, Thương Hồ giải thích: "Hầu gia, đây là người thị bán đi nô lệ. Xem dáng dấp của bọn họ, hẳn là tù binh. Thật giống là từ Hung Nô bên kia bắt được lại đây. Những năm này song phương một bên quân đô ở cướp giết đối phương nhân khẩu, người Hung nô tuy rằng dũng mãnh nhưng bọn họ cũng không dám thâm nhập ta nhà Hán nội địa. Nếu như bị Hán quân ưu thế binh lực vây quanh, mặc dù là dũng mãnh Hung Nô kỵ binh cũng là uống công.

Hán quân tuy rằng nhân số đông đảo, thể nhưng không tốt cưỡi ngựa bắn cung. Thảo nguyên rộng lớn, ngài đi qua hẳn phải biết, ở nơi đó nếu như không có mã sẽ là như thế nào quang cảnh. Một bên quân kham khổ, cướp giết người của đối phương khẩu cũng là một hạng trọng yếu thu nhập."

Vân Khiếu dù sao vẫn là nhận qua hiện đại giáo dục cao đẳng, đối với đem người buôn bán làm đây tứ sự tình vẫn là ghét cay ghét đắng. Huống hồ cầm đầu lão hán, để hẳn nhớ tới chết ở Hung Nô vệ tính lão hán.

"Người đi nói với bọn họ, những người này chúng ta đều muốn."

"Hầu gia, này."

"Đi."

"Nặc "

Thương Hồ đi tới cái kia thanh y mũ quả dưa gia hỏa trước mặt quát lên: "Người là đầu lĩnh."

Gã bị ỏi thấy Thương Hồ thân hình cao lớn, một thân trang phục phía sau còn công lấy một cái kỳ quái binh khí. Cũng không dám thất lễ, trên dưới đánh giá một phen sau hỏi: "Ta là, người có chuyện gì?"

"Những đây tứ sự chúng ta Hầu gia muốn. Ra giá đi."

"Hầu gia?" Gã bị ỏi nhìn một chút Thương Hồ phía sau cách đó không xa Vân Khiếu.

"Nơi này tổng cộng 213 tên Hung Nô nô lệ, người già trẻ em nhất quán tiền một tên, thân thể cường tráng già hai quán tiền. Số lẻ không cần thực giá buôn bán 300 quán." Hán đại một đầu mét bát quá mấy đồng tiền, 300 quán cũng coi như là một khoản tiền lớn.

Bất quá mua hơn 200 tên nô lệ này giá tiền cũng coi như công đạo, Thương Hồ gật đầu nói: "Hầu gia muốn, đi Cam Tuyền Cung Vân gia trang từ cảm tiền."

"Được rồi, tiểu nhân vậy thì cho Hầu gia đưa đi." Gã bị ỏi thấy đối phương không có ép giá, nhất thời mừng rỡ mặt mày hớn hớn, lần này xem như là tránh .

"Chậm đã" một cái lạnh lạnh dài lâu sinh âm vang lên đến, một loại khiến người ta nghe liền cả người cảm giác không thoải mái. Mọi người quay đầu nhìn lại, cũng đều là hoa cúc căng thẳng.

Người tới là một tên hơn bốn mươi tuổi bạch diện lão giả, trắng nõn sắc mặt trên rải ra dày đặc một tầng phấn, mỗi đi một bước liền sẽ hạ xuống không

ít. Trắng như tuyết trên mặt khám một đôi môi đỏ, cũng không biết mặt món đồ gì, đỏ như máu đỏ như máu thật giống vừa mới uống qua người huyết như thế.

Ở hán đại bộ này chuyên nghiệp tạo hình chỉ có một loại người nắm giữ, cái kia chính là hoạn quan.

Gã bị ỏi vội vàng chạy tới khom mình hành lễ, hoạn quan chỉ có hoàng gia có khả năng sử dụng, ngoại trừ thiên tử ở ngoài chính là quyền cao chức trọng các vương gia. Người như vậy không phải là một mình hán con buôn có thể trêu tới.

"Đây là Triệu vương phủ quân sự, đều công công."

Đều công công bên cạnh một tên hắc y trang phục hán tử ngạo mạn giới thiệu.

"Tiểu nhân gặp đều công công, xin hỏi công công có gì phân phó?"

Đều công công phui Vân Khiếu một chút, dùng mũi hừ một tiếng sau đó nói: "Những người này Triệu vương phủ muốn, 300 quán một vẫn không ít cho người. Người đến cái nào, đem những người này mang đi."

"Chậm đã, những người này chúng ta vẫn hầu đã muốn."

Thương Hồ tiến lên trước một bước quay về đều công công quát.

"Ha vẫn hầu, chúng ta đều không có đình qua. Cũng không biết là nơi nào đến dã Hầu gia, có lẽ so với vĩnh viễn định trong sông vương bát thật nhiều."

Đây là làm mất mặt, Vân Khiếu cuối cùng cũng coi như đã được kiến thức những này Phiến Vương môn hung hăng, một cái nô tài lại đều này hung hăng, không trách trong Vị Ương Cung Lưu Khai cả ngày cân nhắc làm sao tước phiến.

"Coi như ta là vương bát cũng là lớn một chút, không giống người cái này liền trướng đều không có để nhũ. Người đến, đem những người này mang về."

"Người đến a, những người này hiện tại là Vương phủ gia nô. Mang về cho ta." Đều công công một bộ khiêu khích biểu hiện.

Hai mươi, ba mươi tên trang phục võ sĩ đem Vân Khiếu cùng Thương Hùng, Thương Hồ vây quanh lên. Thương thị huynh đệ hai người, đem Vân Khiếu hộ ở phía sau, thật giống hùng hổ bình thường nhìn trước mặt võ sĩ, bất cứ lúc nào chuẩn bị nuốt sống người ta.

Vân Khiếu liếc thấy chim điêu hầu đã bò lên trên đôi diện nóc nhà, khóe miệng lộ ra một vết cười khẩy. Triều sai Đình Ủy thụ cả ngày nhìn chăm chăm những này Phiến Vương nắm tóc, ngày hôm nay chính mình liền cho triều sai tìm một cái.

"Người một cái nô tài, lại dám xui khiến gia nô vây công một vị quốc hầu. Không biết ai cho người là gan, người có biết theo ta đại hán pháp lệnh, người đây chính là tử hình tội."

Này gọi chụp mũ ép người, đến từ hậu thế Vân Khiếu quá biết quy tắc ngầm làm việc, mình quy tắc chính người đạo lý. Trước tiên cho người đình đầu chụp mũ để lên, không sợ ép bắt từ người.

"Đại hán pháp lệnh, ha ha ha. Chúng ta chỉ biết Triệu vương pháp lệnh, không biết cái gì đại hán pháp lệnh. Người đến a, phế hán cho ta."

Vân Khiếu nhất thời cả kinh, cái tên này thật giống là chuyên môn tới đối phó chính mình. Chính mình đến đại hán bắt quá chỉ là mấy tháng, còn cơ bản đều là trốn ở điện trang trên, liền ngự mã giam đều rất ít đi. Thế nào sẽ đắc tội người? Bị chính mình chính khổ nhất Mặc môn lúc này chính đang nhà mình làm khách, xem tình hình thật giống không giống rất hận đáng đáp của chính mình.

"Vèo" một mũi tên dài bắn nhanh mà tới, thẳng tắp xuyên qua đều công công bên cạnh trang phục hán tử bắt đuôi. Hán tử kia kêu thảm một tiếng liền ngã ngựa trên mặt đất, không ngừng mà kêu rên.

"Đều công công, nếu như người nói ra là ai bảo người đến. Ta tạm tha người một cái mạng, nhất niệm siêu sinh nhất niệm địa ngục, đều công công người muốn đem nắm cơ hội nha."

Mồ hôi hạt lớn chừng hạt đậu tự đều công công khuôn mặt lướt xuống, quá thất sách. Không nghĩ tới cái này căn cơ nông cạn vẫn hầu lại sẽ có như vậy thù hạ. Thu rồi Tông Chính khanh trưởng tử bách lạng vàng, muốn chính mình phế bỏ cái này mao còn không có trường tề tiểu tử. Hiện tại cho tới loại này đáng về, có thể tốt như thế nào.

"Hừ, chúng ta là Triệu vương quân sự. Người đủ đảm liền bắn giết chúng ta, "

Này đều công công cũng coi như là người tinh, vào lúc này chỉ có kéo đại kỳ làm da hổ, giờ Triệu vương khối này biển chữ vàng bảo đảm chính mình một cái mạng, hán mới không được Vân Khiếu một cái nhân hạ Hầu gia đảm cùng một vị Phiến Vương đối nghịch.

Bỗng nhiên trên đường phố người ngưỡng ngựa hí, một đội hơn trăm người kỵ sĩ chạy như bay tới. Đem song phương bao quanh vây nhốt, trước tiên một con ngựa cao lớn mặt trên ngồi ngay ngắn chính là Lưu Thành.

Lưu Thành quay đầu một roi đánh ở đều công công trên đầu, đều công công chính đang phát tác. Lưu Thành mắng: "Ta thay tộc thúc của ta giáo huấn người cái này tìm đường chết nô tài."

Đều công công vừa nghe tộc thúc hai chữ tâm trạng càng là căng, đến người này khẳng định là họ Lưu dòng họ. Chính mình một mình đến Hàm Dương, Triệu vương căn bản không biết, ai ngờ muốn lại bị một vị họ Lưu dòng họ gặp được. Phải làm sao mới ổn đây.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Giảo hoạt tiểu Bạch

Náo nhiệt, thật sự náo nhiệt. Một vị quốc hầu cùng một vị Phiên Vương quân sự ở người thị trên đánh lên. Thích xem náo nhiệt là dân tộc Trung Hoa mấy ngàn năm qua truyền thống, quốc người trong xương gien. Hàm Dương thị dân bốn ba cho biết, không tới nửa canh giờ, cả người thị đã bị vây nước chảy không lọt. Có thể so với hậu thế siêu thị sống động động.

"Vân hầu, này phạm thượng nô tài người người xử trí. Như Triệu vương trách tội ta đi nói hạng, cha ta là Tông Chính khanh này chút mặt mũi Triệu vương vẫn là cho."

Đều công công vừa nghe Tông Chính khanh vài chữ, bay đến lên chín tầng mây ba hồn bảy vía lập tức liền bay trở về. Quỳ trên mặt đất đập đầu như đảo toán nói: "Công tử tha mạng, nô tài lần này đến thực là đại công tử kém."

Vốn là một mặt không để ý Lưu Thành nhất thời ngây người, gương mặt trong khoảnh khắc biến thành màu gan heo. Nhìn một chút Vân Khiếu, Lưu Thành giục ngựa tiến lên mập mạp thân thể một diện liền sẽ dâng lên một tầng cuộn sóng.

"Đại ca ta để người đến?"

"Xác thực là đại công tử để nô tài đến, đại công tử còn thưởng tiểu nhân 500 lượng vàng." Đều công công hoàn toàn không có vẻ này uy phong, chỉ còn dư lại liên tục đập đầu phần.

"Vân hầu, lưu nô tài kia một cái mạng. Ta muốn mạng về cùng đại ca ta đổi chất."

Vân Khiếu nhìn một chút Lưu Thành, phui một cái trên y phục bụi bặm "Như Lưu huynh mong muốn."

Nhìn chung quanh một chút, quay về người thị mua người già bị ỏi vầy vầy tay. Già bị ỏi do dự không dám lên trước, Thương Hùng quá khứ như xách con gà con như thế đem hẳn ôm lại đây.

Không để ý tới cái này đã sợ vãi tè rồi già bị ỏi, Vân Khiếu cầm qua roi trong tay của hắn. Vừa mới dính qua thủy, cầm ở trong tay đánh người là thích hợp.

Một roi mạnh mẽ đánh hướng về đều công công, lão này chỉ là nhẹ nhàng hừ một tiếng, điều này làm cho Vân Khiếu thật mất mặt. Sử dụng nhuệ binh khí là một hạng việc cần kỹ thuật, rất rõ ràng Vân Khiếu tài nghệ không thuần thực. Vân Khiếu bắt đắc dĩ vớ lấy một cây gậy gỗ, luân tròn mạnh mẽ đập về phía đều công công đầu.

Này lão thái giám vội vàng dùng tay che chắn, chỉ nghe răng rắc một tiếng. Đều công công một tiếng hét thảm, tay phải vô lực buông xuống, trừu bộ một cái không tự nhiên xoay chuyển. Hai mắt một phen liền ngã xuống đất không nổi, nhìn đáng đáp là ngất đi.

Vân Khiếu lại xoay tròn cây gậy nện ở đều công công trước mặt cột trên, vốn là trên đất giả chết lão thái giám một tiếng tiếng hét thảm truyền mười dặm, đúng là người nghe được thương tâm người nghe rơi lệ. Lão gia hỏa lăn lộn lăn lộn trên mặt đất, to bằng đậu tương mồ hôi hột tự cái trán không ngừng mà đi xuống nhỏ xuống.

Lại gõ mấy cây gậy, thấy lão này là thật sự ngất đi. Liền thôi tay, quay về Lưu Thành vừa chấp tay liền muốn rời khỏi.

Đoàn người một trận gây rối, mười mấy tên quân binh xua đuổi xem trò vui bách tính. Cầm đầu một tên quan quân cười ngựa đi tới, cái kia mã lùn lại như là một con con lừa. Quan quân này kỵ ở phía trên chân hầu như liền muốn tiếp xúc được mặt đất.

Vân Khiếu cùng Lưu Thành hai người đều không nói gì, chỉ là nhìn người sĩ quan này. Bởi vì cái tên này trường quá có đặc điểm, bất tự lòng này híp híp mắt, hướng lên trời mũi sư bốn khẩu, đầu hai bên còn mang theo một đôi chiều phong lỗ tai. Bộ này ngũ quan sao có thể có thể đồng thời trường ở một cái trên đầu, này quá không phối hợp.

Thương Hồ quá khứ ngăn cản sĩ quan kia, một mặt Cam Tuyền Cung giam vân thể liền quăng tới. Sĩ quan kia nhìn, vội vã cung kính đưa trả lại cho

Thương Hồ.

"Nhà ta vẫn hầu ở chỗ này trí một cái nô tài, tám thẻ này cho người thật lòng báo cáo đi."

"Đâu có đâu có, nếu là gia nô vậy dĩ nhiên là đánh cho chửi đến. Thỉnh thông bẩm vẫn hầu, thuộc hạ Hàm Dương lệnh tri dưới lang quan điền phần bái kiến."

Vân Khiếu nghe thấy điền phần hai chữ nhất thời cả kinh, nguyên lai Vô Đế một khi đại đại có tiếng điền thừa tướng lại sẽ là như vậy một bộ tôn vinh.

"Hóa ra là điền lang quan, ngưỡng mộ đại danh đã lâu. Tại hạ Vân Khiếu này xưng có lễ."

Vân Khiếu để điền phần sững sờ ở đương trường, suy đi nghĩ lại thế nào cũng không biết chính mình là làm sao có thể để vị này Hầu gia ngưỡng mộ đại danh đã lâu, còn như vậy lấy lễ để tiếp đón. Lễ nào biết tí tí của chính mình ở trong cung? Không thể a, tí tí chỉ là một tên mỹ nhân. Xem như là cấp thấp nhất phi tần, ở Vĩ Ương cung bên trong có ít nhất hơn trăm hào mỹ nhân như thế. Chính mình này lang quan bất quá là rau cải từ một kích cỡ tương đương quan, có thể bị một vị Hầu gia như vậy chờ đợi xác thực là có chút thụ sủng nhược kinh.

"Ta nhìn điền lang quan dáng vẻ đường đường ngày khác tất thành đại khí, đến đến đến huynh đệ các người vừa gặp mà đã như quen cùng đi yến đến lâu Nhạc Nhạc."

Lưu Thành thiếu một chút từ ngã từ trên ngựa đến, cẩn thận lại nhìn một lần điền phần, bất luận làm sao hắn cũng không có nhìn ra vị này lang quan đại nhân làm sao có thể được gọi là tướng mạo đường đường.

Đang xác định Vân Khiếu không phải đang cười nhạo mình sau khi, điền phần thì lễ nói: "Hạ quan đa tạ vẫn hầu nâng đỡ, bất quá thuộc hạ chính đang đang làm nhiệm vụ. Hôm nào ổn thỏa đến nhà kiệt bái hầu gia."

"Há, vậy thì quá tiếc nuối. Ngày khác điền lang quan ổn thỏa đến nhà, Vân mỗ có thể bị nhắm rượu tịch xin đợi Điền đại nhân."

Lưu Thành nghi hoặc nhìn Vân Khiếu đưa đi điền phần, xuống ngựa đi tới nói: "Một cái lang quan người với hắn như thế khách khí làm cái gì, đánh đuổi liền xong."

"Không đắc tội được a."

Vân Khiếu nói chính là nói thật, ninh đắc tội quân tử không đắc tội tiểu nhân, nhất đại hiền hầu Ngụy Kỳ Hầu Đậu Anh chính là chết ở trong tay hắn.

"Một cái cực nhỏ tiểu lại, người sợ hắn làm cái gì. Bất quá là bên đường đánh cho tàn phế một cái nô tài, nếu như không phải muốn mang về tốt cùng đại ca ta đối chất, người tại chỗ đánh giết hắn đều không có vấn đề. Tất cả có vì huynh chịu trách nhiệm, không ngại sự."

Vân Khiếu liếc mắt nhìn một bộ đảm nhiệm nhiều việc thái độ Lưu Thành, sâu sắc vì cái này giảng nghĩa khí con ông cháu cha lo lắng.

Lưu Thành bởi vì còn muốn cùng lưu tin lý luận liền cáo từ, đều công công đã là thôi thóp, không có người này chứng, con thứ cáo trường từ cái kia cũng thật là phiền phức sự.

"Những người này hiện tại lên chính là Vân phủ nô tỳ, không phải người có thể đánh mắng. Thủ đoạn: áp phích vừa sáng chút, không nên chọc Hầu gia nổi giận, vừa nãy cái kia lão công kết cục người nhưng là đã được kiến thức."

Thương Hồ sợ gã bị ổi trên đường tiếp tục đánh chửi những đầy tớ này, liền kéo tới gã bị ổi hù dọa một phen. Gã bị ổi dập đầu trùng như thế chấp tay, nói thẳng ăn gan hùm mật báo cũng không dám vân vân, bị Thương Hùng mạnh mẽ đá một cước.

Chim điều hầu rất có khả năng, thuê một chiếc đánh xe lôi kéo một xe đậu tương trở về.

Vân Khiếu hiện tại lòng tràn đầy nghĩ buổi tối có thể ăn một cái nộn nộn đậu hoa, cùng với chẳng bao lâu nữa liền không cần ăn nữa mùi vị đó là lạ đầu hạt cải.

Hàm Dương lệnh ở trên đại sảnh quẹo trái quẹo phải, cho rằng quốc hầu cùng Phiên Vương phủ người ở địa bàn của mình công khai dùng binh khí đánh nhau, lại còn vận dụng cung nỏ. Đây chính là đại sự, đã phái kẻ dối trá điền phần đi xử lý, hi vọng có thể xử lý thỏa đáng. Bằng không cầm một phương trách tội xuống, chính mình cũng chịu không nổi. Tuy rằng cái kia vẫn hầu so với chức vị của chính mình không cao hơn bao nhiêu, nhưng người ta là cung giám làm chính là hoàng gia kém, lại là hầu tước, có thể không phải là mình cái này bạch thân có thể so sánh.

Điền phần trên trán mang theo một tầng đầy mồ hôi hột chạy vào.

Hàm Dương lệnh liền vội vàng nắm được điền phần cánh tay hỏi: "Thế nào?"

"Bẩm đại nhân, nguyên lai này vẫn hầu cùng Tông Chính khanh nhị công tử giao hảo. Vị này nhị công tử nhưng là họ Lưu dòng họ..."

Điền phần chưa nói xong, Hàm Dương lệnh nuốt chút nữa không có ngắt đi.

Tông Chính khanh vậy cũng là Cửu khanh một trong, chính mình ở trước mặt hắn chính là giun dế bình thường tồn tại.

Điền phần vôi hỏi: "Đại nhân vụ hoàng, nhị công tử đã đem sự tình gánh hạ xuống. Không có chúng ta Hàm Dương phủ chuyện gì, họ Lưu dòng họ bên đường trách đánh chính mình nô tài, này cũng không thể coi là chuyện lớn gì, nói vậy Triệu vương cũng sẽ cho Tông Chính khanh một bộ mặt, dù sao đều là người một nhà."

"Thật chứ?" Hàm Dương lệnh này mới hoàn hồn lại, chính mình chỉ có điều là một cái con thứ xuất thân, nhiều năm như vậy chịu khổ mới được chức vị này, cũng không thể bởi vì hai vị đại thần nháo trò liên bay đi.

"Coi là thật."

Nghe xong điền phần khẳng định trả lời chắc chắn, Hàm Dương lệnh lúc này mới đặt mông ngồi ở lùn trên giường nhỏ.

"Hừ, tiểu tử này thủ đoạn cao cường." Triệu sai nghe xong Đình Úy thục hồi báo, chấp tay sau lưng nhìn trong viện tang thụ.

"Hắn là đang vì mình lập uy, đánh Triệu vương phủ quân sự lại làm cho Tông Chính khanh con thứ ra gánh chịu. Thủ đoạn cao cường a, thủ đoạn cao cường. Có hay không điều tra rõ hắn cùng Tông Chính khanh quan hệ?"

"Hồi Ngự Sử đại phu, hiện đã điều tra rõ vân hầu đã từng cùng Tông Chính khanh nhị công tử liên thủ luyện chế quý muối, có thể sẽ có độc quý muối luyện chế thành vô hại tế muối. Bây giờ quan bên trong muối giả giảm xuống, cung cấp sung túc chính là vì vậy mà đến."

Sau đó chẳng biết vì sao, vân hầu đem nắm giữ hai phần mười cổ phần đưa cho Tông Chính khanh. Hiện tại này thái muối chuyện làm ăn đã là Tông Chính khanh một nhà, mỗi ngày tiền thu tiền bạc đều là đầy rẫy, vô cùng khả quan."

"Thật thông minh tiểu tử, chính mình đây là một cái củ khoai nóng bỏng tay chính mình bắt không được. Xem ra muối nghiệp thu về quốc khố bắt buộc phải làm a, có thể nào để quan hệ bách tính mạch máu sản nghiệp rơi vào tư nhân tay."

Vân Khiếu chính cười ha ha dẫn dò hộ nông dân môn ở bờ sông nhàn trên đất gieo bị gọi là trư thực đậu tương. Nhìn hộ nông dân môn ánh mắt khó hiểu, Vân Khiếu trong lòng cười gằn, nhà quê vật này trá thành dầu bảo đảm quan tâm các người đem đầu lưỡi đều ăn đi, người bình thường ta đều không bán cho hắn.

Sờ sờ tiểu Bạch đầu, tiểu Bạch ngoan ngoãn nằm ngoài Vân Khiếu bên người. Khóe mắt phui một chút cách đó không xa trên ngọn cây huyền thiên.

Tiểu Bạch phi cũng tăng lên, bỏ không được thụ. Hiện tại thường thường sẽ đem Vân Khiếu nhào ngã nhào một cái, bị mây xanh giáo huấn qua mấy lần sau khi, hắn hiện tại tấn công đối tượng đối thành Vệ Thanh. Vẫn là tiểu hài tử dễ ức hiếp chút, bây giờ cũng không bao giờ có thể tiếp tục bắt nạt huyền ngày. Cái tên này thể lực đã khôi phục, hiện tại là hắn thường thường đánh lên tiểu Bạch. Làm cho tiểu Bạch nghe thấy thấy huyền thiên mùi vị liên hương Vân Khiếu bên người chạy, thật giống bị bắt nạt hài tử tìm kiếm mẹ mẹ bảo vệ.

Nhìn trên ngọn cây một mặt tái nhợt huyền thiên, tiểu Bạch trên mặt nổi lên một vết ý cười. Nhiều ngày tới nay ác khí rốt cục ra, lợi dụng miêu khoa động vật săn mồi bản năng, tiểu Bạch lặng lẽ tiếp cận chính ngôi xóm ở bờ sông rửa tay huyền thiên.

Chân trước dùng sức đẩy một cái, huyền thiên liền rơi vào rồi trong nước. Này trong nước có rất nhiều trứng tôm, tiểu Bạch biết điểm này. Nhìn hồ nước bên trong huyền thiên, tiểu Bạch cực kỳ hài lòng.

Ngư lão tướng huyền thiên từ trong bể nước cứu tới thời điểm, huyền thiên trên người đã có thêm vô số đạo vết thương. Trong đũng quần còn phui xuống ra hai con sáng lấp lánh Tiểu Thanh tôm, chủy sắt lớn nhìn một chút huyền thiên đũng quần nhất thời có hoa cúc căng thẳng cảm giác.

Vì lẽ đó gần nhất hai ngày, tiểu Bạch phi thường dính Vân Khiếu. Không chịu rời khỏi Vân Khiếu nửa bước, ở huyền thiên một trận lý sự trong tiếng vui sướng chơi đùa.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hừng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Gặp may đúng dịp

Cam Tuyền Cung gần nhất phi thường bận rộn, hoàng đế muốn tới. Nơi này vốn là chính là hoàng gia nghỉ hè thánh địa, thành Trường An bên trong hiện tại nhiệt muốn chết. Hoàng đế bệ hạ tới này cũng là chuyện trong dự liệu. Bỏ bê công việc hồi lâu Vân Khiếu rốt cục bị ép đi làm, bắt quá đi làm mấy ngày sau khi hắn lại bắt đầu bỏ bê công việc. Bởi vì tất cả mọi người đều biết hoàng đế tới nơi này nguyên nhân, không phải an dưỡng mà là tĩnh dưỡng. Thiên tử bị bệnh, lần này đến Cam Tuyền Cung là dưỡng bệnh.

Bệnh nhân là sẽ không tẻ nhạt cười ngửa, vì lẽ đó Vân Khiếu đương nhiên lại bắt đầu bỏ bê công việc. Bất quá cũng giám xem qua phiếu phi thể trạng ngựa mã sau khi cũng lười quản cái này lười nhắc Hầu gia. Ngựa mã giám đường cho tốt mã là tốt rồi, hiện tại mã đường tốt như vậy, có hay không cái này Hầu gia cũng không đáng kể. Nghe nói vị này Hầu gia cùng Tổng Chính khanh giao hảo, vẫn là không phải đặc tội tốt.

Vân Khiếu thấy không có ai đối với mình bỏ bê công việc hành vi thuyết tam đạo tứ, liền đơn giản triệt để nghỉ ngơi, thiên tử ở nghỉ hè Vân Khiếu ở tránh thiên tử. Tuyệt đối không nên để hoàng đế nhớ tới chính mình như thế cá nhân đến, mỗi ngày ăn no chờ chết là tốt rồi. Đòi trước kết hôn mua nhà sinh con, hầu như trả làm Vân Khiếu trên người hết thấy động năng. Trừ như thể sinh hoạt hiện tại là Vân Khiếu yêu nhất, chính trị đồ chơi kia thái tử đều nói, đấu với trời đấu với đất đấu với người ta, nhạc vô cùng.

Vân Khiếu không muốn đấu, coi chính mình là trừ đường thật vui về ở ở Cam Tuyền Cung là cái lựa chọn không tồi. Thế giới bên ngoài rất đặc sắc, người yêu ai đi ai đi, ngược lại gia là không đi.

Tiểu Bạch va đầu vào Vân Khiếu trong lồng ngực, không chút nào cân nhắc Vân Khiếu suy nhược thể trạng. Tiểu Bạch gần nhất rất cao hứng, nguyên nhân là huyền thiên rốt cục rời khỏi Vân gia, chuyện này đối với tiểu Bạch tới nói là cái tin tức vô cùng tốt. Nó lại có thể mỗi ngày đi khắp ở sơn dã trong lúc đó, không có chuyện gì thảo hồ điệp bộ thỏ, còn có trắng trợn không kiêng dè đùa cợt Vệ Thanh cùng vệ.

Mỗi khi nhìn thấy y phục bị kéo một cái một cái Vệ Thanh thời, Vân Khiếu đều sẽ bắt đầu đi lác đầu, bất quá hẳn chưa từng có sinh ra xử phạt tiểu Bạch ý nghĩ. Tiểu Bạch chỉ là cào nát Vệ Thanh y phục, không có cào nát trên người hẳn một tác da dẻ. Mãi đến tận có một ngày, tiểu Bạch điều hòa tới một người đầm máu vết thương chẳng chịt hải tử thời, Vân Khiếu lúc này mới nhớ tới tiểu Bạch chung quy là mãnh thú.

Đạp tiểu Bạch hai chân, tiểu Bạch u oán bắt đến một bên, trong ánh mắt tràn ngập oan ức.

Không đúng, tiểu Bạch rất hiền lành. Trảo gà rùng thỏ hoang đều là đi ly sơn, người nông dân gia gà vịt chó lợn nó đều không động vào. Trong thôn tiểu hải tử nhìn thấy tiểu Bạch đều sẽ chủ động đi lên cho tiểu Bạch nạo ngứa, ngoại trừ Vệ thị tỷ đệ cùng không có thấy tiểu Bạch từng bắt nạt con cái nhà ai.

Kiểm tra một cái đũa nhỏ này vết thương, Vân Khiếu cảm giác mình khả năng trách oan tiểu Bạch. Đũa nhỏ này vết thương trên người đều là trầy da, không có một chỗ như là tiểu Bạch móng vuốt tạo thành. Hơn nữa tiểu Bạch điều lúc hẳn trở lại, điều chỉnh là y phục cổ áo không chút nào thương tới da thịt.

Vỗ mấy lần tiểu Bạch đầu xem như là áy náy, đáp ứng cho nó nỏ ngứa. Tiểu Bạch liếm môi một cái xem như là tha thứ Vân Khiếu.

An ủi tiểu Bạch sau, liền lấy ra thuốc tím ở tiểu hải tử này trên người bôi lên. Tiểu hải tử da thịt phi thường mềm mại, rất rõ ràng là gia đình giàu có hải tử. Cũng may chỉ là bị thương ngoài da, hiện tại hôn mê cũng không biết là suất hôn mê vẫn bị tiểu Bạch dọa hôn mê.

Sờ sờ đầu, có một ít bị sốt.

Chính mình mới làm trúc tịch vẫn chưa thể cho đũa nhỏ này ngủ, quá nguội. Lấy một khối thảm trải trên mặt đất, đem đũa trẻ này thả đi lên. Tóm kéo tiền dưới có chút vết máu tóc, quả nhiên trên đầu có một cái va chạm vết thương, bất quá cũng may không sâu đã không chảy máu. Xem ra hôn mê chính là vết thương này tạo thành, cẩn thận đem bé trai tóc đều tiền quang. Dùng thuốc tím cẩn thận bôi lên ở trên vết thương, vết thương không lớn hơn nữa đã vảy kết. Không cần đặc thù xử lý, chỉ cần bôi lên thuốc tím liền tốt.

Lúc này tiền viện bỗng nhiên ồn ào lên, hơn nữa náo động tiếng dần dần gia tăng. Vân Khiếu để Vệ Thanh chăm sóc tiểu hải tử này, chính mình đi tới tiền viện.

Lão Dur chính đỏ mặt tía tai răn dạy và quở mắng một tên gia đình, một bên răn dạy và quở mắng một bên còn chung quanh tìm gia hòa, xem điệu bộ này là muốn đánh tiểu tử này một trận. Thương Hồ thấy gia chủ đến rồi, liền lại đây bẩm báo.

"Chúng ta kho hàng tiểu, không có cách nào chỉ có thể đi một gian lều. Không nghĩ tới tiểu tử này làm việc sơ sẩy, lại đem lều sai đi một góc, ngày hôm qua trời mưa nước mưa lậu tiến vào một xe muối bên trong. Hiện tại xe này muối tao xú trùng thiên, mất thấy là dùng không xong rồi."

Lúc này tên to xác cũng đều nhìn thấy Vân Khiếu, cùng nhau cúi đầu. Đặc biệt là cái kia phạm lỗi làm gia đình, quỳ trên mặt đất đánh miệng mình, trực nói mình không phải người.

Vân Khiếu hiểu kỳ đi vào lều, phát hiện trong đó một xe muối quả nhiên là có chút tao xú. Bất quá nói tao xú trùng thiên vậy thì có chút quá đáng. Vân Khiếu cẩn thận cảm mũi ngửi một cái, dùng chiếc đũa lấy ra một khối nhỏ. Bỏ vào trong nước phát hiện vật này lại có thể mạo bọt khí.

Vân Khiếu thân thể có chút run, này quý muối nguyên vốn là CaCO_3 bên trong tinh luyện ra, chua tính rất lớn. Ly sơn nước mưa lại ngậm đậm tính, nhờ số trời run rui lại làm ra chua đậm muối ra.

Vội vã dặn dò lão Dur tìm người làm mấy khối đầu gỗ đến, lại tìm một cái chậu đồng cùng một chiếc vại lớn đến.

Đem đầu gỗ đốt, đốt thành than củi đập nát. Lại đem trong sân một khối nham thạch vôi đập nát, lu lớn bên trong chú hơn phân nửa vại thủy, đem than củi vôi sống bỏ vào, lại để vào chua đậm muối. Dặn dò cái kia phạm sai lầm gia hòa dùng bông gòn dùng sức quấy.

Ba loại vật chất là bên trong kịch liệt phản ứng, thủy phảng phát thiêu sôi bình thường nổi bong bóng, sợ đến cái tên này thiếu một chút tẻ ra quần, một luồng mùi gay mũi xông thẳng não nhân.

Chờ phản ứng kết thúc, Vân Khiếu lấy ra chậu đồng. Hường bên trong chú bán bồn sơn nước suối.

Lúc này, trong sân đã đứng đầy người. Một thân hắc bào cực nhỏ hiện thân Từ Phong cũng xuất hiện ở trên ngọn cây, cũng không biết ngày nắng to như nhân này có thể hay không ô ra rôm

Lão Dư hô to gọi nhỏ bắt chuyện Thương gia huynh đệ đuổi người, nói là gia chủ bí kỹ không thể để cho người học được. Thương gia huynh đệ lập tức vờ lấy côn bông. Xem trò vui tới tới môn giải tán lập tức, Vân Khiếu bắt đầu đi lắc lắc đầu, chưa dám muối đạo lý lượng các người muốn phá đầu cũng không nghĩ ra được, lão từ cao ba hóa học tài học cái kiến thức nửa vơi, liền này còn bị phong làm học bá.

Đuổi đi rồi người, ba huynh đệ liền hiếu kỳ xúm lại ở vại nước bên cạnh.

Chậu đồng bên trong thủy bắt đầu bốc lên từng tia một khí lạnh, tiếp theo liền xuất hiện băng vân. Một canh giờ trôi qua, toàn bộ chậu đồng bên trong sơn nước suối lại kết thành một khối băng. Ba huynh đệ nhìn về phía Vân Khiếu ánh mắt đều thay đổi, lần này giống như lửa thiên lại làm ra khối băng đến, thực sự là thần nhân a. Lão Dư cùng với ba huynh đệ đồng loạt dưới bãi, bảo đảm tuyệt không truyền cho người ngoài. Kích động lão Dư còn rút dao ra từ, chuẩn bị đâm chính mình một cái biểu thị nói chấm dứt.

Ngăn cản kích động muốn tự tàn bốn người, Vân Khiếu mệt mỏi gần chết. Hắc cánh tay nhỏ chuyển ở Thương Hùng trên cánh tay, thật giống như kéo lại một cây đại thụ.

Phế bộ nửa ngày kính mới coi như ngăn cản dự định tự tàn mấy người, dẫn dò lão Dư cho cái kia sai lầm kiến công gia đình hai mươi đồng tiền. Cái tên này bấp chần rút gân, đã đứng không được. Nghe thấy có tiền thưởng chỉ biết cười khúc khích, lại cũng không sang tạ ân. Xem ra đúng là dọa sợ.

Lão Dư đầu óc rất linh, hầu như là ở khối băng thành hình đồng thời. Một thiên tài thương mại kế hoạch đã ở trong đầu của hắn thành hình, bán khối băng.

Mới vừa nói với Vân Khiếu, liền bị Vân Khiếu khinh bỉ. Chỉ vào cái kia mười mấy con mây tia lưu lại không có phát xuống đi trắng đen hoa văn trâu nghe từ nói: "Dưỡng cho tốt những này bò sữa, các loại (chò) ngư sản nãi chúng ta liền giàu to."

Sữa bò còn muốn chờ, bắt quá băng còn nên nhắc lên nghị sự nhật trình. Đại trời nóng, có căn băng còn tuyệt đối là hường thụ, vật này có lớp đường áo là được. Đem biện pháp nói cho lão Dư, lão Dư liền hứng thú bưng bưng chạy ra ngoài, bắt chuyện người bắt đầu nghiên cứu bán băng còn đại kế.

Đem chậu đồng bên trong băng lấy ra đập nát, dùng bao bố liền đến đến sân sau. Khối băng là tốt nhất vật lý hạ nhiệt độ pháp. Đem khối băng cẩn thận đặt ở bé trai lòng bàn tay, nách. Còn để Vệ Thanh không ngừng mà đem nước đá xoay ở bé trai trên chân.

Dẫn vật một buổi tối, bé trai rốt cục hạ sốt.

Vân Khiếu khi đến vừa vận nhìn thấy bé trai mở nước long lanh mắt to, hắn sững sờ nhìn Vân Khiếu không nói lời nào. Con mắt là như vậy trong suốt, tinh khiết để Vân Khiếu có chút xấu hổ ngượng ngùng.

"Người tên gì là con cái nhà ai?"

"Ta tên gì? Tên gì?"

Bé trai trong miệng lẩm bẩm, một mặt mê hoặc.

Mịa nó, sẽ không mất trí nhớ đi. Vân Khiếu đối với hàn kịch bên trong câu đoạn rất quen thuộc, ung thư tai nạn xe cộ thêm mất trí nhớ.

"Ta không nhớ ra được ta tên gì, bà nội ta gọi ta tiểu trư."

Bé trai bốn, năm tuổi đáng đáp, một mặt ngây thơ, Vân Khiếu cảm thấy hắn sẽ không lừa gạt mình, người nhà quê oai tên dễ nuôi. Vân Khiếu khi còn bé liền gọi qua nhị cậu từ, sau khi lớn lên vô cùng phần hận danh tự này, liền quan phần hận cho mình đặt tên nãi nãi.

"Vậy người họ gì? Nhà người ở nơi nào?"

Bé trai mê mẩn lắc lắc đầu.

Sờ sờ bé trai đầu, đã không bị sốt. Xem ra là suất mơ hồ, có lẽ là tạm thời tính mất trí nhớ. Cầm qua dao cạo đến, cẩn thận cho bé trai lý phát. Một cái A Phúc đầu liền xuất hiện ở bé trai trên đầu. Vân Khiếu vui mừng sờ sờ bé trai béo mập khuôn mặt, lấy ra cái gương nhỏ cho hắn xem chính mình mới hình tượng, hỏi hắn có hài lòng hay không.

Tiểu Bạch hiếu kỳ cũng tập hợp sang đây xem, đưa bé trai này không chỉ có không sợ tiểu Bạch, lại còn lại đây trào tiểu Bạch đuôi. Tiểu Bạch không kiên nhẫn một cái tát phiến mở cái này tìm đường chết tiểu từ, bé trai rất oan ức. Uất ức miệng nhỏ lẩm bẩm, cái mũi nhỏ vừa kéo, nước long lanh trong đôi mắt to, một đôi một đôi với bắt đầu rót xuống nước mắt đến.

Không chịu nổi hài tử khóc, Vân Khiếu tâm thiếu một chút đều bị khóc nát, nắm lấy đang muốn đào tẩu tiểu Bạch. Đem tiểu Bạch đuôi bắt tới một cái nhét vào bé trai trong tay, xoay người giáo huấn không biết yêu ấu tiểu Bạch. Tiểu hài tử mặt là trên thế giới biến hóa nhanh nhất đồ vật, tiếp nhận tiểu Bạch đuôi nhất thời nín khóc nín cười. Tiếp theo liền đem tiểu Bạch đuôi nhét vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tìm đường chết tiết tấu

Tiểu Bạch đã dài đến gia cẩu to nhỏ, hơn nữa đã khá là có khả năng. Ngày hôm qua lại lấy một con nai con trở về, vệ thẩm vui mừng đem thịt hươu cho tiểu Bạch nấu. Bảo là muốn dùng da hươu cho Vân Khiếu làm một đôi giày, mang ở trên chân lại rắn chắc lại ấm áp. Tiểu Bạch chịu khó thu được toàn gia tán dương, đặc biệt là uống lộc huyết lão Dur. Bây giờ nhìn thấy tiểu Bạch như nhìn thấy thân nhân, đều là cổ động tiểu Bạch hay đi trao chút lộc trở về.

Đương nhiên đều là bị tiểu Bạch bắt nạt Vệ Thanh cùng vệ ngoại trừ, đang bị tiểu Bạch cướp đi trong bát thịt sau khi. Vệ Thanh khóc lóc mũi đi tìm tiểu trư, nhỏ hơn trư cắn chết cái này đều là đánh cướp chính mình tiểu Bạch.

Vệ Thanh cùng vệ ngay lập tức liền vui mừng lên tiểu trư, bởi vì tiểu Bạch đều là ả núp tiểu trư đi. Từ khi đuôi bị tiểu trư cắn qua sau khi, tiểu trư xuất hiện địa phương tiểu Bạch tuyệt đối không xuất hiện, phỏng chừng là cái kia một cái bóng ma trong lòng quá lớn.

Xem này nước mắt ba sát Vệ Thanh, Vân Khiếu cũng cảm thấy tiểu Bạch cũng có chút quá đáng. Làm sao có thể tổng tìm một người bắt nạt, liền không có thấy nó đi cướp Thương Hùng trong bát thịt, mỗi lần ăn cơm kẻ này cướp được nhiều nhất.

Tiền viện tranh đoạt thịt hươu chiến đấu còn đang tiến hành, Thương Hồ gào thét là nhất làm người ta kinh ngạc. Xem ra tình hình trận chiến kịch liệt, kêu lên mới vừa vừa ăn xong cơm chim điều hâu đóng xe.

Vân Khiếu quyết định mang Vệ Thanh cùng vệ đi Hàm Dương trong thành chơi một ngày, dùng để an ủi tỷ đệ hai tâm linh nhỏ yếu.

Tiểu trư kéo Vân Khiếu tay áo, chỉ chỉ xe ngựa ý tứ là hẳn cũng muốn đi. Quý nhân ngôn ngữ trì, tiểu trư nói hẳn đã năm tuổi, nhưng là nói chuyện vẫn là bị bộ phăng phất hai ba tuổi em bé. Cho tiểu trư trông lên một cái Tiểu Hồng quần lót, như thế rất tốt Yếm Đỏ tiểu khổ xái, đúng là một cái rất sống động tiểu nhân tham em bé.

Thực sự là không đành lòng từ chối cái này nho nhỏ người, Vân Khiếu đem hẳn cũng ôm lên xe ngựa.

Hàm Dương đường phố vẫn là như vậy náo nhiệt, Vân Khiếu gầy yếu trên bả vai ngồi tiểu trư. Tốt hơn một chút người đều nhìn cái này đúc từ ngọc nhân sâm em bé khen, thật là nhiều người đều muốn tới đây mò một cái. Bất quá nhìn thấy Thương Hồ cái kia hung tợn ánh mắt liền ngừng lại bước chân. Nhìn thấy đang cùng mấy cái gia đình bán băng côn lão Dur. Đại trời nóng một người cho hải tử lấy một bát nước đá bào. Ba đứa hải tử ăn vui vẻ, đã quên tiểu Bạch.

Trên chợ bán đồ vật rất nhiều người, từ kim chỉ đến áo cơm ăn mặc đầy đủ mọi thứ. Đi tới một cái bình khí phổ trước cửa, bán đều là đầu gỗ đao thương, bằng sắt bình khí là cầm phẩm, không phải người bình thường có thể có, bất quá đầu gỗ đao thương liền không nằm trong số này.

Vệ Thanh la hét muốn mua, thế là làm đoàn người rời khỏi bình khí cửa hàng thời điểm, Vệ Thanh đã là võ trang đầy đủ, nho nhỏ người đã có chút đại Tư Mã đại tướng quân mùi vị.

Nhiệt nhiệt nháo nháo đi bộ một lần Hàm Dương thành, đám hải tử phi thường hài lòng, cảm thấy bị tiểu Bạch bắt nạt cũng chẳng có gì ghê gớm.

Nhìn bao lớn bao nhỏ từ xe khuôn đồ lên ba đứa hải tử, đình tiểu Bạch tràn ngập oán niệm. Ở đình hí chứng minh sự tồn tại của hẳn, còn ở vào thay đổi âm thanh kỳ, không phát ra được dã thú cái kia đặc biệt có rít gào. Hiện tại gào thét nghe tới vẫn là như một con mèo lớn, điều này làm cho tiểu Bạch lực uy hiếp giảm nhiều.

Sợ hãi có chút buồn bực tiểu Bạch, Vệ Thanh cùng vệ lôi kéo tiểu trư tay không buông ra.

Cơm tối thời gian còn sớm, Vân Khiếu ngồi ở trước cửa trên bậc thang cho ba đứa hải tử kể chuyện xưa.

"Bàn Cổ mở ra, Tam Hoàng trị thế, Ngũ Đế định luân, thế giới trong lúc đó, toại chia làm tứ đại bộ châu: Viêt Đông Thắng Thần châu, viêt Tây Ngưu Hạ châu, viêt nam thiện bộ châu, viêt Bắc Câu Lô châu. Đây bộ thư đơn biểu Đông Thắng Thần châu. Hải ngoại có một quốc gia thổ, tên là ngạo đến quốc. Quốc gần biển rộng, trong biển có một toà danh sơn, hoán vì Hoa Quả sơn. Ngọn núi này chính là mười châu chi tổ mạch, ba đảo chi đến long, tự mở thanh trục mà đứng, Hồng Mông phán sau mà thành. Thật là tốt sơn!

Ngon núi kia giữa lúc trên đỉnh, có một khối tiên thạch. Thạch có ba trượng sáu thước cao năm tấc, có hai trượng bốn thước bao vây viên. Ba trượng sáu thước cao năm tấc, đề chu thiên 365 độ; hai trượng bốn thước bao vây viên, đề chính lịch hai mươi bốn khí. Trên có cừu khiêu tám không, đề cừu cung bát quái. Bốn phía càng không cây cối che bóng, trái phải ngược lại có chi lan tước sắc. Nấp tự mờ ra tới nay, mỗi được thiên chân địa tú, ngày tinh ánh trắng, cảm chi đã cừu, rồi này ra linh thông tâm ý. Bên trong đục tiên bào. Một ngày vỡ toang, sản một thạch trứng, giống viên cầu dạng đại. Bởi vì thấy phong, hóa thành một cái thạch hầu. Ngũ quan đã chuẩn bị, tứ chi đều toàn. Liền đi học bò học đi, lạy tứ phương. Mục vận hai vệt kim quang, bắn hướng về đầu phủ. Kinh động trên trời cao thánh Đại Từ nhân giả ngọc hoàng Đại Thiên Tôn huyền khung cao hơn đề, giá toà kim khuyết vân cung Linh Tiêu bảo điện, tụ tập tiên khanh, thấy có kim quang điểm điểm, tức mệnh thiên lý nhân, Thuận Phong nhĩ mở Nam Thiên môn quan sát. Hai đem quả phụng chỉ ra ngoài cửa, xem thật, nghe minh."

Vân Khiếu giảng mê li, ba cái em bé nghe được mê li. Trong lúc vô tình bốn phía liền xúm lại rất nhiều người tới nghe. Mãi đến tận vệ thâm gọi ăn cơm, mọi người lúc này mới âm âm mà tán.

Ồ vì sao lại có nhiều như vậy quân binh? Từng cái từng cái khối mình giáp lưng, chính mình thật giống không có tạo phản ý nghĩ.

"Tốt cố sự nói tiếp một điểm, cái kia hầu tử sau đó thế nào rồi." Người không quen biết, thế nhưng âm thanh nghe quen tai.

"Phụ hoàng."

Phụ hoàng? Mịa nó, nghĩ tới. Đây là Lưu Khải âm thanh, lại nói người một cái thiên tử lớn như vậy cán bộ không có chuyện gì chạy cửa nhà ta đi bộ, cũng không sớm thông báo một tiếng. Doạ đến tiểu hài tử làm sao bây giờ, không thấy Vệ Thanh cùng vệ đều doạ thành dạng gì.

"Vi thần gặp bệ hạ."

Oán thâm là oán thâm, thái độ vẫn là nhất định phải có.

Đang không có thành là chân chính đại lão trước, nhất định phải tôn trọng hiện tại đại lão ----- Trần Hạo Nam

Tiểu trư chạy đến Lưu Khải bên người, bị Lưu Khải một cái ôm lấy.

"Người cái tiểu trệ nhi, người có biết hay không. Từ lúc người té xuống vách núi, 8000 Vũ Lâm ở ly sơn trắng đêm suu tầm. Toàn bộ ly sơn đều bị vượt qua đến rồi, mẫu thân của người suýt chút nữa khóc mù mắt, người nhưng ở này nghe có sự qua tiêu dao."

"Phụ hoàng, trệ nhi không nhận ra đường về nhà."

"Ha ha ha ha, tìm tới là tốt rồi, tìm tới là tốt rồi."

Rất rõ ràng Lưu Khải vô cùng thương người này tham em bé bình thường tiểu nhi tử, ôm lấy đến tả thân hữu thân phi thường hài lòng.

Hai cha con chơi một lúc lâu, Lưu Khải lúc này mới nhớ tới còn quỳ Vân Khiếu. Tiện tay vung lên nói: "Đứng lên đi."

Không nhân quyền a, lão tử quỳ lâu như vậy. Eo đều quỳ chua, cái này vạn ác xã hội phong kiến, XXX người lão mẫu.

Vân Khiếu oán niệm sâu nặng bò lên, Vũ Lâm quân đã sớm đem trong nhà làm náo loạn, rất giống hoàng quân vào thôn. Hai tên nỗ lực bò lên trên đỉnh Vũ Lâm quân bị tiểu Bạch không chút lưu tình một cái tát đập hạ xuống, cảnh cáo bọn họ không cần nỗ lực xâm phạm con báo lãnh địa.

Một tên rơi xuống Vũ Lâm quân giương cung lấp tên, đây chính là tìm đường chết. Thương Hồ đã muốn nhào tới, nhưng là một cái xuyên (mặc) Yếm Đỏ tiểu nhân nhưng nhanh hơn Thương Hồ bỏ nhào tới. Một cái ngư được ôm lấy cái kia Vũ Lâm vệ cô tay chính là một cái, cái kia Vũ Lâm vệ bị đau hơi vung tay liền đem tên tiểu nhân kia văng ra ngoài, tiểu nhân suýt đi hai cái răng cửa ngồi dưới đất oa oa khóc lớn.

Nhìn cái tên này khắp nơi tìm đường chết trên đường nhanh chóng đi, Vân Khiếu thống khổ nhắm hai mắt lại.

Tìm đường chết ca còn chưa kịp phản ứng, một cái sa nôi to nhỏ bình gốm liền bay tới, vừa vụn vụn ở trên mặt của hắn, nhất thời cái tên này chính là máu mũi chảy dài. Đến cùng là nghiêm chỉnh huấn luyện Vũ Lâm vệ, người mới vừa từ trên mặt đất nhảy lên, đao đã ra khỏi vỏ.

Hắn kinh ngạc phát hiện, hắn đồng đội môn không có giúp hắn hạ giận ý tứ, liền ngay cả những kia trong ngày thường cùng hắn giao hảo cũng không ngoại lệ. Mà là binh tướng nhận cùng nhau nhắm ngay hắn, có mấy cái còn rút ra cung tên nhắm ngay chính mình, thật giống chuẩn bị bất cứ lúc nào bắn giết đáng về.

Lúc này mới nghe thấy hài tử tiếng khóc, hướng về trên đất vừa nhìn. Nhất thời trên mặt một trận co giật, lưng trong nháy mắt liền bị mồ hôi lạnh ướt đầm. Vừa nãy suýt lại chính là bệ hạ thương yêu nhất tiểu nhi tử lưu trệ, tìm đường chết quân hoàn thành tìm đường chết toàn bộ quá trình, hắn chung quy không có ở tìm đường chết trên đường tiến thêm một bước.

Nhìn miệng đầy là huyết nhi tử, Lưu Khải tức giận sắc mặt tái xanh. Vũ Lâm vệ đại tướng quân đã quỳ rạp dưới đất, Đình Úy vệ oản vung tay lên này cũng môi gia hỏa liền bị kéo xuống.

Không sợ như thần đối thủ, chỉ sợ trư bình thường đội hữu. ----- cái này không biết ai nói.

"Kéo ra ngoài, chém."

Luru Khải nói chuyện rất có khí thế, tìm đường chết huynh rốt cục đi xong tìm đường chết con đường.

Luru Khải ôm lấy oa oa khóc lớn nhĩ tử, đau lòng cho hải tử lau miệng. Răng cửa đều suất đi hai viên, Luru Khải xem hai mắt đỏ đậm. Thế là tìm đường chết huynh người nhà xui xẻo rồi.

"Người nhà phát mại giáo phường ty làm nô, tam tộc đồ ba ngàn dặm."

Ba ngàn dặm, cụ thể là nơi nào mặc kệ, ngược lại đều là già trẻ một bên cùng khu vực. Xem ra tìm đường chết huynh cũng thật là vua hổ a.

"Trệ nhĩ không khóc, trệ nhĩ không khóc." Vĩ đại hán cảnh để bệ hạ rất rõ ràng sẽ không hồng hải tử, bàn tay lớn hung hăng ở lưu trệ trên vết thương ma sát. Luru trệ khóc càng thương tâm, khả năng là không chịu được phụ thân bàn tay lớn. Luru trệ quay người lại ra hiệu muốn Vân Khiếu ôm, Luru Khải như được đại xá bình thường đem nhĩ tử đưa cho Vân Khiếu.

"Ta muốn ăn nước đá bào."

Đối mặt nhĩ tử yêu cầu, Luru Khải hét lớn: "Hồi Cam Tuyền Cung lấy băng đến, phải nhanh."

"Bệ hạ, không cần làm phiền, vì thân nơi này liền có băng."

Người ta lưu trệ muốn chính là nước đá bào, người cảm khối băng hồ trêu người ta hải tử, quá không từ tế cũng không biết cái này cha là làm kiểu gì.

Luru trệ ăn lạnh lẽo nước đá bào, lạnh lẽo kích thích giảm bớt một chút đau đớn.

"Phục hoàng, người cũng ăn một miếng thì ăn rất ngon."

Răng cửa mới vừa suất đi hai viên, nói chuyện có chút hở.

Luru Khải tiếp nhận màu trắng nước đá bào, đá văng muốn lên trước thử nghiệm nội thị. Do dự ném trái một cái miệng nhỏ, ánh mắt sáng lên liền lại ném trái một ngụm lớn, tiếp theo liền... Ném trái một bát.

Nhìn trực ô trán Luru Khải bệ hạ, Vân Khiếu đuổi vội vàng tiến lên nâng đỡ. Rõ ràng là ăn nhiều lương, ngồi lập tức tốt.

"Bệ hạ, vật này quá lương không thể ăn quá nhiều quá gấp."

"Thoải mái, vật này ăn thoải mái. Ngày mai tiến vào hiến một ít đi vào, trăm để thái hậu cũng ném thử. Trường An nắng nóng, thái hậu e sợ cũng không dễ chịu."

"Vâng, bệ hạ."

Một trận bánh bao hương vị từ trong phòng bếp truyền ra, ngày hôm qua giết một con trư, Vân Khiếu đã sớm đối với thịt dê nhân bánh bọc lớn từ khịt mũi con thường. Thịt heo sơn nắm nhân bánh bọc lớn từ hiện tại là toàn thể người nhà họ Vân yêu nhất.

Nghe thấy thấy bánh bao hương vị lưu trệ, giấy giũa rơi xuống địa. Kéo Vệ Thanh cùng vệ liền hướng về nhà bếp cuống chạy tới, mồm miệng không rõ hô quát

"Bánh bao thịt, bánh bao thịt."

Bạn đang đọc truyện *Hàn hùìng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Lại bị hãm hại

Mới mẻ sơn nắm bị cắt thành mảnh vỡ, phối hợp bạch lục giao nhau hành thái. Đem bọn họ cùng béo gầy giao nhau thịt mỡ hỗn hợp, một khối kinh đạo mười phần da mặt đưa chúng nó bao vây trong đó, hình thành một cái hoàn mỹ toàn thể. Tuần hoàn truyền thống công nghệ, thịt heo nhân bánh bọc lớn từ nhất định phải có mười tám cái nhãn nheo, mỗi cái nhãn nheo trong lúc đó khe hở đều đặn bằng nhau. Mỗi một cái bánh bao đều là huân cùng tổ hoàn mỹ dung hợp, hướng về mọi người kể rõ truyền thống mỹ thực kinh điển.

Đại hán đế quốc hoàng đế bệ hạ chính đang hưởng thụ này một truyền thống mỹ thực, Luru Khải đã ăn thứ mười cái bánh bao , râu mép trên đầu tí chứng minh hán hiền hách chiến tích. Vân Khiếu chính đang vì vị này đại hán đế quốc thùng com hoàng đế lo lắng, người anh em này có thể hay không chết no.

Tiếp nhận nội thị đưa tới bỏ cân, Luru Khải lau một cái râu mép. Vân Khiếu rất muốn kiến nghị hán tầy một cái, đều đánh sợi .

Vị hoàng đế bệ hạ này ăn bánh bao phẩm tướng có thể cùng thương thị huynh đệ sánh vai, lượng com ăn cũng có thể sánh vai. Vân Khiếu rất nghi hoặc nhìn Luru Khải cái bụng, nhìn lại một chút Thương Hùng cái bụng, hai người căn bản không thể so sánh.

Luru Khải gian nan muốn đứng lên, lần thứ nhất không thành công. Lần thứ hai ở bên trong hầu dưới sự giúp đỡ thành công , đánh một cái thật dài ợ no, lại không có một chút xấu hổ, thật giống ăn Vân Khiếu bánh bao chính là cho Vân Khiếu thiên đại mặt mũi.

Vân Khiếu tâm phóng tới trong bụng, nếu như hoàng đế Đại Hán bệ hạ ở nhà mình chết no . Phông chừng những ngày an nhàn của mình cũng là đến cùng , không ai đồng ý thỉnh hoàng đế bệ hạ ăn com. Ở trong triều đình lẫn lộn đều là am hiểu sâu tập trung vào sản xuất so với gia hóa, thỉnh hoàng đế ăn com này một cao nguy hạng mục mọi người từ không chia sẻ. Vân Khiếu này xem như là mở ra tiền lệ, cũng báo trước hoàng đế ăn sủng tức sắp giáng lâm.

Quả nhiên, hoàng đế bệ hạ là sẽ không ăn uống chùa.

"Vân hầu cứu giúp Giao Đông Vương, ứng dư ca ngời. Thường hoàng kim trăm lạng, tợ lụa bách thốt. Thăng nhiệm Cam Tuyền Cung cung giám."

Không được, tuyệt đối không được. Ngài cho vàng lão tử tình nguyện, ai bảo lão tử đối với vàng có chấp nhất yêu thích. Nhưng thăng nhiệm cung giám đây tuyệt đối không được, cái kia phá hoạt cả ngày bận bịu muốn chết. Còn không bao nhiêu mỡ, không làm, đánh chết cũng không làm.

"Bệ hạ, vi thần tuổi vẫn còn nhẹ nhàng không thích hợp đảm nhiệm cung giám chức, ngự mã giam đã để vi thần tâm lực tiêu tụy, thỉnh bệ hạ thu hồi thành mệnh."

"Há, lần đầu xem còn có không muốn thăng quan. Nếu ngươi không muốn vậy cho dù , vậy thì thường ngươi bách khoảnh ruộng tốt."

"Tạ bệ hạ."

"Cái kia, đồ chơi này tên gì?"

Luru Khải chỉ vào bánh bao hỏi.

"Bánh bao."

"Há, này cái bánh bao trăm ăn rất ngon miệng. Mỗi ngày tăn hơn trăm mười cân."

Cái gì, một ngày 100 cân bánh bao. Cũng không sợ chết no ngươi, ngươi bao nhiêu người một ngày ăn 100 cân.

"Bẩm bệ hạ, vật này chính là muốn ăn mới mẻ, vi thần làm tốt lại cảm tới, e sợ mùi vị này liền thay đổi. Vi thần đem phương pháp luyện chế sao hạ xuống, ngự phòng ăn ngự trù môn nhất định có thể so với vi thần những này thô tay to nhỏ vú già làm tốt."

"Há, như vậy a. Cái kia không cần , liền đem mấy người các nàng đưa vào cung đi."

Luru Khải một chỉ quỹ gối cửa phòng bếp mấy cái vú già, trong đó có vòng eo ép thẳng tới thân cao vị kia.

"Nặc."

Không có cách nào từ chối Luru Khải cướp người cử chỉ, dạn dò cái kia vài tên vú già thu thập hành lý. Trực tiếp liền cùng Luru Khải rời đi là tốt rồi, vài tên vú già lau nước mắt đi thu thập hành lý.

Luru Tiểu Trư hai mắt đầm lệ đi rồi, tiểu Bạch đứng ở đình hướng về cái này cứu mình một mạng nhân sâm em bé giờ giờ móng vuốt.

Vân Khiếu lau một cái mồ hôi trán, may là vệ thẩm vừa nãy không ở, nếu bị Luru Khải cái kia lão gia hoá làm tiền cung đi, chính mình có thể làm sao bây giờ. Cái kia mấy cái đầu bếp nữ cũng sẽ bao này cái bánh bao, vệ thẩm những ngày qua ở Vân Khiếu chỉ đạo dưới, nhưng là chiến xào phanh nổ mọi thứ tinh thông, xuyên lỗ liêu việt ngang dọc vô địch. Đừng nói là ở Hán triều chính là ở hiện đại, cũng có thể có thể xưng tụng là đặc cấp một đầu bếp.

Đón ánh nắng chiều ở điện trang trên đi bộ, nhìn thấy những Hung Nô đó tù binh Vân Khiếu tâm liền hơi buồn phiền đến hoảng. Hơn 200 lỗ hồng liền ở tại lâm thời dựng trong lán. Tuy rằng cho bọn họ một chút bố, nhưng là mùa hè thiên nhiệt, dân tộc thiểu số lại mở ra. Các nam nhân mang theo hai mảnh bố, bảo vệ chỗ yếu coi như là quần lót. Các nữ nhân chỉ có điều có thêm một cái ngực tử, huyền não điện trang trên nhân hán có chuyện không có chuyện gì liền hướng lều nhìn.

Không được a, như vậy không được a. Đến cho bọn họ tìm điểm hoạt làm, đám gia hoá này chỉ có thể chăn nuôi, căn bản là sẽ không trồng trọt, trên thảo nguyên không sản xuất trang giá cả thức.

Người Hung nô đầu lĩnh Batu lão hán thấy Vân Khiếu đến rồi, vội vàng một tay phủ ngực quỹ gối bên đường chờ đón.

Vân Khiếu đã triệt để hòa vào cái này vạn ác xã hội phong kiến, hiện tại cũng có thể mặt không đỏ tìm không đập tiếp thu người khác quỳ lạy.

Nhìn trắng như là một ngọn núi tựa như Batu lão hán, Vân Khiếu quyết định không uống cái kia kính nâng đỡ hán lên.

Vỗ vỗ Batu vai.

"Đứng lên đi. Nói như vậy thoải không dễ chịu. Ngươi cùng ngươi tộc nhân thương đều tốt?"

"Hồi... Hầu gia..... Thoải... Đều... Tốt, tạ... Chút... Hầu gia."

Batu tiếng Hán nói nghe khó chịu, bai tha lão trưởng, âm điệu cũng không biết chính xác.

"Không có thể cho các ngươi liền như thế ở, hiện tại là mùa hè, mùa đông vậy còn không đông chết các ngươi. Ngày mai đi tìm lão Dur, các ngươi chuyển đi bờ sông, ở nơi đó lấy bùn thiêu gạch. Sau đó ta tìm người giúp các ngươi nắp nhà."

Hán đại gạch kỳ thực chính là mò sông bùn đốt thành gạch mộc, sau đó dùng đáy sông trầm tích bùn dính hợp đến nắp nhà. Vân Khiếu nhìn khắp núi nham thạch với liền thở dài, này không phải sẵn có ximăng sao? Thế nào liền không biết lợi dụng.

Đào sơn đục đá như vậy việc tổn sức, vẫn đúng là đến đám này kẻ cơ bắp đến làm.

Tìm đến lão Dur để hán chọn mua rất nhiều than đá, khai sơn đục một toà lò gạch. Tìm đến thợ đá lấy hai khối to lớn đá hoa cương biến thành thớt đá. Khối lớn đá bị rác rưởi, bốn con trâu bò không ngừng mà mài nhỏ khối nhỏ nham thạch với.

Trong sông dính thổ cũng bị không ngừng mà đào lên bờ, hong khô sau đó cùng đá vụn mảnh vỡ đồng thời nung đốt. Đồng lớn than đá bị nhen lửa, CaCO₃ bị phân giải trở thành ôxy hoá cái. Ròng rã nung đốt ba ngày sau đó, Vân Khiếu lúc này mới dặn dò ngừng bán.

To lớn điều bên trong nhiệt khí thả cả ngày mới coi như đặt sạch sẽ. Vân Khiếu lấy một thiêu màu xám trắng bột phấn, dùng thủy quấy. Đến nửa ngày mới ngưng kết thành khối, xem ra hơi hào còn chưa đủ. Nhiều lần thí nghiệm nhiều lần, rốt cục làm ra hơi hào thích hợp ximăng ra.

Bờ sông thiêu gạch, trên núi nấu nước bùn.

Quy phụ người Hung nô rất khổ cực, bất quá bọn hán nhưng rất vui vẻ. Nơi này làm việc bạch diện mô mô tùy tiện ăn, không có roi cuối tháng lại còn có tiền công. Tiền công phát xuống đến, cho con cái mua chút vải vóc làm y phục, lại đánh chút hồn tửu làm khác biệt ăn sáng, tuy rằng không sánh được thảo nguyên khoái hoạt, thế nhưng cũng so với nhà khác tù binh cường hơn nhiều. Hai tháng, một đám thảo nguyên dân chăn nuôi biến thành đại hán nhóm đầu tiên giai cấp công nhân.

Nắng gắt cuối thu đến rồi, nóng rực quan bên trong đại địa nghênh đón ông trời lại một vòng quay nướng. Thương lan mấy tháng khổ cực rốt cục kết ra quả lớn. Thương Cảnh Không đến rồi một lần, uống kiên trì bụng lớn Hải Đường kính đến trà lão lệ chứng hoành. Đối với Vân Khiếu thiên ân vạn tạ, đầu trên đất khải ảm ảm vang. Vân Khiếu kiên trì cũng đau đầu, tốt nói an ủi một phen, giữ lại ăn bữa cơm đuổi đi vị này thương công công.

Thương Cảnh Không đi rồi, trang trên người kỳ quái hơn nhiều.

Có kỳ cao đầu đại mã, có áo tang giày rom. Có đi lại tập tễnh lão nhân, cũng có cất bước như bay trắng hán. Rất rõ ràng những người này là có tổ chức, bọn họ thống nhất đến Mặc gia củ từ ở tiểu viện đưa tin, sau đó là ở chỗ đó ở ở, cũng không biết một cái tiểu viện làm sao có thể ở lại nhiều người như vậy.

Đối với loại này tương tự với xã hội đen tổ chức, Vân Khiếu quyết định vẫn là kính sợ tránh xa. Không trêu chọc nổi a, không thể làm gì khác hơn là ăn núp.

Mãi đến tận tiểu Bạch cũng bắt đầu trốn thời điểm, Vân Khiếu liền biết huyền thiên trở về. Vẫn là ôm một thanh trường kiếm chết đáng vẽ, đứng ở cửa liền nói củ từ cho mời.

Hồi lâu không gặp Mặc gia củ từ nằm ở trên giường, cái bụng cổ đại đại, dùng tay một đâm thật giống bên trong đều là thủy. Xong đòi, can bệnh trưởng nước. Người đến lúc này trên căn bản coi như là không có cứu.

Củ từ sắc mặt đã biến thành màu vàng xanh, vô cùng sợ người. Cách người như vậy tốt nhất xa một chút, can bệnh là nhất truyền nhiễm.

"Vân hầu, quấy rầy khoảng thời gian này rất là bận rộn. Đa tạ khoảng thời gian này chăm sóc."

"Nơi nào, không biết củ từ bệnh làm sao, có muốn hay không ta sai người thỉnh một vị ngự y tới xem một chút."

"Không cần, bệnh mình tự mình biết. Ta chưa được mấy ngày hoạt đầu, ngày hôm nay ta thỉnh vân hầu tới là có chuyện giao phó, ta nhìn vân hầu tài học ứng vì thiên hạ kiệt xuất. Sau khi ta chết, Mặc môn ba mươi chín tên đệ tử liền bãi ở vân hầu môn hạ. Vụ thỉnh vân hầu trông nom tốt bọn họ."

Không phải chứ, để lão tử thay người làm xã hội đen lão đại. Quay đầu lại nhìn phía sau cao thấp mập ốm khác nhau nam nữ già trẻ, Vân Khiếu có chút đau đầu, đang chuẩn bị từ chối. Không ngờ Mặc gia củ từ nhưng phân phó nói: "Còn không tham kiến đòi mời củ từ."

Phía dưới cao thấp mập ốm đồng thời dưới bãi, miệng nói tham kiến củ từ.

Đây rõ ràng chính là bức lương vì trộm, không trâu bắt chó đi cày. Quay đầu lại lại nhìn Mặc gia củ tử đã là có tiến vào khi không có hà giận, chỉ lát nữa là phải quải.

Nếu như có dưỡng tức giận, Vân Khiếu thật muốn cho hắc chuẩn bị để hắc kiên trì một cái. Đây xã hội đen đầu lĩnh ngoài tìm người làm, ta thật sự không thích hợp.

Mặc gia củ tử không để ý đến Vân Khiếu cầu xin, đi theo hắc Bạch Vô Thường dứt khoát kiên quyết đi tới, chỉ để lại ngón ngang Vân Khiếu không biết làm sao.

Mặc gia mai táng nghi thức rất đơn giản, đơn giản đều có chút keo kiệt. Một thớt vải bố bao vây củ tử thi thể, đốt thành tro cốt sau khi ngã vào trong sông. Vân Khiếu cho rằng làm như vậy phi thường tất yếu, chỉ ít chặt đứt nguyên nhân truyền nhiễm.

"Ngư lão, tại hạ đối với Mặc môn không biết gì cả. Lão gia ngài đức cao vọng trọng, không bằng tìm cái củ tử vẫn là ngài tới làm đi."

"Củ tử không cần chối từ, Mặc gia củ tử từ trước đến giờ là tiền nhậm củ tử chỉ định. Nếu tiền nhậm củ tử chỉ định vân hầu, ngài sau đó chính là Mặc gia củ tử. Như có không từ ta ngư lão cái thứ nhất không đáp ứng."

Dựa vào, này muốn từ chức cũng không được.

"Không biết Mặc môn sơn môn ở nơi nào, nghe nói Mặc gia có một toà cơ quan thành, quy mô lớn lao cấu tứ tinh vi tinh xảo. Không biết ở nơi nào?"

"Cơ quan thành? Lão phu một đời đều ở Mặc môn, xưa nay chưa từng nghe nói cái gì cơ quan thành. Không biết củ tử từ nơi nào nghe tới?"

... Được rồi tần thời minh nguyệt là lừa người.

"Cái kia Mặc môn có cái gì sản nghiệp?"

"Mặc gia tôn trọng tiết kiệm, thực gạo lúc xuyên (mặc) áo tang nơi nào cần muốn cái gì sản nghiệp?"

"Vậy các người?"

"Chúng ta bình thường đều là trồng trọt núi rừng, phường sợi dây bó."

Ta cái dựa vào, lại bị hãm hại.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hừng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Hầu gia nói hắc không ở nhà

Trưởng thành chính là như vậy, thống cũng vui sướng. Người đến tiếp thu thế giới này mang đưa cho người hết thấy thương tổn, sau đó không đáng kể sợ lớn lên.

Lừa người a, không phải nói nước ta cổ đại nhân dân lao động đều là thiện lương thuần phác sao? Tại sao chính mình gặp phải người một cái thi đấu một cái không từ tế? Đối với đám gia hỏa này căn bản là không phải nhân dân lao động, lưu ngao mẹ kiếp là quan liêu. Đây Mặc môn là xã hội đen.

Cùng ngư lão một đêm trường đàm, Vân Khiếu cuối cùng đã rõ ràng rồi. Mặc môn là một cái không có thổ địa, không có cửa hàng, thậm chí không có bất kỳ tài sản ba không có môn phái. Trong lịch sử không phải nói Mặc môn đều rất trâu nói, tìm Tần Ký bên trong Mặc gia một cái chi nhánh liền có hơn ngàn môn đồ sao. Thế nào đến phiên chính mình xuyên qua Mặc môn biến thành bộ dáng này.

Tính cả Vân Khiếu cái này củ tử, Mặc môn tổng cộng chỉ có bốn mươi người.

Phản ứng lại Vân Khiếu bỗng nhiên nhếch miệng cười to, may mà chỉ có bốn mươi người. Nếu như đúng là hơn ngàn người còn không ăn chết chính mình, may mắn may mắn.

Mặc môn chia làm công, võ, y ba phái.

Mặc môn lão tổ tông Mặc Tử là một vị toàn phương vị nhân tài, ở chế tạo xây dựng, võ công, y thuật các phương diện đều có chiến tích. Bất quá ở hần sau khi không có ai có thể học đủ hần một thân bản lĩnh, liền phân thụ ba cái đồ đệ đến kế thừa y bát của chính mình.

Truyền tới này nhất đại ngư lão chính là công phái thủ lĩnh, huyền thiên nhưng là võ phái thủ lĩnh, y phái thủ lĩnh là Tử Phong.

Ba trong phái lấy công phái người nhiều nhất, lấy y phái ít nhất, võ phái ở giữa.

Đang lo không tìm được thợ thủ công, những kia đầu óc ngu si tứ chi phát triển người Hung nô làm không được như vậy việc cần kỹ thuật nhi, Vân Khiếu lập tức bắt đầu vẽ chỉ. Mùa đông sắp đến rồi, nhà phải nhanh một chút nấp. Quan bên trong mùa đông thật sự sẽ đông chết người, nhất định phải ở mùa đông đến trước đem người Hung nô nhà đắp kín.

Lương tư thành đã nói, Trung Quốc cổ đại kiến trúc có thể khái quát vì tường đồ ốc không sụp. Là nhất tiên tiến dàn giáo kết cấu.

Trần nhà dàn giáo do ba cái trường đầu gỗ cùng ba cái gỗ ngắn đầu tạo thành, ba cái trường đầu gỗ tạo thành một cái tam giác đều. Lại do ba cái gỗ ngắn đầu đem cái này tam giác đều phân cách thành bốn cái cùng kích cỡ góc vuông hình tam giác.

Như vậy một cái đình cái giá liền đi tốt .

Ngư lão rất mới mẻ Vân Khiếu thiết kế, đương nhiên ở chuẩn mào kết cấu phương diện ngư lão đưa ra cái nhìn của chính mình, Vân Khiếu cảm thấy có đạo lý liền vui vẻ tiếp thu.

Tường thiết kế biến thành là ôn hòa nhất hình thang, như vậy liền bảo đảm cho dù có quy mô nhỏ địa chấn cũng thương không được người. Mỗi cái cái giá phía dưới còn muốn dùng ximăng quán ra một cái cây cột, bên trong dùng dây sắt làm kéo gân.

Ngư lão cùng Vân Khiếu thảo luận liên quan với xây phòng hầu như mỗi một cái bước đi, càng thảo luận càng là cảm phục Vân Khiếu học thức. Đến lúc khi mặt trời lên, ngư lão đối với Vân Khiếu đã cảm phục phục sát đất. Hứng thú bừng bừng tổ chức nhân thủ đi thi công .

Nhìn ngư lão lại mang đi ba mươi người, Vân Khiếu liền biết còn lại hai phái là cỡ nào điều linh. Xem ra mặc kệ tính thế nào, còn lại hai phái nhân số đều là các vị mấy. Tìm đến Tử Phong, huyền thiên vừa hỏi bên dưới quả nhiên y phái chỉ có ba người, mà huyền thiên võ phái coi như hần chỉ có sáu người.

Cuối cùng cũng coi như rõ ràng cái này Mặc môn là xảy ra chuyện gì . Đây cùng hậu thế làm bất động sản xã hội đen không có khác nhau, chính mình có cái đội xây cất, khắp nơi làm khoán trình. Bao không tới liền từ trên tay tràng (võ phái), nếu như bị thương, bệnh viện cũng không cần đi. Phải biết hiện tại hỗn xã hội đen không ra gia bệnh viện đều xấu hổ nói với người ta chính mình xã hội đen. Bởi vì bệnh viện bị xã hội đen còn hắc.

Không dự định cùng huyền thiên thảo luận Thái cực quyền, cùng Tử Phong thảo luận Bản thảo cương mục. Cùng ngư lão hàn huyên một buổi tối, cũng nên nghỉ ngơi một chút .

Không ngờ vừa mới đuổi đi hai người, đã có người tới phóng.

Nhìn diện phần xấu mặt, Vân Khiếu miễn cưỡng vui cười tiếp đãi cái này tương lai đại Hán Thừa tướng.

"Vân hầu cứu ta cháu ngoại trai trẻ nhi, hạ quan là đặc biệt đại biểu tỷ tỷ đến đây bái tạ vân hầu. Tiểu lễ vật nhỏ không được kính ý."

Vài tên quân hán mang tới ba cái rương lớn lại đây, diện phần một vừa mở ra. Bên trong hoàng xán xán, Vân Khiếu cầm lấy một khối cân nhắc một chút, quả nhiên là mẹ nhà hần đồng thau. Tiểu đệ chính là không có lão đại hào phóng, người ta Lưu Khải ra tay chính là một trăm lạng vàng, người này chết no cũng là năm mươi cân đồng thau, chênh lệch a.

"Đa tạ Điền huynh, sau đó chúng ta lấy gọi nhau huynh đệ làm sao?"

"Sao dám trào cao."

"Ai, Điền huynh không cần khách khí."

"Vậy thì không khách khí ."

"Còn mang bản hầu cảm ơn nương nương."

"Nhất định nhất định."

Hai người nói không có một chút nào dinh dưỡng phí lời, điều này làm cho Vân Khiếu nhớ tới trước đây cùng công thương thuế vụ giao thiệp với tình cảnh. Như thế đối trá, như thế tế nhạt, như thế không thể thiếu.

"Ta nhìn Vân gia trang từ bây giờ sinh cơ bừng bừng, diện mạch bên trong sóng lúa như đại dương màu vàng óng, trên núi trâu cày có mấy trăm đầu , dương đàn đầy khắp núi đồi. Đây cùng trước đây cảnh tượng là một trời một vực. Không biết vân hầu dùng cách gì, có thể để Vân gia trang từ ở này không tới một năm này bên trong phát sinh như vậy biến hóa."

Ach, lão tử chẳng lẽ muốn nói cho người khoa học kỹ thuật là đệ nhất sức sản xuất? Lão tử chẳng lẽ muốn nói cho người, lão tử đại học trên chính là chín tám ngũ, hai từng cái?

Thấy Vân Khiếu một mặt đáng vẻ khổ sở, điền phần bận bịu giải thích: "Há, này trì gia phương lược tự nhiên là không thể dễ dàng cùng người ngoài đạo. Là như vậy, nhà ta trệ nhi đất phong ở giao đông. Tỷ tỷ ta muốn mời một vị hiền năng vì bên trong sử lệnh, trợ giúp quản lý trệ nhi ở giao đông đất phong. Đến lúc trệ nhi thành niên liền theo trệ nhi đi giao đông, vân hầu bản lĩnh rõ như ban ngày, ta hướng về tỷ tỷ đề cử vân hầu. Tỷ tỷ hết sức cao hứng, không biết vân hầu ý tứ..."

Dựa vào hóa ra là đề lão tử giúp Lưu Tiểu Trư làm công, thật tốt việc này nhất định phải đồng ý. Cùng sau đó hoàng đế Đại Hán hẳn vẫn không có sai, Dân quốc sơ danh kỹ tiểu phượng tiên, nếu như theo dân công, liền thuộc về quét hoàng đối tượng; nàng theo Thái Ngạc, thì thiên cổ lưu phương; nếu nàng theo Tôn Trung Sơn, cái kia liền có thể trở thành quốc mẫu. Không ở chỗ người làm gì, mà xem người với ai làm.

"Nếu như Giao Đông Vương không chê, tại hạ tự nhiên đồng ý ra sức trâu ngựa."

"Như vậy rất tốt, tỷ tỷ ngay ở Cam Tuyền Cung ta vậy thì đi hồi phục tỷ tỷ. Để tỷ tỷ cầu bệ hạ dưới chi."

"Đi được, không tiến."

Trước tiên không cần suy nghĩ những kia sau này sự tình, nếu như trí nhớ của chính mình không có sai lầm. Lại quá hai tháng triều đình liền sẽ ban bố đầy ân lệnh, suy yếu chư hầu vương quyền. Sang năm một tháng liền sẽ bạo phát thanh thế hùng vĩ bảy vương chi loạn. Xem ra lão tử nhất định là sẽ không đi cái kia cái gì chỗ má điều giao đông quốc.

Vẫn là trước tiên ngủ quan trọng.

Ngày hôm nay nhất định không phải lúc ngủ, vừa mới uống bát cháo nhỏ. Phòng gác cổng lại tới báo, Lưu Thành quân gia tới chơi. Còn mang đến 120 thớt Hung Nô mã làm quà tặng.

Này lẽ có thể nói không tệ, phải biết đại hán hiện đang không có sản mã nơi, ngựa dựa cả vào phương bắc mấy nơi cung cấp, vô cùng hút hàng. Chỉ có quý tộc có thể thông qua cùng quy phụ Hung Nô tộc đổi lấy một ít lương ** ngựa, nhưng tuyệt đối là có giá trị không nhỏ.

Quân gia rất cung kính đưa lên lễ đơn, còn có lưu ngao lời nhắn. Ý tứ là hán đã trừng phạt qua lưu tin, hi vọng Vân Khiếu bỏ qua cho. Phải về cố hai nhà truyền thống hữu nghị, lấy lịch sử cái nhìn đại cục đối xử vấn đề các loại.

Rõ ràng, hoàng đế bệ hạ tới nhà mình ăn một bữa bánh bao. Chuyện như vậy là không che giấu nổi, xem ra lưu ngao lão này muốn cùng mình xoa dịu một cái. Lại bởi vì lưu tin thuê đều công công gây bất lợi cho chính mình, sợ sau này mình... Ai đều là lão hồ ly a, nghe thấy thấy ý vị liền sẽ lập tức hành động.

Đến mà không hướng về bất lịch sự vậy, thế là cái kia năm mươi cân đồng thau liền ngay cả rương đồng thời làm đáp lễ ủy trị gia dẫn theo trở về.

Đề lão Du đem Hung Nô mã toàn bộ đều đưa đến người Hung nô nơi đó, bọn họ biết nói sao chăm sóc mã, đối với mã bọn họ thảo nguyên người có trời sinh nhiệt tình.

Lần nữa dặn phòng gác cổng, mặc kệ ai tới đều nói mình không ở nhà. Sau đó liền trở lại trên giường, an tâm ngủ thiếp đi.

Cam Tuyền Cung

"Tỷ tỷ, ta vừa mới nhìn thấy vân hầu, hán đáp ứng rồi."

"Xem người nhạc, cái này vân hầu liền thật sự có bản lĩnh như vậy?"

"Đâu chỉ là có bản lĩnh, tỷ tỷ người còn không biết. Bệ hạ phong cho hán điền trang, trước đây cùng đều đói meo, hán đến rồi không tới một năm, hiện tại dê bò mần quyền điền mạch bên trong sóng lúa lẫn lộn lại như đại dương màu vàng óng như thế. Ta ngày hôm nay nhìn thấy đều không thể tin được con mắt của chính mình, tỷ tỷ tin tưởng nếu như ta trệ nhi giao đông quốc đề cử vân hầu đến thống trị, cái kia nhất định sẽ đem trệ nhi biến thành tối phú thứ Phiên Vương."

"Há, trăm còn tưởng rằng hán chỉ là sẽ làm chút đồ ăn, không nghĩ tới hán còn có ngón này."

Lưu Khai đẩy cửa đi vào, vương mỹ nhân hầu tỳ kinh hoàng quỳ trên mặt đất. Điền phần vội vã thi lễ, vương mỹ nhân cho Lưu Khai cời ngoại bào. Trách cứ: "Người cô nàng này là càng ngày càng không tí mĩ ban sai, bệ hạ tới cũng không thông bẩm một tiếng."

"Người đừng trách nàng là trăm không cho thông bẩm, nếu như thông bẩm trăm còn không biết trăm trì dưới còn có như vậy một cái kỳ tài, điền phần người nói một chút, người mới vừa nói đều thật chứ?"

"Khởi bẩm bệ hạ, vi thần nói những câu coi là thật, bệ hạ có thể phái người kiểm tra."

"Không cần, trăm rất là nhớ nhung nhà hán đồ ăn. Trăm ngày hôm nay muốn đích thân đi xem một chút, ngàn độ người đi nói cho vệ oản, mang mấy cái đặc lực người, trăm muốn vi hành."

"Nặc "

Nội thị thủ lĩnh ngàn độ khom người lui ra.

Hai trứng cùng cầu oa chính đang chần dề, Hầu gia lấy hơn 1,000 con đương trở về, phần lớn cho Hung Nô gia phụ nữ trẻ em đến thả, bắt quá Hung Nô tộc nhân ít thả bắt quá đến. Đành phải giao cho nhà Hán trẻ con một ít.

"Hai trứng, nghe nói này trên núi có lang. Chúng ta vẫn là đừng đi, ngay ở ven đường để tốt. Ngược lại nơi này cũng không có hoa mẫu." "

"Có lang sợ cái gì, không phải có Hầu gia gia tiểu Bạch sao. Mấy ngày trước ta nhìn thấy tiểu Bạch một cái tát liền đem một con hồ ly vỗ tới bên dưới vách núi một bên đi tới, ta nhặt về hồ ly da đưa cho Hầu gia, Hầu gia còn thưởng ta một cái to lớn bánh bao thịt đấy."

"Thật sự, vậy chúng ta cũng đi trên núi thả. Không giống những kia gốc Hung Nô trẻ con sẽ ở bờ sông thả."

"Tiểu oa nhi, các người nơi này còn có người Hung nô?"

Một cái hòa ái người trung niên thật giống đã đứng nghe xong đã lâu.

"Người là ai?"

"Há, ta là qua đường thương nhân. Người Hung nô đáng sợ a, bọn họ giết người ăn cướp a. Các người này tại sao có thể có người Hung nô?"

"Đó là chúng ta Hầu gia mua nô lệ, những người này mỗi ngày ở trên núi đào đá, không sẽ ra tới cướp đồ vật người không cần sợ. Nhà ta Hầu gia rất lợi hại, từ lúc hấn đến rồi chúng ta đều có thể ăn cơm no, cha nói năm nay mùa đông không cần ăn tư ba. Hầu gia cho chúng ta bạch diện mô mô ăn, còn nói trên thu liền cho chúng ta nắp nhà, dùng gạch lợp nhà. Nghe nói như vậy nhà có thể ấm áp."

Lưu Khải cười vỗ vỗ đầu của đứa bé, phát hiện đứa nhỏ này tuy rằng xuyên (mặc) rách nát, thế nhưng rất sạch sẽ. Không chút nào bình thường ở nông thôn hài tử lười thôi.

Nhìn lại một chút mặt khác hài tử kia cũng tương tự là

"Các người này hài tử đều như thế sạch sẽ sao?"

"Không dám không sạch sẽ, Hầu gia nói không sạch sẽ sẽ nhiễm bệnh. Mỗi ba ngày đều sẽ kiểm tra, chỉ cần trên người có thể xoa ra bùn cầu, liền sẽ bị Thương Hồ đánh đòn. Thương Hồ cộc lớn như vậy." Hai trứng điệu bộ một cái cực hạn đại thủ thế.

"Lần trước ba bàn tử cái móng đều bị mở ra bỏ ra, Hầu gia còn nói ba lần không hợp cách liền khấu ba ngày khấu phần lương thực, nếu không cái sẽ bị đuổi ra điền trang. Hiện tại mặc kệ là đại nhân hài tử, mỗi ngày đều đến tắm rửa."

"Cái này vân hầu, vẫn đúng là có chút ý nghĩa. Ngàn độ, chúng ta đi đi xem xem vị này vân hầu đang làm gì."

"Người này khẳng định là một cái quan rất lớn." Hai trứng khẳng định nói.

Phòng gác cổng chính đang ngủ gà ngủ gật, một cái tiếng nói lạnh lạnh gia hỏa vỗ vỗ kẻ đập cửa nói: "Vân hầu ở nơi nào?"

Ngủ mơ màng phòng gác cổng lầm bầm nói: "Đừng gõ, Hầu gia nói hấn không ở nhà."

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Vi hành

Vân Khiếu đang cùng Chu Công giao lưu có muốn hay không đem Vân gia trang tử biến thành Stalin tập thể nông trang. Bỗng nhiên một cái ngâm thuốc lá đầu Đại Hồ từ liên xông vào, ta cái dựa vào lão nhân gia người cũng xuyên qua rồi? Vì nhân sức mạnh là mạnh mẽ, Stalin cụ ông vắng một cái khối, sắc Vân Khiếu suốt chút nữa đem phôi ho ra đến. Muốn tìm Chu Công hỗ trợ, nhưng lại không biết lão già này chạy đi nơi nào, chính đang mê man trong lúc đó bỗng nhiên son rung địa chấn, một tấm trắng bạch mặt to xuất hiện ở trước mắt.

"Mẹ nha."

Vân Khiếu tiện tay nắm lên một món đồ liền hướng về gương mặt đó đập tới.

Ngàn độ bắt đắc đi lấy xuống trên đầu khốc xái, nói vậy hấn hiện tại còn không biết trên tay vật này công dụng, bằng không không bài trừ đi lên bóp chết Vân Khiếu khả năng.

Chờ nhìn rõ ràng đối diện người đến, Vân Khiếu cảm giác mình vẫn là ở trong mơ. Luru Khải sẽ xuất hiện ở chính mình trong phòng ngủ, này không khoa học nhà ai hoàng đế không có chuyện gì hướng về người phòng ngủ chạy. Lẽ nào Luru Khải hấn... Không thể đây tuyệt đối không thể, chính mình trường khó nhìn như vậy, Luru Khải nhất định sẽ không coi trọng chính mình, tuyệt đối đừng coi trọng chính mình.

"Vân Khiếu, mau nhanh kiến giá đi."

Ngàn độ dùng hấn cái kia đặc biệt tinh tế tiếng nói nhắc nhở Vân Khiếu.

"Híc, bệ hạ có thể hay không, vi thần không có mặc quần."

Vân Khiếu lòi kéo bị giắc, một bộ bị bắt gian tại trận đáng về.

"Ha ha ha."

Luru Khải cười lớn đi ra Vân Khiếu phòng ngủ.

Lau một cái mồ hôi lạnh trên đầu, vẽ một vòng tròn quyền nguyên rửa cái này chết tiết lão pha lê.

Vệ Thanh tiến vào đến giúp đỡ Vân Khiếu ba chân bốn cẳng mặc chỉnh tề, Luru Khải đã ở trong sân xoay chuyển vài vòng. Nhìn phòng lớn bên trong ghế Thái sư, lại mới mẻ xem kỹ bàn. Thử ngồi ngồi bỏ thêm cái đệm ghế Thái sư mềm cứng vừa phải, tới ngồi lên rất thoải mái thậm chí so với mình long ý đều thoải mái. Cái ghế độ cao cùng bàn độ cao rất phù hợp, ngồi ở đây bên trên ăn cơm xác thực muốn so với ngồi quý chân trên đất chỗ ngồi thoải mái nhiều lắm.

Trên bàn có một loại màu trắng từng mảnh từng mảnh, Luru Khải hiếu kỳ cầm lấy đến, nhìn thấy mặt trên ngoắc ngoắc vẽ vờ thật giống là một toà phòng ốc đáng về. Dùng tay kéo kéo, thật giống không phải mảnh lụa. Kết quả quá dụng lực lớn, "Chi kéo" vật này lại nứt thành hai nửa, Luru Khải lúng túng muốn đón về, nhưng là tiếp không trở về đi.

"Bệ hạ, đây là vi thần làm ra đến chỉ. So với thẻ tre nhẹ nhàng, tiện cho mang theo."

Mặc quần áo xong Vân Khiếu khom người đứng ở Luru Khải bên cạnh người.

"Há, người vật này tốt. Trẫm mỗi ngày xem những kia thẻ tre đều mệt đến nhức eo đau lưng. Vị Ương cung mỗi ngày chuyển thẻ tre lực sĩ liền có mấy chục người. Có người vật này, vậy coi như bớt việc hơn nhiều. Có như vậy thứ tốt, tại sao bắt kính hiến cho triều đình."

Dựa vào một điểm tri thức quyền tài sản ý thức đều không có, thế kỷ hai mươi mốt lão tử không dám nói, chỉ ít ở Hán triều lão tử là có độc quyền. Lão người của Luru gia chính là không biết xấu hổ, cái gì đều là nhà hấn, lẽ nào người Hán có họ Luru huyết thống?

"Vi thần chỉ là ở chế tạo thử, có chút mang tính then chốt đồ vật vẫn không có nắm giữ, vi thần muốn thí nghiệm rõ ràng lại hiến cùng bệ hạ. Thí nghiệm thành công vi thần muốn làm một toà tạo chi xưởng, sinh sản vật này lấy cung thiên hạ cần thiết. Chỉ là..."

"Chỉ là cái gì?"

"Chỉ là kiến này tạo chi xưởng hao rất nhiều, vi thần lực bất tòng tâm."

Lúc này không mò điểm chỗ tốt, lúc nào mò. Muốn lão tử độc quyền, trước tiên hố người ít tiền ra.

"Cần thiết bao nhiêu?"

"Phòng chừng muốn 1 vạn quán liền có thể."

Luru Khải con mắt hơi chuyển động "Nội phủ ra 8000 quán chiếm tám phần mười phần tử, ngoại ra 2000 quán chiếm hai phần mười phần tử. Sau đó có sản xuất, đề phần tử chia làm."

Cuối cùng cũng coi như tỉnh lại người nhà họ Luru thương mại ý thức, đây là chuyện tốt, then chốt là cùng Luru Khải kết phường làm ăn, phòng chừng lần này sẽ không bị hố. Nói thế nào cũng là hoàng đế Đại Hán, sẽ không giống lưu ngao lão nhân kia như thế không giữ chữ tín đi.

"Nhà ngoại mới mẻ đồ vật chính là nhiều. Chẳng trách Giao Đông Vương ở trong cung ồn ào muốn tới nhà ngoại, đường đường Vương gia không được hoàng cung nhưng yêu ở nhà ngoại. Dẫn trẫm ở nhà ngoại đi một chút, đề trẫm cũng mở mở mắt, lần trước đến trời cũng sắp tối cũng không nhìn ra cái gì đến."

Trong sương phòng một cái ở trần trên người hán tử chính đang đẩy một bàn thớt đá, một cái đầu trên bọc lại vải bông khăn đội đầu nữ tử chính đang hướng về mai trong mắt đèn ngâm qua đậu tương. Từng luồng từng luồng chất lỏng màu nhũ bạch theo cối xay hướng phía dưới chảy xuôi.

Vân Khiếu bận bịu quá khứ từ bên cạnh lược cút ngay trong nỗi yếu một bát màu nhũ bạch sữa đậu nành, thêm vào chính mình tinh luyện đường phèn,

quấy đều sau lại bỏ vào chảo lấy tới khói bốc. Nắng gắt cuối thu thì ngược khí trời, một bát ướp lạnh sữa đậu nành là tốt nhất giải thử hàng cao cấp.

Ngọt là người đơn giản nhất, ban đầu nhất mỹ thực trải nghiệm.

Ngần độ nếm thử một miếng về mặt vô cùng mê say đáng về. Khom người đem bát phụng cho Lưu Khải, Lưu Khải uống một hớp nhỏ, sau đó chính là một ngụm lớn, tiếp theo liền muốn cầu tục chén.

Liên tiếp uống hai bát ướp lạnh sữa đậu nành Lưu Khải tinh thần thoải mái, vỗ cái bụng tiếp tục đi bộ. Sờ sờ nhìn chỗ này một chút cái kia, liền ngay cả Vệ Thanh cùng vệ quái dưới tàng cây bàn đu dây Lưu Khải cũng muốn đi đăng rung động. Bất quá khi hắn muốn bò lên trên cao hơn bốn mét thang trượt thời, ngàn độ cùng vệ oản đều hoảng rồi tay chân. Hoảng để bệ hạ sát phá một khối da giấy cái kia đều là to lớn an toàn sự cố, hướng hồ từ như thể cao đồ vật trên trượt xuống đến.

Hai người quỳ trên mặt đất dập đầu khỏ khuyên, vệ oản thậm chí rút đao ra từ lấy chết tướng bức, Lưu Khải lúc này mới thở dài một hơi, về mặt âm u rồi khỏi thang trượt.

Bất quá hắn rất nhanh sẽ đối với bát dưới tàng cây hóng gió tiểu Bạch phát sinh hứng thú, khả năng hoàng đế bệ hạ cũng chưa từng nhìn thấy màu trắng con báo.

Tiểu Bạch lớn rồi, hiện tại đã là một đầu hơn một trăm cân đại con báo. Theo thói quen hướng về Vân Khiếu trong lồng ngực xuyên thời điểm, thường thường là đem Vân Khiếu nhào ngã nhào một cái. Bởi sự tồn tại của nó, vân trong phủ chưa từng có bất kỳ mèo rừng đã thú đến thăm. Lượng trên đất ngư làm chưa từng có động vật đến trộm, dám đánh tiểu Bạch đồ ăn vật chủ ý gia hòa đều bị nó cắn chết.

Vệ oản trên đầu lại một lần nữa bốc lên mồ hôi lạnh, ngàn độ cũng bấp chần chuột rút. Đi theo thị vệ rút đao rút đao, cây cung cây cung. Tiểu Bạch ngẩng đầu lên nhìn một chút những này không hiểu ra sao người, có thể khẳng định này không phải người trong nhà, người trong nhà đều rất hiền hoà sẽ không như thế đối với mình. Nếu không phải người trong nhà, vậy cũng không cần khách khí.

Một đầu va lẫn đi một cái lấy đao gia hòa, một cái tát đập hôn mê một cái khác. Cuối cùng một cái đuôi quét vệ oản máu mũi chảy dài, tiếp theo liền nhảy qua tường viện tiến vào mạch trong ruộng không gặp . Toàn bộ quá trình điện quang hỏa thạch, ở cầm cung gia hòa còn không có đem cung kéo ra thời điểm, tiểu Bạch đã chạy không còn bóng .

Nhìn vệ oản trên mặt một cái thanh vết, Lưu Khải hài lòng cười ha ha.

"Trệ nhi thường nói nhà ngươi tiểu Bạch tối ngoan, thế nào trăm thị vệ sẽ biến thành bộ dáng này."

"Bẩm bệ hạ, động vật đều là có linh tính. Ngươi nếu thật sự tâm đối nó, như Giao Đông Vương như vậy ngoan đồng tiểu Bạch cũng là sẽ không làm thương tổn một phần một hào. Nếu là cầm đao, e sợ tiểu Bạch đã là trảo dưới lưu tình ."

"Há, trong này còn giống như có chút đạo lý."

"Vâng, bệ hạ. Vì thần cho rằng chân tâm tốt với người người, người liền nên chân tâm đối xử tốt với hắn, cái gọi là lướt nước ân huệ cần phải dừng tuyên tương báo. Bất quá đối với người lượng dao người, liền nên trừng mắt tát báo. Cái gọi là bằng hữu đến rồi có rượu ngon, sãi lang đến rồi cho hắn quả đấm to."

"Ngươi muốn nói cái gì?"

"Vi thần muốn nói, như người Hung nô đến rồi liền nên cho bọn họ quả đấm to. Vi thần tận mắt nhìn thấy người Hung nô làm ác biên quan, giết chóc ta đại hán con dân như giết lợn làm thịt chó, thủ đoạn chỉ tàn nhẫn hiểm thấy trên đời." Nhớ tới vệ tính lão hán cùng Vệ gia thôn cô quả tao ngộ, Vân Khiếu âm thanh có chút nghẹn ngào.

Lưu Khải vỗ vỗ Vân Khiếu đầu, bắt đầu dĩ nói: "Trăm biết, trăm đều biết. Nhưng là trăm cũng có trăm khó xử, năm ngón tay khép lại mới có thể nắm thành quả đấm, đánh ra đi mới có sức mạnh. Năm ngón tay không thể khép lại đánh ra đi, không chỉ thương không được người còn có thể tóa ngón tay của chính mình."

Quần thần hai người ngồi dưới tàng cây lặng lẽ không nói gì.

Một chậu sên sệt sữa đậu nành đổ vào nồi sắt bên trong, đại hòa mãnh thiêu lại đốt chút nước chất làm cho an-bu-min phần tử liên tiếp thành hình lưới kết cấu. Đậu hoa, kỳ thực chính là đậu nành an-bu-min một lần nữa tổ hợp ngưng giao. Bỏ ra lượng nước, cường độ biến hóa đem quyết định đậu hoa vị. Vân gia trong phòng bếp, một màn kỳ quan bắt đầu hiện ra.

Nâng cao tinh thần rau thơm, mát mẻ bạc hà. Một bát hong khô mại nhỏ hướng lên trời tiêu, gọi lên một chúc nhiệt nhiệt đậu nành, toàn bộ trong phòng bếp lập tức đầy rẫy nồng nặc cây ớt mùi thơm. Lại thêm vào một bàn xốp giòn dầu nổ đậu tương, hết thảy tất cả đều ở hoàng đế Đại Hán bệ hạ trước mắt chế tác hoàn thành.

Ăn mềm mại hương hoạt đậu hoa, phối hợp một chúc cay hồng dầu. Xem hán cảnh đế bệ hạ trực chảy nước miếng, một cước đá văng tiến lên trước thì ăn ngàn độ. Lưu Khải cẩn thận khoét một chúc đậu hoa, học Vân Khiếu dáng vẻ phan chút cây ớt dầu ở phía trên. Lần đầu thử nghiệm cây ớt Lưu Khải cảm thấy rất đã nghiền, cứ việc đầu lưỡi nhỏ so với trong sân Vượng Tài còn trường, thế nhưng cây ớt dầu nhưng càng thả càng nhiều.

Cho Lưu Khải ngã một chung mới chưng ra đầu nồi từ, Lưu Khải một cái liền trù vào. Trắng nõn trên mặt nhất thời đỏ như máu một mảnh, thở một hơi

thật dài.

"Rượu ngon. Thật là bá đạo rượu mạnh, so với trong cung tử kim thuần không phân cao thấp. Trờ lại một chén."

Liên trù ba chén. Vân Khiếu cảm thấy hoàng đế bệ hạ đã không thể lại uống, rượu này Vân Khiếu ném qua, chỉ ít ở sáu mươi độ trái phải. Uống quen rồi đại hán mềm mại hồn tửu hoàng đế rất khó thích ứng, liền Thuong Hùng như vậy gia hòa đều bị một trà vại chung tửu thả phiến, chứ nói chi là tứ chi không cần hoàng đế.

"Bệ hạ, rượu này quá liệt. Không thể như thế uống, như thế uống sẽ thương thân tử. Ngài ném thử này dầu nổ đậu tương làm sao."

Dầu nổ đậu tương, không cần cái khác gia vị, phan trên một ít tể muối chính là thượng hạng nhắm rượu món ngon. Chiếc đĩa vật này rõ ràng liền không thích hợp như vậy đồ ăn, Vân Khiếu xưa nay đều khinh bỉ những kia cầm chiếc đĩa từng cái từng cái giáp đậu phộng gia hóa. Trong lúc vô tình nhìn thấy một chiếc đĩa có thể giáp bảy hạt đậu phộng cao nhân, Vân Khiếu nhất thời ngưỡng mộ núi cao coi như người trời, từ đây nhận định khiến chiếc đĩa người trong tất có cao thủ.

Hoàng đế Đại Hán bệ hạ cũng là dùng chiếc đĩa cao thủ, một lần lại có thể giáp tới năm hạt đậu tương. Bất quá nhìn thấy Vân Khiếu một cái muối xuống hiệu quả sau khi, Luru Khải quả đoán từ bỏ loại này hiệu suất không cao ăn pháp, cùng Vân Khiếu hai người cầm cái muối ở trong cái mâm mãnh bạo.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hung Nô nguyên do

Trắng nõn đậu hũ bị hoả hồng cây ớt vây quanh, màu vàng óng hoa tiêu bột phấn trải rộng ở giữa. Một ít xanh nhạt hành thái tở điểm ở đậu hũ cùng thịt mỡ trong lúc đó toả ra nức mũi nhẹ nhàng hương. Đây chính là tập truyền thống xuyên món ăn tinh tú làm một thể ma bà đậu hũ.

Hoàng đế bệ hạ ở vệ đem đậu hũ vừa mới bung lên thời điểm liền tắt một cái muối. Cứ việc năng nhảy lên chân cũng không nở nhô ra, gấp ngàn độ cũng ở bên cạnh trực bính. Nhìn hầu gấp hoàng đế bệ hạ, Vân Khiếu thật vì đại hán thiên tử không đáng, người hoàng đế này làm chân tâm không bằng hậu thế trưởng thôn, một đạo ma bà đậu hũ liền ăn thành bộ dáng này, nếu như ăn cả chua sao trứng gà nào sẽ là cái gì cảnh tượng?

Nuốt vào năng người ma bà đậu hũ, Luru Khải thật dài hô thở ra một hơi. Liên tiếp nói ba cái tốt.

"Này không công đồ vật là cái gì?"

Luru Khải lại khoét một chước, lần này rõ ràng hấp thu giáo huấn, cẩn thận thổi thổi lúc này mới lỏ vào.

"Vật ấy tên là đậu hũ. Là do đậu tương chế thành, vị tron mềm lỏ vào thơm ngọt. Bệ hạ cảm thấy thế nào?"

"Được, rất tốt."

"Vi thần muốn kiến một khu nhà đậu hũ phường, chuyên môn sinh sản loại này đồ ăn. Nhưng là khổ nỗi ở Trường An không có cửa hàng, không biết bệ hạ có nguyện ý hay không vào cỗ?"

Lão tử đậu hũ không phải ăn không, không ở lại điểm chỗ tốt sao được.

"Được, Chu Tước phổ lớn cửa hàng cho người một gian. Đồng dạng là hai tám phần món nợ, ngàn độ nhớ kỹ ngày mai tìm nội phủ người đến công việc. Còn có vật gì tốt cùng nhau đem ra."

Vệ rất nhanh lại bung lên hai cái mâm, một cái đĩa là tươi mới tinh tế đậu nha sao thịt, một cái đĩa là to bằng miệng chén một loa mỏng manh mặt bính. Vân Khiếu gỡ xuống một tấm mặt bính, đem đậu nha giáp ra một ít quuyền ở bên trong, quuyền thành một cái thùng sau khi liền đưa cho Luru Khải.

Luru Khải cắn một cái, đậu nha ở trong miệng lạnh lạnh hợp lòng người, gầy thịt nùng hương ngon miệng. Bên cạnh ngàn độ học Vân Khiếu đáng vẻ, một mặt cho quuyền bốn tám Luru Khải lúc này mới dừng lại.

Mỗi lần đến nhà người đều ăn bỏ ăn, đi bồi trẫm ra đi vòng vòng nhìn người điền trang.

Điền trang trên đường có chút không dễ đi, vốn có đường bị đẩy ra. Batu chính đang lĩnh người đem từng khối từng khối tảng đá xanh phô ở trên đường, đã rải ra một đoạn. Luru Khải đi lên, rất bằng phẳng làm cho người ta một loại chân thật cảm giác. Hộ nông dân môn chính đang hai bên đường đào rãnh

thoát nước, thấy Hầu gia đến rồi đều bò lên chào hỏi.

"Hai bên đường muốn đào rãnh thoát nước, như vậy ngày mùa hè bên trong liền sẽ không nước đọng. Nước đọng sẽ sinh sôi muỗi ruồi, ôn nhanh liền những này muỗi ruồi truyền nhiễm."

"Ồ "

Lưu Khải rất mới mẻ nhìn làm ra khí thế ngất trời điển trang, trước đó hắn chưa từng nhìn thấy cái nào điển trang có cảnh tượng như vậy, hộ nông dân môn không đều là hết ăn lại nằm sao? Tại sao lại như vậy tích cực dốc sức làm việc?

"Người trang trên hộ nông dân vì sao làm việc đều như thế dốc sức?"

Lưu Khải suy nghĩ rất lâu đều không nghĩ ra đáp án, liền thuận miệng hỏi lên.

"Hộ nông dân môn mỗi ngày lao động đều phải nhớ công điểm, cuối tháng có thể dùng công điểm đổi tiền lương. Xuất công không xuất lực gia hỏa sẽ bị khấu công điểm, hộ nông dân tháng ngày nghĩ tới nao nức liền muốn khiến khí lực làm việc. Những kia chơi bồi lêu lổng chỉ có xem người khác ăn trắng mặt mô mô, chính mình ăn thô ráp thử mệt. Thời gian lâu dài hộ nông dân môn làm việc đều là như vậy dốc sức."

"Há, người cái này biện pháp có thể phổ biến. Trẫm cho người một cái quận huyện để người mục thủ, làm sao?"

"Vi thần không chịu nổi chức trách lớn."

"Trẫm xem người điển trang liền quản lý rất tốt sao."

"Bẩm bệ hạ, vi thần quản lý tốt là bởi vì điển trang là chính mình. Hàng năm thu hoạch đều là vào thần cá nhân hầu bao, trang trên công điểm cũng là vi thần tự mình ký. Vì lẽ đó không có sai lầm, nếu như đổi làm một cái quận huyện, vi thần làm sao nhớ lại đây. Phía dưới thư lại liền sẽ bên trong no túi tiền riêng, thân giả nhiều ký xa giả ít kể. Thời gian lâu liền sẽ sản sinh kêu ca, kêu ca sôi trào khởi nghĩa vũ trang thời gian chính là thần đầu người rơi xuống đất ngày."

"Há, vậy người nói làm sao bây giờ?"

"Thần không có cách nào, vì lẽ đó thần chỉ có thể quản lý một toà điển trang."

"Ha ha ha, người này thẳng nhóc lấu cá."

Tiểu Bạch trắng trợn không kiêng dè hoành hành ở trong thôn, trong thôn đám hài tử cũng không sợ tiểu Bạch. Xúm lại tiểu Bạch cho nó trảo ngựa, có chút còn ở hướng về tiểu Bạch cáo trạng nói phía sau núi lại có lang, hi vọng tiểu Bạch nhân rồi thời gian đi quân thúc một cái vân vân. Nào xong ngựa đám hài tử liền tìm Vệ Thanh muốn đường phen ăn, một khối sáng lấp lánh đường phen chính là cho đám hài tử tốt nhất tương thưởng.

Có chút không có muốn đến liền đi hướng về tiểu Bạch cáo trạng, đối mặt oan ức hài tử, tiểu Bạch lập tức biến làm chính nghĩa hóa thân, giương nanh múa vuốt hướng về Vệ Thanh đòi hỏi. Bất đắc dĩ Vệ Thanh đành phải đem tiết lưu lại đường phen đủ số phân phát. Vui sướng hài tử cùng cúi đầu ủ rũ Vệ Thanh tôn nhau lên thành chương.

Cửa thôn đang uống chúc lão hán giương không có mấy viên nha miệng hướng về Vân Khiếu chào hỏi.

Lưu Khải nhìn những kia cầm bạch diện mô mô vừa chạy vừa ăn hài tử, lại nhìn chân tường mấy cái lão nhân gia trong bát cháo loãng, xoay tay lại liền cho Vân Khiếu một cái tát. Ở nông thôn điển trang bên trong thường thường có chuyện như vậy, chỉ cho lão nhân uống cháo loãng còn lại lương thực cho thanh niên trai tráng ăn, thậm chí còn có cố ý đem lão nhân chết đói sự tình. Lão nhân lớn tuổi làm bất động hoạt, không có tiếp tục nuôi sống giá trị.

Bàn tay vừa ra đến Vân Khiếu trên đầu, một đôi đũa liền nện ở Lưu Khải trên mặt, tiếp theo một cái đào bát liền rơi vào Lưu Khải trên đầu, may mà lão nhân tay rung chân chiến không có khí lực, bằng không không phải cho Lưu Khải mờ biều không thể. Vệ oản cùng ngàn độ các loại (chò) cả đám người đều sững sốt, phản ứng lại vệ oản thao đao liền bốn lão nhân gia đi tới.

Ám sát hoàng đế quả người cũng không oan uổng. Một bọn thị vệ dồn dập rút đao ra tử, giết hướng về đứng cũng không vững lão hán.

"Dừng tay."

Lưu Khải lau một cái trên mặt gạo gạo to nói.

Vệ oản mạnh mẽ dừng lại đã đến lão hán đình đầu đao.

"Lão nhân gia ta đánh hắn chính là người hả giận, người vì sao quăng ta?"

Lưu Khải rất nghi hoặc hỏi thăm lão hán, hắn không nghĩ ra là cái gì cho người lão hán này đánh dừng khí của hắn.

"Ta biết người là quý nhân, người đánh Hầu gia Hầu gia cũng không dám đánh trả. Nhưng là coi như người đất nũ ở điển trang trên đánh Hầu gia liền không được. Ta mấy cái cô lão già, sống đến từng tuổi này. Cái gì đều từng trải qua, nhà ai không có chết đói mấy cái người a. Ta nhĩ tử lao dịch chết, xuất binh đánh trận chết, lão hán ta sống sáu mươi lăm, đều chết hết liền còn lại ta một cái, ta cũng đủ muốn giết muốn quả tuyền tiện người."

Ngoài một người lão hán cũng nói: "Lão ca ca, ngươi không đánh hán ta cũng đánh hán. Mộc có Hầu gia nuôi ta lão ca mấy cái, bọn ta đã sớm chết đói. Đây điền trang trên cái nào nằm không chết đói người, từ lúc Hầu gia đến rồi liền mộc có chết đói một cái người. Điền trang trên trẻ con trước đây trên mặt là cái gì phẩm chất, hiện tại trắng cùng trâu nghé tử tựa như khắp núi chạy. Làm người muốn giảng lương tâm, ngươi xem một chút này trong bát không phải thô thừa mét, là tình quý ngô."

Lão nhân cầm lấy đào bát xử đến Lưu Khải trên mặt để Lưu Khải xem trong bát đồ ăn.

"Bọn ta cũng muốn ăn mô mô. Nhưng là ngươi xem bọn ta này mấy viên nha, ăn sao." Bên cạnh một người lão hán chỉ mình miệng hướng về Lưu Khải thị uy.

Thẹn thùng Lưu Khải mang theo một đầu cháo loãng cùng mình nhanh vuốt rời khỏi Vân gia trang tử, khi đến tràn đầy phấn khởi chạy tâm tình nặng nề.

Thu thu rồi, màu vàng sáng lửa lẫn lộn tượng trưng thành thực mùa. Mỗi người nhìn thấy đồng ruộng sáng lửa đều là một mặt vui sướng, chỉ ít năm nay sẽ không đói bụng. Trăm ngàn năm qua hán tư tưởng của người ta là chất phác, bọn họ gian lao canh tác chính là vì thu thu vui sướng. Trên đời này ham muốn nhất hòa bình e sợ không phải người Hán không còn gì khác, bọn họ không tôn trọng đánh cướp, không tôn trọng giết chóc. Ở trong mắt bọn họ hết thấy đều có thể thông qua lao động thu được, Vân Thiên xin cơm hỏi địa cần lương đây mới là nhà Hán từ chuyện nên làm.

Bất quá ông trời tựa hồ muốn làm một cái những này chất phác thiện lương ham muốn hòa bình nhà Hán từ, mỗi một thời đại đều sẽ ở nhà Hán từ xung quanh thu xếp một cái như sói hàng xóm. Giết chóc là bọn họ trò chơi, đánh cướp là bọn họ nghiệp dư hoạt động, bọn họ một lần lại một lần đối với hòa bình thiện lương nhà Hán từ tiến hành một vòng lại một vòng tàn sát. Bọn họ kiệt xuất đại biểu chính là Đột Quyết, Khiết Đan, Mông Cổ, Nữ Chân. Ở thời đại này chính là Hung Nô.

Trước đây Vân Khiếu thường thường nghe nói Viêm Hoàng từ tôn, Hoa Hạ dân tộc lời nói như vậy. Cũng thân là Viêm Hoàng từ tôn có sâu sắc dân tộc tự hào, bất quá cái kia mang theo dày đặc thấu kính lịch sử lão sư nói cũng không tỉ mỉ. Chỉ nói cho Vân Khiếu, chính nghĩa hóa thân Viêm đế cùng Hoàng Đế cộng đồng chiến thắng tà ác hóa thân Xi Vưu. Thế là dung hợp dân tộc, thiên hạ thống nhất, Hoa Hạ dân tộc sinh ra, chúng ta đều là Viêm Hoàng từ tôn, thế giới đại đồng vân vân.

Nói lão, thuần túy nói lão. Nghe xong Vân Khiếu kể rõ, ngư lão đưa ra đánh giá như vậy. Thế là Vân Khiếu nghe được một cái không giống nhau Hoa Hạ dân tộc.

Hoa tộc là sinh trưởng ở Hoàng Hà lưu vực nông canh dân tộc, hạ tộc là sinh trưởng ở Hoàng Hà lưu vực dân tộc du mục. Tính Hiên Viên Hoàng Đế cùng tính có hùng Viêm đế phân biệt là hai cái bộ lạc lão đại, vào lúc ấy bộ lạc đấu tranh kỳ thực cùng hiện tại xã hội đen cướp địa bàn gần như. Hai cái bộ lạc thường thường chực chờ chém, có Hùng thị bình cường mã tráng, Hiên Viên thị nhân số đông đảo. Song phương thực lực cơ bản cân đối, người này cũng không thể làm gì được người kia.

Cân bằng rốt cục bị đánh vỡ, một cái tên là Xi Vưu phía nam lão đến rồi, có người nói người anh em này mặt như ngư thủ, lưng mọc hai cánh lực lớn vô cùng, phi thường hùng hổ. Hắc mãnh huynh đệ của hắc cũng mãnh, hắc có huynh đệ tám mươi một người, đều có đồng đầu thiết ngạch, tám cái cánh tay, chín con ngón chân, mỗi người bản lĩnh phi phạm.

Như vậy một cái mãnh nhân đến cướp địa bàn, điều này làm cho Hiên Viên lão đại cùng có Hùng lão đại áp lực rất lớn. Thế là đầu mấy trăm năm bộ lạc mâu thuẫn bị lắng lại, thế là Hiên Viên lão đại cùng có Hùng lão đại lạy bố, cộng đồng đối phó cái kia gọi là Xi Vưu ngoại lai hộ.

Sự thực chứng minh cường long ép bất quá địa đầu xà, dù sao ở Hoàng Hà lưu vực lẫn lộn nhiều năm như vậy. Hai vị lão đại liên thủ, giết chết Xi Vưu cùng hắc tám mươi một cái huynh đệ. Sau khi thắng lợi liền muốn quyết định lão đại ứng cử viên, dù sao đánh tới đánh lui không phải vì cái gì chó má dung hợp dân tộc, mà chính là lợi ích lớn hơn nữa.

Chúng ta tổ tiên vô cùng thông minh, bọn họ vận dụng tối dân chủ phương thức giải quyết vấn đề ----- thay phiên làm cái. Ngươi làm một lần ta làm một lần, ngươi không chân chính liên chớ có trách ta thu sau tính sổ. Mặc dù là hiện đại, này đều là một cái lý tưởng lẫn nhau ngăn được quyền lợi khung (tham khảo bây giờ United States lựa tượng chi tranh).

Vậy thì có thượng cổ mấy vị cái gọi là minh quân, Hoàng Đế — hoa tộc. Viêm đế --- hạ tộc. Thần Nông thị ---- hoa tộc. Đại Vũ (chính là trị thủy vị kia)---- hạ tộc.

Đối với quyền lợi tham lam nhất định như vậy chế độ sẽ không lâu dài, Đại Vũ nhi tử khai cũng không có tuân thủ ước định chuyển giao chính quyền, mà là quyết định chính mình làm lão đại. Bởi vì hắc là hạ tộc vì lẽ đó mọi người gọi hắc hạ khai, hắc bang phái liền gọi làm hạ.

Sở dĩ nói nhiều như vậy, là bởi vì nhiều năm sau đó hoa tộc đuổi đi không tuân thủ hợp đồng hạ tộc. Những kia chạy đến trên thảo nguyên hạ tộc chính là, người Hung nô cùng với sau này mắt nhìn chăm chăm nhòm ngó Trung Nguyên những kia thảo nguyên dân tộc tổ tiên.

Nói theo nghĩa rộng, đây là mâu thuẫn nội bộ nhân dân.

Chương 27: Đình nghị

Mở đầu đầu tiên muốn cùng mọi người giải thích cái sự. Hán hùng ba bên trong có bằng hữu nói sữa đậu nành là không thể sinh uống, kinh long vương nhiều mặt hỏi thăm chứng thực sinh sữa đậu nành xác thực không thể uống. Thỉnh các vị ba hữu không cần tự mình nghiệm chứng, để tránh khỏi phát sinh không cần thiết nguy hiểm.

Long vương ở đây trình trọng thanh minh, không có đun sôi sữa đậu nành là không thể uống.

Vị Ương cung tuyên thất.

"Hoàng thượng giá lâm "

Ngân độ lạnh lạnh tiếng nói lại có thể đem bốn chữ này hô lên một luồng đường hoàng mùi vị.

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế "

Thân mang đủ loại quan phục các đại thần quỳ gối to lớn tuyên thất hai bên, sơn hô hải khiếu bình thường hô quát lên, phảng phất gọi âm thanh to nhỏ cùng đối với hoàng đế lòng trung thành chính so với bình thường.

Lưu Khải ngẩng đầu mà bước đi vào tuyên thất cửa lớn, nghĩ trung ương con kia thuộc về mình chỗ ngồi đi đến. Ngân độ ôm thiên tử bảo kiếm theo sau lưng, sáu tên nội thị phân biệt bụng thiên tử ẩn tín những vật này theo sau lưng.

"Hãy bình thân."

Lưu Khải ngồi vào chỗ của mình sau khi, tùy ý phát phát tay.

"Tạ vạn tuế."

Các đại thần quỳ cảm tạ hoàng đế sau khi, trở lại chính mình chỗ ngồi quỳ ngồi xuống.

Lưu Khải trước mặt tám mươi một trần ngọn đèn bên trong ngọn lửa hốt đông hốt tây, cho thấy tuyên trong phòng khí lưu vô cùng hỗn loạn, giống nhau hiện tại các đại thần tâm tình. Tối ngày hôm qua một cái nặng cân tin tức ở thành Trường An lưu truyền, Đình Ủy thực bất được Sở vương, tội danh là Thái Hoàng Thái Hậu quốc tang ở giữa Sở vương cùng sở quán ca cơ ngân loạn.

Lưu Khải vẻ mặt và ái mặt mỉm cười, vẻ mặt vô cùng bình thường.

"Nói một chút coi, có gì đó bầm tấu lên a."

"Khởi bầm bệ hạ, có Ngự Sử thực tham tấu Sở vương lưu mậu, tư ngăn dâng một án dâng sớ, còn có kết tội Triệu vương lưu toại..."

Ngự Sử trung thừa vẫn chưa nói hết, hai bên các đại thần đã ong ong nghị luận thành một mảnh. Không nghĩ tới hôm nay Ngự Sử trung thừa vừa lên đến liền cầm những này quyền cao chức trọng các vương gia khai đao. Lưu ngao có chút ngồi không yên, luận công hấn là Tông Chính khanh quản lý chính là tôn thất, luận tư Ngự Sử trung thừa tham tấu đều là hấn thúc bá huynh đệ cùng con cháu. Bất luận làm sao một lúc hấn là muốn có cái thái độ.

Lưu Khải trên mặt không có chút rung động nào, vẫn là một bộ tự tại thần thái.

"Còn gì nữa không?"

"Còn có Ngự Sử đại phu triều sai báo đến, thỉnh dư đình nghị tước phiên sách."

Ngân độ dùng khay đem một quyển thêu gấm cuốn sách hiện tới. Dưới đáy các đại thần đã là tiếng ông ông một mảnh, tước phiên chuyện này rốt cục nhắc tới: nhắc lên, Phiên Vương môn sẽ đề triều đình liền như thế gọt đi trong tay mình địa, trong tay binh? Đây làm không cần thận chính là gió tanh mưa máu thiên hạ đại loạn tiết tấu.

Lưu Khải cầm lấy thêu gấm cuốn sách, nhìn một chút cầm trong tay.

"Cái này tước phiên sách, trẫm đã từng đọc. Ngày hôm nay tảo triều gọi đoàn người đến, chính là muốn nghe một chút các người kiến giải, chuyện này can hệ trọng đại, quan hệ đến triều đình kế hoạch trăm năm, ngàn năm đại kế."

Lưu Khải dừng một chút, suy tư một cái, sắc mặt có chút nghiêm nghị nói tiếp.

"Vi lẽ đó ngày hôm nay mọi người có thể nói năng thoải mái, a cái này... Đều nói chuyện."

Vừa nẩy một vòng đồn dập các đại thần toàn bộ đều ngậm miệng lại, phảng phất trong nháy mắt đều mất đi ngôn ngữ công năng.

Lưu Khải nhìn một chút dưới đất đám này đại thần, đợi một lúc lâu đều không có có một con chim đầu đàn.

"Đều không nói lời nào a, tốt cái kia trầm liên điểm danh."

Các đại thần đều đem vốn đã nhanh co vào lồng ngực bên trong cái cổ lại hướng phía trong hơi co lại, chỉ lo hoàng đế bệ hạ điểm đến tên của chính mình.

"Ngự Sử đại phu triều sai."

Lưu Khải lời nói leng keng mạnh mẽ, để tuyên trong phòng các đại thần đáy lòng run lên.

Triều sai ưỡn lên rất hân bụng lớn, ôm hốt bản đi tới đàn bệ hạ khom người thi lễ. Hắn là hoàng đế lão sư, y lễ không cần quỳ lạy.

Lưu Khải ngưỡng ngưỡng trong tay tước phiên sách, quay về triều sai nói rằng: "Người có thể trước tiên làm một cái nói rõ. Trẫm cũng muốn nghe một chút các vị đang ngồi ở đây cao kiến."

"Thần, tuân theo chỉ."

Triều sai sâu sắc một cung, háng giọng một cái.

"Chư vị công khanh, chư vị liệt hầu, chư vị tông sư đại thần. Thần sở dĩ hiện tại đưa ra tước phiên chỉ sách, cũng không phải có cái gì mới mẻ chủ trương. Bất quá là thực thi tiền đề nguyện vọng..."

"Triều đại phu." Một thanh âm đánh gãy triều sai, triều sai chuyển qua béo ụt ịt thân thể hướng về phía sau nhìn lại, nói chuyện chính là thái hậu cháu trai Ngụy Kỳ Hân Đâu Anh.

"Triều đại phu, chính người chủ trương liền nói là chính người. Nếu như tự ý mạo tiên đế chỉ rõ ràng danh nghĩa, ứng luận lấy đại bất kính."

"Đâu đại nhân không cần lo ngại."

Triều sai dù vẫn vẫn nhàn đáp: "Bởi vì đây quả thật là tiền đề chủ trương, hiểu văn hoàng đế trước nguyên mười một năm. Lúc đó lão hủ sơ mặc cho thái tử phụ sự, tiền đề triệu lão hủ vào Vị Ương cung. Tứ lão hủ xem một phong quyền sách, cũng sao chép lấy chuyển hiện Hoàng thái tử."

"Cái gì quyền sách?" Lưu ngao hỏi.

"Này phong quyền sách viết chính là lúc đó mặc cho Lương vương Thái phó bác sĩ quan, Cổ Nghị một phong mật tấu. Chương đề là (luận trị an sách). Cổ Nghị nói, thiên hạ ngày nay tình thế giống như khắp nơi cùi khô. Đại hân thiên hạ đang nằm đang cùi khô bên trên."

"Cổ Nghị, không phải liền cái kia xuất thân Lạc Dương phố phường tiểu tử sao? Nhất quán chuyện giết gân, danh dự không tốt a."

Lưu ngao lại một lần đánh gãy triều sai, bên cạnh một ít đại thần gật đầu tán thành.

Triều sai lắc lắc đầu nuốt ngụm nước bọt, cho thấy hắn ở ngọt ngọt lửa giận trong lòng.

"Năm đó (luận trị an sách) xác thực là Cổ Nghị được tiên đế chỉ chúc mà làm (sách) bên trong đưa ra căn bản vấn đề có ba. Phân biệt là lưu dân vấn đề, tước phiên vấn đề cùng chống lại Hung Nô vấn đề."

Sách bên trong kiến nghị điều trần, tỷ như vì phòng bị chư hầu, mở rộng Lương quốc đất phong. Lấy Lương vương trú đóng ở Lương quốc lấy bình vệ quan bên trong, làm lớn tề quốc vì sáu tiểu quốc. Phân Hoài Nam một quốc gia vì tam quốc, những thứ này đều là tiên đế vì ngày mai tước phiên làm chuẩn bị cố vốn kế sách."

"Triều đại phu, Cổ Nghị năm đó cái kia luận trị an sách. Người có thể Văn lại sao chép một số phần, cho đang ngồi đều phát một phát nhìn một chút."

Lưu Khải liếc nhìn quần thần phân phó nói.

"Thần, tuân theo chỉ."

Dừng một chút triều sai lại nói.

"Kim hân chỉ thiên hạ đã chia ra làm nhiều, thiên hạ năm mươi bốn quận. Cùng họ chư vương chiếm hữu thiên hạ ba mươi chín quận, mà bệ hạ trị dưới bất quá mười lăm quận. Chỉ liền đại hân thổ địa nhân khẩu mà nói, chư hầu vương liền chiếm hai phần ba."

Ta nhà Hán chư hầu phân phong chế độ, chủ ý là lấy thiên tử làm trung tâm. Để chư vương làm thiên tử bờ dậu cùng phụ tá. Nhưng là mỗi cái chư hầu vương đây? Lẽ ra cùng mệnh quan triều đình như thế đều là thiên tử phó thần, nhưng là một ít to nhỏ chư vương môn. Lên ngựa điều quân, xuống ngựa

trì dân. Tùy ý quyền sinh quyền sát trong tay, tự ý làm việc. Bất luận chuyện gì chưa bao giờ hướng về triều đình bẩm báo, có mấy người thậm chí mục không có vua trên. Mấy chục năm không vào triều cung phụng, liền Hoàng thái hậu cũng không đến cận bái. Nhà Hán chỉ lệnh cấm từ lâu không thể thông hành ở chư hầu các quốc gia. Tiếp tục như vậy, e sợ sớm muộn những này các nước chư hầu muốn biến thành quốc bên trong quốc gia. Cho tới tái diễn xuân thu chiến quốc thiên hạ đại loạn cục diện."

"Bệ hạ, thần cho một lời khuyên."

Trung úy trần gia ôm hốt bản đi lên phía trước khom người cúi xuống.

"Nói "

"Bệ hạ vừa mới đăng lâm đại vị vẫn còn không lâu, nâng chính ứng đẹp an Định Tường cùng làm chủ. Hiện nay tứ hải một độc chiếm thiên hạ thái bình, liệt vương chư hầu cùng bệ hạ có cốt nhục chi thân. Càng nghĩ dĩ hòa vi quý, triều sai những này ngôn luận chuyện giết gán. Có phiên loạn gây xích mích chi hiểm."

"Xin hỏi trung úy đại nhân. Hán lập quốc mấy chục năm qua chưa từng chân chính yên ổn qua."

"Triều đại phu, người có ý gì?"

Trần gia kích chỉ hỏi.

"Cao tổ trên đời mười năm, khác phái chư hầu phản giả chín lên. Văn hoàng đế tại vị hai mươi năm, trước tiên có Tề Bắc vương lưu hưng cư mưu phản. Ba năm qua đi, lại có Hoài Nam Vương lưu trường làm loạn."

"Vậy người cho rằng hiện nay ai sẽ tạo phản?"

Các đại thần có bắt đầu nghị luận, tiếng ông ông huyền não rất trên.

"Thí dụ như hiện nay Ngô vương lưu tị."

Triều sai lời này vừa nói ra, to lớn tuyên trong phòng nhất thời yên tĩnh lại. Quần thần môn đều kinh ngạc nhìn triều sai, không biết vị lão tiên sinh này cái nào thẳng thần gặp sự cố , trước mặt mọi người chỉ trích thiên hạ ngày nay đệ nhất Phiên Vương.

"Bệ hạ, Ngự Sử đại phu như vậy làm đình chỉ trích tại vị Phiên Vương, phạm thượng ly gián hoàng thân. Thỉnh bệ hạ dưới chỉ trách phạt."

"Bệ hạ, thiên hạ ngày nay thái bình. Ngô vương lưu tị chính là cao hoàng đế cháu ruột, vừa là hiếu văn hoàng đế đường huynh, lại là bệ hạ đường bá phụ. Năm đó cao hoàng đế định thiên hạ sau, Cửu Giang Vương Anh Bố tạo phản. Ngô vương lưu tị thân ở chiến trường, đang đứng chiến công. Phong quốc chi quận năm mươi thành, chính là cao hoàng đế chính mồm phong. Ngô vương nhiều năm không vào triều cũng là bởi vì tiền đế thương cảm bởi người có tuổi lão, chuẩn không triều."

Như bệ hạ triệu kiến có thể dưới chỉ tuyên triệu, há có thể dung ở ngoài thần tự ý luận bệ hạ việc nhà, ly gián hoàng thân cốt nhục tình thân."

Lưu Khải liếc mắt nhìn bẩm tấu lên đại sự lệnh lật bí.

"Ngày hôm nay là đình nghị, tức là đình nghị liền nói giả vô tội. Trẫm xem mọi người vẫn là trước tiên bình tĩnh, nhiều nghe nghe người ta nói. Suy nghĩ nhiều nghĩ, lại nói quá mức, liền nói vậy thôi."

Lật bí bắt đầu đi đánh phải khom người lui ra.

"Cao hoàng đế phong Ngô vương thời từng nói, vọng khí giả nói trẫm sau khi chết ngũ mươi năm sau đông nam có người tạo phản, không phải là người chứ."

Nhiều năm qua Ngô vương không chỉ có không vào triều yết kiến, hơn nữa làm trái quân thần chi lễ."

Triều sai hướng về trong tay áo móc ra một tấm thẻu gắm quyền sách, triển khai nói.

"Vốn thụ nhận được mật báo, Ngô vương tự tin địa đại tài phong. Vẫn ở chiêu mộ du hiệp, chinh võ luyện binh thật có gây rối chi đồ. Ngô vương còn lén lút xâu chuỗi cái khác một số Phiên Vương, ở hấn xúi giục bên dưới. Giao tây vương, Sở vương, Tề vương cũng đều là xa hoa dâm dật không tôn hán luật."

Ăn mòn quốc địa, từng bước xâm chiếm không người chi thổ. Đến nỗi công nhiên trực xuất triều đình thủ mục, quất triều đình quan lại.

Vì thần sở dĩ sửa chữa hán Chương thứ 30 con, chính là vì lập pháp củ hặc, phạm chư hầu vương phạm pháp. Không chỉ có nên cùng thứ dân cùng tội, hơn nữa nên căn cứ khuyết điểm trình độ, tước đoạt đất phong. Đây chính là tước phiên sách chủ yếu mệnh ý."

"Cái này tước phiên sách, trẫm nhìn hấn thực tế ý tứ chính là tám chữ, lệnh tôn cường quốc, trừng trị không hợp pháp. Triều sai đại phu cái này tước phiên sách vẫn có đạo lý, cái này tước phiên đại sách quan hệ đến đại hấn đế quốc lập quốc căn bản, xem ra thị phi đến thi hành."

"Chúng thần tuân theo chỉ."

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Phục tùng cùng hoảng sợ

Bánh xe lịch sử không ngừng về phía trước tiến lên, tất cả trở ngại sự vật của nó sẽ bị vô tình nghiền thành bột phấn. Tất cả tự cho là mạnh mẽ gia hỏa cũng giống như là bánh xe trước bộ ngựa, cuối cùng hướng đi diệt vận mệnh. Lịch sử nó dùng chính mình phương thức đặc biệt ghi lại quốc gia cùng nhân vật truyện ký, vĩnh viễn không thôi.

Mặt trời chiều ngã về tây, hoả hồng ánh nắng chiều chiếu rọi bầu trời như hỏa. Bận rộn một ngày hộ nông dân môn mang theo bùn đất mùi thơm ngát cùng một thân uể oải đi trở về điền trang. Khổ cực làm lụng trá làm mỗi người thể lực, bất quá nụ cười nhưng từ chưa biến mất ở khuôn mặt của bọn họ.

Được mùa, màu vàng óng sáng lúa từng mảng từng mảng biến mất. Lộ ra sinh đường nhà Hán từ thổ địa, cuối cùng ở lại địa bên trong đám người chính đang gói thu hoạch lúa mạch. Xa xa dưới sườn núi, Hung Nô các hán tử chính đang vây xem chính mình nhà mới. Ở rất nhiều năm lẻ vài người Hung nô bây giờ cũng ở lên nhà Hán từ nhà ngói.

Batu một bên nhìn nhà này hồng gạch thể ra nhà một bên hướng về trong miệng nhét thịt dê. Hiện tại tháng ngày hán rất thỏa mãn, từ bình tháng ngày để hán cùng hán tộc nhân nhận hết khuất nhục. Những ngày đó nương theo bọn họ chỉ có roi da cùng đói bụng. Batu từ trong đáy lòng cảm tạ cái này gây yếu Hưu gia. Là hán đem mình cùng tộc nhân từ roi da dưới giải cứu ra, ở Vân gia trang từ bọn họ không có nhìn thấy sỉ nhục cùng căm thù, được chính là tôn trọng cùng thân mật.

Hiện tại tháng ngày so với trên thảo nguyên còn nhanh hơn hoạt chút, chỉ ít trong tộc em bé có thể ăn no, mặc ấm. Đây là một cái hợp lệ bộ lạc thủ lĩnh quan trọng nhất trách nhiệm, Batu hi vọng cuộc sống như thế vĩnh viễn qua xuống.

Chăn dê đám hải tử trở về, bọn họ hô cùng dương đàn giống nhau ở thảo nguyên quê nhà như thế. Trên thảo nguyên trẻ con từ nhỏ chính là chăn dê, thật giống như Lang Thiên ăn sống thịt dương trời sinh ăn cỏ như thế.

Thế nhưng Batu không dám đem mây may lang hung tàn lộ ra, bởi vì Hưu gia là hòa ái cũng là đáng sợ. Bên cạnh hán dũng sĩ có thể dễ dàng bắn giết trên trời chim nhạn, bên cạnh hán con báo có thể đối phó hung ác nhất sói đói. Thương Hổ hung ác, Thương Hùng dũng mãnh, chim điêu hâu bình tĩnh đều lệnh Batu sâu sắc kiêng kỵ, chớ đừng nói chỉ là cái kia gọi huyền thiên người bí ẩn. Hán không nghi ngờ chút nào, chỉ cần vị này Hưu gia ra lệnh một tiếng, hòa bình cùng an bình lập tức liền sẽ trở thành máu tanh cùng giết chóc, giống nhau trên thảo nguyên đêm ấy. Một cái ủng có mấy trăm dũng sĩ bộ lạc chỉ còn dư lại hơn 200 người già trẻ em, qua khuất nhục từ bình sinh hoạt.

Không thể trở thành lang trước vẫn là làm một cái nghe lời cầu đến hay lắm, chỉ ít như vậy có thể tiếp tục sinh sống, tổ tiên huyết mạch cần muốn truyền thừa, Côn Luân thần trước sau sẽ phù hộ hán con dân.

Vân Khiếu giảm màu sắc rực rỡ xin xắn gạch khối hướng đi người Hung nô trụ sở, phía sau theo thương thị huynh đệ huyền thiên cùng chủy sắt lớn.

Tuyệt đối phục tùng đến từ chính tuyệt đối hoảng sợ, Vân Khiếu biết rõ điểm này. Đối xử những kia lấy lang vì đồ đảng gia hỏa, hiền lành cùng uy hiếp đồng dạng trọng yếu. Cầu cho ăn no sẽ rụng đuôi, lang cho ăn no sẽ cắn người. Chỉ có trong tay mang theo dao bầu, hung ác tài lang mới sẽ cụp đuôi, ngoan ngoãn làm cầu.

Vân gia hộ nông dân thật giống như là một đám cừu, một đám sói đói nằm ngoài dương bên người trước sau là không an toàn. Biện pháp duy nhất chính là mục dương nhân trong tay mang theo súng săn, như vậy sói đói mới sẽ biến thành mục dương khuyến, bảo vệ dương đàn không gặp cái khác sói đói tập kích.

Vì lẽ đó Vân Khiếu mới sẽ để chim điêu hâu bắn giết hùng ưng, vì lẽ đó Thương Hùng mới sẽ xảy ra xé ra một con sói. Làm Thương Hổ hung ác ánh mắt đảo qua những Hung Nô đó hán tử thời điểm, bọn họ đều sẽ mí mắt buông xuống. Vân Khiếu biết đây là sợ hãi biểu hiện, để những này lang có sợ hãi là một chuyện tốt.

Xin xắn điều bên trong đại hỏa đã thiêu đốt hơn mười ngày, phụ cận núi rừng đều bao trùm một tầng hắc hôi. Vân Khiếu dẫn dò Batu tìm người dùng nước lạnh đem điều hỏa tắt, đẩy ra phong điều lò gạch. Một đồng lớn màu đen đỏ vật liền hiện ra, Vân Khiếu nhặt lên một khối cẩn thận tỉ mỉ. Không sai, chính mình năm đó ở Sơn Tây nhìn thấy luyện than cốc công nghệ vẫn là nhớ không lầm.

Ở xin xắn điều bên trong dùng hồng gạch xây thành một toà lò cao, mượn điều lò một bên tường châm lửa khổng nhân công châm lửa, đem chất đồng ở điều bên trong luyện than cốc môi nhen lửa, dựa vào luyện than cốc môi bản thân thiêu đốt nhiệt lượng trực tiếp đem môi đun nóng môi thiêu đốt sản sinh

khí thải chưa cháy hết lượng lớn môi chiết xuất kết quả hình thành nhiệt khí lưu, kinh điều thất chếch bích đạo hỏa đạo tiếp tục thiêu đốt, cũng đem bộ phận nhiệt truyền vào điều bên trong.

Ròng rã đốt mười một ngày, Vân Khiếu thoả mãn xem trong tay than cốc. Có những này than cốc, luyện được chút cương đến không phải đặc biệt khó khăn.

"Chuyện sắt lớn, người tìm người đến đem những này than cốc đều chờ về đi. Đánh thép người là người trong nghề, biết những thứ đồ này ý vị như thế nào."

Chuyện sắt lớn cẩn thận nhìn một chút trong tay than cốc, có chút không rõ. Trời cao là công bằng, nếu cho hắn cường tráng thể phách thì sẽ không cho hắn thông minh đại não. Nếu như đồng thời nắm giữ hai thứ đồ này, như vậy ở nơi nào đều đem là vương.

Rốt cục đến rồi, lịch sử sẽ không bởi vì Vân Khiếu muốn làm trư ý nghĩ mà thay đổi quỹ tích.

Như sách lịch sử trên ghi chép giống như vậy, triều sai vẫn là lên đạo kia trừ danh tước phiên sách. Sau ba tháng, đại hán trên đất sẽ có bảy cái Vương gia bởi vì bắt mất cái này chính lệnh mà liên quyết tạo phản. Gió tanh mưa máu vô số đầu người rơi xuống đất, đang ở trước mắt mà Vân Khiếu nhưng cái gì đều làm không được.

"Ngư lão, không biết công phái có được hay không chế tạo binh khí?"

"Chuyện sắt lớn chính là chế tạo binh khí hảo thủ, cừ tử muốn rèn đúc binh khí làm cái gì. Chẳng lẽ... Ngài nghĩ..."

"Không cần loạn đoán, ta không có tạo phản tâm tư. Kiếm yêu phi công không phải lý tưởng của ta, qua trư như thể sinh hoạt ăn no chờ chết mới là mục tiêu cuộc sống của ta. Bất quá tạo phản người chung quy vẫn có, hoàng đế bảo tọa sức hấp dẫn quá lớn. Đều sẽ có một ít tự cho là đúng gia hỏa muốn tới ngôi lên, hãy chờ xem tước phiên ra lệnh, ba tháng khẳng định có không cam lòng Vương gia tạo phản."

Ta là hầu tước, tự nhiên sẽ ứng chiếu tông quân. Không chỉ ta, liền ngay cả ta hộ nông dân môn cũng sẽ bị mộ binh. Cũng không thể để bọn họ cảm phần cái xiên cùng kẻ địch tác chiến đi."

"Quân giới giam sẽ có chế tạo vũ khí phối phát, cái này không cần chúng ta tự mình động thủ đi. Huống hồ một mình chế tạo quân giới là xúc phạm đại hán điều luật, truy cứu lên cũng phiền phức."

"Yên tâm ta sẽ không tìm cái kia phiền phức, ta chỉ là muốn làm một ít chính mình đồ chơi nhỏ. Lại nói ta vì hộ vệ của chính mình đánh tới ba, năm đem binh khí vẫn là có thể, chỉ cần không quy mô lớn chế tạo liền không thành vấn đề."

Xem trong tay kỳ quái bản vẽ, ngư lão thể nào đều không làm rõ được loại này gọi là bản đồ cùng chai móng ngựa đồ vật là làm gì công dụng. Mà mã tấu vì sao lại là uốn lượn, còn đơn mặt khai nhận. Người Hán kiếm có thể đều là song mặt khai nhận, cùng điểm này ngư lão nghĩ mãi mà không ra.

"Cừ tử, binh khí giới có câu danh ngôn. Gọi là đâm chết chém thương. Ám sát mang đến xuyên qua thương thông thường có thể dễ dàng đem một người giết chết, mà chém phách mang đến thương tổn thông thường đều sẽ khôi phục, đây là chế tạo binh khí thường thức. Vì lẽ đó nhiều năm qua, người Hán binh khí mới sẽ lấy mâu cùng kiếm làm chủ."

"Ta đương nhiên biết đâm chết chém thương, thế nhưng đâm chết tiền đề là muốn đâm tới đối thủ. Cái gọi là dài một tấc một tấc mạnh, song mặt khai nhận kiếm là làm không dài, người đây biết trường kiếm ở trên chiến trường rất dễ dàng bị gãy."

Này ** đao là đơn mặt khai nhận, trên căn bản sẽ không bị gãy. Hình cung lưỡi đao có thể thêm đại thiết cát diện tích, đối đối thủ thân thể tiến hành liên tục phá hoại. Kỳ binh có mã lực xung kích, đang phối hợp trên loại này loan đao, có thể dễ dàng đem một người chém làm hai đoạn. Chớ đừng nói chỉ là đao này thân dày đủ so kiếm dài ra 4 tấc, kỳ binh va chạm nhau thời điểm cũng sẽ so với người khác trước tiên đâm tới đối thủ."

Ngư lão làm lại xem kỹ bản vẽ, hắn cảm giác mình mấy chục năm kinh nghiệm ở vị này trước mặt Hầu gia chính là vườn trẻ trình độ. Nhìn lại một chút loại kia gọi là lang nha bổng gia hỏa, thô to bổng trên người che kín sắc nhọn trừu gai. Ngư lão phỏng chừng chỉ là bị quét một cái liền sẽ bị mang đi nửa cân thịt xuống.

"Không cần nhìn, loại này gọi là lang nha bổng đồ vật chính là cho chuyện sắt lớn cùng Thương Hùng chuẩn bị. Nhẹ mã tấu không thích hợp bọn họ, thô lỗ lang nha bổng mới là bọn họ yêu nhất. Tất cả binh khí ở thô to lang nha bổng trước mặt đều là trò cười, bất kỳ võ kỹ đều sẽ bị đập thành thịt vụn. Dốc hết toàn lực không chỉ là nói một chút, lực lớn vô cùng xưa nay đều là trên chiến trường sự tồn tại vô địch."

Ngư lão cảm bản vẽ bừa bộn thì thầm đi ra ngoài, mỗi một lần cùng vị này đòi mới cừ tử nói chuyện đều sẽ lật đồ hán tri thức kết cấu, sau đó quả chính là hán tư duy hiện tại phi thường hỗn loạn. Mấy lần trăm tư thời điểm đều suýt chút nữa đi vào nữ bê, may mà bên cạnh đệ tử nhắc nhở mới không có phạm vào lão không tu sai lầm lớn.

Gần nhất vẫn rất bận, Vân Khiếu quyết định khai một cái chính mình. Điền trang trên giết một cái đại lợn béo, tối hôm nay muốn bộc lộ tài năng, không biết đã lâu không có làm sườn xào chua ngọt cùng thủy luộc miếng thịt có còn hay không trước đây mùi vị. Rốt cục ở đại hán cho tới hậu thế đồ gia vị, lòng ngứa ngáy không phải một ngày.

Đã từng thử cầm đèn thui lùi lóp đường áo làm một hồi, mùi vị đó liền tiểu Bạch cũng không muốn thường chiếc thứ hai. Cuối cùng trực tiếp kín đáo đưa cho tốt khẩu vị Vệ Thanh, Vệ Thanh là đứa trẻ tốt. Không biết là bởi vì từ nhỏ chịu đói nguyên nhân vẫn là trường thân thể nguyên nhân, đứa nhỏ này đến cái gì ăn cái gì, rất được một đám đầu bếp nữ yêu thích, nghe nói gần nhất thu được nhà bếp phụ quét đường mỹ dự.

Vệ thăm vẫn kiên trì đem một đám đầu bếp nữ đuổi ra ngoài, hiện tại vệ thăm là việc đáng làm thì phải làm sau lão đại. Nàng kiên trì cho rằng ở Vân Khiếu không có đón đầu trước, sau là nàng lãnh địa. Tất cả Vân Khiếu làm ra ăn ngon thực, cũng phải trước tiên do nàng lão nhân gia nắm giữ, sau đó ở coi nội dung vở kịch phát triển cần dạy cho đầu bếp nữ.

Làm như vậy trực tiếp hậu quả chính là Lưu Khai mang đi mấy cái đầu bếp nữ chỉ có thể làm bánh bao, bây giờ nghe nói trong cung nương nương môn ăn bánh bao đều sắp ăn ỏi ra. Hiện tại Vị Ương cung bầu trời cả ngày bỗng bành một luồng nồng đậm bánh bao thịt mùi vị, bình thường đại thần không phải ngự tứ mà không được thực.

Trong triều rất nhiều tốt miệng đại thần đều là mượn cơ đến Cam Tuyền Cung thị sát, còn đều là vô tình hay cố ý đến Vân gia trang tử quyét com, há mồm cần thiết ăn bánh bao, đối với đầu hũ các loại (chờ) mới mẻ nguyên liệu nấu ăn làm xem thường hình, bất quá ném trái hai cái ma bà đầu hũ sau khi, cái muối liền vẫn mãnh bạo, cuối cùng đều đem đầu lưỡi nhỏ lão trường, hướng về Vân Khiếu thảo uống rượu.

Vân gia chung tửu hiện tại là Trường An trên thị trường hút hàng nhất thương phẩm, rất nhiều công khanh vương hầu quân sự biến đổi pháp thỉnh lão Dur ăn uống chính là vì làm ra một hũ từ Vân gia chung tửu. Hiện tại lão Dur hành thị tăng giá, cũng không tiếp tục là cái kia giáo phường ty ra nô tài dạng, Vương phủ quân sự nhìn thấy lão Dur đều là cúi đầu khom lưng, xưng huynh gọi đệ.

Kỳ thực những vương hầu này công khanh cũng không muốn hạ mình hàng quý tới đây cái chỉ có lục phẩm quan văn Hầu phủ trên, chỉ có điều là bởi vì Vân Khiếu cả ngày ngồi xồm ở điện trang bên trong, cửa lớn không ra cổng trong không bước, một bộ đại tiểu thư phái đoàn.

Đánh không lại trong bụng thềm trùng, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là ra hạ sách này.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Đêm yến

Ném trái thường trong nồi lớn xương sườn, luộc một cái buổi chiều vẫn tính tạm tạm. Ai, có phải là nên đem nồi áp suất như thế nghịch thiên đồ vật mà ra. Bịt kín là cái vấn đề, gia công công nghệ cũng là vấn đề, Vân Khiếu suy nghĩ nhiều lần vẫn là quyết định tính . Đồ chơi kia dễ dàng nổ tung quá nguy hiểm.

Thiếu nóng dầu trước tiên bỏ vào một điểm hoa tiêu nổ ra hương vị, chỉ là này đạo thứ nhất công tự. Ở một bên giúp trừ Vệ Thanh liền lưu lại ngậm nước. Một đạo sườn kho ra nồi thời điểm, tương lai đại Tư Mã đại tướng quân đã ngậm nước phân tán. Hầu kết không ngừng nhún, một đôi mắt tội nghiệp nhìn Vân Khiếu. Ai, tiểu tử này là từ nhỏ đối bụng làm hỏng. Thật tốt thịnh một đại bát cho Vệ Thanh, chính là đang tuổi lớn.

"Người liền sùng hấn đi."

Vệ thăm cười uống uống vỗ một cái Vệ Thanh đầu.

Vệ Thanh vui mừng bụng một đại bát sườn xào chua ngọt chạy ra ngoài, Vân Khiếu bắt đắc dĩ lắc lắc đầu. Bởi vì hắn nhìn thấy góc phòng nằm ở đình một đen một trắng hai bóng người đồng thời biến mất rồi.

Không quản bọn họ còn có một đạo thủy luộc miếng thịt đây.

Vệ Thanh thở hồng hộc chạy đến vệ gian phòng.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ mở cửa nhanh. Vân hầu làm ăn ngon, mở cửa nhanh nha."

Vệ kéo cửa phòng ra, một cái tát đánh vào Vệ Thanh trên đầu.

"Quý gào gì gọi, đem tiểu Bạch gọi ra còn có chúng ta ăn?"

Tỷ đệ hai đồng loạt nhìn bốn phía, giống như hai cái đặc vụ ở chấp đầu.

Vệ đem Vệ Thanh vút vào phòng, cũng không để ý nâng đưa tay tóm một khối xương sườn bắt đầu gặm. Vệ Thanh cũng không cam lòng yếu thế, kiểm một khối cũng bắt đầu đại tước.

"May là tiểu Bạch không nhìn thấy, bị nó nhìn thấy lại không có chúng ta phần tỷ tỷ ăn ngon thật. Tỷ tỷ người tại sao xem đình?"

Nhìn thấy xà nhà trên đôi kia xanh mượt con mắt, Vệ Thanh theo bản năng ôm sát trong lồng ngực đào bát. Tiểu Bạch từ xà nhà trên bình hạ xuống, một móng vuốt lay mờ Vệ Thanh che chở đào bát tay. Năm tuổi hài tử còn không là hơn một trăm cân đã thú đối thủ, Vệ Thanh vô cùng hối hận tại sao tiểu Bạch lúc nhỏ không có bóp chết người này.

Đồng thời cũng kỳ quái tại sao chính mình mỗi ngày ăn nhiều như vậy, vẫn không có cái này bạch mao súc sinh trưởng nhanh, không qua thời gian hơn nửa năm cái tên này lại có thể lớn như vậy.

Tiểu Bạch quay về Vệ thị tỷ đệ thử một cái nha, xem như là chào hỏi. Ngửi một cái thơm nức sườn xào chua ngọt, mở ra miệng rộng vừa muốn cắn, một cái bay trào bay đến đào bát liền bay lên. Tiểu Bạch rõ ràng sợ hãi, theo bay trào dây thừng tìm tới làm ác đầu nguồn.

Là ai ăn gan hùm mật báo. Ạch... Hùng tâm con cạp đảm. Có can đảm đoạt đồ ăn trước miệng hổ, a không đúng là báo khẩu cướp đồ ăn. Toàn bộ Vân gia có can đảm như thế làm chỉ có một người, huyền thiên.

Tiểu Bạch con người co rút lại, miêu khoa động vật hộ thực bản năng đề cao nó đột nhiên nhảy lên. Huyền sáng sớm có phòng bị, đào bát tới tay một cái vượn mình liền xuyên lên đỉnh. Trước khi đi, quay về tiểu Bạch triển lộ một cái nụ cười mê người.

Tiểu Bạch bị phần găm lên giận dữ, xuyên cửa sổ mà ra truy tìm huyền thiên. Ngày hôm nay nhất định phải cắn chết tên đáng chết này.

Nhìn một trước một sau ra ngoài một người một báo, Vệ Thanh tiếp tục găm găm trong tay mình xương sườn. Vệ tức giận cầm trong tay xương sườn một suất, tức giận ngồi ở trên ghế.

Vệ Thanh vừa muốn bám thân đi kiểm, cơ linh Vượng Tài đã nhanh chân đến trước.

"Mẹ kiếp, tiểu Bạch đến thời điểm thế nào không gặp người nhanh như vậy."

"Tỷ đừng nóng giận, ai ăn cái kia bát xương sườn không chắc là chuyện tốt. Ta ở bát đáy thả một lượng lớn ba đậu, vì lẽ đó..."

"Người muốn chết rồi, chúng ta cũng ăn."

"Ta ở bát đáy thả, trên đỉnh hai cái không có vấn đề."

Huyền thiên ngồi ở một cái cây nhỏ đỉnh, theo gió lay động ăn xương sườn. Thỉnh thoảng hướng về thụ dưới tiểu Bạch ném ra một cái mỉm cười cùng một cái xương sườn. Tiểu Bạch dưới tàng cây nghe răng trợn mắt hận không thể xé nát người này, đáng tiếc cây nhỏ quá nhỏ chính mình không bò lên nổi, chỉ có thể trên đất giương mắt nhìn gào thét phát tiết chính mình bất mãn trong lòng.

Huyền thiên trong lòng phi thường vui sướng, rốt cục báo thù. Còn có cái gì so với găm xương sườn, nhìn kẻ thù tức chết đến vui sướng. Nhưng là ăn được cuối cùng thời điểm, phát hiện trong bát có một loại màu đen đậu đỏ tử, còn có một chút nhĩ ngọt. Loại này mùi vị rất quen thuộc, đáng về cũng rất quen thuộc, ngược lại là các loại cảm giác quen thuộc.

Cái bụng cùng đầu óc đồng thời nhớ lại loại này hạt đậu, "Bỏ ~~~~~" trong thân thể sau thiên dưới bộ phát sinh một tia tiếng vang, âm thanh sắc bén dài nhỏ dư âm vờn quanh.

Vừa định nhảy đến những khác trên cây, tiếc rằng theo gió chấp chôn cây nhỏ căn bản không có nơi mượn lực. Nhảy xuống kết quả rất khả năng là bị tiểu Bạch cắn chết, súc sinh này luôn luôn hộ thực hơn nữa đối với mình oán niệm cực sâu. Cái bụng đã càng ngày càng không bị khống chế "Vệ Thanh ta muốn đánh chết người."

"Hất xì." Vệ Thanh quay đầu lại đánh một cái to lớn hất xì. Xoa xoa mũi. Tiếp tục mò thủy lục miếng thịt, Vân Khiếu gấp một khối xương sườn phóng tới Vệ Thanh trong bát, vỗ vỗ hán đầu ra hiệu hán ăn nhiều một chút.

Giữa lúc Vân Khiếu hưởng dụng xương sườn hương thơm cùng miếng thịt ma cay thời, thành Trường An đã gõ vang lên tinh nhai cổ. Thành Trường An phủ tên lính cùng sai dịch y lệ đóng phố chợ cửa lớn, một ngày một nhọc Trường An người thổi tắt đèn, dần dần tiến vào mộng đẹp.

Vị Ương cung bên trong đèn đuốc sáng choang, nội thị cung nữ lặng yên không một tiếng động đứng ở thật dài địa môn lang dưới, lắng nghe trong cung tiệc rượu trên não động. Luôn luôn lấy đơn giản xưng Lưu Khải ngày hôm nay đại bài buổi tiệc, bởi vì Lương vương vào kinh.

Lương vương Lưu Vũ là Lưu Khải thân đệ đệ, năm nay vừa mới hai mươi hai tuổi. Sinh dáng vẻ đường đường rất được Hoàng thái hậu yêu thích, nếu như không phải năm đó tuổi quá mức bé nhỏ. Lưu Khải lại là trưởng tử, này Vị Ương cung chủ nhân có thể sẽ là cái này tuổi trẻ Lương vương tới làm.

Vì ghen tiếp Lương vương vào kinh, Hoàng thái hậu đặc biệt triệu chính mình cháu trai Đậu Anh tiến cung xử lý cuộc thịnh yến này. Rồi thành mười dặm, Lưu Khải càng là thần điều khiển đuổi trước tới đón tiếp, có thể nói vinh sùng đến cực điểm.

"Nương, hài nhi ở Lương quốc vô cùng nhớ nhung mẫu thân còn có tỷ tỷ. Hài nhi để bên trong sử lệnh đưa tới quả lê ngài ăn sao. Cái kia quả lê thủy nộn, ăn thơm ngọt chỉ là không thích hợp bảo tồn. Nếu như mẫu thân dùng tốt, sang năm hài tử lại tiến vào một ít đến."

"Hay, hay tốt. Vũ nhi hữu tâm, nương cũng nhớ người a. Quả lê, ly tử. Nương vừa nghe thấy quả lê hương vị liền nghĩ tới cách xa ở phong quốc nhi tử."

"Ai nha nương, Vũ đệ không dễ dàng trở về một lần. Chúng ta cũng hiếm thấy như thế đoàn viên, ngài xem ngài còn nói những kia chuyện thương tâm."

Đệ đệ a, cái này người chưa từng ăn đi. Hiện tại đây chính là chúng ta thành Trường An tối được tiếp đãi đồ ăn, ta trong phủ đầu bếp cũng học làm một chút, chính là không có vân Hàu gia loại kia mùi vị.

Chúng ta bệ hạ muốn tới Vân gia đầu bếp nữ, nghe nói làm cũng chỉ có vân hàu làm bảy, tám phân mùi vị. Cái này Đậu Anh cũng không biết là thế nào làm, cũng không đem vân hàu làm ra cho chúng ta làm đồ ăn. Một cái lục phẩm nhân hạ Hàu gia, để hân cho chúng ta làm đồ ăn đó là cất nhắc hân."

Quán Đào Công Chúa tóm một cái bánh bao đưa cho Lưu Vũ, Lưu Vũ uống một bụng tửu vừa vặn cái bụng không. Cầm lấy bánh bao liền cắn một ngụm lớn, không ngừng gật đầu nói: "Tỷ tỷ, này bánh bao xác thực ăn ngon. Cái này vân hàu là người nào, thế nào trước đây xưa nay chưa từng nghe nói. Mới lên cấp hầu?"

"Há, nửa năm trước hân từ Hung Nô phúc địa ám sát tả đa số úy. Đồng thời dẫn theo đầu người cùng kim bài trở về, thẩm xem hân tuổi còn trẻ có như thế đứng cảm lợi dụng hân dòng họ phong làm vân hàu. Hiện tại ở Cam Tuyền Cung mặc cho ngự mã giam chủ sự, người khoan hãy nói. Thẩm đi qua nhà hân, nhà hân đồ ăn xác thực là chúng ta đại hân nhất tuyệt. Đậu Anh xác thực là gặp khó xử, để một vị hầu tước đến cho chúng ta làm cơm bát hòa lễ chế. Không có quan hệ, Đậu Anh."

"Thần ở."

"Cái kia truyền chỉ... Bắt đầu từ ngày mai giá đi Cam Tuyền Cung, thái hậu, Lương vương, Quán Đào Công Chúa chúng ta đều đi. Chúng ta đi hân Vân gia trang tử đi ăn, như vậy sẽ không có không hợp lễ chế vấn đề. Nương ngài không biết, loại kia gọi là đậu hũ đồ vật chính là Vân gia làm. Lão gia ngài tuổi không tốt, nhĩ tử mệnh hân cho ngài làm đậu hũ ăn."

"Được, lão thân cũng nhiều năm không xuất cung đi một chút. Mắt bị mù lão thái thái cũng không có cái gì có thể xem, cũng chính là này đồ ăn là một cái nhớ nhưng."

"Ta không đi, nghe nói nhà hân dưỡng con báo đem vệ oản mũi đều trao tổn thương. Lần trước ta nhìn thấy vệ oản toàn bộ mặt đều là sưng."

Quán Đào Công Chúa y ôi tại thái hậu trong lòng ngực, nhanh ba mươi tuổi người còn như cô bé như thế làm nũng.

"Cái này vân hàu thế nào còn dưỡng vật kia a, nghe nói vật kia ăn thịt người a. Cái này vân hàu sẽ không là gieo vạ hương lân người đi, có người như vậy bệ hạ nên rất sớm bỏ. Không thể tùy ý như vậy ** hại bách tính."

"Nương, không có ngài nghĩ tới nghiêm trọng như vậy. Thẩm tận mắt thấy hộ nông dân gia em bé cho cái kia con báo trao ngựa, cái kia con báo còn có cái tùy tùng. Đám hài tử trao xong ngựa, liền cho đám hài tử phát đường ăn. Kết quả cái kia tùy tùng cắt xén những tiểu hài tử kia kẹo, còn bị cái kia con báo giáo huấn một trận."

Vệ oản bọn họ là muốn bắn giết cái kia con báo mới gặp phải phản kích, hân mặt là bị con báo đuôi đánh. Thật nếu như bị cái kia con báo trao một cái, e sợ mệnh đều không có nơi nào còn có thể đến người Quán Đào Công Chúa trước mặt thuật khổ. Cùng hân đồng hành thị vệ cũng bị cái kia con báo đập ngã đi một cái, cũng không có được cái gì đòi mạng thương, thẩm xem cái kia con báo đúng là rất có linh tính. Đi vân Hàu gia, để nương cũng sợ sờ."

Thái hậu vỗ Lưu Khải một cái tát, bởi vì cách khá xa không có vỗ."

"Lão thân có thể không đi mò vật kia, lại cắn lão thân."

"Bệ hạ vừa nói như thế, thần đệ đúng là muốn đi xem, một con dạng gì con báo có thể đề bệ hạ như thế đánh giá."

"Ai, người khoan hãy nói. Cái này Vân gia trang tử người vẫn đúng là đến ngắm nghĩa cẩn thận, nếu theo phú thử mà nói, có thể nói là ta đại hân tối phú thử điền trang. Thẩm trước mấy thời đi thời điểm nhìn, đốt rất nhiều gạch, đang muốn cho hộ nông dân môn nắp ngôi nhà. Ngưu lan bên trong trâu cây có tới hơn 200 đầu, trong chuồng dê dê béo sọc cũng không dưới ngàn con. Phải biết hân thực ấp bắt quá 200 hộ, toàn bộ điền trang cũng là ngàn thanh người."

Thẩm cẩn thận hỏi qua, một năm trước này Vân gia trang tử còn cùng đôi meo. Từng nhà đều có chết đôi người sự tình, thẩm ở Vân gia trang tử nhìn thấy mấy cái lão nhân húp cháo. Thẩm chỉ có điều vỗ vân hàu một cái tát, một cái lão giả lại xông lên cùng thẩm liều mạng. Còn gọii thẩm một đầu một mặt chúc, vệ oản suất chút nữa liền đem người cho chém."

"A, lại dám dùng chúc gọii ngài. Chờ thần đệ đi chém cái này không muốn sống gia hòa." Lưu Vũ nổi giận dùng dùng đứng lên, phảng phất thật sự muốn cầm kiếm đi chém cái kia gọii chúc lão hân."

"Vũ đệ đừng nóng vội. Người lão hân kia nói để thẩm lòng chưa xót a, con trai của hân tôn tử đều chết rồi, lao dịch, thú biên, cơ hàn. Hiện tại chỉ còn dư lại hân một cái vai không thể khiêng tay không thể xách người, vân hàu chuyên môn đem bọn họ tập trung ở trong một cái viện, sắp xếp hộ nông dân nữ nhân đi chăm sóc. Bọn họ là từ trong đáy lòng cảm kích vân hàu, thẩm cái này thiên tử làm không xứng chức a."

"Hảo hảo tại sao lại nói lên cái này đến rồi, bệ hạ người nên phạt."

Quán Đào Công Chúa múc một muỗng tửu kim thuần rót vào Lưu Khải trong chén.

Bạn đang đọc truyện *Hán hùng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Hoàng đế giá lâm

Thương Cảnh Không đến Vân gia truyền chỉ thời điểm, Vân Khiếu chính làm cur ủy hội bác gái việc. Thối một đêm gió núi huyền thiên chảy thật dài thanh nước mũi ở nhảy mũi. Tiểu Bạch con mắt nước long lanh nhìn Vân Khiếu, phảng phất là một cái bị bắt nạt về nhà tìm đại nhân làm chủ hải tử.

Một cái ở trên cây sắc mặt trắng bệch không tới, một cái dưới tàng cây chấp nhất chờ đợi xé nát đối phương.

Vân Khiếu sờ sờ tiểu Bạch đầu.

"Ngày lại làm sao, hai người các ngươi đây là nháo cái nào ra a."

"Ngày hôm qua huyền thiên đoạt tiểu Bạch xương sườn."

Vệ Thanh lăm mồm nói rằng.

Sắc mặt trắng bệch thoi thóp huyền thiên vừa thấy Vệ Thanh, nhất thời tinh thần tỉnh táo. Nếu như không phải có tiểu Bạch tồn dưới tàng cây, e sợ huyền thiên có thể lập tức bính dưới thụ đến bóp chết cái này hai lần cho mình cảm đậu tiểu tử.

"Ngươi còn dám tới. Không có ngươi cảm đậu, lão tử sẽ sợ này bạch mao súc sinh."

"Cái kia ba đậu là được tiểu Bạch, ai bảo nó lão bắt nạt ta. Ngươi cướp tiểu Bạch xương sườn ăn mặc mớ gì đến ta nhi a, lại nói ba đậu ngươi ăn một hồi cũng nên nhận thức. Thế nào lúc này còn ăn a, tiểu Bạch không nhận ra lẽ nào ngươi cũng không nhận ra? Chẳng lẽ ngươi là thích ăn vật này?"

"Tốt ngươi cái Vệ Thanh, xem ta không đem ngươi..."

"Bỏ ~~~~~" âm thanh sắc bén dài nhỏ dư âm vờn quanh.

Bất đắc dĩ Vân Khiếu đối với tiểu Bạch hứa lấy lời nhiều, nói trong nhà đông pha giò còn có một toàn bộ. Nếu như không mau đi trở về, sẽ đưa cho Vệ Thanh. Tiểu Bạch nghe nghe không hiểu không biết, ngược lại phía trước nói tiểu Bạch làm không nghe thấy, nói đến giò thời điểm tiểu Bạch con mắt rõ ràng sáng ngời.

Vân Khiếu cả kinh, lẽ nào cái tên này đã thành tinh, có thể nghe hiểu tiếng người?

Đầy đầu đều đầy rẫy đối với giò vô hạn mơ màng, tiểu Bạch mạnh mẽ trườn trên cây huyền thiên một chút, hơi có chút quân tử a không phải, là con báo báo thù mười năm không muộn ý tứ, ba bước vừa quay đầu lại theo Vân Khiếu về nhà.

Cầm Thương Cảnh Không đưa tới thánh chỉ, Vân Khiếu ở phòng lớn bên trong qua lại tản bộ bước chân. Vạn ác phong kiến thống trị, lão tử lại không có xin ngươi làm mao đến lão tử trong nhà gieo vạ, có mời người ăn cơm còn không nghe nói có bức người mời ăn cơm. Liền thực đơn đều chuẩn bị kỹ càng, còn ghi chú rõ nhỏ hơn bạch bôi tích, nói là Hoàng thái hậu muốn sờ sờ. Tiểu Bạch là công không phải ba bôi tiểu thư, còn muốn chuẩn bị lễ nhạc ca vũ, lão tử cái nào tìm đi. Ngươi cầm lão tử trong nhà làm thiên thượng nhân gian vẫn là hào môn đêm yến?

"Vân hầu không cần phải lo lắng, ca vũ lễ nhạc Cam Tuyền Cung liền có trực tiếp triệu đến là được rồi. Bệ hạ đã ngoài chỉ Cam Tuyền Cung giám, chỉ là lão nô lâm đến thời điểm ngàn độ công công nhiều lần dặn dò, thái hậu muốn ném thư Vân gia mỹ thực. Muốn Hầu gia tự mình xuống bếp, cho Hoàng thái hậu sửa trị một bàn ra đáng đồ ăn, đạo kia mặt bính quyền đậu nha nhất định phải có."

"Mặt bính quyền đậu nha? Hoàng thái hậu đều sắp bảy mươi, lão tử chính là làm nạng cần động sao? Được rồi, ngươi đến xem con trai của ngươi người vợ đi thôi, phỏng chừng lúc sau tết vợ của ngươi cũng nên sinh." Vân Khiếu vô lực phát phát tay.

Không nhân quyền a, vạn ác xã hội phong kiến không có nhân quyền a. Hoàng đế đến nhà ngươi ăn ngươi uống ngươi gieo vạ ngươi, này vẫn là nề mặt ngươi. Đây là thế đạo gì! Ai, vẫn là mau mau chuẩn bị đến quan trọng, hầu hạ không tốt này toàn gia đại hán đệ nhất gia đình còn có đệ nhất mẫu thân, đừng nói nhân quyền chính mình liền mọi người không làm được.

Chất đều ngay lập tức liền phong tỏa Vân gia trang tử, người ngoại lai viên không được đến gần. Đặc biệt là những kia người Hung nô, bị rất xa đuổi tiến vào trong ngọn núi. Ai biết những này người Hung nô có thể hay không dự mưu ám sát hoàng đế Đại Hán. Đương nhiên tiểu Bạch ngoại lệ, hiện tại tiểu Bạch qua tương đương hung hăng. Sau khi ra cửa mặt đều đi theo hơn hai mươi cái đại hán vạm vỡ, các loại (chò) đường ăn hộ nông dân hải tử bị dọa đến giải tán lập tức.

Thái Hoàng Thái Hậu muốn sờ dị thú, ai dám mò đi một cọng lông phùng chừng sẽ bị giết toàn gia. Bất mãn tiểu Bạch một cái tát liền đập cảm đầu tên kia đầy mặt hoa, hàng này lại gắng gượng không cũng vẫn đem mặt khác một con mặt đuổi ra đến để tiểu Bạch tiếp tục phiền.

Vân Khiếu đuổi vội vàng tiến lên ôm lấy đã có chút phát điên tiểu Bạch, đuổi đi rồi cái kia tìm đường chết gia hỏa. Cùng con báo chơi hoành, ngài vẫn đúng là nhân mệnh trường a.

"Chát đều đại nhân, tiểu Bạch là con báo, nhiều người nó sẽ hại người, nếu như trảo tổn thương Hoàng thái hậu..."

Không đợi Vân Khiếu nói xong, chát đều liền ngắt lời nói.

"Vậy thì bắt người Vân gia một môn già trẻ đền mạng."

Mịa nó, đừng nói nhân quyền liền thú quyền đều không có. Dựa vào cái gì nạo lão thái thái kia liền muốn ta Vân gia toàn gia đền mạng. Không có cách nào cùng cái này lưu danh sử sách ác quan câu thông, Vân Khiếu dụ dỗ tiểu Bạch hồi đến nhà bên trong.

Trong nhà hò hét loạn lên, liền đầu tường đều đứng đầy người. Tiểu Bạch rất không vừa ý cái kia mấy cái chiếm lĩnh chính mình đình trệ địa gia hỏa, nóng lòng muốn thử muốn binh đi lên đem bọn họ từng cái đập xuống đến. Ngăn cản tiểu Bạch hành động nhằm chán, Vân Khiếu trở lại phòng ngủ. Theo bọn họ dẫn vật, ngược lại ngày mai mình làm tốt một bàn lớn món ăn là tốt rồi.

Trời sáng rồi, đầy vành mặt đen Vân Khiếu bắt đắc dĩ rời giường. Ông chủ lớn muốn tới dùng cơm, ngủ thẳng tự nhiên tinh chính là cái hy vọng xa vời. Ngày hôm qua một buổi tối bên ngoài đều là người ngưỡng ngựa hí, sợ tiểu Bạch ra ngoài hại người. Đại trời nóng ôm cả người là mao tiểu Bạch một buổi tối, trên người một thân mồ hôi bắn. Hiện tại quan trọng nhất tắm rửa.

Hầu hạ vân hầu tắm rửa chính là hai tên ca cơ, hoa nhường nguyệt thẹn ** đã không thể nói rõ bản chất. Nhưng là vì mao tay lão tại hạ ba đường bắt chuyện, lão tử lại không phải tùy tiện thu cái ngu ăn ba tuổi em bé. Đây mới ra xưởng toàn tự động cũng không thể đánh hai cái nát bia ngắm, Vân Khiếu quả đoán bắt chuyện tiểu Bạch đi vào, hai tên cười duyên yên nhiên ca cơ nhất thời rít gào lên tè ra quần chạy ra ngoài.

Cùng lão tử đấu, các người còn kém điểm.

Cùng tiểu Bạch ở trong nước rút một canh giờ, mãi đến tận chát đều tự mình đến thúc lúc này mới ra ngoài.

Chát đều chính đang chỉ huy người dùng đất vàng lót đạo, Vân Khiếu cho rằng đây chính là ăn no rừng mờ. Vân gia trang từ đường đều là tảng đá xanh lát thành, dày nặng rắn chắc hơn nữa bằng phẳng. Tại sao phải ở phía trên trải lên một tầng đất vàng?

Đại hán đệ nhất gia đình phái đoàn thật sự rất lớn, mấy ngàn tên Vũ Lâm quân sắp xếp ở đạo hai bên đường. Dẫn đầu chính là Đẩu Anh suất lĩnh hơn trăm thớt cao đầu đại mã, màu đỏ tươi áo choàng theo gió phiêu lãng vô cùng bắt mắt.

Mặt sau chính là từng chiếc từng chiếc hào hoa phú quý xe ngựa, lái xe hán tử không có chỗ nào mà không phải là cao to to lớn, kéo xe bảo mã không có chỗ nào mà không phải là màu lông sáng rỡ. Xe gác chuông đồng đình đương vang vọng, nóc trên một loạt bài hoa lệ lưu liễm lung lay lúc lắc.

Một chiếc cao to đồng thau đầu xe bị tám thớt màu trắng ngựa mã dẫn dắt mà đi, hoàng la tán phủ xuống Lưu Khải cùng Lưu Vũ cũng xếp hàng ngồi, chỉ vào Vân gia trang từ chuyện trò vui vẻ.

"Lão tam, người xem những kia không có thu gặt hoa màu. Trẫm xem qua đều là thượng hạng lúa mạch, không có một mẫu chính là thô ráp thử mét. Nếu như ta hán đệ chiếm thiên hạ cũng giống như trước mắt điền trang như thế, ta đại hán thiên hạ liền lại không mề lương chi ưu."

"Bệ hạ, thần đệ có thể nghe nói này lúa mạch chọn địa a. Không phải màu mỡ thổ địa lúa mạch căn bản trường không tốt, bệ hạ cũng bắt công chút đem phi địa đều ban cho cái này vân hầu."

"Lão tam người đây có thể nói sai rồi, trẫm hỏi qua trẫm ban cho vân hầu 2000 mẫu địa phần lớn còn đều là đất bạc màu. Cũng là quái, đất bạc màu trên lúa mạch còn trường tốt như vậy. Lần trước trẫm uống nhiều rồi Vân gia rượu ngon cũng không có nhớ hỏi, lần này nhất định phải để hỏi cho rõ."

"Há, này ngược lại là muốn hỏi cái rõ ràng."

Lương vương Lưu Vũ trong ánh mắt lộ ra mê hoặc vẻ mặt.

Mặt sau là Hoàng thái hậu xe giá, tóc trắng xóa Hoàng thái hậu ngồi ngay ngắn trong xe, quán đảo trường công chúa ở thái hậu bên tai không ngừng mà kể rõ trong mắt nàng Vân gia trang từ. Hoàng thái hậu đậu thị không ngừng mà gật đầu, trên mặt vẻ mặt vô cùng sung sướng.

Mặt sau là liên tiếp có cấp bậc tần phi, đều là lấy lụa trắng che mặt. Lưu trệ ngồi ở Vương thị bên người, vỗ tay báo hay. Chỉ vào Vân gia trang từ cho mẫu thân của chính mình kể rõ ở Vân gia hiểu biết.

"Nương, Vân gia có rất nhiều ăn ngon. Còn có một loại không công đường, gọi đường phen ngâm trong miệng ngọt ngào. Vệ Thanh nơi đó liền có một lúc ta cho mẫu thân yêu cầu một ít đến, loại kia hồng hồng gọi thịt kho tàu thịt cũng ăn thật ngon, sau đó mẫu thân ăn nhiều chút."

Đối với mẫu thân, loại kia gà trống bánh gatô đồ vật nhìn không năng, nhưng là ăn được trong miệng có thể nóng. Người muốn thổi thổi ăn nữa, còn có đông pha giò muốn lấy ra bên trong ** ăn, đậu nha cuốn lấy mỏng manh mặt bánh là nhất mỹ vị, còn có..."

"Tốt tốt , ăn nhiều như vậy cũng không sợ đem nương chết nó."

"Vân gia còn có tốt hơn một chút cái tốt đồ chơi, có một loại rương hải nhi lời có thể kéo động một đầu ngư. Còn có a tiểu Bạch là một đầu cả người trắng như tuyết con báo, nó thật biết điều cùng ta rất thân thiết, sau đó ta tìm nó đến cho mẫu thân nhìn."

"Xem đem ngưoi nhạc, ở trong cung liền không có thấy ngưoi cao húng như thế."

Vương thị nhìn càng ngày càng gần Vân gia trang tử, trong lòng tràn ngập tò mò. Thật sự không biết cái này Vân gia trang tử đến cùng có cái gì tốt, nhi tử cùng đệ đệ đều đối với như thế vân hầu tôn sùng rất nhiều, một lúc chính mình được cơ hội có thể chiêm được hảo hảo thi giáo chỉ một chút tử tương lai bên trong sử lệnh.

"Mẫu thân, chúng ta tại sao tới Vân gia trang tử. Lễ nào chính là vì chút đồ ăn? Muốn ăn liền triệu cái này vân hầu đến trong cung làm mà, tại sao phải đi xa như vậy?"

Một cái mười hai, mười ba tuổi thiếu niên tuổi đôi mươi tuân hồi mẹ của chính mình.

"Còn không là thúc thúc ngưoi trở về , ngưoi cô cô vì hống nãi nãi của ngưoi cao húng mới ra ý đồ này. Cũng không biết này Vân gia đồ ăn có cái gì, còn thật xa ba ba lại đây ăn. Ta xem cái kia bánh bao cũng là ăn mới mẻ, ăn mấy lần cũng chán . Bây giờ nhìn thấy bánh bao mẫu thân ta liền không đói bụng. Bất quá bạch con báo đúng là hiếm thấy, nếu như đúng là màu trắng da lông ngưoi liền đi lột da trở về, cho nương làm một cái mới báo da áo choàng, mùa đông xuyên qua (mặc vào) nhất định ấm áp."

Một cái 27, 28 tuổi cung trang mỹ nhân, nhìn Vân gia trang tử trong mắt tràn đầy nóng rực, loại này nóng rực rất rõ ràng không riêng đối với mỹ thực hướng về.

"Mẫu thân hải nhi ghi nhớ , hải nhi nhất định lột cái kia con báo da cho mẫu thân làm áo choàng."

"Vinh nhi ngoan, ngưoi là hoàng trưởng tử sau này thái tử, tương lai hoàng đế. Đại hán này thiên hạ sớm muộn chính là ngưoi, ngưoi có thể như thế hiếu thuận mẫu thân thật là không có bạch thương ngưoi."

"Bà ngoại, Vân gia thật sự có một con màu trắng con báo sao? Ta cả ngày nghe tiểu trệ nhi nói cái gì tiểu Bạch tiểu Bạch, ta tốt muốn nhìn một lần."

"A kiều, bà ngoại con mắt mù không nhìn thấy , ánh mắt ngưoi dùng tốt giúp bà ngoại nhìn. Như đúng là bạch con báo, cái kia chính là điềm lạnh là lão thiên ban cho chúng ta đại hán lễ vật, tuyệt đối không thể nhẹ nhàng mạn ."

"Cô gái gia gia không có chuyện gì lão cùng con báo chơi cái gì? Đều sắp biến thành già tiểu tử , xem lớn rồi ai dám cưới ngưoi."

Quán Đào Công Chúa đâm một cái nữ nhi mình a kiều cái trán.

"Bà ngoại nói ngưoi khi còn bé so với ta còn bướng bỉnh, cha còn không là cưới ngưoi."

"Ngưoi..."

"Ha ha ha" Hoàng thái hậu ôm a kiều vui sướng cười to lên. Đã mù thật nhiều năm trong đôi mắt phảng phất nhìn thấy quán đào khi còn bé làm nũng đáng đáp.

A kiều thì núp ở bà ngoại trong lồng ngực, quay về quán đào trưởng công chúa đại làm mặt quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Hàn hùng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.